TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

2470 5- exx.

LEDEN 1979 Ročník X Číslo 1

S OPTIMISMEM A JISTOTOU DO NOVÉHO ROKU

Bývá dobrým zvykem, že na přelomu dvou let hodnotíme, jaký byl uplynulý rok a zároveň si vytyčujeme nové cíle, jichž chceme dosáhnout v příštích dvanácti měsících.

Rok 1978 byl rokem významných československých výročí, která pracující našeho města pozdravili vysokou pracovní iniciativou a výraznými počiny při plnění volebního programu Národní fronty v Tišnově. Výstavba mateřské školy, víceúčelové haly, rybníku v Tišnově II, prodejny masa na sídlišti pod Klucaninou - to jsou akce, kterými především žilo město. Dosáhli jsme těchto úspěchů zásluhou obětavé práce stovek občanů, komunistů i nestraníků. Naskýtá se nyní vhodná příležitost poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na dosažených výsledcích, kteří nelitovali ve svém volném čase přiložit ruce ke společnému dílu. Jim především patří uznání a dík.

Stojíme na prahu roku 1979, důležitého pro vzestupný rozvoj města, zkrášlení jeho vzhledu, pro další zvýšení životní úrovně jeho obyvatel. Úkolů není málo; jejich splnění si vyžádá bezodkladně novou iniciativu, nové podnětné tvůrčí činy. Na dokončení čekají z akcí v příštím roce především mateřská škola a prodejna masa.

Nastupujeme do předposledního roku šesté pětiletky, s rozhodnutím zabezpečit pokračování a rozvoj všech pozitivních stránek vývoje, které jsme si ověřili v předcházejícím období. Na každém pracovišti, k uskutečnění každého úkolu postaveného před nás je třeba přistupovat energičtěji, důsledněji řešit případné nedostatky a překonávat vzniklé těžkosti. A tady je nutné připomenout ne příliš příjemnou zkušenost, kterou uplynulá etapa znovu nejednou potvrdila: nestačí na nedostatky pouze žehrat a poukazovat na ně, aniž sami se podílíme na jejich řešení a odstranění.

Proto bude všude vřele vítána a vysoce oceňována velká politická a pracovní angažovanost pracujících, masová iniciativa kolektivů a jednotlivců, usilujících o to, aby tvořivá atmosféra a ovzduší náročnosti i vůle a odhodlání budovat socialistické Tišnovsko byly určujícím na všech pracovištích, v celém životě města.

Přičiňme se všichni o to, aby dále vzkvétala naše Československá socialistická republika!

Jaroslav Brácha

ZA DALŠÍ BUDOVATELSKÉ ÚSPĚCHY

Osvědčenou formou politického systému v ČSSR je Národní fronta, která svými organizacemi vytváří všechny nezbytné podmínky pro uplatnění různorodých zájmů, aktivity a iniciativy občanů.

Společenské organizace při plnění svých plánu práce vycházejí v našem městě z požadavků městského výboru KSČ, které jsou určovány úkoly Národní fronty uložené usnesením XV. sjezdu KSČ, a to jak na poli budovatelském, tak v politickovýchovné činnosti.

V Tišnově je 21 společenských a zájmových organizací, které z hlediska jejich náplně můžeme rozdělit do tří skupin. Na prvním místě jsou to ty, které mají hlavně politickovýchovný charakter jako např. SČSP, SPB, Svaz žen, SSM a Sdružený závodní klub. Dále jsou to organizace, které mají vedle této činnosti ještě určitou zájmovou činnost společenskovýchovného charakteru jako např.

Fotografie na titulní straně: Tišnovská trojčata - Jiří, Petr a Zdeněk Němcovi - při slavnostním vítání na radnici dne 25. října 1978.

Svazarm, TJ Baník, Svaz požární ochrany, ČSČK, filatelisté atd. Nakonec jsou to organizace, které vedle společenskovýchovné činnosti vyvíjejí širokou zájmovou činnost jako např. myslivci, zahrádkáři, včelaři aj.

V roce 1978 byla aktivita organizací Národní fronty v Tišnově zaměřena na politickovýchovnou činnost členů a zejména na budovatelskou aktivitu, což se projevilo uzavíráním závazků na počest 30. výročí Vítězného února. Celkem se organizace sdružené v NF zavázaly odpracovat jen v akci Z více než 18 000 brigádnických hodin. Přehlížíme-li na konci roku vykonanou práci, můžeme s radostí konstatovat, že až na malé výjimky byla dobrá a prospěšná, že přinesla městu velké hodnoty.

Městský výbor NF tímto na prahu nového roku 1979 děkuje všem organizacím za vykonanou práci na všech úsecích, ale především za jejich aktivitu při budování města. Především je třeba ocenit práci TJ Baník Tišnov, MO ČRS, TJ Sokol Tišnov II, SPB, ČSŽ a zahrádkářů. Dík patří též Městskému národnímu výboru v Tišnově za pomoc organizacím NF a za příkladnou a obětavou práci při přípravě a zajišťování všech akcí Z.

Do nového roku přeje MěV NF všem organizacím i všem členům hodně budovatelských úspěchů.

Rudolf Volena
předseda MěV NF

Snímek Milana Ferova zachycuje vystoupení pionýrů v kulturním programu na slavnostním shromáždění v sokolovně na počest 60. výročí vzniku samostatného Československa.

KULTURNÍ UDÁLOST

Od 26. 11. do 10. 12. byla v zasedací síni MěstNV v Tišnově vystavena výtvarná díla několika umělců, kteří mají vztah k našemu městu. Slavnostní vernisáž za účasti oficiálních představitelů Tišnova uvedl vedoucí odboru kultury ONV Brno-venkov dr. A. B. Král, CSc., přednáškou o zátiší v dějinách malířství.

Z malířů byli na výstavě zastoupeni Karel Formánek, Emanuel Ranný, František Štěpán, B. Vala, J. Kocián, B. Matal, M. Ranná, P. Mareš, brněnský František Kocourek a karikaturista M. Pavlík. Své práce zde představili i sochaři Petr Bortlík a Josef Macháček, který vystavoval plastiky ze dřeva.

Klub přátel výtvarného umění v Tišnově tímto počinem zahájil další oblast své činnosti. Výstava Tišnov 1978 se zdařila. Ať žije Tišnov 1979! (i)

BESEDA PRO DŮCHODCE

MěstNV a MěV NF pořádají každoročně koncem roku besedu pro důchodce. Loni se konala 30. 11. v sokolovně.

Důchodce pozdravili předsedové MěV NF s. Volena, MěV KSČ s Černošek a MěstNV s. Souček.

V kulturním programu vystoupily děti ze zvláštní školy, vedené s. Dozbabovou, a zazpívaly sestry Růžičkovy.

Pohoštění pro všechny připravily soudružky z komise sociálně zdravotní. K poslechu i tanci zahrála důchodcům dechová hudba s. Klusáka z Doubravníka. Dobrá pohoda a radost našich starších spoluobčanů, je nejlepší odměnou pro ty, kteří se o zdařilý večer postarali.

TITUL JE VE SPRÁVNÝCH RUKOU

S havíři-raziči se dnes už nesetkáváme jen při dobývání rud či uhlí. Můžeme je vidět i ve velkých městech, např. v Brně při výstavbě sdružených kolektorů. (Nazýváme tak podzemní prostory pro ukládání a rozvod potrubí veškerých druhů energie.)

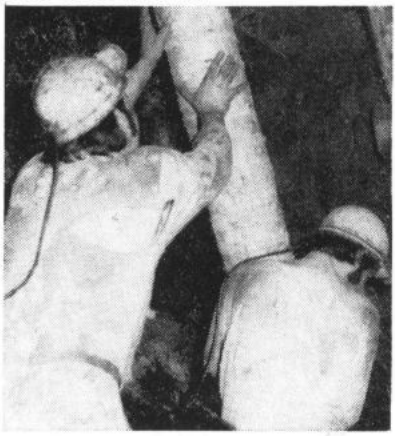

Foto M. Loskot

Dnes vás seznámíme s kolektivem, který již od roku 1975 pracuje na výstavbě kolektorů v Brně a v současné době dokončuje ražbu levobřežního svrateckého sběrače (LSS), jehož účelem je zajistit kanalizační odvod z nového bystrckého sídliště. Je to kolektiv vedený soudruhem Karlem Šimkem z tišnovského závodu koncernového podniku Výstava dolů uranového průmyslu v Praze 5.

Kolektiv se utvořil před sedmi lety, kdy základní kádr této party přešel ze stavby vodního díla Dalešice na stavbu Březovského vodovodu II. Nyní vedle práce na LSS razí šimkovci navíc ještě průzkumnou štolu budoucího tunelu pod Špilberkem pro tzv. expresní tramvaj. Práce ve městě je pro raziče velmi náročná, často je třeba vypořádat se s různými nepředvídanými překážkami. Nynější kolektiv je osmnáctičlenný a o politické angažovanosti členů brigády svědčí fakt, že když byla na závodě založena odbočka SČSP, přihlásili se všichni. Když později získali bronzové odznaky BSP, vytkli si další cíl: titul BSP Československo-sovětského přátelství. K tomuto cíli zaměřili veškeré své úsilí s pravým hornickým zápalem a celým svým srdcem.

Posuďte výsledky sami: V roce 1972 a 1973 je Šimkova BSP hodnocena jako nejlepší kolektiv Čs. uranového průmyslu, v roce 1974 překonává oborový rekord v obezdívce štoly výkonem 726 m za 23 pracovních dnů a je hodnocena jako nejlepší důlní kolektiv VDUP, tentýž titul získává i v roce 1976 a v červnu 1976 překonává podnikový rekord na ražbě zmíněného LSS výkonem 216 m za 31 dní. Při této příležitosti byl brigádě propůjčen za úspěchy v politické práci i za dosažené výsledky titul BSP Československo-sovětského přátelství, který jí udělil OV SČSP Brno-venkov. Za dlouholeté vynikající výkony a společenský

přínos brigády v oblasti socialistického způsobu života obdržela čestný titul Kolektiv XV. sjezdu KSČ. Ke svým úspěchům přidala ještě úspěšnou obhajobu titulu BSP a získala stříbrné odznaky II. stupně.

Výrazné omezení pracovních úrazů, odstranění prostojů, převzetí strojů do socialistické péče, statisícové úspory na nákladech, toť hrdá bilance, kterou nutno doplnit úspěšnou veřejnou prací, dárcovstvím krve, patronátem nad pionýrskou skupinou, dobrovolnými brigádami při budování pionýrského tábora v Černé Hoře atd.

30. výročí Února a 60. výročí vzniku Československa pozdravili šimkovci uzavřením dlouhodobého závazku, který plní ve výrobních úkolech na 103 %. Je pravidlem, že i členové kolektivu, kteří nejsou členy BSP, pracují v odbočce SČSP a zúčastňují se veškeré činnosti, kterou odbočka vyvíjí.

Loni obhájil kolektiv titul BSP Československo-sovětského přátelství II. stupně. Právem byla brigáda poctěna vyznamenáním svého předáka Karla Šimka, kterému je osobně předal velvyslanec SSSR s. Mackievič loni v lednu v Praze jako vítězi socialistické soutěže. Můžeme být hrdi, že tento kolektiv v roce 1978 získal putovní standartu KV SČSP v Brně jako nejlepší BSP Československo-sovětského přátelství Jihomoravského kraje.

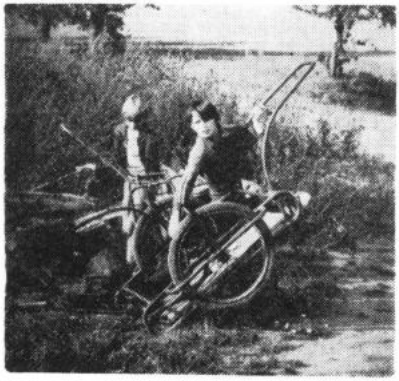
Tituly, které Šimkova brigáda nese, jsou ve správných rukou! - ku -

O cenu BRONTOSAURA

se nazývá soutěž, která byla vyhlášena ČÚV SSM v r. 1978. Jejím cílem je zvyšování úrovně péče o životní prostředí při plnění úkolů volebních programů NF a prohloubení vztahu mladých lidí k ochraně a tvorbě životního prostředí.

Do soutěže se zapojili i pionýři z Drásova, většinou členové rybářského kroužku. Rozhodli se vyčistit chovný pstruhový potok Lubě od odpadků a předmětů, které do vody nepatří. V úseku dlouhém asi jeden kilometr nasbírali mnoho železného šrotu. (Při tomto sběru je zachytil snímek B. Kabeše.)

Práce byla pro děti náročná, ale v dobré náladě a družném kolektivu se všem pracovalo dobře. Pionýři zlepšili nejen životní prostředí ve své obci, ale usnadnili také práci rybářům MO

ČRS Tišnov, kteří potok obhospodařují. Děti z Drásova vyzývají do soutěže všechny, kterým na životním prostředí skutečně záleží. Ochrana životního prostředí je přece záležitostí nás všech!

M. Bártová

STROUPEŽNICKÝ OPĚT NA TIŠNOVSKÉ SCÉNĚ

Nestává se často, že soubor Karasova divadla znovu nastuduje některé hry, které již uvedl. Jednou z těch výjimek, a jistě ne náhodou, jsou hry klasika naší dramatické tvorby Ladislava Stroupežnického.

Před čtyřmi roky uvedl soubor hru Naši furianti, která se před tím hrála v Tišnově v roce 1959, a naposledy nastudoval soubor koncem uplynulého roku na počest 60. výročí československé samostatnosti a 61. výročí VŘSR dvě jednoaktové komedie Zvíkovský rarášek a Paní mincmistrová. Tyto hry byly před tím uvedeny v Tišnově v srpnu 1945, bylo to vůbec první

představení tišnovských ochotníků po osvobození a současně první hra, uvedená nově vzniklým Sdružením tišnovských ochotníků, které spojilo herce různých tišnovských spolků.

V posledním nastudování si svoji roli mincmistra zopakoval I. Sekora a roli klíčnice na Zvíkově D. Kučerová. Obě hry v roce 1945 režíroval Karel Cejnek, tentokrát se s ním na režii podílel dr. J. Frýba. Hlavní roli obou aktovek Mikuláše Dačického z Heslova obsadili L. Kosteleckým, v dalších rolích vystoupila většina členů kádru souboru. Všichni účinkující se podílejí na tom, že diváci, kterých se tentokrát zdálo být více než jindy - že by to byl obrat k lepšímu: - odcházeli spokojeni se skutečně dobrým kulturním zážitkem, tak jak to bývá při představeních souboru Karasova divadla již pravidlem. - ok -

P. Florián a V. Kostelecká v rolích Zvíkovského raráška a Elišky, roz. z Rožmberka. Foto Zd. Juránek

EKOFILM

byla přehlídka filmů o životním prostředí, kterou v SZK pořádal 29. 11. Klub přátel výtvarného umění. Bylo zde promítnuto několik většinou zahraničních filmů v původním znění, jejichž text byl tlumočen.

Film čs. televize „Světový problém - 1. díl" a americký barevný film „Dary" se zabývaly zdroji znečisťování vod a vzduchu, které nám toto století v tak mohutné míře přináší. Z komentáře filmu vyplynulo, že lidstvo dokázalo za posledních 50 let zničit to, co příroda vytvářela 15 000 let.

Britský barevný snímek „Čistý a příjemný kraj" ukázal současné možnosti laboratorního výzkumu odstraňování ropy z moře a pobřeží a jeho praktické provedení po haváriích obřích tenkerů. Také v tomto filmu byl zajímavý údaj: předpokládaná spotřeba nafty stoupne do r. 1980 na 50 miliónů tun za rok, přičemž se počítá s tím, že 2 milióny tun za rok znečistí prostředí. Když si uvědomíme, že jeden litr nafty znehodnotí 1000 m^3 vody, není zde důvod k optimismu.

Další barevný americký film ukázal, jakým směrem se bude vyvíjet architektura a urbanismus v 21. století, aby ctily zásady souladu s přírodním prostředím a nepoškozovaly ho. Akci KPVU je nutno kladně hodnotit, protože byla přínosem k současně nejožehavější otázce, jak zachovat co nejlepší životní prostředí pro nás i budoucí generace. Škoda jen, že tyto zajímavé filmy shlédlo tak málo diváků, prakticky jen členové klubu, i když byla určena široké veřejnosti.

K. Makovský

Více než 150 brigádnických hodin odpracovali členové SBD Květnice, bydlící u Humpolky v bloku F při výměně radiátorů ústředního topení. Díky patří řediteli Brněnských papíren, s. Jedličkovi, závod Tišnov II, vedoucímu dopravy s. ing. Sendlerovi a všem zaměstnancům, kteří vyšli nezištně vstříc při celé akci našim družstevníkům, zejména propůjčením vhodných prostor ke stříkání radiátorů a pomocí při přepravě. Celá akce se tak mohla uskutečnit ve velmi krátké době a obyvatelé bloku F mají v nastávajícím zimním období ve svých domovech postaráno o teplo. Jan Svoboda

Zima má pro děti neopakovatelné kouzlo. Foto Zd. Šafránkova

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 1. **Marie Berková,** Bezručova 35
4. 1. **Marie Rybová,** Rudé armády 352
5. 1. **Marie Konečná,** Víska 1038
11. 1. **Arnošt Šmarda,** Osvobození 1651
21. 1. **Cyril Juračka,** Majorova 411

75 let se dožívají:

17. 1. **Marie Jůzová,** Víska 1145
21. 1. **Robert Adamec,** Jamborova 923

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 1. **Marie Pavlíková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 81 roků.
8. 1. **Marie Šťávová,** Janáčkova 333. Dožívá se 83 roků.
10. 1. **Marie Horáčková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 81 roků.
13. 1. **Božena Krejčí,** Alšova 670. Dožívá se 84 roků.
13. 1. **Marie Šebková,** Hornická 1530. Dožívá se 83 roků.
18. 1. **Josef Jebavý,** Nerudova 787. Dožívá se 81 roků.
20. 1. **Marie Čechová,** Za mlýnem 633. Dožívá se 81 roků.
22. 1. **Františka Opltová,** Polní 639. Dožívá se 93 roků.
23. 1. **Jan Hron,** Kukýrna 50. Dožívá se 80 roků.
24. 1. **Anděla Lulová,** Komenského 1100. Dožívá se 83 roků.
25. 1. **František Koudelka,** Pod Květnicí. Dožívá se 82 roků.
27. 1. **Marie Jedonová,** Drbalova 850. Dožívá se 83 roků.
28. 1. **Františka Požárová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 86 roků.
30. 1. **Václav Mánek,** Na zahrádkách 402. Dožívá se 85 roků.

Jistě jste si všimli, že náš zpravodaj vychází ve svém desátém ročníku v novém „kabátě". Autorem úpravy titulní strany i všech hlaviček pravidelných rubrik je s. Andrej Baran, pracovník podniku Jihomoravské vodovody a kanalizace.

Narození

v říjnu 1978:

8. 10. Aleš Smékal, Králova 1676
10. 10. Marek Babák, Švermova 1644
11. 10. Luboš Kala, Leninova 1621
12. 10. Veronika Jičínská, Švermova 1645
21. 10. Michaela Pekárková, Leninova 1638
22. 10. Jana Střelková, Mánesova 1601
23. 10. Dalibor Jirkův, Jungmannova 73
27. 10. Lenka Benešová, Fučíkova 1224
27. 10. Andrzej Jankowki, Nezvalova 1325
28. 10. Libor Tesařík, Jamborova 924
28. 10. Petr Peňáz, nám. 28. října 29
29. 10. Pavel Chvátil, Jamborova 929
30. 10. Silvie Nagyová, Jiráskova 905

Upozornění pro mimotišnovské přeplatitele!

V tomto čísle jste obdrželi složenku na zaplacení předplatného na rok 1979 ve výši 20 Kčs. V částce je k ceně TKZ připočtena výše poštovného 6 Kčs, nedoplatek za rok 1978 1 Kčs a záloha 1 Kčs na rozšířené číslo v roce 1979.

Prosíme o zaplacení složenky do 10 dnů, nejpozději však do konce ledna. Děkujeme za usnadnění naší práce. Redakce

Z historie tišnovska

Leo Štachelberger

DOBRÝ PAN DOKTOR JURNEČKA

Ordinaci míval tišnovský lékař MUDr. Jurnečka v domě zvaném Špitálek, který stával těsně podle jednokolejné Tišnovky u Trmačova. Paní doktorová pěstovala tam mimo drůbež též velké krocany, které jsme my kluci ostrým hvízdáním dráždili k hudrování. Hrozila nám, ta dobrá paní, že to poví ve škole. Nežalovala však nikdy.

Doktor Jurnečka byl zavalitější postavy, v zimě i v létě oblečen v dlohém šedém kabátě, na hlavě míval kulatý klobouček a v ruce nezbytnou hůlčičku. Tak ho vidím ve své vzpomínce z dětství, mírně předkloněného stařečka, vždy však s laskavým pohledem v očích.

Při každém setkání s mou babičkou nezapomněl se nikdy optat na zdraví, vzpomenul nebožtíka dědu a pokračoval v pravidelné obchůzce svých pacientů rozvážně se opíraje o tenkou hůlku.

Potkal podomka, který bez dlouhých okolků spustil: „Pane doktore, kdy k vám mohu přijít? Bolí mě na prsou." Pan doktor na něho kývnul: „I jen pojďte sem." A hned pacienta zavedl třeba za vrata zájezdní hospody, vyhrnul mu košili na zádech a zaposlouchal se. Pak stanovil diagnózu a napsal hned recept na léky. „Co jsem dlužen, pane doktore?" - „I až podruhé, jen se přijďte za pár dní zase ukázat."

Chodili k němu uchazeči o zaměstnání na dráze. (Bylo tenkrát štěstí dostat práci na železnici i když rakouský stát platil bídně.) K přijetí bylo potřeba potvrzení o rozeznávání barev. Pan doktor toto zkoušel na barevných fosforových hlavičkách sirek, které zapalovaly pouze škrtnutím o podrážku nebo štruksové kalhoty. Pořadí sirek nikdy neměnil. A protože to bylo mezi žadateli veřejným tajemstvím, zkoušku udělal každý.

Když naši dědové stavěli své skrovné domečky z vepřovic s malými okénky a hliněnými pícky, mívala zpravidla kolaudační komise námitky, že takové přístřešky jsou nevhodné. Doktor Jurnečka se vždy chudých zastával: „I jen je tady nechte. Oni si tu alespoň v zimě užijí trochu tepla, když při té dřině po celý rok venku užijí tolik psoty."

Nejhůř bývalo v té době rodinám s více dětmi. Táta dostával za těžkou práci v lomu nebo v lese pár haléřů. Matka nemocná. Přišel doktor Jurnečka nemocnou vyšetřit, dal rady a napsal recept do lékárny. „Co jsme dlužni pane doktore?" - ptala se z postele ubohá nemocná. Doktor se rozhlédl po chudé světničce na hromádku ušmudlaných a hladových košiláčků. Pak vytáhl z kapsy odřenou peněženku a vysázel na stůl pár krejcarů. „I jen uvařte dětem trochu polévky." Odcházel ťukaje hůlčičkou se smutkem v dobráckých očích nad tou lidskou bídou.

Z NAŠEHO STŘEDU ODEŠLI...

Zemřelí ve III. čtvrtletí 1978:

1. 7. Jan Augustýn (1916), Riegrova 313
3. 7. Štěpánka Justová (1910), Strmá 1268
3. 7. Jan Binko(1903), Leninova 1633
6. 7. Josef Doušek (1919), Husova 465
12. 7. Marie Hostěnská (1894), Kukýrna 40
15. 7. Anna Chocholatá (1913), Švermova 1642
19. 7. František Záviška (1901), Mlýnská 337
23. 7. Jaroslav Rychlý (1896), nám. Komenského 145
2. 8. Božena Křikavová (1897), Jungmannova 753
2. 8. Ján Šarközi (1933), Hlinky 1117
7. 8. Terezie Rošická (1976), Osvobození 1652
11. 8. Marie Šustrová (1891), Leninova 1652
11. 8. Hildegarda Pešková (1912), Vrchlického 449
14. 8. Miroslav Svoboda (1903), Gottwaldova 435
20. 8. František Krejčí (1901), Ve dvoře 1119
21. 8. Anna Šmedková (1903), Za mlýnem 453
27. 8. Pavel Šikula (1940), Hornická 1529
27. 8. Karel Wagner (1917), Horova 943
14. 9. Anastazie Jelínková (1901), Havlíčkova 687
14. 9. Ludmila Halouzková (1900), Družstevní 818
25. 9. Josef Kratěna (1906), Jungmannova 754
26. 9. Anna Pokorná (1905), Havlíčkova 342
30. 9. Josef Bureš (1895), Na rybníčku 732

Dodatečně uvádíme:

6. 6. Lubomír Vlasák (1943), Fučíkova 1228

O PUŠTÍKU OBECNÉM

Půjdete-li někdy pozdě večer z Lomničky zadem kolem Čimperka, že se vám podaří zahlédnout proti noční obloze tmavý bezhlučný stín ptáka. Nelekejte se, je to puštík, další z rodu sov, které se v našem okolí vyskytují. Puštíka můžeme počítat mezi naše sovy nejhojnější. Je rozšířen prakticky po celé Evropě a u nás chybí jen ve vysokých polohách. Co do velikosti je poněkud menší než předchozí druhy, měří kolem 40 cm a váha se pohybuje okolo půl kilogramu. Zbarvení je nenápadné hnědobílé nebo šedobílé skvrnité. U puštíka je poměrně velká variabilita ve zbarvení, přičemž různost se může vyskytnout i u mláďat z jednoho hnízda. Hlava je bez oušek, závoj kolem očí je světlý a dosti velký. Puštík se sovou pálenou jsou jedinnými sovami, které mají tmavohnědé oči, oči všech ostatních sov jsou žluté nebo oranžové.

Potravu loví jen v noci. A jako u všech sov se tato skládá hlavně z drobných hlodavců, tedy myší. Ty představují 70 %, zbytek tvoří ptáci, drobní savci, obojživelníci a hmyz. O jeho přítomnosti se dozvíme nejčastěji podle hlasových projevů. V předjaří a na jaře můžeme slyšet samečkovo protáhlé roztoužené houkání „hú - hu - húúúh". Jeho vyvolená na to odpovídá jasným (co do tonového zabarvení) „ku - vit".

Pro výběr hnízda dává přednost listnatým lesům, ale zahnízdí i v jehličnatých lesích. parcích a starých alejích. Bohužel stále ubývá těch krásných starých stromů a tak má puštík potíže s vyhledáváním vhodného místa pro budoucí dmov. Musí pak vzít za vděk s kotlinami na zemi mezi kořeny, ve starých komínech i v budkách, pokud se ovšem najdou mezi lidmi takoví dobrotinci, že na něho pamatují. Má-li štěstí a podaří se mu najít místo jeho srdci milé, snese samička v březnu 4 - 5 bílých vajec. Vysedět je musí sama, samec se stará pouze o potravu. Ve volných chvílích si houká někde nedaleko. Mláďata se líhnou po 28 dnech a v prvních deseti dnech je matka vůbec neopouští, polyká i jejich výkaly a jiné nečistoty. Veškerá starost o zásobování je v těchto dnech na bedrech samce. Hnízdo mláďata opouštějí přibližně po 40 dnech, ale ještě nejméně jednou tak dlouhou dobu je rodiče doprovázejí, krmí a učí lovit.

V souvislosti s hnízděním jsme hovořili o budkách. Bylo by velmi záslužné a užitečné, kdyby si jejich výrobu vzali do svého programu pionýrské organizace a zájmové kroužky na školách. A nejen budky pro puštíky, ale potřebují je i ostatní sovy a hlavně pak zpěvné ptactvo. A protože jaro už bude brzy za humny obracíme se na všechny, který není lhostejno, bude-li kolem nich dále pulzovat život plný ptačího zpěvu, s výzvou: „Pomozte ptákům, jaro se blíží!" Ke konci zimy je většina živočichů velmi vyčerpaná a právě v této době je největší procento uhynulých, zvláště při rozmarech počasí, kdy se střídá obleva s mrazy.

Pomoc člověka v podobě plných krmítek, může podstatně zvýšit naději na přežití malých opeřených kamarádů. A když se to podaří a přežijí, budeme se moci záhy těšit z jejich zpěvu, ohlašujícího začátek rodinných starostí o příští pokolení. A tehdy by mohly přijít ke slovu zmíněné budky. Možná, že se najde řada těch, kteří budou ochotni pomoci, ale nebudou vědět jak začít. V tomto směru existuje bohatá literatura a s jejím výběrem vám jistě poradí pracovnice městské lidové knihovny v Tišnově. Z řady titulů alespoň jeden - H. Zimmerman: „Opeření přátelé".

Josef Ptáček

HISTORIE
TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

PÍŠE JOSEF KADLEC

Před dvěma roky a to v červnovém čísle TKZ vyprávěli jsme vám o prvních začátcích nového sportu v Tišnově - kopané. Vyprávěli jsme, za jak velkého nadšení hráčů a diváků se v roce 1912 zrodila, jaké byly tehdy první „mače" (utkání), za jakých podmínek se snažila prosadit a jak potom po dobu I. světové války, tj. od roku 1914 až do roku 1918, pochopitelně živořila.

Slíbili jsme, že budeme ve vyprávění brzy pokračovat, ale zaváhali jsme.Získávání potřebných údajů z tehdejší doby dalo trochu práce. Mnohdy se některé údaje i tvrdošíjně různily. Proto jsme s nadšením uvítali část vzácných písemných dokladů z r. 1919 - 1925, které uchoval Ing. Vlad. Macků a Jiří Grünwald, kteří je nyní dali k dispozici. Můžeme tedy pokračovat rokem 1918, první republikou.

Psávalo se, že rakousko-uherská monarchie (v níž i naše národy žily po staletí v porobě) byla žalářem národů. Proto ta veliká radost z osvobození po 28. říjnu 1918. I Tišnov žil ve velkém nadšení vlastenčení, konalo se mnoho oslavných akcí, průvody městem s lampióny, slavnostní shromáždění, přednášky, zábavy a další. Avšak hojení a uzdravování z válečného utrpení trvalo ještě dlouho (a nakonec, jak víme, dostali jsme se z tohoto živoření, nezaměstnanosti a utrpení až v květnu 1945).

I. světová válka si vyžádala mnoho obětí, padlo mnoho otců a synů. V každé i sebemenší obci žalovaly pomníky se jmény padlých na nelítostnou, masakrující válku, která vypukla signálem, když nám v Sarajevě zastřelili arcivévodu Ferdinanda. Tišnováci měli také mnoho obětí a mezi nimi i několik sportovců.

Začátkem roku 1919 začal se již ve městě postupně probouzet hospodářský, politický i sportovní život. Vyrůstaly nové živnosti, obchody a podniky, vznikaly nové spolky a organizace a rozrůstala se i řada politických stran. Každá chtěla být silná a rozhodovat o budoucím charakteru nové republiky. Rivalita mezi jednotlivými stranami byla tvrdá a neúprosná. (Vzpomínám jako kluk, jak vždy na 1. máje na náměstí před kašnou s tribuny „do toho" řezal hlava nehlava plamenný řečník, dále vzpomínám na rozbíjení veřejných schůzí jinými stranami a na další politické třenice. Vzpomínám také, jak v některých rodinách, kde kupř. byl každý v jiné straně, dovedli se mezi sebou o chybách a spravedlnosti druhé strany tak strašně pohádat, že by to tak nedovedli ani při neshodě o dědictví.) To však nesla tehdejší doba.

Některé z těch silnějších stran myslely do budoucna. Posilovaly a upevňovaly si svoji členskou základnu tím, že věnovaly pozornost i finanční prostředky pro zájmovou činnost tělovýchovy a sportu. Tím získávaly do svého středu mládež i dospělé. Tak kupř. sociální demokraté si založili tělovýchovnou jednotu (Dělnická tělovýchovná jednota - DTJ) a jejich sál na Humpolce sloužil pro pravidelné cvičení, divadla a společenskou činnost. Později, po rozkolu a zradě soc. dem. vůdců, odtrhla se značná část levicového členstva a tak vznikla v květnu 1921 KSČ. Ta si založila svoji FPTJ (Federovanou proletářskou tělovýchovnou jednotu). Cvičili v dolním sále u Hammingerů (nyní budova autoškoly). Hrávali divadla, kupř. hru Drama otroků organizoval režisér Seyfert, pozdější významný člen ostravského divadla (do Tišnova jezdíval později jen na prázdniny), dále hrávali dětská divadla (Sůl nad zlato aj.). Organizovali veřejná cvičení, vystupovali na Lomnici, v Nedvědici, v Chudči-

cích aj. (V jednom roce předváděli závěrečnou skladbu mužů Pád tyrana.) Kromě toho konali v sále politické veřejné schůze, zábavy a plesy. Později, v r. 1927, si tato FPTJ založila oddíl kopané a házené pod názvem Rudá Hvězda. (Po jejím zániku v r. 1935 pokračovala kopaná pod názvem Podhorácká Slávie.)

Strana lidová si založila TJ Orel. Cvičívali ve své tělocvičně Katolického domu (nyní sál SZK). Sportovní oddíly však neměli. Zbývá ještě Sokol. Tehdy stála jen budova staré sokolovny, ale přesto tam byla soustředěna největší tělovýchovná, divadelní a společenská činnost. Řízení jednoty bylo v rukou tzv. lepší společnosti, která ovlivňovala sokolský život. Ihned po válce byl Sokol pověřen lidumilnou akcí. Vyvařoval s poválečnou pomocí „Českého srdce" polévky a kakao. V zadním traktu sokolovny (nyní šatny) tísnila se mládež se svými hrnéčky, a jak vzpomínají pamětníci docházelo zde k tlačenicím i rvačkám, protože se někdy na některé nedostalo. Chlapci dostávali polévku, děvčata kakao. Jména vyvolávala madam Drbalová, často problematicky. (V r. 1919 byla v Praze zvolena členkou prvního předsednictva ČOS do funkce místonáčelnice.) Stalo se, že některé dobromilné sestry-kuchařky musely být vyměněny pro nečestné hospodaření s kakaem.

Sokol celostátně při svém velkém vlastenčení dal se plně k dispozici do služeb buržoazního vedení republiky. Ihned po osvobození tvořil ze svých členů nejprve strážní hlídky a hned na to sestavil pět sokolských vojenských praporů, které však neměly dlouhého trvání. Po bojích na Slovensku proti Maďarské republice rad byly rozpuštěny, Sokol však pro armádu uskutečnil sokolské odvody, které skončily 20. června 1919. Ti, kteří se odvodům vyhnuli, byli ze Sokola vyloučeni.

Ani v Tišnově neprováděl Sokol svoji vlastní tělovýchovnou a kulturní činnost. Jako příklad je možno uvést vzpomínku z let dvacátých, kdy buržoazie poznala v Sokole dobrého pomocníka, a proto k upevnění své moci vybavila některé silnější jednoty zbraněmi. Dostal je i tišnovský Sokol. Tuto skutečnost nějak „vyčmuchal" mladý učitel Lad. Kučera z Višky (zvaný tehdy „Bolševíček") a svedl tvrdou kontraverzi se starostou jednoty. Ptal se ho: „Co dělají zbraně v Sokole a proti komu budou použity? Proti dělníkům? Na jedné straně nás vyživujete a na druhé budete nás střílet!" Na protest se přidali ještě další čtyři mladíci: Koudelka, Hlaváček, Müller a Dozbaba a společně vystoupili ze Sokola.

Také nějak divně na nás působí - zvláště z dnešního hlediska - různá hlášení tehdejších sokolských hlídek (jež jsou vystavena v Muzeu tělovýchovy a sportu v Praze), ve kterých podávají četnictvu zprávy z různých obcí, zda oslavy prvních májů proběhly hladce, nebo musely zakročovat (samozřejmě proti dělnictvu).

Sokol byl politickým nástrojem nejen vlády, ale i agrárníků. Jeden příklad: Dr. Mir. Klinger, ústřední náčelník ČOS, píše ve své knížce „Když jsem vedl nácvik naposled", jak za ním přišel v r. 1936 s. Aksamit, komunista, že by chtěl cvičitele do Ruska. Viděl jsem, říká, že čeká odpověď zápornou. Na to jsem řekl: „Nejsem komunista. to vy dobře víte. Někteří naši občané nesouhlasí s vladou v Rusku. Ale to není problém pro mne. Jsem přesvědčen, že Tyrš patří ruskému národu tak jako našemu. Přičiním se." Žel, z podniku sešlo, ne mou vinou. Mělo to dohru politickou. Agrárnický předseda vlády Beran dostavil se do ČOS a kromě jiného vyhrožoval, že založí vlastní agrárnický Sokol na dědinách, a žádal i mé odstoupení z funkce.

Velká řada sokolů žila však jen pro to své cvičení, utužování zdraví a nebyla si vědoma, že jsou nástroji buržoazní republiky. Cítili se dokonce dotčeni, když: se jim to připomnělo. Sokol hlásal nepolitičnost, ale dělal ji v sokolském duchu. I v Tišnově ještě jsou pamětníci (soc. demokraté a komunisté), že nebyli přijati do Sokola. Ne, že by byli zamítnuti, ale nebyli pozváni k sokolskému slavnostnímu slibu a tím se s nimi nepočítalo.

Jaký byl poměr Sokola ke sportům. V prvních počátcích Sokola byly povoleny

sporty tzv. ušlechtilé, tj. šerm a jízda na koni. Později za I. republiky byla přijata lehká atletika. Postupně v dalších letech Sokol zjistil, že kolem něho vyrůstají mohutné svazy ostatních sportů, pozměnil své stanovy v tom smyslu, že přijal několik dalších „slušných" sportů: házenou, odbíjenou, lyžování a některé další, kromě kopané a hokeje.

Zajímavá je také skutečnost, že v Tišnově většina hráčů kopané a členů výboru kopané patřila do sokolských rodin, ale sympatiemi tíhla daleko více ke kopané. Bylo to také někdy příčinou určitých rozporů.

Koncem I. republiky, kdy i Sokol poznává v r. 1938 zradu svých západních spojenců a cítí lupičské úmysly Hitlera, mobilizuje svoje členstvo mnoha výzvami a pokyny k statečnému postoji a odboji. Po odletu prezidenta Beneše však velká část členstva kritizuje špatnou politiku svých vládních osob včetně „hradního křídla", takže ČOS musí odeslat do všech jednot několik uklidňujících vzkazů. Pod soustavným tlakem říšsko-německé krutosti byla i Sokolu dnem 12. dubna 1941 zastavena veškerá činnost, nesměl být trpěn hromadný přestup členstva do jiných organizací a majetek byl zajištěn. Během okupace byly organizace nepřátelské Německé říši, zejména komunistické a sokolské persekuovány a nacistická krutost vyžádala si mnoho nejlepší komunistické a sokolské krve.

Vraťme se opět ke kopané. Začala se pomalu mezi ostatními organizacemi v Tišnově probírat k životu. Na prvý pohled by se zdálo, že žila izolovaně, jen tak na vlastním písečku, ale nebylo tomu tak, Kdekdo z členů byl ještě činným v dalších spolcích a organizacích, jako v Tenisovém klubu, ve Studentském klubu Barák, v DTJ, v FPTJ u hasičů a hlavně v Sokole. Tak kupř. učitel Lad. Kučera sympatisoval s komunisty a po odchodu ze Sokola cvičil žactvo FPTJ u Hamingerů, kde organizoval akademie, nacvičoval na veřejná cvičení FPTJ, učil ženy tancům - mazurku, besedu aj. Přitom ale byl hráčem, jednatelem, rozhodčím a vůbec výborným funkcionářem kopané. (U KSČ sice obětavě pracoval, avšak jako státní zaměstnanec - učitel nesměl být v KSČ organizován; byl stejně na indexu). Bylo to zkrátka tak, jak je to nyní např. v záp. Německu. Dále to byl i nedávno zemřelý Václav Hlaváček, řed. ČTK, bratr učitelek z Dvořáčkovy ul., který rovněž po odchodu ze Sokola stal se zakládajícím členem KSČ v Tišnově (uchoval si historickou legitimaci, kterou máme k dispozici), byl tam obětavým funkcionářem a přitom ve výboru kopané byl nadšeným pracovníkem, trenérem, delegátem apod. Tak bychom mohli pokračovat o mnoha dalších členech SK, kteří byli činní v dalších jiných organizacích.

A nyní k tomu, jak se tišnovská kopaná probouzela.

Po osvobození od 28. října 1918 do konce roku toho mnoho neudělala. Nehýbalo se to ani v prvním pololetí následujícího roku 1919. Starší, zakládající garda z r. 1912 nějak ještě spala a nebyla schopna se organizovat. Kopaná se sice hrávala, ale jen po skupinkách a to jen tak - „chytří proti hezkým". Využívali však každé příležitosti, aby mohli sledovat fotbal hlavně velkých klubů. Buď z novin, kdy se v hloučích živě diskutovalo o nějakém hráči nebo nečekaném výsledku, anebo navštěvovali utkání v Brně. Několikrát byla „zbuntována" parta vášnivců a šlo se pěšky do Brna. „Jednou jsme také šlapali", vypráví A. Vrchlabský, „mladí i starší na velké utkání pražské Slávie, která hrála proti Moravské Slávii. Byla nás tehdy velká karavana. Po cestě měli jsme stále co vykládat, takže nám cesta pěkně ubíhala. V Pisárkách do přeplněného hřiště dostal se každý jak uměl. Někteří na to měli, tak šli normálně, někteří se tam dostali přes plot, někdo seděl na stromě. A proto cestou nazpátek bylo řečí ještě víc ze všech zážitků jak to kdo prožil, ale hlavně se povídalo o umění „velkých fotbalistů"."

V pololetí r. 1919 se konečně jako první probudilo sportovní mládí. Tuto nečinnost totiž nevydržela skupina mladých nadšených patnácti až osmnáctiletých mladíků, kteří se dali s velkými fotbalovými plány dohromady a dne 6. července 1919 na své „valné hromadě" v soukromém bytě u Konečných (v tehdejším domě p. Mahra, nyní „Nábytek") založili svůj nový **Sportovní klub**

SLOVAČ. Sešlo se jich tehdy 18 a zvolili si: Kapitána a předsedu Ant. Medunu (16 r.), hospodářem a pokladníkem Rud. Nejeza (17 r.), jednatele Jiřího Řezáče (14 r.).

Zbývající přítomní pak netrpělivě čekali na své oficiální přijetí do klubu: Bauer G., Bauer J., Denk Ant., Dvořák Václ. (na další schůzi nebyl přijat pro sprosté chování - podle zápisu), Grünwald Jiří, Konečný M., Nápravník J., Otisk K., Parolek Ant., Opatrný L., Pospíšil K., Svoboda Mil., Vitula Sl., Volný Václ. a Pokorný Vlad.

V závěru této schůze stanovili si toto bojové usnesení:

1. Meduna sestaví mužstvo podle výkonnosti, 2. Grünwald dojedná odtržení od starého klubu, 3. Stanovy klubu vypracuje výbor, 4. Každý druhý den budou se konat debatní večírky z oboru zeměpisu, dějepisu a přírodopisu.

Mládenci schůzovali pravidelně týdně a nutno poznamenat, že velmi dobře - jako staří funkcionáři. To lze hodnotit podle zachovalých zápisů. Scházeli s v kanceláři továrny na šátky u Řezáčů. (Továrna stála mezi nádražím a Svratkou. Na jejím místě jsou dnes rozšířené koleje nádraží.)

Na každé schůzi byli přijímáni další a další členové neboť zájem o kopanou byl velký. Jsou sestavena zatím dvě mužstva. Bauer a Vondráš dostávají úkol sestavit navíc dvě družstva žáků. Sláva Bauer pojede do Prostějova k firmě Cetkovský pro míč, protože jako syn železničáře má na dráze značnou slevu. Debatní večírky jsou zrušeny, není na ně čas. Založen byl ale skautský oddíl, který bude konat přes prázdniny výlety se stany. Hned na příští neděli přihlašuje se 11 účastníků na 3 dny na Zubštýn.

Utkání kopané vyjednává Slovač zatím jen s předklášterským klubem „Květnice" (byl asi „přifařen" k Čtenářsko-pěveckému spolku Květnice). Klášteráci měli dvě celkem zdatná mužstva a vítězství bylo často na té či oné straně. Pro Tišnov to byl soupeř blízký a hlavně laciný. Svoje „mače" hrávali u sokolovny, u Fulgury, pod městem „Na pastviskách" a vůbec kde se dalo.

V Předklášteří zavedli kopanou dva synové ředitele brněnského divadla Laciny, kteří tam bývali na prázdninách. Z domácích hrávali bratří Sládkovi, R. Klátil, Chutný a další, které se nám již nepodařilo zjistit.

Mladý Slovač se činil. Měl naplánované dny tréninků, úřadům předložil stanovy klubu ke schválení, zajistil i dobročinnou akci tím, že provedl úspěšnou sbírku knih pro slovenské děti apod. Pro prvá dvě mužstva stanovil oblečení: I A: bílé košile, bílé trenýrky, I B: červené košile (sokolské) a bílé trenýrky. Kopačky si každý musel zajistit sám.

Do Slovače začali postupně přicházet starší hráči z bývalého SK, protože se u nich nic nedělo. Žádali hrát jako hosté a jako první byl přijat Jarda Svoboda 25 r.), Bedra Kothbauer (23 r.) a postupně mnoho dalších. Do čela klubu byl zvolen předsedou mladý Lad. Thier, asistent drogerie, který byl v Tišnově jen krátký čas. (Na hřišti jste ho mohli poznat podle toho, že měl vlastní kanárkově žluté kopačky.)

Po jedenácti schůzích výboru, bylo to na podzim 14. září 1919, kdy již přešel značný počet starších hráčů z bývalého SK do Slovače, společně se rozhodli, že se oba kluby spojí a klub se bude dále jmenovat **Sportovní klub TIŠNOV.** (Na této schůzi byli přijati za nové členy Lad. Kučera a Jul. Pollak, oba výborní funkcionáři i hráči kopané.) Od této chvíle byl postaven základ solidního, registrovaného sportovního klubu, kde se spojilo nadšené mládí se staršími hráči a funkcionáři, kteří začali rozvíjet širokou sportovní, kulturní a společenskou činnost.

Tuto starou sportovní historii je však nutno doplnit tím, že v Tišnově vedle kopané existoval ještě jeden sport a to **tenis,** který byl založen dokonce již v r. 1910. V tomto klubu přes léto hráli tenis (na kurtech u tratě před Fulgurou) a v zimě se bruslilo (na kluzišti někde v Zamlýně). Od kopané se svým názvem lišil tím, že to byl Sportovní klub v Tišnově, kdežto kopaná jen Sportovní klub Tišnov. Později, v r. 1920 dal si do svého razítka název „Lawn-tenisový a bruslařský klub v Tiš-

nově". Čítal kolem 60 členů, v mnoha případech včetně svých manželek, vesměs tzv. „lepší tišnovské společnosti". Od r. 1919 snažil se tenis o sloučení s kopanou, avšak již od prvního vyjednávání bylo nějak cítit, že kopaná do sloučení mnoho chuti nemá, přestože u nich hrálo několik členů tenis (Kothbauer, Grünwald, Pokorný aj.). Za tenis vyjednávali dr. Borkovec, dr. Fleischer, dr. Kubík. Vyjednávání se táhlo po několik let.

Ještě předtím žádali několikrát i klášteráci o včlenění do klubu, avšak zápis ze 24. 9. 1919 říká: „Květnice žádá, aby se mohla stát odbočkou SK Tišnova. Toto bylo ovšem zamítnuto, neboť my sami nemáme pevného základu, a proto nemůžeme vydržovat nějaké odbočky". *Pokračování v příštím čísle.*

VÍTE, KDE JE BESÉNEK?

V jednom z čísel tohoto kulturního zpravodaje byl uveřejněn článek, který vypočítává, že kdysi bylo v Tišnově 23 hospod při třech tisících obyvatelích.

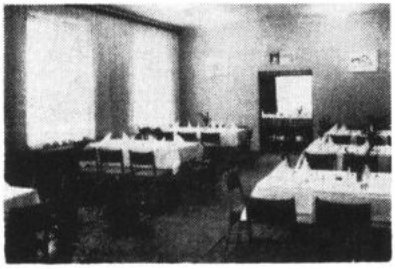
Jak je tomu v našem městě s počtem obyvatel i s počtem pohostinských podniků dnes, ví snad každý z nás. A tak postrádáte-li příjemné posezení mezi sousedy, připravujete se oslavit různá životní výročí a jubilea, potřebujete uspořádat večírek nebo svatební hostinu, poradíme Vám.

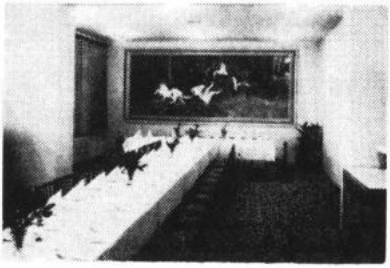
Až půjdete na procházku kolem nového sídliště pod Květnicí do údolí Besénku přes obec Lomničku, uvidíte význačný orientační bod uprostřed obce. Je to chlouba občanů Lomničky, kterou si sami postavili v akci „Z". V přízemí je prodejna Jednoty, ve které si můžete nakoupit potraviny a spotřební zboží běžné denní potřeby. O poschodí výše je restaurace a salónek. Při návštěvě této provozovny, která má stejné jméno jako potok protékající Lomničkou, budete příjemně překvapeni hezkým prostředím. Ke spokojenosti návštěvníků je spolu s překvapivým výběrem jídel a nápojů k dispozoci také barevný televizor a hudební skříň.

Občanům Lomničky se podařilo pěkné a hodnotné dílo. Dokázali tak, že dnes se řeší na vesnici zcela jiné otázky než v minulosti. Že se víc přemýšlí o tom, jak vyrovnat rozdíl mezi městem a vesnicí.

Z restaurace Besének budete odcházet nejen s pocitem, že se Lomničským tento záměr podařil, ale i s vědomím, že vás pracovníci Jednoty dobře obsloužili.

Věra Kukačková

Pohled do restaurační místnosti, na fotografii vpravo do salónku.

PLESY V LEDNU

6. 1. **Rybařský ples** - sokolovna
13. 1. **Ples fotbalistů TJ Baník** - sokolovna
20. 1. **Společenský ples KSČ** sokolovna
20. 1. **Ples ČSL** - sál SZK
27. 1. **Hornický ples** - sokolovna

KINO PANORAMA

1. po - 17.30 a 20 hodin
● **ČÍNSKÁ ČTVRŤ**
Americký barevný film. Dramatické pátrání soukromého detektiva.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

2. út - 17.30 a 20 hodin
SONÁTA NAD JEZEREM **„S" (širokoúhlý)**
Sovětský barevný film. Romantický příběh nenaplněné lásky.
Vstuné 6, 7, 8 Kčs.

4. čt - 17.30 a 20 hodin
● **GENERÁL DELLA ROVERE**
Italsko-francouzský film, vyznamenaný Velkou cenou na XX. MF v Benátkách 1959.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

6. so, 7. ne - 17.30 a 20 hodin,
8. po - 17.30 hodin
DOSTIHOVÁ HOREČKA
Italský barevný film. Komedie o tom, že není snadné vsadit, tím méně vyhrát.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

9. út - 17.30 a 20 hodin
● **JSME PROKLETÍ, IRINO!**
Jugoslávský film. Tragický osud lásky dvou mužů k jedné ženě.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

11. čt - 17.30 a 20 hodin
RUSALKA
Český barvný film. Filmový přepis slavné opery Antonína Dvořáka podle libreta Jaroslava Kvapila.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

13. so, 14. ne, 15. po, 16. út - v 17.30 a ve 20 hodin
● **HRA O JABLKO**
Český barevný film. Komedie zaujatá proti mužům.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Mládeži do 18 let nepřístupno

18. čt - 17.30 a 20 hodin
PŘELÍČENÍ SE ODROČUJE
Rumunský barevný film. Aktuální filmová anketa o vině a odpovědnosti.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

20. so 17.30 a 20 hodin,
22. po - 17.30 hodin
POSELSTVÍ BOHŮ
Barevný film NSR. Odvážné teze, které věda zatím nevyvrací.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

21. ne - 17.30 a 20 hodin
SVÁTEK PEČENÝCH BRAMBOR **„S" (širokoúhlý)**
Sovětský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

23. út - 17.30 a 20 hodin
● **STOPAŘ**
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

25. čt - 17.30 a 20 hodin
● **CON AMORE**
Polský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

27. so, 28. ne - 17.30 a 20 hodin,
29. po - 17.30 hodin
VESELÝ ROZVOD
Španělský baraevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

30. út - 17.30 a 20 hodin
ZABIT PŘI PLNĚNÍ POVINNOSTI **„S" (širokoúhlý)**
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

7. ne - 9.30 hodin
BOLEK A LOLEK NA VSI
Sovětský barevný film.

14. ne - 9.30 hodin
HERODOTOVO TAJEMSTVÍ
Rumunský barevný film.

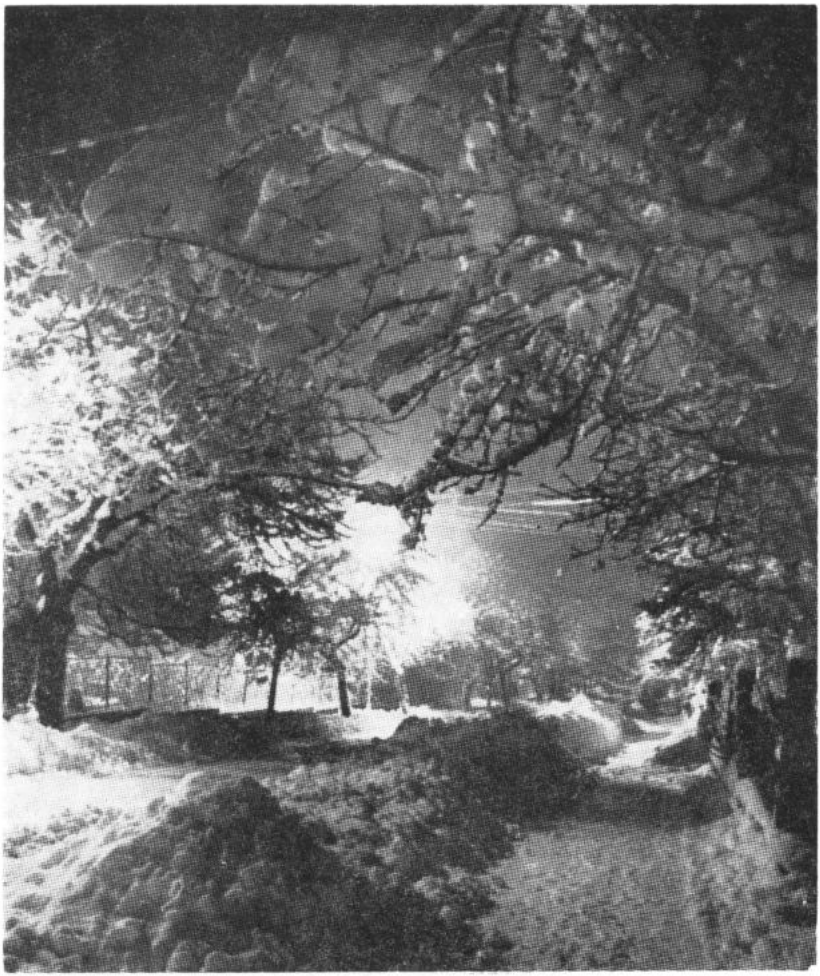
21. ne - 9.30 hodin
REK ROBINSONEM
Sovětský barevný film.

28. ne - 9.30 hodin
KAMARÁDKA SUŠKA
Slovenský barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9239-78 - 456.12/78-Va 267

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ÚNOR 1979 Ročník X Číslo 2

Tvořivou prací naplňujeme odkaz Února

Před jedenatřiceti lety dovedla Komunistická strana Československa dělnickou třídu a všechen pracující lid k nastolení diktatury proletariátu. V ohni tvrdého třídního boje byl postupně zlikvidován kapitalistický sektor hospodářství a s ním buržoazie jako třída, utvořila se průmyslová základna socialismu a družstevní socialistické velkovýroby. Byly položeny základní kameny socialistické morálky a kultury. Lid v naší zemi se stal svrchovaným hospodářem a pánem svého osudu.

Jako film se promítají v paměti těch, kdo stáli u zrodu socialistické státnosti v roce 1948, v chronologickém sledu událostí, které v osvobozené od fašistické a kapitalistické zlovůle ČSR přivedly lid k plnému a konečnému vítězství socialismu. Po všech 31 let tvořivou a obětavou prací ve jménu blaha člověka naplňujeme věčně živý odkaz Února. Revolučnost dneška spočívá v neúnavném, činorodém úsilí o další rozkvět naší vlasti, jehož hlavním cílem je vytvoření a neustálé rozmnožování společenských podmínek pro radostný a všestranně bohatý život. Tomuto cíli se musíme naučit obětovat vše: nejenom ve chvílích naplněných úspěchy a slávou, nýbrž i v dobách, v nichž narážíme na problémy a projevujeme zároveň odhodlání nedostatky řešit a překonávat. Poslední takovou pernou zkouškou našeho socialistického uvědomění jsou současné potíže, vyvolané nepřízní počasí a v jejich důsledku vyvstalými těžkostmi v zásobování elektrickou energií. Svízelné situaci jsme dokázali čelit příkladnou kázní a mimořádnou pracovní iniciativou. Patří za to dík a uznání také drtivé většině našich občanů, kteří do důsledku respektují opatření směřující k normalizaci v této oblasti. V jednotě a ukázněnosti se znovu potvrdil jeden ze znaků našeho socialistického města, v němž přítomnost vzrůstá při vzácné symbióze do minulosti a jehož budoucnost věští další velký rozmach.

Naši občané nezůstávají neteční k aktuálním úkolům současnosti. Jsou připraveni – a dokumentují to každodenně příkladnými činy – hájit své vymoženosti proti každému nebezpečí uvnitř země i mimo ni. Tak, jak je k tomu zavazuje vítězná cesta socialismu v ČSSR, procházející pod prapory svobody, pokroku a míru.

Jaroslav Brácha

1978: V akci Z úspěšný

Úsek výstavby a jmenovitě úsek akce „Z" volebního programu NF a MěstNV je jedním z hmatatelných a konkrétních efektů činnosti a snažení občanů, funkcionářů i aparátu MěstNV. Hovořit o jeho významu a důležitosti by bylo opakováním již dříve objasněných a známých skutečností.

Činnost MěstNV v roce 1978 byla zaměřena na úseku akce „Z" na přípravu a realizaci staveb volebního programu, a to v takovém rozsahu, jak bylo nadřízenými orgány usměrněno a povoleno s ohledem na možnosti finanční, materiálové, dodavatelské i realizační nejen v rámci města Tišnova, ale v rámci celého okresu.

Pro rok 1978 bylo povoleno celkem 6 stavebních akcí s následujícími hodnotami díla a finančním nákladem:

	HD	FN
1. Mateřská škola pro 120 dětí	1 857 000	1 300 000
2. Přístavba masny pod Klucaninou	300 000	210 000
3. Tělocvična TJ Baník	267 000	185 000
4. Víceúčelová vodní nádrž v Tišnově II	371 000	259 000
5. Sklad k lisovně ovoce MO ČOZS	24 000	17 000
6. Sociální zařízení pro hřiště ZDŠ Tišnov II	110 000	40 000
Celkem:	2 929 000	2 011 000

Ze stavby víceúčelové haly. Foto Milan Ferov.

K tomu je nutno podotknout, že akce sociální zařízení pro hřiště u ZDŠ v Tišnově II byla zařazena dodatečně v září 1978, a dále, že jak hodnoty díla, tak i finanční náklad u akcí MŠ a přístavba masny je uveden jako zvýšený oproti původně schválenému plánu asi o 70 %. Toto zvýšení bylo prosazeno z iniciativy MěstNV na základě dobrého plnění u obou akcí v průběhu roku. Skutečné plnění finančního nákladu a hodnoty díla k 31. 12. 1978 bylo u uvedených akcí následující:

	HD	FN
1. Mateřská škola pro 120 dětí	2 139 000	1 497 000
2. Přístavba masny pod Klucaninou	400 000	280 000
3. Tělocvična TJ Baník	263 172	184 221
4. Víceúčelová vodní nádrž v Tišnově II	383 812	268 669
5. Sklad k lisovně ovoce MO ČOZS	23 667	16 567
6. Sociální zařízení pro hřiště ZDŠ Tišnov II	60 444	21 760
Celkem:	3 270 095	2 268 219

Z uvedeného přehledu vyplývá, že v roce 1978 bylo dosaženo poměrně dobrých výsledků, o čemž svědčí i plnění hodnoty díla na 111,6 % a čerpání finančního nákladu na 112,7 % v globálních částkách. Za zmínku stojí individuální plnění na akcích „přístavba masny", a to na 133,3 %, na akci „MŠ" na 115,1 % a na akci „víceúčelová vodní nádrž" na 103,7 %. Naopak plnění akce „sociální zařízení pro hřiště ZDŠ v Tišnově II" na 54,2 % je zapříčiněno pozdním schválením stavby a při plánovaném ročním objemu financí nemá vliv na celkové plnění.

Důvodů dobrého plnění hodnoty díla a čerpání finančních nákladů je několik. Jednak se nám podařilo zajistit na všech stavbách trvalý technický dozor, při

Pravý zimní večer v Družstevní ulici zachytil snímek Josefa Ondrouška na titulní straně. Pro naše město taková nadílka sněhu není však příliš typická.

nadměrném přílivu brigádníků docházelo k operativnímu přesouvání na jiné akce, materiál byl zajišťován v předstihu a ze strany některých podniků ve městě došlo k ocenitelné spolupráci týkající se nasazení svých odborných stavebních kapacit. Jedná se zejména o HS Tišnov II OSP Brno-venkov, Traťovou distanci Tišnov, JZD Lomničku a další. Také ze strany občanů jsme nalezli dostatek pochopení k dobrovolné brigádnické pomoci na stavbách, přičemž není zanedbatelné ani organizační opatření MěstNV, týkající se povinnosti odpracování brigád, souvisejících s přijetím dětí do mateřské školy.

V roce 1978 bylo odpracováno na jednotlivých akcích následující množství bezplatných brigádnických hodin:

1. Mateřská škola	8245 hod.	4. Víceúčelová vod. nádrž	2232 hod.
2. Příst. masny	3326 hod.	5. Sklad lisovny	1477 hod.
3. Tělocvična TJ	4530 hod.	6. Soc. zařízení hřiště	1117 hod.

Celkem bylo tedy odpracováno 20 927 bezplatných brigádnických hodin, což je nejvyšší množství za několik posledních let na akci „Z". Všechny hodiny jsou jmenovitě zaznamenávány ve stavebních denících jednotlivých akcí, dále je vedena samostatná evidence na odboru výstavby MěstNV a také občané mají proveden záznam ve vlastních brigádnických průkazech.

Na závěr je možno konstatovat, že uplynulý rok 1978 byl jedním z těch úspěšných období naší činnosti. Nelze však spát na vavřínech. Je nutno, aby MěstNV, jeho poslanci, aktivisté, pracovníci a v neposlední řadě i občané i v následujícím roce vyvíjeli nejméně stejnou aktivitu při zajišťování úkolů roku 1979 a aby veškerá předsevzetí na úseku výstavby volebního programu byla také letos splněna.

Nezbývá než vřele poděkovat všem, kteří v r. 1978 jakýmkoliv způsobem pomohli k dosaženým výsledkům a vyzvat ty, kteří z jakýchkoliv důvodů svou společenskou a morální povinnost dosud nesplnili.

Josef Malásek

Na snímku M. Loskota podává předák Karel Remeň informace řediteli závodu VDUP v Tišnově ing. M. Fryčkovi o průběhu postupu prací na posledních metrech hloubení.

HAVÍŘI VDUP OPĚT REKORDNĚ!

Dispečink v sobotu 23. prosince 1978 na tišnovském závodě koncernového podniku Výstavba dolů uranového průmyslu začal radostně.

Přičinil se o to kolektiv hlubinářů předáka Karla Remeně, který právě tuto sobotu vytvořil rekord při hloubení jámy č. 11 v Okrouhlé Radouni - Kubalově výkonem 83,8 bm za 31 pracovních dnů.

Tímto výkonem překročil o 6,3 bm svůj socialistický závazek, ale nejen to, rekordní výkon umožnil o tři dny splnit úkol roku 1978 - dosáhnout úrovně pátého patra.

Hloubení probíhalo v krajině nepříznivých povětrnostních podmínkách, kdy mrazy dosahovaly až - 20° C.

Boj s časem a překážkami byl úspěšně dokončen.

K úsilí, které vyvinuli havíři svou prací a iniciativou, technici svým přístupem a organizační prací k rekordnímu výkonu - blahopřejeme!

-kk-

HRDÝ TITUL ZAVAZUJE

VZORNÁ TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA BANÍK TIŠNOV

Tělovýchovná jednota Baník Tišnov v posledních létech na sebe upozornila smělými a náročnými plány bohaté činnosti a práce, které promítla do „Plánu základního rozvoje TJ Baník Tišnov na léta 1975 - 1980". Tento dokument se stal pro TJ zákonem a skutečným vodítkem pro veškerou činnost výboru a jednotlivých oddílů a odborů.

Základní motivy plánu zní jednoduše:

- vyvinout maximální úsilí, aby tělovýchova a sport nebyla jen záležitostí TJ, ale všech řídících složek města, závodů a organizací;
- zajistit odpovídající prostory pro tělovýchovu v Tišnově;
- získat dostatečný počet kvalifikovaných trenérů a cvičitelů pro zvýšení kvality vlastního tělovýchovného procesu.

Členové výboru TJ ve spolupráci s vedoucími jednotlivých oddílů a odborů a jejich politickovýchovnými pracovníky našli brzy osvědčené metody v našem závazkové hnutí, v socialistické soutěži o titul vzorný oddíl a navíc ve vlastní soutěži v rámci TJ, která výrazně podtrhuje zajištění stanovených náročných cílů.

Socialistická soutěž se rozběhla v TJ na plné obrátky, podrobné rozpracování náročných úkolů a důsledná kontrola jejich plnění se staly zcela samozřejmé a vešly do krve všem odpovědným pracovníkům, takže výsledky nenechaly na sebe dlouho čekat. V roce 1977 soutěžilo o titul vzorný oddíl - odbor již 7 oddílů z 9, a to bylo pobídkou k tomu, že na aktivu tělovýchovných pracovníků, zástupců řídících složek města Tišnova a nadřízeného OV ČSTV Brno-venkov, který se konal 31. 5. 1977, byl předán předsedou TJ Dr. Karlem Seyfertem do rukou tajemníka OV ČSTV Brno-venkov Viléma Janečka hodnotný závazek jako vstup TJ Baník Tišnov do soutěže o titul vzorná tělovýchovná jednota.

Plnění náročného závazku, který vycházel ze závěrů XV. sjezdu KSČ rozpracovaných do podmínek TJ a z plánu základního rozvoje TJ Baník Tišnov na léta 1975 - 1980, bylo hodnoceno při obhajobě k udělení titulu vzorná TJ dne 3. 11. 1978 za široké účasti členů tělovýchovné jednoty a zástupců tišnovských závodů a organizací. Po provedené obhajobě hodnotící komise, složená ze zástupců KV ČSTV, OV ČSTV, MěV KSČ, MěV NF a předsedy MěstNV v Tišnově navrhla předsednictvu KV ČSTV, aby TJ Baník Tišnov byl udělen titul vzorná tělovýchovná jednota. Tento návrh byl předsednictvem KV ČSTV schválen a dne 21. 12. 1978 přijal předseda TJ z rukou zástupce KV ČSTV Miroslova Grossmanna na plenárním zasedání městského výboru Národní fronty v Tišnově dokument, kterým je propůjčen TJ Baník Tišnov hrdý titul vzorná tělovýchovná jednota.

V době obhajoby soutěžilo v TJ již 8 oddílů - odborů. Tenisový oddíl soutěží plných 6 roků, je vzorným oddílem II. stupně a po hodnocení roku 1978 má získat metu nejvyšší - I. stupeň, oddíly házené a stolního tenisu získaly titul vzorný oddíl III. stupně a již soutěží o II. stupeň, stejně jako odbor turistiky. Vzorným odborem III. stupně je také odbor ZRTV. Vedle těchto 5 oddílů - odborů čeká na udělení titulu vzorný oddíl III. stupně oddíl kopané a v soutěži jsou prvním rokem oddíl košíkové a šachový. Jediným dosud nesoutěžícím oddílem je odbíjená.

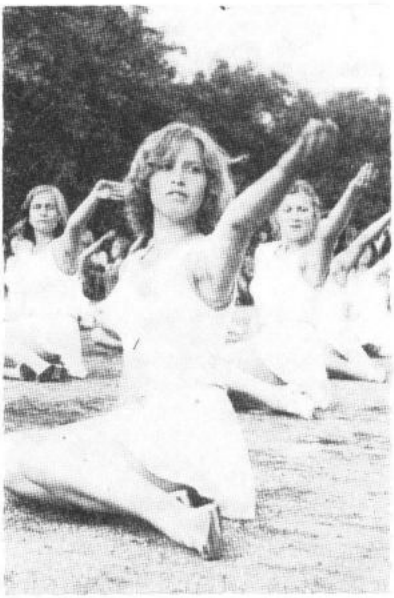
Čím se může vzorná TJ za poslední léta pochlubit?

Není toho málo a proto jen stručný výčet nejhodnotnějších splněných závazků:

Nová fasáda budovy sokolovny, výstavba bytu pro domovníka v budově, vybudování herny pro stolní tenis ze suterénu budovy, vybudování živičného hřiště a celkové vybavení stadiónku házené včetně časoměrného zařízení, brigádnicky zhotoveného členy oddílu házené, nový čtvrtý tenisový dvorec a rekonstrukce původního třetího dvorce, vybudování nové odrazové stěny a skladu antuky a ná-

řadí, zajištění projekční připravenosti pro výstavbu nové velké tělocvičny o rozměrech 42×24 m v areálu sokolovny, zajištění projekční připravenosti pro rekonstrukci ústředního vytápění v sokolovně, zahájení výstavby nové tělocvičny, vybudování kompletních patek a základů.

Počty brigádnických hodin na výše uvedených akcích jdou do desítek tisíců. Například jen na výstavbě tělocvičny v roce 1978 bylo odpracováno 5000 hodin, tenisté několik let budují svůj stánek a nejdou ročně pod 1000 hodin, stejně tak házenkáři na vybudování živičného hřiště a vlastního stadiónku a stolní tenisté při výstavbě herny. Také oddíl kopané se snaží v posledních létech trvale brigádnicky zlepšovat své hřiště a sociální vybavení, což se mu daří. Mimořádnou hodnotu má práce turistického odboru, který trvale pečuje o památná místa bojů z II. světové války, kde se rozvíjela bojová činnost partyzánské skupiny Jermak.

Fotografií J. Ptáčka si připomínáme úspěšnou tišnovskou spartakiádu v roce 1975.

Sportovní výsledky odpovídají současným prostorovým podmínkám a možnostem a současnému stavu trenérů a cvičitelů a jejich kvalitě. Právě na tuto oblast je zaměřen dlouhodobý plán TJ, ale přesto i zde je třeba vyzvednout to nejlepší: kolektivní snahu všech oddílů o práci s mládeží a umožnění tělovýchovné a sportovní činnosti nejširšímu okruhu chlapců a dívek. Jen v roce 1978 byly realizovány tyto masové akce:

100 jarních kilometrů – turistika, závod zdatnosti mládeže – turistika, náborový turnaj žáků – házená, náborový turnaj žáků – kopaná, Podhorácký turnaj žáků – kopaná, celostátní turnaj dorostu – tenis, celokrajský turnaj mládeže – stolní tenis, Tišnovská 15, 25 a 50 – turistika.

Ve výkonnostním sportu je třeba připomenout účast mladého kolektivu tenisového oddílu v národní lize a výkonnostní růst některých jednotlivců, což dokazuje zařazení v celostátních a krajských žebříčcích za rok 1978. Trvale dobré výsledky dosahovali házenkáři, kteří se drží na špičce krajského přeboru I. třídy. V krajských soutěžích úspěšně působí oddíl stolního tenisu a také odbíjenkáři udrželi krajskou příslušnost. Postup do KP II. třídy si opět vydobyl oddíl košíkové. Nelze zapomenout na úspěchy příslušníků ZRTV, kdy tišnovské ženy se staly přebornicemi kraje ve cvičení s kuželi a na 2. místě skončily při cvičení s plnými míči. Řadu úspěchů zaznamenala v krajském měřítku také mládeže – stolní tenis, Tišnovská 15, 20 a 50 – turistika.

Každá dobrá práce má své zákonité souvislosti a není tomu jinak ani v TJ Baník Tišnov. Základním předpokladem pro dosažení úspěšných výsledků byla úzká spolupráce s řídícími složkami města Tišnova, s MěstNV a tišnovskými závody a organizacemi. V této oblasti byl učiněn skok kupředu, neboť práce a činnost TJ se stala trvalým zájmem místních složek a orgánů, které vždy se snažily pomoci tam, kde bylo třeba. Úzká spolupráce, trvalá vzájemná informace ve všech nejdůležitějších otázkách a problémech je dobrým příslibem pro nastávající nejnáročnější období tišnovské tělovýchovy.

Titul vzorná tělovýchovná jednota přešel do odpovědných rukou – do rukou pracovníků TJ Baník Tišnov, jeho výboru, vedoucích oddílů, trenérů a cvičitelů a jeho členstva. Tento hrdý titul může získat jen taková jednota, která soustavně a cílevědomě vede své členy k obětavé práci a organizuje masový rozvoj tělovýchovy. Která vede systematicky mládež a všechny své členy k dosažení vysokého stupně uvědomění a prostřednictvím trenérů a cvičitelů řídí náročný obsah tělovýchovného procesu. Získání titulu představuje navíc vysokou společenskou aktivitu a angažovanost všech příslušníků TJ pro rozkvět socialistické vlasti. Této vysoké odpovědnosti si je Tělovýchovná jednota Baník Tišnov plně vědoma a ku splnění mimořádně náročných úkolů, které ji čekají v budoucích létech, je plně odhodlána, jak se na vzornou tělovýchovnou jednotu sluší.

Výroční schůze ČSŽ

Základní organizace Českého svazu žen v Tišnově uskutečnila koncem listopadu t. r. výroční členskou schůzi za účasti členky OV ČSŽ, poslankyně JmKNV s Jitky Pokorné, předsedy MěV KSČ VI. Černoška a předsedy MěV NF s. Rud. Voleny. Schůze byla spojena s malou výstavkou paličkovaných krajek, které si ženy vyrobily v kursu paličkování a drhání, který vede s. učitelka Vítová z Dol. Louček.

Na výroční členské schůzi byla hodnocena celoroční činnost základní organizace, zvolen nový výbor v čele s E. Harákovou a schválen plán práce na příští rok, ve kterém čeká všechny členky opět hodně práce. Mají řadu závazků: zvýšení členské základny, chtějí získat další dárce krve (v minulém roce bylo získáno 7 dárců), pionýrské vedoucí a plán sběru odpadových surovin. Již řadu let se ženy starají o růže na náměstí, zajišťují pohoštění na plese KSČ a NF, pořádají různé přednášky, besedy, kursy pro členky i různé zájezdy. Bylo by třeba, aby i další tišnovské ženy se zapojily do jejich řad.

B. Jarošová

Zajišťování úkolů v civilní obraně

18. 12. 1978 se konala instruktáž tajemníků MNV koncových obcí a vedoucích závodů v Tišnově, kterou svolala komise Jednotného systému branné výchovy obyvatelstva, k tématu č. 14 Jednota mírového úsilí a posilování obranyschopnosti socialistických zemí.

V závodech bude v letošním roce provedeno technické zaměstnání nazvané Kolektivní ochrana v civilní obraně, v obcích bude předneseno téma Odsun v nouzi.

Mimo přípravy obyvatelstva k civilní obraně byli představitelé obcí seznámeni s termíny útvarů svépomoci CO.

Na MěstNV v Tišnově se uskuteční také tři třídenní školení velitelů útvarů, velitelů průzkumných a technických jednotek útvarů svépomoci společně s obvody Drásov a Deblín.

Ludvík Bednář

První vánoce v novém zařízení prožívaly děti ve zvláštní škole internátní v Tišnově II. Před odjezdem dětí do rodin byla uspořádána ve čtvrtek 21. prosince vánoční besídka. Děti, zaměstnanci i hosté se sešli v 16 hodin ve vyzdobené jídelně u rozsvíceného vánočního stromku. Nálada všech byla sváteční, opravdu vánoční.

Po úvodním slovu následoval program, který připravily děti pěveckého kroužku za vedení s. Dozbabové. Také s. Koumarová a Vychodilová svým vystoupením připomenuly staré vánoční zvyky a obyčeje. Vystoupení dětí bylo velmi zdařilé, všem se líbilo. Za kolektiv dětí blahopřála všem zaměstnancům hodně úspěchů v novém roce nejstarší žákyně a slíbila za všechny, že v příštím roce budou pracovat ještě lépe a svým pěkným chováním projeví dík za péči, která je jim věnována. Besídka byla ukončena společnou večeří, při které s. ředitel Novotný popřál dětem hodně úspěchů ve školní práci a poděkoval jim za slib.

M. Sáblíková

BOHATÁ CINNOST

Dohlížecí výbor lidového spotřebního družstva JEDNOTA ve Štěpánovicích má bohatou činnost. Nejen že pečuje o řádný chod prodejny, ale seznamuje občany na besedách s problémy v zásobování, přijímá jejich iniciativní návrhy a podněty, které se snaží podle možnosti realizovat, spolupracuje se školou a vyvíjí i bohatou kulturní činnost.

Velmi zdařilou akcí bylo uspořádání zájezdu do Prahy na výstavu „Doba Karla IV. v dějinách národů ČSSR", která se uskutečnila v listopadu pro místní spotřebitele.

Při poslední besedě se spotřebiteli, která se konala 1. prosince v kulturním domě, byly účastníkům předány slosovatelné vstupenky. 45 vylosovaných se zúčastnilo zájezdu do brněnské Janáčkovy opery.

Dohlížecí výbor pracuje podle připraveného plánu práce, účastní se akcí v obci, pomáhá i při brigádách JZD.

D. S.

EXKURZE NA SKOLE

Poslední ze zdařilých akcí úsekového metodického sdružení při ZDŠ Gottwaldova ul. byla návštěva zvláštní školy internátní v Tišnově II, která byla v loni na podzim slavnostně otevřena.

Je to pravděpodobně jedna z mála tak dobře vybavených škol. V suterénu budovy je umístěna kuchyně, sklad potravin, lednice, v přízemí mají ložnice a herny hoši, první poschodí je vyhrazeno dívkám a ve druhém poschodí je šest tříd, kabinety a sborovna; vše moderně vybaveno. V internátě je umístěno 22 chlapců a 38 děvčat ze širokého okolí, dokonce až ze Znojemska. Ostatní děti z blízkého okolí dojíždějí.

D. Šikola

Zima poblíž Veveří.
Foto Bohumil Kabeš.

METEOROLOGICKÁ STANICE

Slovo počasí patří zcela jistě mezi ta, kolem kterých se vedou velmi časté každodenní rozhovory provázené zpravidla povzdechem. Žákům 6. tř. se počasí stává dokonce součástí jejich zeměpisného učiva.

Praktickým a tím samozřejmě pro děti také zajímavějším doplňkem učiva jsou návštěvy meteorologické stanice III. stupně v zahradě s. Šmardy na Kukýrně. Meteorologická budka s ostatními přístroji a zařízením sem byla přemístěna ze zahrady zemědělské školy a svěřena do péče s. Šmardy. Díky jeho ochotě se návštěvy žáků staly již tradicí. Z úst prostého člověka lze jasně vycítit víc než zálibu

k této ne vždy příjemné činnosti. Třikrát denně za každého počasí odchází ke svým přístrojům. Z naměřených údajů vyhotovuje hlášení, které jednou týdně odesílá na OMS do Brna. Je to velký kus obětavé práce ve prospěch nás všech.

M. Bučck

Setkání s Františkem Neužilem

V listopadu se za výklady prodejen knih objevila nová kniha brněnského spisovatele Františka Neužila Živý kámen, a to mi připomnělo jednu epizodu.

Je to již tři roky, co mě služební povinnosti zavedly jednu prosincovou sobotu do mokerské cementárny. Autobus v sobotu nezajíždí až k cementárně, a tak jsem vystoupil na rozcestí. Vystoupil ještě jeden cestující - byl to starší muž v koženém kabátě - a oba jsme se vydali stejným směrem. Společná cesta nás brzy sblížila a dali jsme se do řeči. I když se vedly řeči docela normální v takové situaci, brzy jsem vytušil, že mým společníkem je František Neužil. Moje domněnka se potvrdila a náš rozhovor už byl daleko konkrétnější, díky také tomu, že František Neužil (svádí to sice k tomu abych napsal Mistr Neužil, ale spisovatel se pro takové oslovení velice zlobil) je přátelské povahy a velice hovorný. Dozvěděl jsem se, že právě připravuje nový román, který čerpá námět z mokerské cementárny a chodí tam právě proto, aby se co nejblíže ji seznámil s prostředím, ve kterém se román Živý kámen odehrává.

A protože jsme sdíleli společnou i zpáteční cestu na autobusovou zastávku a potom autobusem do Brna, byl náš rozhovor obsáhlý. Zvídavý spisovatel se brzy dozvěděl mimo jiné o tom, že jsem z Tišnova, a vyprávěl, jak navštěvoval naše město, když připravoval svoji knihu o životě zakladatelky kláštera Porta coeli královny Konstancie Trýzeň slávy; knihu, která je součástí trilogie o českých královnách. Povídal o svých dojmech z našeho města, o setkáních s Tišnováky a tak jsme se také nějak dostali k ochotnickému souboru Karasova divadla. Na to ihned reagoval můj společník. Jestli tento název je po spisovateli Josefu Františku Karasovi. Když jsem ho o tom ujistil, začal vyprávět, že za jeho studentských let vycházel v brněnském deníku Ruch na pokračování Karasův román Mezi dvěma vrchy. František Neužil každé pokračování četl nejdříve z celých novin a román se mu velice líbil. A tehdy vyslovil přání, že by chtěl umět psát tak, jak to umí J. F. Karas.

Od té doby již uplynulo půl století a myslím si, že se toto přání Fr. Neužila splnilo. Svědčí o tom na příklad již druhé vydání oblíbené „královské trilogie" nebo velký zájem čtenářů o autogramiádu, při které František Neužil nedávno podepisoval své knihy.

- ok -

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Vladimír Koželuha

SKALKA

Do dvacátých let vítala turisty, přicházející do Doubravníka od Černvíra, před vstupem do městečka holá šedivá skála, tyčící se vpravo do prostoru nad silnicí z keřů lísek a růží a mající dozadu pokračování v zalesněné stráni. V tomto malebném koutě našel zalíbení lékař a spisovatel MUDr. a PhDr. Karel ZÍTKO, který tehdy čas od času přijížděl do Doubravníka. Svůj obdiv rázně přeměnil v čin. Peněz mnoho neměl, a tak domluvil se Slezákovými, že si na tomto jejich pozemku vybuduje skromné letní sídlo a že jeho stavby pak za třicet let přejdou do jejich vlastnictví. A tak se také stalo. Romantický snílek nedbal nedůvěřivých úsměvů sousedů a dal pod skálou stavitelem Hutařem k překvapení všech vystavět opravdickou perníkovou chaloupku. Za ní vybudoval ze dřeva umělec všech řemesel Šikula několikapatrovou hradní věž a jiné roztomilé stavbičky z našich pohádek. Všemu tomu pak dominovala miniatura českého hradu – hrádek Skalka – vystavěný nahoře na skále. Lékařova paní, akademická malířka, uplatnila zde svoje umění a vyzdobila celou tu čarovnou kulisu staveb – stejně jako vstupní bránu vsazenou do zděné zubaté hradby – rozkošnými vzory a ornamenty.

Byl to utěšený obraz celé to barevné seskupení veselých stavbiček, vystupujících ze vší té přírodní zeleně. Byl to kout, který svému tvůrci potom nabídl a poskytl mnohou příjemnou chvilku. Snad to prostředí pohádek působilo svým klidem na něho také jako hojivý balzám. Dr. Zítko byl zřejmě churav. Dlouho se ze svého dílka netěšil a brzy zemřel. Když se čas od času zastavuji na hřbitově v Novém Bydžově u jeho hrobu, vzpomínám na všechno to romantické zhmotnění a ztvárnění jeho spisovatelských záměrů v Doubravníku, a také jak mi při návštěvě tohoto jeho království dal někdy nahlédnout do své snivé duše. To se rozhovořoval o svém životě, zejména o svém mládí. S úsměvem ukazoval třeba na kamínek, který si přivezl z první návštěvy Doubravníka, a schránku na jehly, kterou míval jako dítě mezi oblíbenými hračkami.

Zákoutí dr. Zítka se pro svoji pitoreskní malebnost stalo jednou z předních zajímavostí městečka. Pravda, dřevěné stavbičky sežehl běh času. Snad nejdéle vzdoroval větru a dešti sám hrádek. Přesto zde vynaložené objevné a tvůrčí úsilí zkrášlilo tento přírodní kout jaksi natrvalo. Z pohádkové chaloupky je útulné obytné stavení s příchodem právě onou bránou v zubaté hradbě. Ještě donedávna připomínala celou tu idylku černá tabule, připevněná nad silnicí na skále, s bílým nápisem:

Postůj, poutníče, neb procházíš starobylým a památným městysem Doubravníkem, založeným již před 700 lety Štěpánem z Medlova, který zde postavil kostel a klášter již r. 1208, Při něm vzniklo městečko, které r. 1241 i s klášterem a kostelem Tataři zničili. Na tom místě vystavěl Jan a Vratislav z Pernštýna 1535 až 1557 kostel, jednu z nejkrásnějších gotických budov republiky. Na této skále zříš hrádek

Skalku, vystavěný jako vzor středověkých hradů, a pod ním trámové stavení, představující s bránou a hrádkem obvyklé prostředí našich pohádek. Jdeš-li na Pernštýn, půjdeš přes hodinu, leč co živ, budeš vzpomínat.

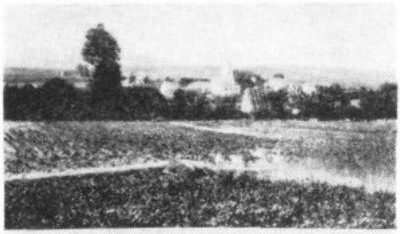
MUDr. a PhDr. Karel ZÍTKO (nar. 13. 3. 1872 ve Vys. Mýtě – zemřel 5. 12. 1928 v Doubravníku), český lékař, odborný spisovatel, profesor obch. akademie a správce Veř. městské školy obchodní na Smíchově, pedagog a popularizátor přírodních věd a mediciny, odborné lit. práce v oboru hygieny, školní lékař a spisovatel populárně lékařských (zdravotnických učebnic pro obchodní školy). Takto dává informaci o dr. Zítkovi naučný slovník, o lékaři, který při svém putování po vlastech českých byl okouzlen krásami doubravnického kraje tak, že sem šel hledat pro poslední léta svého života pohodu a klid duše.

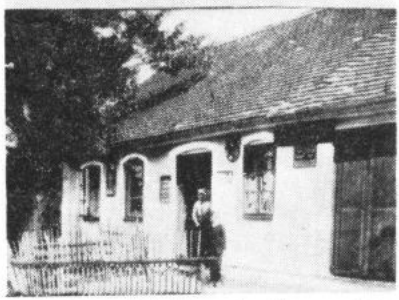
Když vystudoval lékařství na KU v Praze, přijal dr. Zítko místo lázeňského lékaře ve Vápenném Podole roku 1900, odkud pak přešel jako praktický lékař roku 1904 do Nového Bydžova. Ve styku s nemocnými se přesvědčil, kolik neduhů působí neuvědomělost. Veden svým posláním lidem pomáhat a usměrnit jejich život již výchovou v mládí doplnil si kvalifikaci pro pedagoga a přijal roku 1910 místo profesora na obchodní škole v Přerově a pak v Praze. Z této doby pocházejí jeho zdravotnické učebnice, populární publikace: „Krev, nejcennější poklad" jasnozřivě předvídající význam dnešní transfúze, jeho četné novinové články, několik dramat, jako například „Lékař šarlatán" a dramatizace Mistra Campana, dávaných na divadelních scénách v Praze, dva romány a další literární dílka.

Jak vidět, dr. Zítko byl člověk velmi pilný, všestranný a sociálně hluboce založený. Škoda, že jeho činorodou práci přerušila válka a on byl roku 1914 přikázán jako lékař do karantenní nemocnice do Pardubic, aby pak již po jejím skončení s podlomeným zdravím pokračoval v pedagogické činnosti, a to až do svého odchodu na odpočinek do Doubravníka. Bylo tomu loni právě 50 let, co tam v ústranní zemřel, ještě dnes vděčně vzpomínán bývalými jeho pacienty.

ZE STARÉHO DEBLÍNA

Naše obce se početnými úpravami a zvelebovacími akcemi změnily v poslední době k nepoznání. Na připojeném obrázku vidíme Deblín někdy kolem r. 1900 a dole záběr bývalého obchůdku (v č. p. 49, dříve Moučka). V minulosti přispěly k neradostným a nečekaným stavebním změnám četné požáry. V Deblíně byly v minulém století dva takové zhoubné požáry. Roku 1853 vyhořelo 36 domů a za 40 let vypukl neopatrností dětí oheň nový. Bylo to 7. července 1893. V malé chvíli stálo v plameni 26 domů, 12 stodol a 1 kůlna! Po obrovském úsilí hasičů z Lažánek, z Osové Bítýšky a z Velké Bíteše se podařilo zabránit dalšímu rozšíření ohně, podařilo se zachránit dům Černých a Maškův. Moravské noviny z 12. července 1893 přinášejí na straně 3 podrobnou zprávu a jmenuji i ty, kteří se při požáru zvláště vyznamenali. Byli to velitel hasičského sboru z Náměště, četnický strážmistr a závodčí z Tišnova, který zachránil dům koláře Baláka, dále to byli občané Mičánek a Hála z Čížek a Slavíček a Mičánek z Deblína; dále je uváděn (dokonce na prvním místě) důstojník z 8. pluku, který byl zřejmě právě doma na dovolené. (Pocházel z č. p. 49, nar. 1862 v Deblíně, zemřel 1933 v Brně, za první světové války se tento uvědomělý Čech, podporovatel Matice školské atd., rozešel s rakouskou armádou a odešel v roce 1916 do výslužby, tehdy již jako plukovník, na pensi žil po první válce

též v Tišnově.) Z uvedeného novinového článku alespoň citát: „Vyličit bídu nemožno. Někteří vyvázli jenom svým životem, jiným, kteří nemají rolí a jichž je v této části (rozuměj obce) většina, nezbývá, leč hůl žebrácká . . . Pomozte . . . My jsme také pomáhali." Kdo byl tenkrát pojištěn? A jak snadno hořela tehdejší stavení, plná dřeva, slámy, sena, navíc v obci, kde není větší zásoba vody! - Článek vypočítává ty, kteří již jako první pomohli . . . -mt-

ČTENÍ O TIŠNOVĚ

Ve fondu brněnské univerzitní knihovny je celkem 26 publikací o Tišnově, z toho je pět průvodců a 6 publikací je zaměřeno na Porta coeli. Můžete zde najít sborník ke stoletému jubileu tišnovských požárníků, k 50. výročí gymnázia, ale také památník k půlstoletí hasičského sboru, sborník vydaný k 50. výročí založení měšťanské školy v roce 1932, katalog Podhorácké výstavy z roku 1927 a jiné. Autorem nejstarší publikace, která je ve fondu o Tišnově je August Prokop. Je to brožura Die Burg Perstein und die Kirchen in Doubravnik und Vorkloster (Hrad Pernštejn a kostely v Doubravníku a Předklášteří), která vyšla v roce 1889 - tedy právě před devadesáti léty. -ok-

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

10. 2. **Marie Neudeckrová,** Dvořákova 343
13. 2. **Hildegarda Martinková,** Jamborova 922
18. 2. **Růžena Novotná,** Dvořákova 737
21. 2. **Josef Vejrosta,** Víska 1133
22. 2. **MUDr. Marie Sibková,** Revoluční 619
26. 2. **Bedřiška Hliněnská,** Strmá 1266
28. 2. **Františka Sládková,** Uhrova 1016

75 let se dožívají:

6. 2. **Milada Kapounová,** Gottwaldova 323
11. 2. **Josefa Ciková,** Trmačov 430
17. 2. **Irma Lieberzeitová,** Dvořákova 1597
18. 2. **Marie Hrabánková,** Osvobození 1654
19. 2. **Marie Stožická,** Dvořákova 495
19. 2. **Vladimír Makovský,** Vrchlického 396
20. 2. **Marie Sekorová,** Černohorská 561

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 2. **Marie Makovská,** Radniční 682. Dožívá se 84 roků.
2. 2. **Julie Opltová,** Radniční 12. Dožívá se 84 roků.
4. 2. **Františka Bílková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 92 roků.
4. 2. **Anděla Moravcová,** Na loukách 393. Dožívá se 85 roků.
4. 2. **Milada Vácová,** Na rybníčku 684. Dožívá se 83 roků.
8. 2. **Marie Staňková,** Riegrova 348. Dožívá se 84 roků.
8. 2. **Julie Vojtová,** Hornická 899. Dožívá se 80 roků.

12. 2. **Terezie Malcová,** Jungmannova 753.. Dožívá se 83 roků.
13. 2. **Marie Smolková,** Chaloupky 1121. Dožívá se 90 roků.
16. 2. **Antonie Baláčová,** Jiráskova 609. Dožívá se 92 roků.
16. 2. **Antonín Mucha,** Palackého 1049. Dožívá se 82 roků.
18. 2. **Pavla Pešková,** Rudé armády 721. Dožívá se 80 roků.
19. 2. **Antonie Muchová,** Palackého 1049. Dožívá se 89 roků.
23. 2. **Josef Zoufalý,** Purkyňova 1685. Dožívá se 86 roků.
24. 2. **Josef Hostěnský,** Kukýrna 40. Dožívá se 83 roků.
24. 2. **Růžena Pokorná,** Halouzkova 98. Dožívá se 82 roků.
24. 2. **Bedřich Novotný,** Na mlékárně 795. Dožívá se 81 roků.
25. 2. **Josef Vyplašil,** Polní 639. Dožívá se 83 roků.
25. 2. **Božena Korotvičková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 81 roků.
26. 2. **Valerie Vlčková,** Jungmannova 84. Dožívá se 80 roků.
26. 2. **JUDr. Josef Zháněl,** Purkyňova 1685. Dožívá se 80 roků.
27. 2. **Růžena Pospíšilová,** Riegrova 285. Dožívá se 82 roků.
27. 2. **Jaromíra Pokorná,** Brněnská 10. Dožívá se 80 roků.

Narození

v listopadu 1978:

3. 11. Jana Moravcová, Mánesova 1579
4. 11. Marcela a Olga Klímovy, Nezvalova 1356
7. 11. Eva Haklová, Družstevní 672
9. 11. Michal Wagner, Palackého 1290
12. 11. Tomáš Kučera, Leninova 1626
13. 11. Jana Pokorná, Leninova 1626
14. 11. Jiří Králík, Bezručova 35
17. 11. Tomáš Dufek, Hornická 1526
17. 11. Kateřina Pecháčková, Leninova 1621
17 11. Michal Terendy, Hornick 1519
19. 11. Jitka Balášová, Osvobození 1657
25. 11. Petr Stodůlka, Králova 1631
26. 11. Tereza Kebeková, Švermova 1646
30. 11. Petr Filka, Těsnohlídkova 913

O SOVĚ PÁLENÉ

Pokud by se někdo namáhal volbou „miss sova", určitě by to vyhrála sova pálená, krasavice mezi těmito odvěkými symboly moudrosti. Její přídomek pálená jí nebyl dán pro zvláštní vychytralost, ale pro její krásné zbarvení. Na spodní straně je totiž světle rezavožlutá nebo bílá s drobnými tmavými skvrnami. Na hřbetě je šedohnědě pálená, postříkaná jemnými perlovými kapičkami. Zvláště nápadný je pravidelně srdčitý a skoro bílý závoj kolem očí. Dojem vznešenosti a moudrosti je podtržen upřeným pohledem tmavě hnědých očí a vzpřímeným postojem. Obě pohlaví jsou u sovy pálené stejně zbarvena. Velikostí příliš nevyniká se svými 34 cm délky je na tom přibližně stejně jako holub hřivnáč. Avšak k prohlédnutí si sovy pálené zblízka asi nebude mít většina z nás mnoho příležitostí. I když si pro svůj domov vybírá místo v bezprostřední blízkosti lidských obydlí, jako jsou kostelní věže, zříceniny hradů, sýpky, staré stodoly, hradby měst apod., nevede nijak veřejný život. Na lov ze svého úkrytu vylétá pouze v noci. Její let je samozřejmě tichý, kolébavý a probíhá nepříliš vysoko nad zemí. Může velmi dobře nahradit kočky, protože převážná část jejího jídelníčku je složena z myší, které loví přímo v lidských usedlostech. Přestože je rozšířena po celé Evropě, jižní Asii a Americe i Austrálii, u nás není ptákem nijak hojným. Je mnoho obcí, kde se vůbec neobjevuje. Mizí i z míst, kde dosud žila. Jednak proto, že ji

nesvědčí modernizace zemědělství, především zemědělských objektů a také že má mezi lidmi řadu nepřátel, takže případy jejího odstřelu nejsou nijak vzácné.

Kdo měl příležitost slyšet její hrůzostrašné hlasové projevy, jistě potvrdí, že je skoro neuvěřitelné, že tyto zvuky vydává tak nevelké a krásné stvoření. S největší pravděpodobností má lví podíl na zkazkách o nočních strašidlech.

K hnízdění si sova pálená vybírá skryté kouty za trámovím, ve výklencích zdí apod. Hnízdo si vlastně ani nestaví. Svých 4 – 6 vajec klade přímo na podklad bez výstelky. Počet vajec a počet hnízdění do roka je závislé na množství potravy, to je myší. V létech, kdy se myši přemnoží, hnízdí i několikrát do roka, jindy, když je myší málo, nemusí zahnízdit vůbec. Tato regulace velikosti populace je až školní ukázkou platnosti zákona o rovnováze v přírodě. Příroda sama je dostatečně moudrá, aby dokázala udržet rovnováhu. Snahy člověka se jí do toho míchat většinou končí neslavně pro oba.

Stejně jako u jiných sedí na vejcích i u sovy pálené pouze samice. Samec jí přináší potravu. Mláďata se líhnou za 30 – 34 dnů a asi po dalších 50 dnech počínají létat. Staří ptáci zůstávají věrni svému hnízdišti, mladí se mnohdy toulají, dokonce je znám případ vzdálení až 1000 km od rodného hnízda.

Josef Ptáček

ZÁJEM O LYŽOVÁNÍ

V předvánočním týdnu uskutečnily společně komise pro tělovýchovu a mládež při MěstNV a oddíl turistiky a lyžování TJ Baník besedu o lyžování.

Jak se účastníci besedy v úvodu dozvěděli, má právě lyžování v našem městě dlouholetou bohatou tradici. M. Jeřábek v krátkosti hovořil o této tradici, o různých akcích a také o úspěších tišnovských lyžařů v minulosti. A právě nově založená součást turistického oddílu, která sdružuje zájemce o lyžování, chce poskytnout možnosti využití svým členům v tomto krásném zimním sportu.

Foto Zd. Šafránková

Předseda komise pro tělovýchovu a mládež Tomáš Knecht promluvil o tom, co se pro tělovýchovu a pro sportovní činnost mládeže udělalo v posledních letech v rámci plnění volebního programu a v akci Z a co se bude ještě budovat, např. lze jmenovat výstavbu sauny, vodní nádrže v Předklášteří, hřiště na Kukýrně, pískoviště a dětská hřiště na sídlišti pod Květnicí, buduje se sportovní hala, připravuje se projekce sportovního areálu v prostoru u koupaliště atd.

Prostřednictvím člena výboru oddílu S. Pokorného se přítomní, kteří úplně zaplnili sál SZKP a byli mezi nimi většinou mladí, seznámili s možností zapojení do činnosti oddílu i s plány do dalšího období, kdy se počítá se zajezdy za sněhem do Osik nebo do Cenkovic, kde je tišnovským lyžařům k dispozici, díky vzácnému pochopení TJ Svitavy, lyžařský vlek. Zájemci měli možnost se hned přihlásit na jednotlivé zájezdy a v průzkumové akci projevit svůj zájem a návrhy k práci.

Závěrem této úspěšné akce byly promítnuty krátké filmy z lyžařskou tematikou.

První společná akce komise pro tělovýchovu a mládež při MěstNV a oddílu turistiky a lyžování TJ Baník se vydařila. Účast jasně ukázala, že zájem o lyžování, zvláště mezi mládeží je, a tak je třeba tento zájem využít.

-ok-

SPORT

Nejvyšší hodnocení poroty: V. Seyfert a F. Vala

TJ BANÍK TIŠNOV

1. Václav Seyfert - tenis	123	6. Petr Sequens - házená	60
2. Miloslav Novotný - házená	101	7. Miroslav Bárta - házená	57
3. Josef Štěpánek - tenis	84	8. ing. Michal Jeřábek - házená	46
4. Jiří Dospišil - stolní tenis	81	9. Zdeněk Visingr - stolní tenis	28
5. Hana Vaščáková - tenis	77	10. Miroslav Flamich - kopaná František Malý - tenis	

Tak jako předcházející ročníky ankety o nejlepšího sportovce TJ Baník i tento jubilejní pátý ročník a jeho výsledky jsou obrazem výsledků jednoty. Na prvních devíti místech jsou členové oddílů tenisu, házené a stolního tenisu, tedy oddílů, které se účastní krajských a vyšších soutěží. Na dalších místech ankety jsou zástupci nového oddlu šachů a kopané; oddíly košíkové a odbíjené kandidáty do ankety nenavrhly.

Václavu Seyfertovi se nejvyššího ocenění dostalo právem - v uplynulém roce dosáhl dosud nejlepších výsledků, byl oporou týmu, který bojoval v národní tenisové lize, je hodnocen na 12. místě v Jihomoravském kraji a na 89. v rámci ČSSR, dvě třetiny ligových utkání skončily jeho vítězstvím. Ze třinácti porotců ankety ho deset hodnotilo nejvýše, tím také obhájil své loňské prvenství v anketě a je vlastně prvním, komu se to podařilo.

Co k tomu říká vítěz:

Rok 1978 byl pro celý tišnovský tenis trochu zvláštní a dalo by se říci, že svým způsobem historický. Poprvé vůbec jsme okusili, jak chutnají boje v národní lize, a přestože soutěž byla nad naše síly, budeme asi všichni na tento rok velmi rádi vzpomínat. Pro mne bylo cenné především poznání, žej sem schopen hrát naprosto vyrovnané partie i s hráči z celostátního žebříčku, což je zkušenost, z níž bych mohl a měl i v budoucnosti těžit. Liga mi navíc pomohla k výbornému umístění v žebříčcích a vlastně i k obhájení 1. místa v anketě, z něhož jsem měl velkou radost. Rád bych se ale zmínil o dvou lidech, kteří mají na mých úspěších svůj podil. Především je to můj

Úspěšní tišnovští tenisté J. Štěpánek a vítěz letošní ankety V. Seyfert (v podřepu).

otec – ten, který mne této krásné hře naučil. Já jsem se mu často „odvděčoval" spíš tím špatným a nejednou jsme byli kvůli tenisu téměř „na nože", avšak v hloubi duše si jeho práce i trenérských schopností nesmírně vážím. Tím druhým je Pepa Štěpánek, s níž jsem odehrál v deblu řadu krásných zápasů. Jeho přítomnost v tišnovských barvách na mne měla – a věřím, že ještě bude mít – v mnoha směrech velký vliv.

Gratuluji i vítězi svazarmovské kategorie Frantovi Valovi a všem tišnovským sportovcům přeji v nové sezóně co nejvíce úspěchů.

František Vala

Desáté místo v naší anketě bývá vyhrazeno těm, sportovcům, kteří se v uplynulém roce rozloučili s aktivní činností. Tentokrát jsou na tomto místě hodnoceni sportovci dva:

Miroslav Flamich byl dlouholetým aktivním fotbalistou, svými pracovními i sportovními úspěchy byl vzorem naší mládeži, řadu let patřil mezi nejlepší tišnovské fotbalisty vůbec.

František Malý je všestranný sportovec, ale hlavně se věnoval tenisu, dlouhá léta hrál za A mužstvo. Mimořádné výsledky podával také v hokeji, kde byl mnoho roků kapitánem, s fotbalovým mužstvem Baníku hrál 1. A i 1. B soutěž, uměl i košíkovou a odbíjenou. Tenisu zůstal věrný doposud, je trenérem žáků. Po celou dobu své sportovní činnosti byl vždy příkladem pro ostatní.

SVAZARM:

1.	František Vala – motorismus	45
2.	Jiří Straka – letecké modelářství	32
3.	Zdeněk Křivánek – radiový orientační běh	27
4.	Ivana Kotková – střelectví	19
5.	Z. Odráček, ing. A. Müller, V. Kupský – motorismus	8

Mezi kandidáty na nejvyšší příčky ankety o nejúspěšnějšího svazarmovce chyběly tentokrát dvě jména, která figurovala ve všech třech ročnících ankety na předních místech – byli to radioamatéři, závodníci v radiovém orientačním běhu ing. Oldřich Staněk a ing. Zdeněk Jeřábek. Ing. Staněk již zanechal aktivní činnosti a Zd. Jeřábek v uplynulém roce věnoval většinu času úspěšnému ukončení studia na elektrotechnické fakultě VUT a potom nastoupil vojenskou prezenční službu. To však vůbec nesnižuje vítězství Františka Valy, který sice bojoval ve federálním mistrovství v silničních závodech motocyklů do 125 ccm bez větších úspěchů, protože nový stroj měl ještě své mouchy, ale pro následující sezónu si vybojoval místo na startovní čáře mezi československou elitou v nejsilnější kubatuře, ve třídě do 350 ccm. Všichni porotci mu shodně přisoudili první místo.

A závěrem slova vítěze svazarmovské ankety Františka Valy:

„Jezdec je jenom jedním členem kolektivu, který se podílí na úspěchu motocyklového závodníka. A tak můj úspěch je i úspěchem mechaniků J. Vlacha a Zd. Kuči, kteří mě na všech závodech doprovázejí, dále konstruktérů mého motocyklu, otce a syna Jarošových z VUT Brno, ale také těch, kteří mi poskytují pomoc – a to jsou ZSKN Tišnov a svazarmovský automotoklub. V neposlední řadě je to i pochopením mé manželky, protože většinu volného času trávím buď v dílně při přípravě motocyklů, nebo přímo na místech závodů."

Výsledky ankety o nejlepšího tišnovského sportovce a svazarmovce jsou tedy již známy. Definitivní tečka však bude udělána 10. února na sportovním plese, kde budou všichni vyhodnocení odměněni.

– ok –

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

2. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

Členů stále přibývá, klub má již kolem 100 členů. Na mimořádné valné hromadě v sobotu 27. září 1919 byl zvolen nový výbor v tomto složení: předsedou B. Kothbauer, jednatelem Lad. Kučera, pokladníkem Jiří Řezáč, zapisovatelem Jiří Grünwald, hospodářem Rud. Nejez, členy výboru Miloš Svoboda a Lad. Opatrný. Učitel Kučera dostal ihned několik úkolů: Dojednat na hejtmanství přihlášení klubu (za tím účelem zapůjčil 50 K), zajistit vyhotovení klubového razítka a legitimací a zároveň byl jmenován trenérem II. a III. mužstva.

BEDRA KOTHBAUER - I. předseda SK Tišnov

Klub se rozejel na plné obrátky. Pravidelně schůzoval již v hotelu U Knollů u nádraží. 30. září 1919 se přihlásil jako řádný člen fotbalové župy v Brně a vysílal tam své delegáty. Zprvu byl jmenován delegátem župy L. Kučera, ale zastupoval ho jeho bratr Florián, který bydlel v Brně. Později to byli Al. Vrchlabský a V. Hlaváček. Náš matrikář Vl. Macků byl zároveň i činovníkem župy.

Nejčastějšími soupeři byly již brněnské kluby jako Union, Makkabi (židovský klub), Olympie, Židenice, Absolventi obch. akademie a Nové Město na Mor., kde se hrávalo na malém hřišti jen o 9 hráčích. Výsledky do konce roku nebyly příliš uspokojivé: jedna remiza a ostatní zápasy se všechny prohrály.

V činnosti byla 3 družstva:

I. mužstvo - kap. Kothbauer, Crha - holič, Crha - technik, Vrchlabský Jos., Svoboda Jos., Drbal O., Vrchlabský Al., Jeřábek Polda, Sládek K., Kothbauer B., Svoboda Jar., Macků Jan.

II. mužstvo - kap. Pokorný, Denk Ant., Sadecký, Feistl, Konečný M., Pospíšil K., Otisk, Meduna Ant., Vitula Sl.. Pokorný, Thier, Nejez.

III. mužstvo: - kap. Volný V., Drbal O., Paprskář, Svoboda M., Pavlík, Wágner Al., Volný V., Sládek O., Grünwald J., Opatrný J.. Řezáč J., Bauer G.

Mezi jinými přihlásili se do klubu Veverka Ferd., Pavlík Jan, Pařízek K., Valenta, ppor. Vrchlabský J., kap. Sládek K., Svítil K. a Parolek Ant.

Výbor měl stále plnou hlavu starostí: sháněl hřiště, kde by se mohlo hrát, řešil důtky hráčům za neukázněné chování a těch bylo opravdu dost, ale hlavně sháněl peníze, kterých byl stálý nedostatek. Pokladní hotovost se pohybovala kolem 150 K, a to bylo málo. Výbor urguje placení členských příspěvků a vymýšlí další poplatky, jako kupř. takové, že za každý trénink a zápas zaplatí hráč vždy 50 hal.

Rok 1919 se chýlil ke konci. Místodržitelství schválilo stanovy, podle kterých klub řídil svoji práci. Továrník papírny p. K. Kopřiva nabídl svoji louku u Březiny pro utkání kopané, ale byla již pozdní doba, začal padat sníh a další zápasy byly odřeknuty. Klub ukončil svoji činnost dne 23. listopadu valnou hromadou. Ve svém programu kromě hodnocení svých výsledků a jiných úkolů odmítl připojení předklášterského klubu Květnice a odsunuli připojení tenisového klubu SK v Tišnově na příští rok.

Předseda Bedra Kothbauer na závěr vyzval všechno členstvo, „že v zimním období nesmíme přerušit činnost, musíme se scházet a jednat, abychom nemuseli z jara spolek opět zakládati."

Rok 1920 zahájil SK Tišnov 28 ledna výborovu schůzí, na které se již nedočkavě projevila velká chuť do práce, nadšení a optimismus. V zápise se také říká:

„S velkými nadějemi jdeme vstříc nastávající sezóně". A jako první úkol si staví: získat definitivní hřiště, neboť dosud tento úkol byl beznadějný.

Tento rok znamenal pro klub bouřlivý rozvoj činnosti, což ukazovalo na široký zájem tišnovské veřejnosti, stát se členem klubu. Jakoby všechno tišnovské mládí bylo posedlé sportem. Příliv členů během roku stoupl na 200 (uvážíme-li, že Tišnov měl tehdy necelé 3000 obyvatel, je to slušný počet). K zavzpomínání starých tišnováků uvádím, že se tehdy do klubu přihlásili:

Vít Grauaug, Ant. Skryja, Vladimír Šmeral z Drásova (nyní národní umělec) byl členem přispívajícím a v klubu byl jen krátký čas, student Ladislav Pešek (dnes národní umělec) hrával vždy jen přes prázdniny. Slav. Hilněnský, Fr. Grünwald, Jan Koutný, Václav Seyfert, Dr. Lad. Kubík, R. Hykrda, Václ. Zika, Oldřich Steinhauser, Fr. Hlávka, Vlad. a Mir. Bílých, Ant. Šudák, Jan Slavík, Ant. Opatrný. Karel Kott, J. Driml, T. Zicha, Al. Křivánek, St. Hejl, Fr. Jabůrek, L. Koudelka, Jindř. Dozbaba, K. Petřík, F. Čačka, J. Hošek, Boh. Prosecký, Vlad. Prosecký, Vl. Konečný, Mir. Řezáč, Jiří Seyfert, Janšta, Zezula. Jar. Deiss, Ed. Müller, K. Svitavský, Fr. Novotný, Ed. Kratochvíl, Rob. Klusák, J. Slanina, Inž. L. Seyfert. Václav Hlaváček, J. Zapletal, K. Rosůlek, F. Svoboda, E. Pařízek, F. Eichler, Viktor Továrek, Ant. Přibík, F. Hubáček, Jar. Sládek, J. Navara, Štěp. Novák, Kašparec ze Všechovic, Jos. Pospíšil, Ant. Špaček, Václ. Slezák. J. Kvasnica, Jurka, Václ. a K. Dvořákovi, Fr. Kučera, R. Přibík, K. Dosoudil, L. Dusík, Jos. Major. Rob. Ševinský. Ludv. Spohr, Jar. Mach a další.

Navíc učinil výbor 18. března toto mimořádné rozhodnutí – zápis: „Dnešní výborovou schůzí počínají se přijímat ženští členové." A jako první byly ihned přijaty sestry Marie a Boh. Stejskalovy. Tak byl položen základ tišnovské ženské **házené.**

(Čsl. svaz házené byl založen v tomtéž roce, do r. 1925 zaznamenal velký rozvoj, avšak od r. 1925 do r. 1930 opět úpadek. Hrávala se tehdy česká házená, asi od r. 1947 mezinárodní, která se hraje dodnes.)

V Tišnově k jejímu založení došlo takto: Na výborové schůzi 17. dubna 1920 – zápis: „... byl vyzván k. Macků, aby pověděl něco o házené, o níž dosud není zde téměř nic známo. Kol. Macků volně vylíčil podstatu házené a ubezpečil členky, že se jim jistě bude házená líbit. Dámy projevily o házenou neobyčejný zájem, takže se možno kojiti nadějí, že věc bude zdárně pokračovat. (Bylo by si přáti, aby se házená aspoň tak ujala jako kopaná, o čemž nepochybujeme.)"

S velkým zájmem přihlásilo se ihned asi 25 sportovně nadšených mladých dívek: Karla, Růžena a Marie Vitulovy, Marie a Vlasta Steinhauserovy, Marie a Ludmila Záklasníkovy, V. Frelichová, Mil. Pokorná, A. Vrchlabská. M. Zelinková, Marie a Anna Macků, Máňa Pavlíková, Zd. Matoušková, Ol. Zachová, Božka Chlupová. Feistlová Berta, M. Novotná, M. Řezáčová, M. Borkovcová, M. Strážnická, Ir. Klusková, L. Havelková, E. Knollová, Al. Bauerová, a koncem srpna Marie a Jar. Crhovy, A. Parolková, M. Bednářová, Kollaudová, V. Peroutková, Thea Matrkeová, M. Brychtová, J. Macíčková. D. Pejchalová, M. Vostalová, L. Vrzalová a další.

Aby děvčata poznala, jak se taková házená hraje, pozval klub na svou velkou celodenní sportovní slavnost 25. dubna dvě družstva dívčí házené z Brna. Po této sportovní slavnosti čteme v zápise: „Odpoledne po dvou utkáních kopané přišlo hlavní číslo dne, propagační utkání žen házené Mor. Slávie I. – Mor. Slávie II. 8 : 2. Velmi pěkná hra získala si obliby četného obecenstva (bylo vybráno 1500 K)."

Tak se tedy tišnovská děvčata pustila do toho. Kapitánkou byla zvolena Marie Steinhauserová, trenérem nový člen klubu Václav Hlaváček. V nejbližším termínu 8. května hrají již zkušebně I. a II. družstvo proti sobě a další neděli hrají již proti Židenicím III. doma, v sestavě: Zachová, M. Steinhauserová, M. Záklasníková, Vrchlabská, Novotná, Vl. Steinhauserová a L. Záklasníková. Prohrály 1 : 3.

Pokračování v příštím čísle.

PLESY V ÚNORU A BŘEZNU

3. 2. **Ples Národní fronty** - sokolovna
10. 2. **Sportovní ples TJ Baník** - sokolovna
17. 2. **Zemědělský ples** - sokolovna
24. 2. **Ples Modety** - sokolovna
3. 3. **Ples SBD Květnice** - sokolovna
10. 3. **Ples gymnázia** - sokolovna

SPORT V ÚNORU

STOLNÍ TENIS (KP II. třídy)

4. 2. Tišnov – Žďár
24. 2. Tišnov – Mod. Jihlava B
25. 2. Tišnov – Mod. Jihlava C

Změna vyhrazena.
Uvádíme jen soutěže dospělých.

Nový výpůjční řád

Městské lidové knihovny vstoupil v platnost 1. ledna t. r. Nejzávažnějším rozdílem proti řádu předešlému je zavedení paušálního poplatku za zápisné a půjčování, který činí za jeden kalendářní rok pro dospělého čtenáře 10 Kčs a pro mladého čtenáře do 14 let 5 Kčs bez ohledu na počet půjčených knih a časopisů.

Knihy a časopisy se půjčují domů na dobu 1 měsíce. Nevrátí-li čtenář knihy a časopisy do 1 měsíce, obdrží postupně tři upomínky po 14 dnech. Za 1. upomínku zaplatí 1 Kčs, za 2. upomínku 4 Kčs a za 3. upomínku 6 Kčs.

Půjčovní doba v MěLK Tišnov:

dospělí: po, st 8 – 12, út, pá 13 – 18
mládež: po 13 – 18, st 13 – 17
pobočka Tišnov II: út 14.30 – 16.30

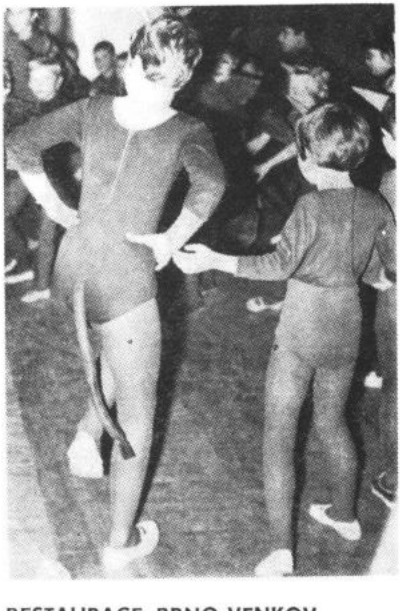
Sdružený závodní klub pracujících ROH v Tišnově

zve všechny děti do tišnovské sokolovny k TRADIČNÍMU VELKÉMU DĚTSKÉMU KARNEVALU

v neděli 18. února 1979 v 15 hodin

V kulturním programu vystoupí žáci tanečního oddělení LSU a bude opět uspořádána soutěž o nejlepší tři masky.

K maškarnímu reji zahraje taneční orchestr s. TOPINKY.

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KINO PANORAMA

1. čt - 17.30 a 20 hodin
● **KLADIVO NA ČARODĚJNICE (širokoúhlý)**
Český film na motivy románu Václava Kaplického a podle soudních zápisů z čarodějnických procesů.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

3. so, 4. ne - 17.30 a 20 hodin,
5. po - 17.30 hodin
● **SKALPEL V RUKOU BÍLÉ MAFIE**
Italský film. O lidech, kteří s klidným vědomím porušují lékařský slib v zájmu vlastního obohacení.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

6. út - 17.30 a 20 hodin
● **POKUŠENÍ**
Maďarský film. Podle stejnojmenného románu Jánose Székelye. O chlapci, který hledal hranici mezi dobrem a zlem.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

8. čt - 17.30 a 20 hodin
HAROLD LLOYD
Americký film. Dvě ukázky z grotesek slavného komika.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

10. so, 11. ne - 17.30 a 20 hodin
12. po - 17.30 hodin
LVÍ SALÓNU
Ceská lyrická komedie o tom, jak je láska vrtkavá.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

13. út - 17.30 a 20 hodin
ŽERTÍK (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film. O jedné učitelce, jejich žácích a začínající hudební skupině.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

15. čt - 17.30 a 20 hodin
● **TAJNÝ HŘÍCH**
Španělský barevný film. Milostné drama krásné ženy, kterou poznamenala temná minulost.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

17. so, 18. ne - 173.0 a 20 hodin,
19. po - 17.30 hodin
NAD OSTROVY NEVYJDE SLUNCE (širokoúhlý)
Japonský fantastický film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

20. út - 17.30 a 20 hodin
● **TO JSEM BYL JÁ**
Italský barevný film. O neslavné slávě jednoho mladého muže.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

22. čt - 17.30 a 20 hodin
MAMINKO, JSEM ŽIV
Barevný film NDR. O lidech, které spojila budoucnost.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

24. so, 26. po - 17.30 a 20 hodin
● **VELKÉ PROSTŘEDKY**
Francouzský barevný film. Veselohra o třech starých dámách a bandě zločinců.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

25. ne - 17.30 a 20 hodin
LELÍČEK VE SLUŽBÁCH SHERLOCKA HOLMESE
Starší český film s V. Burianem v hlavní úloze.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

27. út - 17.30 hodin
BÍLÝ BIM, ČERNÉ UCHO „S"
Sovětský barevný film. Poetický příběh o věrném psu, jeho pánovi a lidech kolem.
Vstupné 8, 10, 12 Kčs

DĚTSKÉ PROGRAMY:

4. ne - 9.30 hodin
CO SE S TEBOU DĚJE
Sovětský barevný širokoúhlý film.

11. ne -9.3 0 hodin
NAS USMUDLANEK
Barevný film NDR.

18. ne - 9.30 hodin
KOTATKO HAF
Sovětský barevný film.

25. ne - 9.30 hodn
KRAKONOŠ A TOVARYŠ
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9304-79 - 456.12/79-Lá 11

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

BREZEN 1979 Ročník X Číslo 3

JEJICH DEN

Jak ten čas letí...
ulétá v dětském štěbetání
a zase je tu přání přáníčko

Jejich ruce
čas popsal nitkami vrásek
a přesto je neskládají v klín

Jak také jinak
těch košilek a loktů
kolen a sukniček

jimiž se klube generace
těch vzpomínek

Jejich ústa se usmívají
ten dnešní den
kytkami pro ně kvete
a slunce pro ně svítí
naše ženy a mámy

Dávají nejdražší
život příštím...

Přebírám-li všechny své dětské i „odrostlejší" vzpomínky, nejhezčí mi vycházejí ty, které se váží k mamince; které mi připomínají blízkost osoby nejdražší. Vždycky v každé době byly u ní bezpečí a jistota, konejšivé pohlazení. Matčina ruka - obklad klidu v nocích při nemoci, teplo na tváři...

Snad pro tohle všechno mi už kdysi dávno učarovala Mánesova „První cesta do školy"; i proto snad, že také moje první krůčky ke školním dveřím cupitaly při máminých krocích - tu ještě poopravila kabát a čepici, tu polaskala budoucího školáka nebo i třeba varovně pohrozila prstem všetečnému nezbedovi a posléze zamávala na rozloučenou, schovaná za rohem školy, aby spolužáci si snad nemysleli, že ten její drobeček není ještě chlap.

Tu pojednou v životě člověk stojí na vlastních nohou, nit času se namotala na vřeteno bezpočtu dní. Maminčina laskavá ruka je tu stále - dnes i jako babičky, přikládající ztišující dlaň na tvář své vnučky.

Občas už šedý vlas v mém vlastním hřebenu, ale maminčiny dlaně jdou mi pořád spolehlivě vstříc jako před léty. Kéž nepřijde nikdy den, kdy jeden pár rukou osiří!...

Jaroslav Brácha

Svátek v „plné pracovní"

Opět oslavujeme Mezinárodní den žen. Častokrát sice my muži několikanásobně radostněji a bezstarostněji, než samy ty, jimž je tento svátek určen především; ať tak nebo tak, osmý březen je každoročně vhodnou příležitostí, abychom vzdali úctu a poděkovali našim ženám a matkám za vykonanou práci, abychom ocenili vklad, který vnášejí do společného díla.

Ženy vytvářejí dnes zhruba polovinu všech hodnot v naší společnosti, plní odpovědné a důležité funkce na většině úseků hospodářského, politického a kulturního života. Podílejí se významnou měrou na plnění celospolečenských úkolů v průmyslové a zemědělské výrobě, ve službách, obchodu, školství, zdravotnictví a podobně.

Vypravili jsme se dnes za těmi, které slavnostní večer nestráví mezi svými nejbližšími, v kruhu rodiny, aby přijaly poděkování a přání úspěchů v příštím období. Jako v jiné všední dny půjdou plnit své pracovní povinnosti, jak to vyžaduje zabezpečení „bezporuchové funkce" společenského organismu.

Fotografie Josefa Ondrouška na titulní straně zachycuje spojové manipulantky s. Danu Bervidovou a Ludmilu Kratochvílovou při práci na tišnovské telefonní ústředně.

VRACEJI ZDRAVI

Jaroslava Knoflíčková, zdravotní sestra na jednotce intezívní péče na neurologickém oddělení nemocnice v Tišnově. Je to oddělení nejtěžších případů pacientů, kteří potřebují soustavnou pozornost a péči ošetřujícího perzonálu. Proto jsou na tato oddělení přidělovány sestry, o nichž je známo, že jsou naprosto spolehlivé, obětavé a s patřičnou kvalifikací.

Jaké máte podmínky pro vaši odpovědnou práci a jak vaše úkoly plníte?

Pracuji ve zdravotnictví již 16 roků, z toho polovinu na tomto oddělení, kde je opravdu těžká práce. Abych vám pravdu řekla, zde nepotkáme chvilku volna. Pracuji zde ve třísměnném provozu a nová úprava pracovní doby se nás nijak nedotkla. Další směna, jak každou ženu, mě čeká doma. Mám tři děti ve věku 12, 7 a 2 roky a na štěstí i šikovnou babičku a ochotného manžela, kteří se u dětí střídají, když já mám službu. Naši práci na oddělení chceme dále zkvalitňovat - jsme členky Brigády socialistické práce a nositelky bronzových odznaků. To nás zavazuje k poctivé práci.

Jak oslavíte váš MDŽ?

Poslední léta jsem se žádných oslav nezúčastnila, protože pokaždé jsem měla právě službu. A opustit „těžké" pacienty nejde ani na chvíli.

Jak se díváte na vaši práci do budoucna?

Rozhlas i televize nám v poslední době v mnohých problémech pomáhají. Seznamují posluchače s našimi potížemi a snaží se nám pomoci. Mám ale dojem, že výsledky jsou od nás ještě daleko. Proto se snažíme my, samy mezi sebou, aby náš kolektiv byl opravdu dobrý, jedna druhé pomáhala, byla ochotna zastoupit nemocnou sestru a vůbec - aby to na oddělení dobře klapalo a naši pacienti, aby se nám brzy uzdravovali.

-Ka-

VOLÁ MEZIMĚSTO

Dana Bervidová a Ludmila Kratochvilová, spojové manipulantky na tišnovské meziměstské telefonní ústředně, členky BSP a držitelky bronzového odznaku.

Jak dlouho pracujete v tomto povolání?

B: V resortu spojů 27 roků, z toho na ústředně 18.

K: 33 roků na tišnovské ústředně, i když několikrát krátkou dobu jsem pracovala u přepážky, nejraději ale jsem na ústředně.

Co vás k této práci váže, čím vás poutá?

B: Je to zajímavá práce, je stále kontakt s lidmi.

K: Těžko se odpovídá, ale musím říci, že mě tato práce baví a za ta léta mi přirostla k srdci.

Jak jste tuto práci skloubila s péčí o dítě?

B: Když bylo potřeba, pomohla maminka, jinak by to nešlo.

K: Do 11 roků se o dceru starala maminka, potom jsem ji přece věnovala více času. Nyní se to, co dlužím jí, snažím vynahradit vnoučkům.

Vaše záliby a činnost v době volna . . . ?

B: Mám také několik funkcí, jsem poslankyní MNV Rohozec, členkou ZV ROH, pracuji i ve Svazu žen. Díky pochopení kolegyň, které ochotně vymění službu, a díky pochopení manžela pro moji práci to mohu dělat.

K: Jak už jsem řekla, volný čas zaberou vnoučci a potom také zahrádka.

. . . a práce ve svátky a v době pracovního klidu?

B: Za ty roky si už člověk zvykne, pak to ani nepřijde.

K: Když na mě připadne turnus, beru to jako normální práci. Například o vánocích se jde hůř, ale s tím se musí v našem povolání počítat.

Kdy děláte svoji práci nejraději?

K: Když jsou účastníci slušní a nespílají nám za to, za co ani nemůžeme.

-ok-

KDE ROZHODUJÍ VTEŘINY...

Jaroslava Koscelníková, rotmistryně, radistka - telefonistka Veřejného požárního útvaru v Tišnově.
Co je vaším úkolem jako radistky - telefonistky?

Přijímám hlášení o požáru, vysílám jednotky, uvědomuji podle potřeby VB, zdravotníky apod., zachycuji veškeré spojení při požáru na magnetofonový pásek, zajišťuji spojení s jinými útvary, na příklad s brněnskými, odkud se v případě potřeby vyžaduje technika i pomoc požárníků a tak dále.

Zabezpečuji rovněž různé administrativní práce, během jedné služby absolvuji také 6 hodin školení, protože musím perfektně znát a ovládat veškerou požární techniku a v případě potřeby ji i připravit k přepravě k požáru.

A v čase mezi službou?

Dvěma synům musím vynahradit to, co jsem během čtyřiadvacetihodinové služby „zameškala". Mimo to jsem členkou dobrovolného Svazu požární ochrany a tak v případě potřeby jezdím k požárům, kde také působím jako radistka.

Co vás na tomto povolání láká?

Je to netypické povolání; je namáhavé, ale má v sobě kus vzrušení. I když se přísně dodržuje služební disciplina a kázeň, přesto mnoho záleží na spolupracovnících. A kolektiv na naší směně je velice dobrý.

-ok-

KYTIČKU ŽENÁM V MODRÉM

Železnici bez žen si ani nedovedeme představit. Pracují téměř v každém železničářském oboru. Řídí provoz jako výpravčí, náčelnice, dozorčí přepravy, pracují v osobních pokladnách, zabezpečují plynulost vykládky a nakládky zboží, zavazadel a spěšnin, starají se o čistotu, setkáváme se s nimi v železničním zdravotnictví, na telefonních a dálnopisných ústřednách atd.

Operátorka výpravčího M. Sobotková má plné ruce práce.

Na našem tišnovském nádraží tvoří ženy více než třicet procent ze zaměstnanců. Téměř všechny dosahují vynikajících pracovních výsledků, mnohé jsou nositelkami resortních a státních vyznamenání. Ta např. kolektiv přepravně komerčního a vozového úseku pod vedením s. Věry Illkové, soutěžící o titul BSP, jehož tvoří přes 80 % žen, se významně zasloužil, že celoroční plánovaný objem nakládky v tunách byl loni splněn již 10. prosince. Ženy z tohoto kolektivu jsou aktivní i v práci stranické, odborářské i v SSM, jsou organizátorkami kulturních akcí, zájezdů atd. Jejich práci vidí každý návštěvník tišnovského nádraží. Starají se o nástěnky, úpravu parčíku, vysazují květiny. Svou poctivou prací se podílejí na zabezpečování úkolů celé stanice. -ol-

Hodnotící schůze VO KSČ ve Štěpánovicích 12. 1. za účasti člena OV KSČ s. O. Jedličky, ředitele papírny v Tišnově II, přijala usnesení k zlepšení práce organizace. Činnost bude zaměřena především na pomoc mladým poslancům v MNV, společenským organizacím, zvláště VO SSM. Výbor VO bude sledovat stranické vzdělávání a pečovat o úroveň vývěsek v obci a rozhlasových relací v místním rozhlase. Hodně pozornosti bude věnováno též hodnocení členů při výměně členských legitimací.

D. Šikola

Umělec rodného Tišnovska

Na předvánoční výstavě KPVU v Tišnově se loňského roku v zasedací síni MěstNV po několika letech opět představil veřejnosti novopečený sedmdesátník Bedřich Vala. Ve čtyřicátých letech hostující člen SVU Aleš v Brně, účastník pravidelných výstav skupiny výtvarníků Tišnovska, v témže desetiletí i řady amatérských výstav a soutěží. Od mládí samouk (od r. 1943 odb. učitel výtvarné výchovy) zúčastnil se prázdninového krajinářského kursu ve Frýdlantě v Čechách, vedeného ak. malířem prof Kleinem. Na radu ak. malíře Em. Ranného a Fr. Štěpána, kteří jeho práce společně často konzultovali, však už svůj osobitý projev neopustil. Jeho melancholicky laděná podzimní „Květnice od Červeného mlýna" z r. 1942 a prozářená „Pláž v Sozopolu" z r. 1966, kterými obeslal výstavu, měly být záměrnou konfrontací, nakolik se autor dovedl vypořádat s tak odlišným tématem jako je černomořské letní pobřeží na rozdíl od zasněné krásy Vysočiny. I tak překvapivě kontrastní práce však vyvolaly příznivý ohlas jak u návštěvníků, tak i odborníků. B. Vala je však citově trvale svázán s rodným krajem (pochází z nedaleké Nedvědice), jehož duši se snaží pochopit a jednoduchými prostředky zachytit.

K jubileu, které slaví Bedřich Vala 6. března, přejeme tomuto umělci hodně zdraví i tvůrčích úspěchů do dalších let, abychom se s ním mohli ještě dlouho těšit z obrázků, kterými oslavuje svůj rodný kraj.

Václav Borek

SPOŘITELNA V NOVÉM

Za přítomnosti ředitele krajské pobočky České státní spořitelny v Brně s. Jana Krejči, zástupce ROH a dalších složek krajské odbočky s. Jarmily Jandové, předsedy MěstNV v Tišnově s. Karla Součka a dalších hostí byl slavnostně zahájen 27. prosince 1978 provoz v nově adaptovaných místnostech tišnovské spořitelny. Moderní interiér spořitelny, který navrhl arch. Oldřich Plhoň, odpovídá nyní plně dnešnímu náročnému provozu. Velmi esteticky působí obložení z dřevěné dýhy, které je dílem pracovníků Dřevařského výrobního družstva Jaroměřice nad Rokytnou. K pohodě zaměstnanců i zákazníků přispívá účelné osvětlení a klimatizace. Adaptací vzniklo sedm přepážek, u kterých jsou

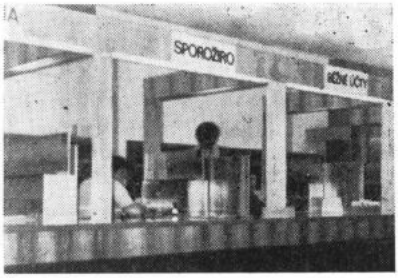

Foto Zd. Juránek

návštěvníci spořitelny obsluhováni: pro vkladové a běžné účty, sporožiro, půjčky a směnárnu. Pokud musíte chvilku počkat, pak si můžete usednout do pohodlného křesla u některého ze stolků. Své místo mají ve spořitelně také vyhrazeno pracovníci České státní pojišťovny a Stavebního by-

tového družstva v Tišnově. Pro zaměstnance spořitelny je také pamatováno novým sociálním vybavením a odpočivným koutem.
Náročné dílo v hodnotě více než 700 tisíc korun se mohlo uskutečnit jen díky pomoci ostatních závodů. Byly to: OSP Tišnov, Stavba Brno, OPP Dolní Kounice, OPS Tišnov a Brněnské papírny, závod Tišnov II. O celou akci se obětavě staral s. Antonín Chronc, vedoucí hospodářské správy České státní spořitelny v Brně. Mnoho volného času obětovaly také pracovnice spořitelny, členky BSP, a to i v sobotu a neděli, aby mohl být včas zahájen provoz. Příjemné prostředí tišnovské spořitelny ocení nejen místní občané, ale také ostatní obyvatelé severní části okresu Brno-venkov i přilehlých okrajových částí okresů Žďár nad Sáz. a Blansko, kteří sem zajíždějí využít dobrých služeb České státní spořitelny. (vb)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

19. února jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí dlouholetého pracovníka MěstNV a lektora Svazarmu v oblasti civilní obrany **s. Františka Ptáčka.** Společně s dřív zesnulým **s. Bohumilem Jeřábkem** patřili k zakládajícím členům Svazarmu a do posledních chvil pracovali ve výcvikové základně CO v Tišnově. L. Bednář

Děkujeme za projevy soustrasti a účast při posledním rozloučení s panem **Františkem Vlachem.**

Božena Vlachova a rodiny Vlachova, Magalova a Pospíšilova.

Místa kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 3. **Jiří Neklapil,** Dvořákova 613
6. 3. **Bedřich Vala,** Neumannova 188
11. 3. **Jaromír Skalník,** Klášterská 355
14. 3. **Anna Maděrová,** Jungmannova 82
20. 3. **Marie Vitulová,** Osvobození 1653
22. 3. **Anna Adamová,** Troubná 1351

75 let se dožívají:

7. 3. **Marie Müllerová,** Leninova 1626
7. 3. **František Staněk,** Cáhlovská 972
16. 3. **Marie Tůmová,** Wagnerova 350
30. 3. **Ludmila Římsová,** Cáhlovská 973

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 3. **Františka Rašovská,** Purkyňova 1685. Dožívá se 90 roků.
4. 3. **Marie Grambalová,** Riegrova 399. Dožívá se 82 roků.
5. 3. **František Krejčí,** Osvobození 1664. Dožívá se 86 roků.
6. 3. **Marie Kovářová,** Družstevní 539. Dožívá se 88 roků.
11. 3. **Josef Šenk,** Hanákova 388. Dožívá se 80 roků.
12. 3. **Františka Marešová,** Dvořáčkova 316. Dožívá se 87 roků.
13. 3. **Matylda Rezáčová,** Sv. Čecha 460. Dožívá se 80 roků.
17. 3. **Marie Krejčová,** Jamborova 939. Dožívá se 85 roků.

18. 3. **Josefa Benešová,** Ondřejova 1121. Dožívá se 88 roků.
19. 3. **Arnoštka Oharková,** Klášterská 357. Dožívá se 91 roků.
19. 3. **Josef Vráblík,** Hanákova 600. Dožívá se 81 roků.
22. 3. **Juliána Stloukalová,** Halasova 993. Dožívá se 83 roků.
23. 3. **Mariana Šebestová,** Porta coeli 1001. Dožívá se 86 roků.
24. 3. **Anna Andrlíková,** Ondřejova 1104. Dožívá se 91 roků.
25. 3. **Aloisie Subertová,** Družstevní 688. Dožívá se 86 roků.
26. 3. **Emilie Macháčková,** Za mlýnem 634. Dožívá se 80 roků.
27. 3. **Ludmila Volná,** Brněnská 252. Dožívá se 83 roků.
31. 3. **Albína Skácelová,** Leninova 1625. Dožívá se 82 roků.

Narození

v prosinci 1978:

1. 12. Iveta Vítková, Trnec 988
2. 12. Jaroslav Opat, nám. Komenského 105
6. 12. Dana Zvařičová, Brněnská 3
7. 12. Jiří Kočka, Hornická 1519
7. 12. Jaroslav Odehnal, Dvořákova 235
9. 12. Gabriela Křepelová, Chaloupky 1115
15. 12. Marie Navrátilová, Brněnská 2
15. 12. Aneta Štěpánková, Na mlékárně 255
16. 12. Jiří Dlapa, Leninova 1622
16. 12. Iva Kouřilová, Uhrova 1003
17. 12. Lenka Koudelková, Jiráskova 859
18. 12. Renata Csikkelová, Hornická 952
25. 12. Petr Bednář, Králova 1669
26. 12. Irena Nakládalová, Leninova 1634
27. 12. Pavlína Habartová, Vrchlického 1604
29. 12. Milan Chaloupka, Wagnerova 831

Z našeho středu odešli...

Zemřelí ve IV. čtvrtletí 1978:

1. 10. Božena Řehořová (1912), Těsnohlídkova 848
3. 10. Václav Hrdina (1978), Leninova 1636
5. 10. František Dolihal (1889), Karasova 452
8. 10. Františka Sodomková (1895), Jungmannova 75
12. 10. Jana Endlicherová (1897), B. Němcové 1156
21. 10. Marie Hortová (1895), Purkyňova 1685
27. 10. Lubomír Senz (1906), Jiráskova 545
1. 11. Bohuslav Machatka (1908), Revoluční 724
3. 11. JUDr. Vladimír Navrátil (1904), Cernohorská 755
8. 11. Amalie Brablecová (1889), Jungmannova 932
8. 11. Stanislav Roháček (1902), Dobrovského 756
8. 11. Josef Šikula (1903), Družstevní 519
9. 11. Marie Váchová (1895), Mahenova 809
11. 11. Michal Formánek (1942), Mánesova 200
12. 11. Marie Zálesáková (1896), Na mlékárně 795
22. 11. Jindřiška Vaculová (1899), Polní 640
26. 11. Bohumil Pavlíček (1893), Víska 1143
28. 11. František Šustr (1913), Revoluční 858
29. 11. Tomáš Běluša (1909), Máchova 570
30. 11. Jiřina Machová (1922), Klášterská 355
6. 12. Bartoloměj Diviš (1901), Komenského 1100
8. 12. Františka Svobodová (1894), Jungmannova 78
16. 12. Drahomíra Šudáková (1916), Hybešova 671
20. 12. Marie Dvořáková (1898), Víska 1147
20. 12. František Maloň (1900), Klášterská 249

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Karel Fic

NEJMILEJŠÍ PÍSNIČKA

K 105. výročí narození Hynka Bíma

V roce 1940 se na stránkách Lidových novin objevila anketa s názvem Vaše nejmilejší písnička. Odpověděla v ní celá řada významných kulturních osobností z oblasti hudebního života, spisovatelé i další veřejní činitelé. Ankety se zúčastnili např. Emil Axman, Petr Bezruč, Josef B. Foerster, malíř Jožа Frolka, Josef Černík, dr. Hynek Bulín aj.

Hynek Bím do ankety napsal: „Od r. 1893 slyšel a zapsal jsem na čtyři tisíce národních písní z Moravy a Slovenska. Jsou s nimi spjaty mnohé milé vzpomínky na zpěváky, zpěvačky, hudce a na krásné kraje v naší vlasti. Jedna píseň z těch nejkrásnějších, které se mně podařilo zachránit před zapomenutím, zasluhuje, aby se přihlásila, že kdysi krášlila život našeho lidu. Zpíval mně ji r. 1904 p. Frant. Úda v Morkůvkách (okr. Klobouky u Brna) v hostinci, kde bylo shromážděno několik zpěváků, kteří mně „starosvětské" písně zpívali. Nápěv písně vytryskl v duši zpěváka v nejtěsnější souvislosti s výrazem slovním. Překvapující a nejvýš účinný je melodický proud této písně. V plné kráse zjevila se píseň, když jí budil šohaj svou milou v čarovně probouzejícím se ránu.

Slova písně jsou:

Staň má milá,
vyprovoď mě,
už je malá chvilka do dně,
bude ráno!

Moje koně řehcú,
obroku žrat nechcú,
bude ráno, bude ráno,
bude ráno.

Skoro ráno bývá,
dyž kohútek zpívá,
stávej, moja milá,
stávej, moja milá,
už se rozednívá!"

Hynek Bím (5. 3. 1874 - 30. 12. 1958), jehož jméno nese i jedna z tišnovských ulic, je rodák z Lomnice nad Popelkou. Většinu svého činorodého života však prožil na Moravě, kde jako učitel působil v řadě míst. Na odpočinku žil v Tišnově; zde i zemřel.

Již jako student učitelského ústavu v Brně, kde byl jeho učitelem Leoš Janáček, byl mladý Bím získán pro sběratelskou činnost v oblasti lidové písně. U příležitosti národopisné výstavy r. 1895 se seznámil s tehdejším nejpřednější sběratelem moravských písní a dialektologem Františkem Bartošem a spolupracoval s ním. Sbírání lidových písní se věnoval celý život. Zabýval se také vlastní hudební tvorbou a literaturou.

Z TIŠNOVSKA KOLEM ROKU 1900

Konec století a očekávání století nového. Plno starostí, méně už radosti v malém, zabláceném okresním městě a v jeho okolí... Zahleďme se do starých novin, co je tu zajímavých zpráv!

Dobročinnost na pravém místě!

Na pohořelé v Deblíně r. 1893 darovali: 300 zl. císař, 500 zl. moravský zemský výbor, 300 zl. brněnský magistrát, 100 zl. I. moravská spořitelna v Brně, 100 zl. spořitelna v Tišnově atd. (Viz „Moravské noviny", 3. 10. 1893). Konaly se i sbírky ve prospěch vyhořelých: obce 75 zl., krajané - vystěhovalci do Ameriky 125 zl. (MN 17. 11. 1893. Viz k tomu článek „Pozdrav z Deblína" v minulém čísle).

Požáry

Ve středu o půl jedenácté v noci (tj. 19. 7. 1899) vyhořela do základů továrna na zpracování dřeva p. Brabce v Tišnově. (MN 21: 7. 1899).

V pondělí 30. července o 1 hod. odpoledne vypukl oheň v továrně na papír p. J. Kopřivy na Prudké u Doubravníka. Hasili hasiči z Doubravníka, Borače, Štěpánovic i početní ostatní lidé... (MN 4. 8. 1900).

Vichřice

Dne 6. t. m. byla vichrem převalena zeď novostavby u nádraží v délce 3 m a zdivem byl usmrcen 42 letý ovdovělý zedník Norbert Hájek.

(MN 12. 12. 1900).

Dne 6. t. m. řádila v okolí Deblína velká vichřice... (MN 17. 12. 1900).

Pohyby půdy a povodeň

U Střemchoví se posunula půda na poli a s ní velká, stará jabloň následkem dešťů přes tři pole k silnici a tam stojí beze vší újmy a zdá se, že bude míti dosti ovoce...

(MN 26. 4. 1900).

U Lomnice a u Olší se pohnula okresní silnice... (Tamtéž.)

Rozvodněná Svratka nanesla na pole mnoho písku a odnesla ornou půdu, velkou škodu utrpěl majitel Červeného mlýna.

Také škrobárna, jatky a jiné budovy byly vodou obklíčeny, že lidé tam bydlící nemohli pro povodeň vyjíti z domů. (Tamtéž.)

Tišnovská loupež století –

na konci století...

„Z Tišnova sděleno nám včera. Na dnes v noci vyloupena zde obecní pokladna. Neznámí pachatelé odnesše železnou pokladnu do polí, násilím ji otevřeli a 2000 zlatých uloupili..."

(MN 9. 11. 1894.)

Zpráva ze soudní síně (MN 9. 2. 1895) vypovídá ovšem mnohem více... Lupiči vypáčili železné mříže, odnesli plechem pobitou a k zemi upevněnou truhlici. Zmocnili se cenných papírů, spořitelních knížek a 2 500 zlatých. Pokladna byla nalezena pohozena v polích za hřbitovem, tedy za humny, v polích, kde bylo v listopadové noci zcela pusto... Zpráva dále líčí, jak byli delikventi zatčeni; bylo jich souzeno celkem šest a tresty byly vysoké a těžké.

●

Mohli bychom sledovat i veselejší příhody, například výlety brněnských spolků do tišnovských zahradních restaurací, tehdy samozřejmě vlakem, např. do tehdy oblíbené restaurace u Borovičků, kde byla příjemná, pohostinná zahrada, hrálo se divadlo a tančilo se...

Staré zlaté časy, ale toho zlatého na nich moc nebylo... -mt-

KRÁL KOMIKŮ V TIŠNOVĚ

15. 10. 1933 u příležitosti slavnostního otevření rozhledny na Klucanině, kterou postavil Klub čs. turistů v Tišnově, navštívil naše město populární český herec Vlasta Burian. Archivní fotografie zachycuje Vlastu Buriana (označen křížkem) na schodišti penzionu na tehdejší Riegrově třídě vedle sokolovny.

Jan Hájek

Foto B. Kabeš

O sýčkovi obecném

Naše povídání o sovách, žijících na Tišnovsku, uzavřeme nyní tou nejmenší z nich - sýčkem obecným. To jméno zná snad každý. Pokud někdo nevede zrovna optimistické řeči a vidí spíše vše černě, říká se o něm, že sýčkuje. A tak se sýček nebo lépe řečeno sýčkování stalo symbolem falešných proroků a škarohlídů. Může za to vlastně jeho hlasový projev, kterým se ozývá, jistě nic zlého netuše a nemyslíce. Nejčastěji je to opakované „fúvit - fúvit", což bývá lidem vysvětlováno „pojď" - tedy lákání na onen svět, zejména ozývá-li se to ze hřbitova. Zde totiž sýček hnízdívá, stejně jako v starých stromech zahrad a parků, opuštěných staveních, okrajích lesa, na půdách apod. V případě nouze nepohrdne ani králičí norou, s povděkem přijme i ptačí budku. Jen ve velkých uzavřených lesích nežije. Např. občané bydlící na sídlišti pod Květnicí mohou za jarních nocí slyšet, jak se od Květnice nese jeho láskyplné volání.

Patří mezi naše nejhojnější sovy. I když co do velikosti je na úrovni hrdličky, co do užitečnosti je velikán, protože je vydatným pomocníkem člověka v hubení drobných hlodavců (myší), kteří tvoří převážnou většinu jeho jídelníčku. Pouze ve městech dává přednost vrabcům. Zbarvení je nenápadné. Hnědý hřbet je poset bílými skvrnami a i světlá spodní strana je podélně hnědě skvrnitá. Duhovka je žlutá.

V dubnu až květnu se objevuje jeho plná snůška 4 - 5 vajec na holém podkladu. Se sezením si samec nedělá starosti, ty přenechává pouze samici a sám nosí pouze potravu. Malí, chlupatí a nevzhlední sýčkové se líhnou po 26 - 28 dnech téměř současně, protože samice usedá na snůšku až po snesení posledního vejce.

Objeví-li jej za dne drobní ptáci, moc klidu mu nedopřejí. Obletují ho, dorážejí a útočí tak dlouho, až změní směr. Často musí dlouho létat, než najde klidné místo. Této nevraživosti drobných ptáků bylo dříve hojně využíváno ptáčníky k čižbě. Sýček tak přispíval k jejich zhoubě, aniž se o to nějak přičiňoval. Byl prostě uvázán do křoví a na něj pak útočící ptáci byli chytáni do sítí a na vějičky. Dnes se tohoto způsobu ještě někdy používá pro účely kroužkování.

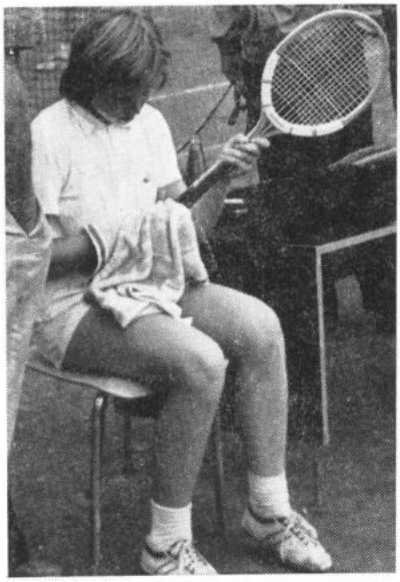
Sýčkem naše povídání o sovách skončilo. Viděli jsme, že jsou to obdivuhodní tvorové jak svými smysly, především zrakem a sluchem, které v tomto směru dosáhly naprosté dokonalosti, tak i svou aktivní pomocí člověku v boji proti škůdcům, hlavně proti drobným hlodavcům. Hovoříme tu o užitečnosti i přes to, že už dříve jsme se zmiňovali o tom, že užitečnost jednotlivých živočichů tak, jak je lidmi často chápána, je problematická, lépe řečeno nesmyslná. Člověk vlastně ještě většinou ani pořádně nezná význam toho kterého živočicha pro přírodní rovnováhu a už mu dává přívlastek - škodlivý nebo užitečný. Při tom ani z tohoto hlediska není žádný živočich ani čistě škodlivý nebo užitečný. Užitečnost a škodlivost se skoro vždycky prolínají. Ale o to vlastně vůbec nejde. V přírodě existuje zákon rovnováhy, vzniklé dlouhověkým vývojem, během něhož jednotliví živočichové zaujali místo na příčkách potravních řetězců uprostřed společenstev. Jakýkoliv zásah a zničení některého z článků nevyhnutelně znamená porušení celého řetězce, a tím i rovnováhy.. A takové porušení ohrožuje i samotného člověka, který se z přírody vyvinul, k ní patří a nad ni se vyvyšuje. Ale vraťme se raději k užitečnosti sov. Přestože o ní nemůže být nejmenších pochyb, mnohý z těchto dravců skončí jako vycpanina na zdi. Proč? Chamtivost je někdy u některých silnější než zdravý rozum.

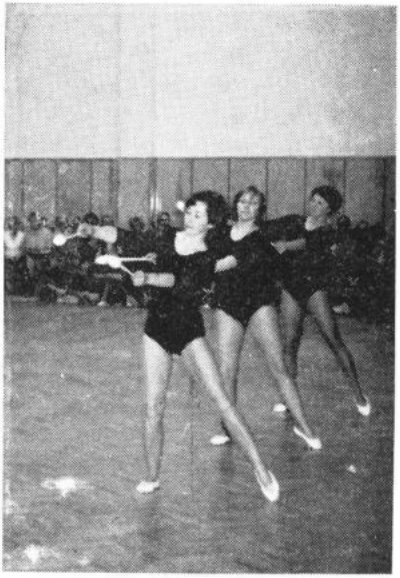
Josef Ptáček

SPORT Ženy a jejich sportování

Jakmile se na pomyslném trůnu probíhajícího roku objeví měsíc březen začíná se všude hovořit a psát o ženách. Ne že by se jim jinak nevěnovala pozornost, to rozhodně ne - ale přece jen ten osmý březen udělá své. Naše sportovní stránka v minulých letech tento nepsaný zákon přehlížela tak důsledně, že se vůči sportujícím tišnovským ženám téměř dopustila - abychom zůstali u sportovní terminologie - neúmyslného faulu. Tentokrát tedy konečně nakrojíme téma Tišnov a ženský sport. A protože se jedná o téma s řadou otazníků, troufneme si dokonce opustit slavnostní tón, který je obvykle s Dnem žen téměř automaticky spojován, a pokusíme se spíš o celkový stručný pohled na oblast, která by si možná zasloužila důkladný rozbor.

Pod pojmem ženský sport si jistě řada čtenářů představí několik odvětví, která jsou nejbližší ženskému pohybu, kladoucímu důraz především na jeho estetické působení - krasobruslení, moderní a sportovní gymnastika, umělecké plavání atd. Jelikož chceme hovořit zejména o závodním sportu, musíme bohužel konstatovat, že vyjmenovaná odvětví Tišnov z větší části postrádá. Na kluzištích, která měla s výjimkou letošní zimy jepičí život, se axel-paulseny zkoušejí spíš jen ze zvědavosti, akvabelám by tišnovské koupaliště asi stejně příliš nesvědčilo a ani gymnastické oddíly u nás neexistují. Zde se však přece jen musíme zastavit - gymnastika se totiž v Tišnově provozuje, i když se jí většinou tak ani neříká. V rámci tišnovského Baníku se v odboru ZRTV, o němž bude řeč ještě později, řada žen věnuje systematicky nácviku nejrůznějších pódiových skladeb, které jsou vlastně jednou z forem moderní gymnastiky a které se předvádějí i

soutěžně, takže je lze zařadit mezi sporty, o něž nám v této chvíli jde. Oficiální název tohoto činění zní pohybová výchova a tišnovské ženy v ní patří k nejlepším - v okresním přeboru obě soutěžící skupiny zvítězily, na přeboru Jihomoravského kraje bylo družstvo s kuželi první a družstvo s plnými míči druhé. Kromě toho pěstuje v ZRTV skupina žákyň a dorostenek i sportovní gymnastiku a také tato děvčata už absolvovala několik závodů s dobrými výsledky.
V kolektivních sportech příliš ženských družstev nenajdeme. Kopaná žen zatím v Tišnově kořeny nezapustila, i když tu a tam se na Ostrovci zavlnil v síti míč kopnutý dívčí nohou. Házená je už dosti dlouho v Tišnově výhradně mužskou záležitostí, ačkoliv kdysi hrávaly tišnovské ženy - tehdy ovšem v ryze české obdobě tohoto sportu, která se dnes jmenuje národní házená - dokonce první ligu. Také nad volejbalovou sítí se už mnoho let hrají v Tišnově jen zápasy mužů. Posledním, ale usínajícím mohykánem je košíková - v soutěžích už ale nemá ani jedno družstvo, s tréninkem začalo pouze mužstvo žákyň, zatímco ženy se po jednoročním znovuvzkříšení minulé sezóny opět uložily k nečinnosti a ani dorostenky nenavázaly na dřívější tradici. Zbývá nám červená antuka a zelený stůl. Tenisté bojují o body - bohudík nebo bohužel, podle toho, jak se na věc kdo dívá - jako smíšené družstvo, takže zde je přítomnost žen nezbytnou nutností. Kdyby hráli muži a ženy své soutěže zvlášť, kdoví, kolik dívek by se u nás ohánělo raketou. Také v herně stolního tenisu by jistě uvítali více děvčat, prozatím je zde dívka za stolem přece jen téměř kuriozitou.

Probrali jsme Baník a vypadá to na první pohled téměř katastrofálně. Ale jenom na první pohled - je totiž třeba do celé bilance „vmontovat" vztah žena × sport. Zatímco pro muže, nebo ještě spíš pro kluky, je sport naprostou přirozeností, ženy se na to dívají úplně jinak. Pouze v dětském věku je u nich možno nalézt paralelu s klukovským zápalem (proto i v Tišnově drtivá většina sportovkyň nepřekročila 18 let). Éra tanečních už sport poněkud odsouvá stranou, mateřské povinnosti jej pak samozřejmě zatratí skoro úplně a teprve po určité době se ženy ke sportu vracejí, ovšem tentokrát již převážně z důvodů zdravotních („akce dr. Doleček" apod.) nebo kvůli hodnotnému vyplnění volného času. O body už se nehraje. Toto vše lze pochopit, avšak asi by nebylo dobré se s tím smířit. To, že ženský sport příliš nekvete ani v ostatních městech do 10 000 obyvatel, by nemělo být záminkou ke spokojenosti.

Z předchozího odstavce snad vyplynulo, že význam sportování žen je tedy spatřován především v rekreační tělovýchově a konkrétně v jejích zdravotních účincích. Tato oblast má bezpochyby pro ženy obrovský význam. U nás ji představují odbory ZRTV a turistiky a plní své poslání na výbornou. Zájem žen o cvičební hodiny je v určitých obdobích tak velký, že upažení bývá ve skromné tělocvičně sokolovny občas velkým problémem - není prostě už místo. Neméně prospěšný pohyb na čerstvém vzduchu, organizovaný odborem turistiky, je také využíván. Navíc existuje v Tišnově i kroužek džezgymnastiky.

Masová tělovýchova je tedy skutečně masovou, zatímco závodních sportovkyň v Tišnově mnoho nenajdeme ani když k Baníku přičteme i svazarmovská odvětví (střelba, radiový orientační běh atd.). Lze však s klidným svědomím říci, že sportu v takové formě, o kterou je zájem, se tišnovským ženám dostává v plné míře. Zda se tento zájem bude rozšiřovat i na soutěžní podobu, tzv. výkonnostní sport, který v sobě skrývá bezpočet krásných okamžiků, záleží již jen na ženách samotných. Jejich iniciativě se meze nekladou. (vt)

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

3. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

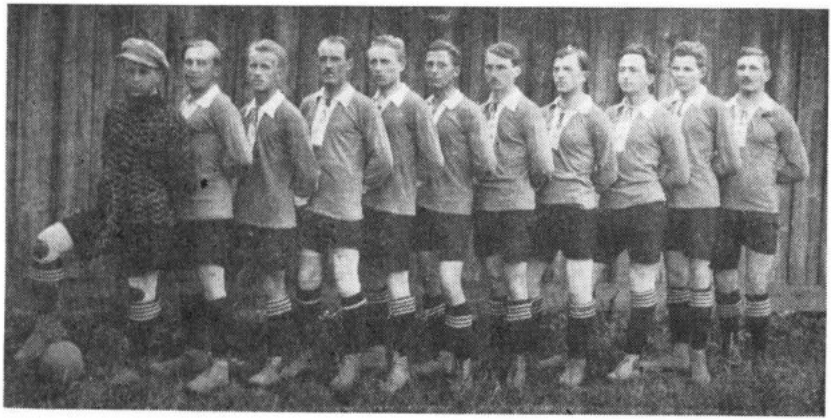
Zajisté, že si ještě dnes, bývalé hráčky, které jsou pamětnicemi prvých začátků házené v Tišnově vzpomenou s jakým velkým zájmem fanoušků nastupovaly k utkání a v jakém oblečení: na hlavě růžové čepice, bílé halenky s růžovými proužky, tmavomodré sukénky, tmavomodré kalhoty nad koleny podkasané.

A do konce roku již hrají naplno. Sestavy se postupně mění a hlavně vylepšují. Do sestavy se dostávají sestry Crhovy, které do hry přinášejí dravost a patří k jedněm z nejlepších. O Marii měla dokonce zájem Mor. Slávie, ona však odmítla.

Výbor se o házenou staral otcovsky, i když přivedla strážce pokladu do značných finančních starostí. Musely se totiž vybudovat branky, nakoupit míče, obstarat dresy, platit cestovné atd. Koncem roku první skromná zpráva pokladníka říká, že v tomto roce vydal na házenou přes 1500 K.
Koncem roku na návrh výboru stala se házená samostatným oddílem, podléhala však hlavnímu výboru. Její předsedkyní byla M. Vitulová-Dusíková, jednatelkou Mil. Pokorná, Trenérem V. Hlaváček (bank. úředník).

Do konce roku sehrála děvčata asi 10 utkání, a to jak v Tišnově, tak i odvetná. Jejich výkon se postupně lepšil a výsledky byly uspokojivé. Nejdříve na zkušenou sehrály několik tréninkových utkání s II. družstvem, dokonce i s muži, ale nejčastějšími soupeři byly děvčata brněnských klubů: Židenice II. a III., Makkabi, Achilles, Sokol Husovice, dále Kyjov atd. Na závěr roku konaly svoji členskou schůzi a připravovaly zábavný večírek, aby získaly nějaké peníze.

V dubnu téhož roku objevuje se na hřišti ještě jeden nový sport a to je **lehká atletika.** J. Deiss, člen M. Slávie, Tišnovák, získává zájemce propagačními

Jarní sezóna 1920: zleva brankář Jan Crha, holič, Plzeňák na vojně v Brně Slavíče, Polda Jeřábek, Brňák Václav Zika, Láďa Macků (pan domácí-, Julius Pollak, Oldřich Drbal, Jarda Svoboda. Jan Crha (dentista), Alois Vrchlabský a Bedřich Kothbauer. Hráči Slavíček a Zika byli kamáradi Jardy Svobody, když sloužili v Brně. Někdy přijížděli Slavíček s Jardou z Brna do Tišnova k utkání na vojenských koních(!) Oba hosté jak Slavíček, tak i Zika hrávali v útoku a donesli do Tišnova dobrou úroveň kopané. V Tišnově zdrželi se jen asi rok (podzim 1920 a jaro 1921).

tréninky pro lehkou atletiku. Zájemci jsou a tak klub činnost LA zařazuje do své činnosti. Nakupují se potřebné rekvizity, stojany na skok vysoký, u koupelky se buduje doskočiště. Musí být stanoveny přesné hodiny tréninků, protože jak si stěžuje Deiss, „jakmile atleti uvidí, že někdo přinesl míč, hned utíkají hrát kopanou". Atletika vystupuje i na veřejnosti: v přestávkách při utkání kopané konají se různé běhy, štafety, závodníci jsou vysíláni na okolní přespolní běhy, kterých se koná hlavně v Brně hodně.

A hlavní sport - kopaná? Rozrostla se na 5 družstev, 1 družstvo žáků a 1 družstvo nezařazených. Navíc ještě přichází do klubu skupina asi 15letých fotbalistů, část „SK Viktorie", kterou hoší tímto rozpustili. Měli svůj výbor (schůzovali u uherské borovice na Květnici - nad Povondrovou vilou). Dali k dispozici klubu svůj míč a pumpu. Dar byl vděčně kvitován a za členy byli přijati Strážnický J., Drimlové Fr. a Felix, Bauer G., Vondráš J., Řezáč L., Hliněnský Fr. a Smíšek Oldřich.

Ve městě existovaly ještě další „divoké" jedenáctky, zejména v dalších létech, jako Řeznická XI (vedli bří Svitavští), SK Kamna vedl Štěpán Novák, Hospodská XI, SK Glajza (nádražáci) atd.

Všechna družstva v SK Tišnov, včetně házené, hrávala téměř každou neděli, ať doma či venku. Tato široká činnost kladla samozřejmě na výbor značně zvýšené požadavky.

Byly to především opět finance, kterých se začalo nedostávat. Výbor důsledně žádal placení příspěvků od hráčů a byl přísný, jak svědčí některá usnesení výboru: a) kapitáni nebudou stavět hráče, kteří nemají zaplaceny příspěvky; b) v případě, že se na některém utkání prodělá, zaplatí každý člen 1 K; c) kdo prokopne balon nebo duši, tak ji zaplatí; d) nečlenové a neplatící hráči nemají přístup na hřiště; e) za sprosté nadávky na hřišti i mimo ně 1 K. (Ke kontrole těchto usnesení byli stanoveni jednotliví členové výboru.) Přes všechna tato a další opatření rozrostl se dluh přes 2300 K.

Ve snaze získat peníze kulturní činností, organizoval K. Svítil U Hammingerů divadlo „Staré hříchy", dále I. Grauaug v sokolovně „Charleyovu tetu" a v hotelu u nádraží mikulášský večírek. Mimoto uspořádal klub 25. 4. sportovní slavnost a 12. 9. sportovní den.

Všechny tyto akce však nestačily pokrýt dluhy a tak 30. 9. půjčuje spořitelna klubu 3000 K na 5 % úrok, samozřejmě na podpisy věřitelů. Také Studentský klub Barák půjčuje klubu dvouroční bezúročnou půjčku 400 K na vybavení oddílu lehké atletiky.

Ve výboru se funkcionáři často mění, odcházejí a zase přicházejí, jen předseda Bedra Kothbauer zůstává pevně na svém místě a pomáhá klubu jak jen může. Shání po úřadech hřiště, platí za klub drobné výdaje, vozí z vápenky vápno a lajnuje hřiště, staví branky, řeší spory a hlavně po celý rok nekázeň hráčů. Jak takový nedělní zápas organizoval, je zřejmé ze zápisu: „Příští neděli hrajeme proti Třebíči. Hraje se na Řezáčově louce. Hřiště upraví, nalajnuje a branky postaví: Paprskář, Vrchlabský, Grünwald, Řezáč, Pavlík, Denk a Kothbauer. Prodej lístků: Thier a Bauer J. Autaři: Pokorný a Meduna. Soudce na oba zápasy: L. Kučera. Hosty přivítá na nádraží: Crha - techn., Jeřábek a Thier, dohled v šatně (v továrně): Bauer Sl. a Opatrný. Plakáty jako vždy: Nejez".

Po celý rok byl Tišnov plný kopané, skoro každou neděli hráli žáci, junioři i dospělí. I fanouškové si přišli na svoje a stávali se skalními fandy. O nedělní zábavy měli postaráno. Sledovali jenom, kde se bude hrát, kde to mají povoleno, zda u sokolovny, na pastviskách či na Řezáčově louce na Ostrovci, aby zbytečně nebloudili.

Pokračování v příštím čísle.

Fotbalisté TJ Baník zvolili na své výroční schůzi 27. 1. nové vedoucí funkcionáře a trenéry. Vedoucím oddílu se stal s. Lukeš. Oddíl kriticky zhodnotil svou činnost i plnění socialistických závazků v roce 1978; výsledky zatím nejsou zcela uspokojivé. V letošním roce se bude oddíl zaměřovat na práci s mládeží, družstvo dorostu bude soutěžit o titul vzorný oddíl mládeže. D. Š.

Za hojné účasti obecenstva se 28. 1. uskutečnilo v Předklášteří „historické" utkání v hokeji ŽENAČI - SVOBODNÍ. Po úporném boji zvítězili mladí v poměru 12 : 7. D. Š.

SPORT V BŘEZNU

Házená

25. 3. Turnaj mužů - II. ročník

Stolní tenis

17. 3. Tišnov - Bystřice n. Pern.

Žádáme všechny oddíly, aby oznamovaly progamy svých utkání včas.

FILMY V TISNOVĚ

Klub přátel výtvarného umění uspořádal v úterý 30. 1. večer filmů o Tišnově. Byly promítnuty filmy D. Tikovského Medailon (získal 3. cenu v krajské soutěži ZUČ v roce 1976) a Mistr Jambor a film K. Vachka Sedm set let města Tišnova z roku 1959. Tento film byl zachráněn z téměř zničeného filmového materiálu díky zásahu odboru kultury ONV. Návštěvníci zhlédli též dokumenty z činnosti nově založeného klubu. (vb)

OZNAMENÍ

Stavební bytové družstvo Květnice v Tišnově přijme do stálého pracovního poměru tyto profese: **zámečník, elektrikář** (popř. zámečník - elektrikář), **vodoinstalatér, klempíř** (popř. vodoinstatér-klempíř) a **zedník** (popř. zedník-tesař). Mzdové zařazení podle platných tarifů se složkou výkonnostních odměn. Perspektivní získání družstevního bytu. Podrobnější informace podá kancelář družstva v Tišnově, U Humpolky 1509, I. poschodí, v době od 7 - 15 hodin denně.

Vystoupení skupiny džezbaletu zpestřilo několik plesů uplynulé sezóny. Foto Zd. Juránek.

Upozornění

MěstNV oznamuje, že o označené chráněné stromy, skupiny stromů a stromořadí na území města pečuje Technická správa MěstNV. Pokud zjistí občané nějaký nedostatek nebo si všimnou něčeho závadného, nechť nic sami neodstraňují, ale upozorní TS, tel. 623.

PROGRAM V SZK ROH TIŠNOV NA MĚSÍC BŘEZEN

4. 3. neděle - sál SZKP ROH v 18 hodin
SPOLEČENSKÝ VEČER MLÁDEŽE

5. - 10. 3. OSLAVY MDŽ ČLENSKÝCH ZÁVODŮ

14. 3. středa - syl SZKP ROH v 19.30 hodin
KONCERT JANÁČKOVA KVARTETA

25. 3. neděle - sál SZKP ROH v 15 hodin
Loutková pohádka
ADÁMEK MEZI BROUČKY

KINO PANORAMA

1. čt - 17.30 a 20 hodin

● **ČISTÁ ŘEKA**
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

3. so, 4. ne, 5. po - 17.30 a 20 hodin

ŠIMON A MATOUŠ (širokoúhlý)
Italský barevný film. Bláznivá parodie na muže, kteří jestliže se rozzlobí, budou zlí.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

6. út - 17.30 a 20 hodin

SAHARA V PLAMENECH
Rumunský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

8. čt - 17.30 a 20 hodin

ČEKÁNÍ NA DEŠŤ
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

10. so, 11. ne, 12. po, 13. út - 17.30 a 20 hodin

FUNNY GIRL (širokoúhlý)
Americký barevný muzikál vyznamenaný Oscarem za ženský herecký výkon.
Vstupné 8, 10, 12 Kčs

15. čt - 17.30 a 20 hodin

TY MNĚ, JÁ TOBĚ (širokoúhlý) **„S"**
Sovětský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

17. so, 18. ne, 19. po - 17.30 a 20 hodin

● **OD DVANÁCTI DO TŘÍ**
Charles Bronson a Jill Irelandová v americké parodii z Divokého západu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

20. út - 17.30 a 20 hodin

MUŽ, JAK SE PATŘÍ **„S"**
Sovětský barevný film „Mimino" vyznamenaný Zlatou cenou na X. MFF v Moskvě. S úsměvem o všedních radostech, strastech a snech jednoho pilota.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

22. čt - 17.30 a 20 hodin

● **VZPOMÍNKA Z HERKULOVÝCH LÁZNÍ**
Maďarský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

24. so, 25. ne - 17.30 a 20 hodin, 26. po - 17.30 hodin

● **SITUACE JE VÁŽNÁ, NIKOLI VŠAK ZOUFALÁ**
Francouzská barevná filmová veselohra s Jeanem Lefebvrem v hlavní roli.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

27. út - 17.30 a 20 hodin

POD JEZEVČÍ SKÁLOU
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

29. čt - 17.30 a 20 hodin

● **JAK ZABÍJET LÁSKU**
Polský barevný film. Příběh dvou mladých lidí, kteří měli různé představy o lásce.
Mládeži do 18 let nepřístupno
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

31. so, 1. ne - 17.30 a 20 hodin, 2. po - 17.30 hodin

● **DEN KOBYLEK**
Americký barevný film s Karen Blackovou v hlavní roli přináší dramatický obraz Hollywoodu třicátých let.
Mládeži do 18 let nepřístupno
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

DĚTSKÉ PROGRAMY:

4. ne - 9.30 hodin

ALADINOVA LAMPA
Sovětský barevný širokoúhlý film.
Vstupné: děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

11. ne - 9.30 hodin

BÁJEČNÁ DOBRODRUŽSTVÍ
Španělský barevný film.

18. ne - 9.30 hodin

MALÁ MORSKÁ VÍLA
Český barevný film.

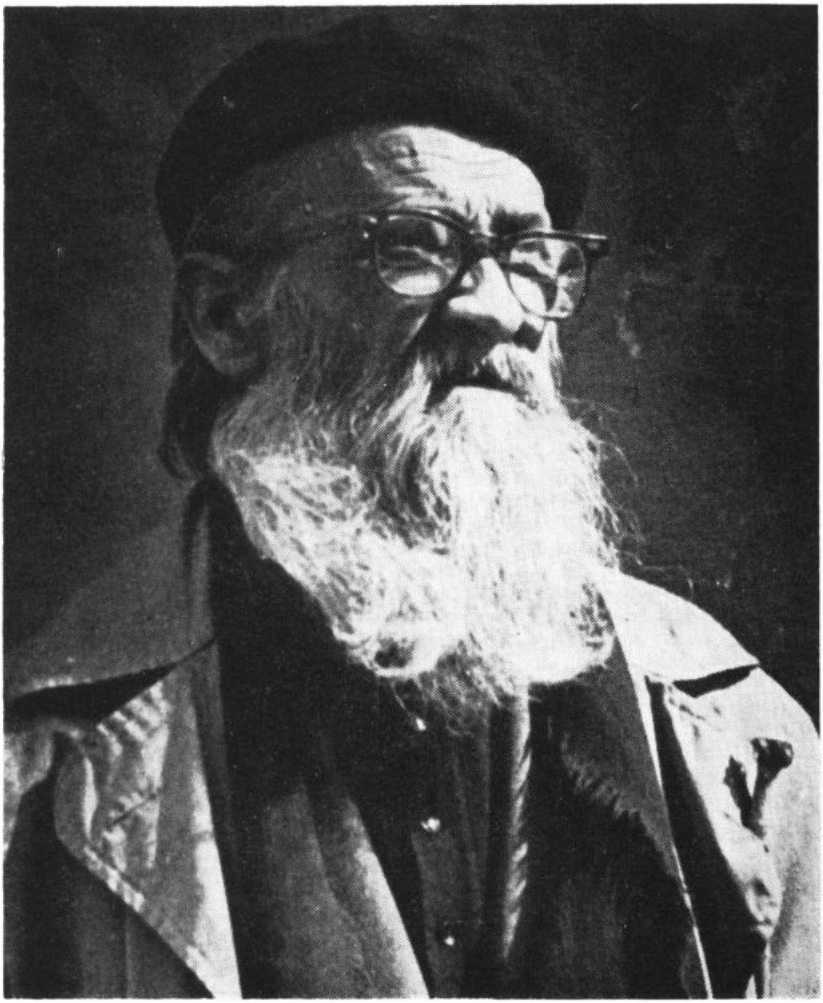
25. ne - 9.30 hodin

DOBRODRUŽSTVÍ S NUKI
Sovětský barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9486-79 - 456.12/79-Lá 30

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

DUBEN 1979 Ročník X Číslo 4

HISTORICKÁ ZKUŠENOST

V těchto dnech si připomínáme desáté výročí dubnového zasedání ÚV KSČ v roce 1969 a úlohu, jakou pro překonání krize ve straně a společnosti sehrálo v té době nové vedení KSČ v čele se soudruhem Gustávem Husákem. Principiálním a tvořivým způsobem se podařilo znovu upevnit v naší zemi pozice socialismu a jeho základní hodnoty, o jejichž destrukci usilovali „mužové ledna" za vydatného přispění západních center.

Praxe přesvědčivě dokázala správnost linie vytyčené před deseti lety a vycházející z pevného ideového marxisticko-leninského jádra, jež obstálo v těžké zkoušce roku 1968. Jen na tomto základě bylo možno zmobilizovat tvořivé síly společnosti k překonání nebývalé krize, vypořádat se s jejími těžkými důsledky, zkonsolidovat společnost, obnovit a zabezpečit dynamiku jejího rozvoje ve všech oblastech.

Zkušenost nás všechny dostatečně poučila, že pro úspěšný, všestranný rozvoj naší země jsou rozhodující nikoliv fráze o demokracii a svobodě, ale reálné zabezpečování socialistické demokracie, práv a svobod našeho lidu. A to je možné jen na základě odpovědného sjednocování úsilí všeho lidu v souladu s jeho základními zájmy, na základě svorné společné práce. Na základě stále se upevňujícího přátelství se Sovětským svazem, který vždy byl oporou a záštitou naší svobodné socialistické existence. Je to jeden z nejvýznamnějších prvků naší historické zkušenosti za celé šedesátileté období trvání Československé republiky.

Odkaz uplynulých let zahrnuje dvojjediný úkol: znásobovat hodnoty socialismu tvořivou prací a zároveň střežit jako oko v hlavě tyto hodnoty. Nezapomínejme na nic ze své minulosti, z historie velkých bojů o náš socialistický dnešek.

Jaroslav Brácha

JSOU NÁM PŘÍKLADEM

V únorovém čísle v článku Josefa Maláska byli naši čtenáři informováni o úspěších dosažených v roce 1978 na úseku výstavby města v akci Z. Vraťme se ještě k brigádnické výpomoci našich občanů, která v uplynulém roce dosáhla nebývalé úrovně a bez které bychom se s tak dobrými výsledky pochlubit nemohli. Skutečně a poctivě odpracovaných téměř 21 000 bezplatných brigádnických hodin představuje více jak dvojnásobek roku 1977, neboť tehdy celkový počet činil 9 662 brigádnických hodin. Není třeba připomínat, že velkou zásluhu na zvýšení brigádnické činnosti má opatření rady MěstNV. Mnohem pozoruhodnější je ta skutečnost, že téměř desetinu z celkového počtu odpracovaných hodin má na svém kontě několik obětavých občanů, jejichž jména a počet odpracovaných hodin rádi zveřejňujeme.

Černý Josef	285
Kadlec Miroslav	250
Soták Michal	218
Zemánek Karel	160
Štulpa Jindřich	113
Mareš Alfred	104
ing. Ráček Václav	97
Jilg Jan	84
Pekárek Jaroslav	83
ing. Jaskulka Zdeněk	83
Kašparec Josef	79
Ondráček Miloš	71
ing. Haminger Milan	69
Přibyl Ivan	66
Hořejš Josef	66
Zich Ladislav	66
Posák Jan	64

Mimo toho celá řada dalších občanů odpracovala v průběhu minulého roku bezplatně více jak 50 hodin. Všichni tito občané projevili maximální iniciativu a obětavost ve prospěch nás

---

Snímek na titulní straně zachycuje portrét akademického malíře Františka Štěpána – foto Josef Buček.

všech. Jejich postoj je příkladem především pro ty, kteří, aniž by se trochu zastyděli, dosud nenalezli v sobě dost odvahy k tomu, aby přiložili ruku ke společnému dílu. Výsledky naší práce budou sloužit všem občanům města a proto máme právo požadovat od všech občanů jejich podíl na zvelebování města.

Úkoly v oblasti investiční části akcí „Z" jsou rok od roku vyšší a jsou v souladu s rostoucími nároky a potřebami obyvatelstva i se závěry XV. sjezdu KSČ. Nelze se do nekonečna spoléhat, že tak náročné úkoly zvládne několik obětavých a uvědomělých občanů. Je proto zcela na místě, že rada MěstNV přijala účinné opatření v souvislosti s přijímáním dětí do jeslí a mateřských škol. Výsledky tohoto opatření se v uplynulém roce velmi příznivě projevily jednak ve zvýšeném počtu odpracovaných hodin, dále ve zvýšeném počtu občanů zúčastněných na brigádách, ale především je vidí všichni občané, pokud se dobře kolem sebe dívají. Navíc je potěšitelná

Na staveništi - I. Pospíšilová, 8. tř.

ta skutečnost, že ubývá lidí, kteří v minulosti při pohledu na rozestavěné akce prohlašovali - „jde jim to mizerně" - a že přibývá těch, kteří s pýchou a hrdostí mohou říkat - „jde NÁM to dobře".

Ludvík Moravec

30 LET PIONÝRSKÉ ORGANIZACE

PIONÝRSKÁ SKUPINA NA ZDŠ SMÍŠKOVA

„Když se naše pionýrská skupina zakládala, nechodili žáci ještě do dnešní školní budovy. Jejich škola dosud stojí u pošty - dnešní zvláštní škola internátní. Do nové školy se žáci přestěhovali na jaře r. 1951. Naše pionýrská skupina byla tedy založena na staré škole ve školní roce 1949/50. Na počátku měla 8 členů. Postupně jich přibývalo. U kolébky PS stála učitelka Nekoušová-Dušková. Do UO se mohli přihlásit jen žáci s nejlepším prospěchem a chováním."

Tolik citát z kroniky, kterou pionýři sepsali pod vedením s. uč. V. Babákové k 10. výročí vzniku PO. Z kroniky se rovněž dovídáme, že prvními pionýry byli žáci 2. třídy měšťanské školy .Známe jména pouze tří z nich: V Pánek, Řezníček, Pekárková. Dlouho neměli vedoucího. Ujala se jich však uč. Dušková a pod jejím vedením hráli různé hry, chodili na výcházky, četli. Od 1. 2. 1950, po odchodu uč. Duškové, dohlížel na činnost pinýrů uč. B. Filka, později uč. A. Slezák. Vedoucími byli členové ČSM L. Kratochvíl a J. Bojanovský.

29. 3. 1951 se začalo vyučovat v nové školní budově a tím byly vytvořeny i příznivější podmínky pro rozvoj pionýrské činnosti. Počet pionýrů rostl. V té době jich bylo již 36 a pracovali ve 3 oddílech. O své práci vysílali pravidelné relace ve školním rozhlase.

Ve školním roce 1952/53 je jmenována skupinová vedoucí M. Halouzková ze Sentic. V únoru 1953 je však odvolána na OV ČSM a její funkci přebírá s. uč. Vlasta Babáková. Pod jejím vedením se činnost skupiny bohatě rozvíjí. V roce 1954 byla skupina dokonce vyhodnocena jako druhá nejlepší na okrese. I když od r. 1955 přicházejí na školu postupně stálé skupinové vedoucí (M. Pánková, N. Šupalová, L. Řehková), nepřestává se s. Babáková pionýrům věnovat. Svými bohatými zkušenostmi pomáhá práci řídit a organizovat.

Ale vraťme se ještě do roku 1954. Tehdy se totiž 9. května konal I. okresní slet pionýrů Tišnovska. V kronice školy se o něm dovídáme: „I počasí, které do té doby bylo stále deštivé, přálo pionýrům. Ten den byl krásný. Slunko svítilo, všechno kvetlo. A ulice Tišnova viděly ten den něco, co do té doby ještě nikdy neviděly. Průvod pionýrů ze všech škol a obcí, které na okrese existují. Průvod nejjásavějších barev, průvod jásající, průvod nejmladších občanů naší republiky. Dopoledne patřilo konferenci mladých techniků a přírodovědců.

V loutkovém sále sokolovny byla uspořádána výstava jejich prací. Dopoledne patřilo také různým sportovním přeborům. I šachový turnaj byl opět uspořádán. Odpoledne patřilo tancům, zpěvu, radosti. Program byl krásný. Odpolední slavnost zahájil za přítomnosti mnoha oficiálních hostů předseda ONV J. Pochop. Po celé odpoledne vyhrávala dechovka. Večer byla slavnost zakončena táborákem a ohňostrojem."

To bylo Pionýrské organizcci 5 let. Od té doby uplynulo dalších 25 let bohaté činnosti naší pionýrské skupiny. Měnili se pionýři, oddíloví i skupinoví vedoucí. Skupina se rozrůstala. Dnes je v ní organizováno 475 pionýrů a 172 jisker. Jejich práci řídí 27 oddílových vedoucích a 33 instruktorů. Pionýři pracují ve 30 oddílech.

O tom, že přistupují k plnění svých úkolů zodpovědně, svědčí následující údaje: Jenom za minulý školní rok nasbírali 2630 kg odpadových surovin a z výtěžku zaslali 1315 Kčs na fond solidarity. Na úpravě okolí školy a svého bydliště odpracovali každoročně kolem 1200 brigádnických hodin. V uplynulých letech vysadili desítky stromků. Kromě veřejně prospěšné práce plní systém Plamenů a Cest, hrají hry, vyrábějí dárky, připravují kulturní programy, zúčastňují se sportovních a branných soutěží, plní podmínky různých odznaků. Ve své činnosti dosahují velmi pěkných výsledků i v okresním měřítku. Za dobu svého trvání byal skupina devětkrát vyznamenána. Tak např. v tomto školním roce obdržela diplom za rozvoj aktivity od OV SSM.

Pionýři rovněž uzavírají závazky k různým významným výročím. Ke svému svátku – 30. výročí vzniku PO – se zavázali odpracovat 600 brigádnických hodin, nasbírat 2500 kg odpadových hmot a 400 kg kaštanů, odeslat na fond solidarity 500 Kčs.

Tato bohatá činnost je samozřejmě spojena i přes velkou pomoc vedení školy s mnoha problémy. O největším z nich nám řekla E. Flamichová, nynější skupinová vedoucí: „Skupina má neustále problémy se získáváním oddílových vedoucích starších 18 let. Většinou zde pracují studenti gymnázia, kteří však po roce odcházejí. Pouze 10 vedoucích se věnuje pionýrům již několik roků,

Pionýrský slib

Z prázdninového tábora

Památka na karneval

Branný závod ▶

(Fotografie z archívu pionýrské skupiny)

a to jsou převážně učitelé. Z rodičů se nám letos podařilo získat 5 vedoucích. Byli bychom však rádi, kdyby zájem o tuto práci byl mezi rodiči větší, neboť oddíl, se kterým vedoucí pracuje více roků, se lépe sžije a dosahuje daleko lepších výsledků."

Tato slova jistě stojí za zamyšlení. Práce s dětmi je náročná na volný čas, je však zajímavá a krásná. A spokojenost dětí a jejich zájem o práci je tou nejlepší odměnou.

Těch, kteří na naší škole s pionýry pracovali a pracují, je mnoho. Nemůžeme je všechny vyjmenovat, ale všem patří za jejich obětavou práci vřelý dík.

Libuše Tillhonová

PIONÝRSKÁ SKUPINA NA ZDŠ GOTTWALDOVA

Oslavy 30. výročí vzniku Pionýrské organizace vyvrcholí ve skupině na ZDŠ Gottwaldova v dubnu. Hlavní oslavy se budou konat ve výroční den založení – 24. dubna. Delegáti jednotlivých oddílů se setkají s představiteli veřejného a politického života v Tišnově. Ostatní pionýři se zúčastní branného závodu. V době oslav bude v předsálí kina instalována výstava zaměřená k Mezinárodnímu roku dítěte a k 30. výročí vzniku PO.

První akcí oslav byl branný závod s protipožární tematikou 31. března. 7. dubna se bude konat okrskové kolo Branné stezky jisker a 28. dubna na hřišti ZDŠ Smiškova pionýrská pouť. Okresní kolo soutěže O partyzánský samopal se uskuteční 5. května. Tyto akce jsou společné pro všechny pionýry z Tišnova, mimo to si každý oddíl připravuje vlastní program oslav. B. S.

NAD KRONIKOU VZORNÉNO KOLEKTIVU SNB

17. dubna – v Den SNB – oslaví svůj svátek příslušníci VB a všech složek SNB. V tento den si již několik let připomínáme poslání tohoto orgánu státní moci, jenž zajišťuje pořádek v zemi, dbá o ochranu národního hospodářství a společnosti před pachateli trestné činnosti atd. Činnost SNB po únoru 1948 je těsně spjata se zájmy pracujících. SNB vedl a vede nekompromisní boj proti nepřátelům socialismu; 370 jeho příslušníků položilo v tomto boji i své životy.

SNB chrání vnitřní i vnější bezpečnost naší vlasti a zabezpečuje pokojný a šťastný život pracujícího lidu.

Několikrát jsme v našem zpravodaji již psali o vzorné jednotce pomocné stráže VB v Tišnově, ale na příslušníky VB jako bychom stále zapomínali. Rozhodli jsme se proto letos u příležitosti svátku SNB navštívit oddělení VB v Tišnově, abychom vás seznámili s životem tohoto pracoviště.

Sedíme s náčelníkem s. nprap. Karlem Řehkou nad kronikou kolektivu, který se v lednu 1976 přihlásil do soutěže o titul vzorný kolektiv SNB. Tvoří ho všichni příslušníci oddělení. Listujeme v kronice a před námi jak na filmovém pásu se představuje život kolektivu od svého založení.

Jeho členové přijali řadu hodnotných závazků, vybudovali si svou klubovnu, kterou otevřeli slavnostně v březnu 1976, na fond solidarity tehdy odeslali 722 Kčs. V knize je nalepeno mnoho dopisů od pionýrských skupin s poděkováním za besedy na školách a v pionýrských táborech, od TJ MEZ Drásov poděkování za pomoc při uspořádání cyklistických závodů mládeže atd. Fotografie dokumentují pestrý život kolektivu. Ať už jsou to snímky ze společné oslavy MDŽ pro manželky, z besedy s účastníkem SNP s. A. Matuškem nebo z návštěv sovětských delegací u příležitosti Dne SNB 1977 nebo 1. máje 1978, všechny vyjadřují spontánnost, neformálnost a dobré soudružské vztahy.

Snad nejúspěšnější akcí minulého roku bylo uspořádání svátku Mezinárodního dne dětí pro děti příslušníků VB i členů PS VB. Soudruzi jim předvedli svou techniku, ukázky z výcviku služebního psa, uspořádali pro ně různé branné soutěže o ceny atd. A že se příslušníci VB dovedou dobře pobavit, svědčí fotografie z „historického" fotbalového utkání s příslušníky sousedního oddělení VB v Kuřimi.

Také své služební povinnosti plní členové kolektivu beze zbytku. Službě nad pracovní dobu bez nároku na náhradní volno či odměnu věnují řadu hodin ze svého volného času. Vždyť jen např. za půl roku v roce 1978 to bylo 1 780 brigádnických hodin. Úspěšně spolupracují se sbory pro občanské záležitosti v celém obvodu především při slavnostním předávání občanských průkazů. Nyní na

Při dopravní akci.

Cyklistické závody

MDD 1978

protest proti čínské agresi ve Vietnamu se členové kolektivu rozhodli věnovat na fond solidarity 2 % svého platu.

Mohli bychom zde přinést další podrobnosti z práce i mimopracovní činnosti tišnovských příslušníků VB. Ale i to, co jsme zde uvedli, dosvědčuje, že titul vzorný kolektiv SNB, který byl soudruhům Řehkova kolektivu udělen 15. února 1979 z rukou náčelníka KS SNB, je ve správných rukou. (i)

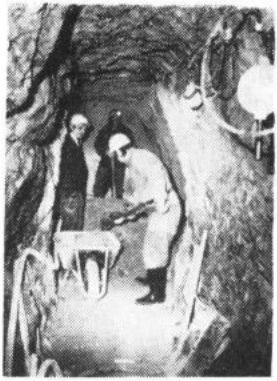

Foto M. Loskot

TISNOVACI NA MACOSE

Nejen velké investiční celky, ale i akce menší, dalo by se říci „místního významu", mají v plánu letošního roku pracovníci tišnovského závodu koncernového podniku Výstavba dolů uranového průmyslu.

Mimo jiné patří mezi ně i „rekonstrukce Punkevních jeskyní" zadaná Provozem a výzkumem jeskyní Moravského krasu.

Celý objekt se sestává s vlastní ražby štoly o profilu 1,2×2,1 m v délce cca 62 m. Staveniště se nachází v areálu suché části Punkevních jeskyní a vytváří spojení jeskyně „U Anděla" s ochozní štolou ke dnu Macochy.

Doprava pracovníků, kteří tvoří osádku 6 mužů, se provádí způsobem poněkud neobvyklým, po lodičkách vodní cestou podzemními prostorami. Ale i ostatní podmínky jsou poněkud netypické, vzhledem k ostatním stavbám závodu. Veškerá doprava rubaniny se odklízí a dopravuje ručně na vzdálenost 150 m, kde se tímto způsobem zakládá stará chodba. Tedy způsob práce, kterému je již dávno „odzvoněno", ale zde v těchto podmínkách jedině platného. Za zmínku stojí i to, že staveništní zařízení je umístěno na tzv. „Horním můstku", odkud je do hloubky 120 m na dno Macochy vedeno potrubí pro vzduch a dopravu betonu.

Až tedy někdy navštívíte podzemní prostory Moravského krasu v oblasti prostoru Macochy, vězte, že i tady mají pracovníci našeho tišnovského závodu svůj podíl na pohodlném zpřístupnění podzemních krás. - kk -

---

Komise ekonomicko-politické agitace spolu s odbočkou SČSP ze závodu 04 VDUP Tišnov přispívá nejen k popularizaci naší hospodářské politiky, ale i k výchově pracujících, k růstu jejich socialistického uvědomění.

Na snímku M. Loskota je propagační panel umístěný v prostoru u Humpolky, zhotovený k tomuto účelu pracovníky tišnovského závodu Výstavba dolů uranového průmyslu, a je nutno dodat k jejich cti, že aktualizaci a provedení věnují patřičnou péči a jsou příkladem ostatním závodům v Tišnově. -kk-

PODĚKOVÁNÍ

Dne 3. února se konal X. společenský ples Národní fronty v Tišnově. Byla to zdařilá celospolečenská událost, která přinesla přítomným nejen dobrou zábavu, rozdávanou kapelou řízenou taktovkou dr. Seyferta, ale i další sblížení členů různých společenských organizací našeho města.

MěV Nr děkuje všem, kteří se podíleli při organizování plesu, zejména všem závodům a organizacím, které přispěly do tomboly; zde patří především dík vedoucímu prodejny potravin U Humpolky za dárkový koš, který tvořil 1. cenu.

Za MěV NF R. Volena

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

HROBKY V PŘEDKLÁŠTEŘÍ

Zajímavé a známé (a žel již značně poničené . . .) hroby a hrobky jsou na předklášterském hřbitově. Jsou tu hroby rázovitých občanů, známých z veřejné činnosti, jsou tu hroby již zapomínaných osobností minulého století, jsou tu i hroby dočasných majitelů panství z doby zrušení kláštera (bar. Mundy, bar. Schell; o nich sme již psali v dřívějších ročnících TKZ).

Ale jistě nejzajímavější a nejméně - pochopitelně - známé jsou hrobky pod klášterním kostelem.

Pěkně je popisuje ve svém odborném článku tehdejší památkový konservátor hrabě Taroucca ve svém článku z r. 1857. (Die Grüfte in der Klosterkirsche von Tischnowitz, Mitteilungen der. K. k. Mährisch-Schlesischen Gesellschaft . . ., příloha Notizenblatt der historisch-statistischen Sektion, Brno, 1857, str. 14 - 15.)

V první části líčí truchlivé osudy klášterní vzácné památky především tzv. křížové chodby, která tehdy sloužila továrním účelům a velmi utrpěla.

Vraťme se však k hrobkám. Autor konstatuje, že kostel jest ještě v původním stavu, zaráží ho, že na omítce, která zakrývá (zřejmě druhotně) pískovcové sloupy a klenební žebra, je zvláštní barevný nátěr, který ostatně našel ve zbytcích i ve zříceninách kláštera v Dolních Kounicích a který podle starých svědectví býval i v Brně na Petrově, jde o zbytky výzdoby ještě barokní. (Dnes ovšem je vše přemalováno při obnově kostela kolem r. 1900.)

Z výšin krásných gotických oblouků se pak autor dostává k líčení podzemních hrobek, zřejmě též barokního původu. Popisuje příhodu s hledáním hrobky v presbytáři kostela, které bylo bezvýsledné, a pak přivádí své čtenáře do podzemí.

Pod kostelem tehdy byly dvě hrobky. Jedna pod chrámovou lodí, v ní byly pochvány abatyše a jeptišky po polovině 18. století až do doby před zrušením kláštera Josefem II. r. 1784. Na kovových tabulkách tehdy byly nápisy se jmény a klášterní funkcí zemřelé. Autor vypočítává některé jménem i s funkcí, která mohla být velmi rozmanitá, od učitelky dívek až po členku řádu, která měla na starosti prádlo a výrobu mýdla.

Hrobka sama je přístupná schodištěm a má tvar chodby, z níž jsou vybudovány na obě strany hrobky v podobě výklenků nad sebou vyzděných. Hrobka je větrána větracími chodbičkami s průduchy, kde bylo uskladněno množství kostí. (Stav r. 1857.)

Druhou hrobku zjistil autor, který spolupracoval s tehdejším předklášterským lokalistou, Dr. Bílým, známým českým spisovatelem a vlastencem, pod vstupní částí kostela. Je mnohem menší a bylo v ní pochováno jen několik kněží.

Poznamenat sluší, že popisovaný stav je z doby, kdy celý objekt kláštera i patronát kostela patřil světské šlechtické vrchnosti, tedy před pozdější obnovou kláštera (kolem r. 1900) a před stavebními úpravami, z nichž největší byla výstavba druhého kostela poblíž klášterního portálu „Porta Coeli". - Naposledy byla velká hrobka přístupná při pohřbu poslední infulované abatyše kláštera v roce 1971.

Turisticky tolik navštěvovaná památka nijak neprozrazuje oku turisty, jenž se zahledí do gotické krásy stavby a barokní nádhery výzdoby, že má i své nevlídné podzemí, podzemí hřbitovní.

- mt -

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 4. **Josefa Hanzalová,** Hybešova 588
7. 4. **Anastázie Kuliková,** Havlíčkova 300
18. 4. **Julie Nečasová,** Kukýrna 45
28. 4. **Kateřina Svábová,** Družstevní 572

75 let se dožívají:

1. 4. **Aloisie Simková,** Polní 863
4. 4. **Valburka Kubíčková,** Mlýnská 141
15. 4. **Miroslava Neumannová,** Na rybníčku 772
23. 4. **Marie Bártová,** nám. Míru 114

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 4. **Anastázie Plachká,** Revoluční 760. Dožívá se 80 roků.
4. 4. **Štěpánka Skarvadová,** Erbenova 949. Dožívá se 81 let.
5. 4. **Rudolf Kaláb,** Klášterská 283. Dožívá se 83 let.
9. 4. **Rudolf Rašovský,** Jungmannova 76. Dožívá se 91 let.
10. 4. **Osvald Rambousek,** Chaloupky 1077. Dožívá se 86 let.
11. 4. **Josefa Grossmanová,** Mánesova 1557. Dožívá se 90 let.
12. 4. **Josef Beran,** Smetanova 616. Dožívá se 83 let.
14. 4. **Ludmila Zvařičová,** Králova 1674. Dožívá se 81 roků.
18. 4. **Anežka Huláková,** Kukýrna 243. Dožívá se 82 let.
24. 4. **Marie Roháčková,** Palackého 1033. Dožívá se 83 let.
27. 4. **Julie Lamačová,** Polní 640. Dožívá se 80 let.
29. 4. **Josef Pivoňka,** nám. Míru 115. Dožívá se 82 let.

Narození

Narození v lednu 1979:

1. 1. Hana Pivoňková, Švermova 1645
2. 1. Zdeněk Kala, U Humpolky 1510
4. 1. Jaroslav Šmarda, U Humpolky 1511
8. 1. Jiří Merel, Mánesova 1580
8. 1. Michal Vala, Jamborova 1535
15. 1. David Olbort, Osvobození 1663
16. 1. Pavel Koudelka, Hornická 1530
18. 1. Pavlína Hanáková, Drbalova 1517
21. 1. Martin Boháček, Osvobození 1666
23. 1. Kristina Schneiderová, Leninova 1637
28. 1. Jiří Pestr, Mánesova 1578
31. 1. Eva Bugáňova, Hanákova 1514
31. 1. Jindřich Chládek, Rudé armády 711

Dodatečně uvádíme děti narozené v 2. pololetí 1978:

17. 7. Darina Rašovská, Fučíkova 1235
13. 8. Zdeněk Vodák, U Lubě 731
29. 9. Jana Černošková, Horova 945
29. 9. Adam Vejvoda, Horova 947
30. 9. Hana Mertová, Leninova 1635

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děkujeme za projevy soustrasti a účast při posledním rozloučení s panem **Antonínem Crhou.**

Olga Crhová, manželka s rodinou

Děkujeme za projevy soustrasti nad úmrtím pana **Richarda Krejčího.**

Manželka s rodinou

FRANTIŠEK ŠTEPÁN VYSTAVUJE

Klub přátel výtvarného umění v Tišnově při OKS Brno-venkov připravil na duben svou další akci. Je to výstava obrazů, kreseb a grafiky akad. malíře Františka Štěpána. To, že tišnovská veřejnost má poprvé možnost seznámit se v plné šíři s tvorbou tohoto umělce je zásluhou nejen KPVU, ale i pochopením MěstNV v Tišnově.

Akademický malíř František Štěpán žije a tvoří nyní v novém tišnovském sídlišti pod Květnicí. Často ho potkáváme i v okolí města, kde tužkou, rudkou nebo štětcem zachycuje krajinu kolem Tišnova a její přeměnu. Narodil se 27. listopadu 1912 v Prostějově. Když mu v raném dětství umírá otec, matka s dvěma dětmi se stěhuje k babičce do Deblína. Tam prožívá František Štěpán svá chlapecká léta. Kreslířské nadání se projevilo ve škole; kreslí a maluje květiny, vzpomínky na Prostějov i venkovské prostředí, ve kterém vyrůstal.

Po ukončení měšťanské školy v Tišnově odchází do Brna na školu uměleckých řemesel, i když maminka tomuto rozhodnutí nepřála. Navštěvuje speciálky profesorů P. Dillingera, Fr. Süssra a E. Hrbka.

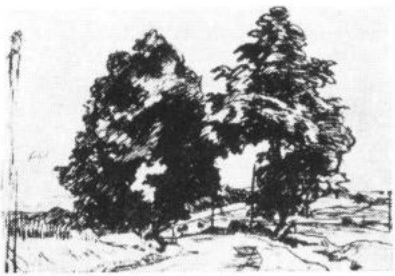
Po ukončení školy pokračuje František Štěpán ve studiu na Akademii výtvarných umění v Praze na speciálce prof. T. F. Šimona. Život v Praze byl pro mladého Františka Štěpána tvrdou školou. Peněz z domova mnoho nebylo a tak se musel protloukat jak se dalo. Měl zde však řadu dobrých přátel - Em. Ranného, K. Štěcha, Ludovíta Klečka.

Již jako student na akademii vytváří vynikající grafická díla, z nichž některá byla vystavena na výstavě Grafické práce z let studií v Brně v roce 1977 v Domě pánů z Kunštátu.

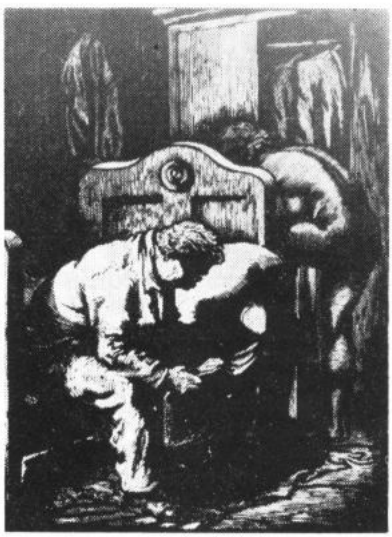
Po absolvování akademie začíná pro Štěpána i pro celou naši zem smutná doba. Mnichov a protektorát. Jeho bratru se podařilo ilegálně odejít do Sovětského svazu. František však takové štěstí neměl. Jako rukojmí byl vězněn v Kaunicových kolejích. Před koncentračním táborem ho zachránili dobří známí, především Jindra Sedlák.

Když byl propuštěn z vězení měl jen 36 kg, byla mu přiznána i částečná invalidita. Složité a nevyřešené problémy první republiky, působení stejně smýšlejících přátel na akademii i nacistické vězení mají vliv na cestu Františka Štěpána, která ho přivádí do řad Komunistické strany Československa. Vzpomínky na věznění vzniklé bezprostředně po propuštění zachytil v řadě skic a kreseb.

Po válce se František Štěpán zapojuje do veřejného i kulturního života. Stává se členem Svazu výtvarných umělců a účastní se všech svazových výstav. V této době vzniká cyklus kreseb a obrazů, zachycujících stavbu tratě Brno - Havlíčkův Brod.

U Řikonína, kresba, 1951

Dřevoryt, 1937. Foto B. Kabeš

Od roku 1954 se začíná soustavně zabývat propagační grafikou. Dělá celou řadu plakátů, odznaků, obálek, poutačů a výstav. Podílí se léta výtvarně na oslavě Mezinárodního družstevního dne v našem okrese. Je autorem expozice Jihomoravského kraje na výstavě Země živitelka v Českých Budějovicích. K nejplodnějším obdobím patří jeho působení v Okresním kulturním středisku Brno-venkov, které prostřednictvím KPVU se na organizaci dnešní výstavy významně podílí.

František Štěpán vykonával řadu stranických i veřejných funkcí a nezůstává stranou ani dnes. Podílel se také na výzdobě města k 60. výročí vzniku ČSR a 31. výročí Vítězného února.

Do dalších let přejeme Františku Štěpánovi hodně tvůrčí práce. Věříme, že neřekl ještě své poslední slovo. Rada prací, vzniklých v poslední době, tomu nasvědčuje.

Akademický malíř František Štěpán si jako umělec i komunista zslouží úctu nás všech.

Miroslav Pavlík

MALÍŘ ZATIŠÍ

Autoportrét

13. března letošního roku jsme si připomněli 88. výročí narození akademického malíře Josefa Zeithammela - Zahořanského. Žák Maxe Švabinského, blízký přítel Josefa Hory a Petra Bezruče, působil po řadu let jako gymnazijní profesor výtvarné výchovy na různých místech Čech a Moravy. V r. 1943 se dostává do Tišnova, který se stal jeho posledním zastavením na životní pouti. Tvoří grafiku, litografie, lepty, suché jehly, mezzotinty, kresby i akvarely. Nechybí ani zdařilé portréty a zvláště květinová zátiší, kterých vytvořil celou řadu. Josef Zeithammel - Zahořanský byl registrovaným členem SVU Mánes v Praze, SVU Aleš Brno, Moravskoslezského sdružení výtvarných umělců v Ostravě, Blok Brno. S nimi také vystavoval své obrazy. Zúčastnil se též všech výstav podhorácých výtvarníků v Tišnově. Naposledy jsme viděli jeho „Kytici" na podzimní loňské výstavě KPVU.

Výstavu, která bude ukázkou celoživotního díla umělce, uspořádá ve dnech 22. 7. - 12. 8. 1979 Městské muzeum a galerie v Dačicích. KPVU v Tišnově chystá pro tišnovské zájemce na tuto výstavu zájezd. (vb)

FILATELISTÉ K ROKU DÍTĚTE

Agilní tišnovský filatelistický klub připravuje v rámci oslav Roku dítěte a 30. výročí založení pionýrské organizace oblastní výstavu poštovních známek, které se svými sbírkami mohou účatsnit mladí filatelisté z celého Jihomoravského kraje. Výstava se bude konat ve dnech 2. - 10. června t. r. v sále SZK.

Při příležitosti výstavy bude vydán katalog a odesílané zásilky budou oraženy příležitostným poštovním razítkem, v plánu je také několik akcí pro filatelisty. K výstavě se podrobněji vrátíme v příštím čísle. - ok -

SPORT

MOZAIKA DROBNOSTÍ Z BANÍKU

Koncem února dorazil přesně podle stanoveného progamu do Tišnova náklad nad jiné vzácnější - konstrukce budované víceúčelové haly včetně střešního pláště. Protože staveniště za sokolovnou v té době ještě nebylo schopno tak objemnou zásilku přijmout, byla konstrukce uložena v prostoru Státních lesů na Ostrovci.

K montáži by mělo dojít v blízké době.

V sobotu 10. března se v sokolovně ještě plesalo, ale o dva dny později se změnila v pracoviště i její vnitřní část. Byla zahájena rekonstrukce ústředního topení s přechodem na vytápění plynným palivem. Celá akce je nutnou podmínkou provozu budoucí haly a musí být uskutečněna opravdu bleskově - v přestávce mezi dvěma topnými sezónami.

Rozsáhlá výstavba v areálu sokolovny si vyžádala za oběť oba dvorce na odbíjenou, které musely ustoupit požadavkům na vybavení staveniště. Než bude hala postavena, budou mít volejbalisté svůj přechodný domov pravděpodobně na kurtech Sokola Tišnova II.

Nejúspěšnějším oddílem roku 1978 se podle výsledků interní soutěže TJ Baník stal oddíl házené před tenisty a stolními tenisty. Házenkáři pokračovali navíc i v zimě ve výborných výsledcích a v Českém poháru nechali za sebou řadu renomovaných celků, mj. i družstvo národní ligy a slavné tradice KPS Brno.

Výborný start do své činnosti měl nedávno vzniklý oddíl šachu. Během jediného roku se stal vzorným kolektivem III. třídy a hned tři aktivní hráči oddílu patřili mezi brigádnicky nejplatnější sportovce při výstavbě haly. Novým předsedou oddílu byl na výroční schůzi zvolen ing. Plašil.

Více než 400 členů čítá v současnosti odbor ZRTV, mezi nimi je 36 aktivních cvičitelů. Jak jsme naznačili již minulý měsíc, nejpočetnější je skupina žen - 20 z nich má za sebou dokonce i televizní premiéru, když pro krajské vysílání natočily ukázku cvičební hodiny.

Obdivuhodný záběr - snad těmito dvěma slovy lze nejlépe postihnout škálu práce, kterou zvládají 4 hráči „A" mužstva stolního tenisu - bratři Dospíšilové, Visingr a Souček. Jsou zároveň prakticky jedinými funkcionáři oddílu, jehož činnost rozhodně není zanedbatelná (za všechny akce stačí vzpomenout turnaj žactva za účasti 60 hráčů včetně špiček Jihomoravského kraje), odpracovali za jediný rok víc než 200 neplacených brigádnických hodin a i vlastními sportovními úspěchy patří k nejlepším na okrese.

Odbor turistiky, proslavený především již pověstnou Tišnovskou padesátkou, které se v loňském roce na tratích 15, 25 a 50 km zúčastnil rekordní počet 620 startujících, rozšířil svou činnost i na nejpopulárnější ze zimních radovánek. V souladu s tím se přejmenoval na odbor turistiky a lyžování.

Celkem 50 žáků je registrováno ve fotbalovém oddílu. Jak se zdá, přináší kvantita i kvalitu, neboť obě družstva žáků jsou na okrese momentálně bez konkurence. Vedle běžných mistrovských soutěží už v Tišnově zdomácněl Podhorácký turnaj těchto nejmladších fotbalistů, k němuž si v roce 1979 oddíl přibral i další soutěž pro mladé - Memoriál Miroslava Sendlera pro dorostenecká družstva. **(vt)**

SPORT V DUBNU

HÁZENÁ (KP I. třídy)

8. 4. Tišnov - Holešov
22. 4. Tišnov - Uherské Hradiště

KOPANÁ (III. třída)

8. 4. Tišnov - Oslavany
22. 4. Tišnov - Zastávka B
29. 4. Tišnov - Maršov

TENIS (KP I. třídy)

29. 4. Tišnov - Žižka Brno

Změna vyhrazena.
Uvádíme jen soutěže dospělých.

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

4. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

V tomto rušném fotbalovém r. 1920 vznikla i populární písnička, kterou složil prof. Láďa Macků. Byla také jedním z čísel na podzimním mikulášském večírku SK. Písnička byla známa mezi kopáči po mnoho let. Byli hrdí, že mají svou vlastní klubovou píseň, a proto se s ní při každé příležitosti vytasili:

Na jaře, když raší listí,
vyrukují fotbalisti
na tišnovská Pastviska,
tam kde nejsou křoviska.
SKT se staví k mači
celý Tišnov se tam tlačí,
je to ňáká senzace
viděti je na place.

Výkop a již forward šílí,
„Pan domácí" vedle střílí;
Jarda řádí jako hrom,
obecenstvo už je v tom.
Slyšet hlasy tygrů a lvů,
jistě hraje řada halvů,
a tam hurá, hip, hip, hip!
Polda letí jako šíp.

Crha dělá divné kousky,
chytá míče jako housky,
publikum řve v rozkoši:
Hleďte, už ho má v koši!
Publikum se valí z hřiště,
přijde zcela jistě příště.
Rezultát jsou tři góly -
ranění a mrtvoly.

Hleďte na ni, tam jde ona,
odstavená primadona,
už je měsíc bez šutu,
má prý špatnou valutu.
Chtěl bych já se zaprodati,
teď mne nikdo nezaplatí,
v „Našem kraji" na inzert
nezeptá se ani čert.

Jak jsme již řekli, obsazení výboru se stále během roku měnilo: předsedal B. Kothbauer, jednatele L. Kučeru vystřídal v pololetí inž. L. Seyfert, hospodáře Vrchlabského vystřídal Grünwald, zapisovatele Grünwalda vystřídal Vlad. Macků, pokladníka Nejeze Grauaug, hlavního kapitána kopané vykonával Ant. Meduna, do výboru přichází trenér dívčí házené Hlaváček a kapitánka M. Steinhauserová, náhradníka výboru Crhu zastupuje Skryja, dále pak Přibík a Továrek.

Kopaná byla zařazena do brněnského okrsku III. třídy s těmito pěti kluby: Achilles, Česká technika, Viktoria Brno, Meteor Brno, Nové Město.

V podzimní sezóně celkem úspěšně hrávala družstva v těchto sestavách:

I.: Crha I., Crha II., Kothbauer, Meduna, Drbal, Jeřábek, Pollak, Válek, Svoboda Jos., Macků L., náhradníci: Janšta, Pokorný.

II.: Pavlík, Svoboda M., Otisk, Skřivánek, Bauer, Nejez, Slanina, Opatrný, Konečný, Řezáč, Vitula, náhr.: Skryja, Steinhauser.

III.: Wagner, Pospíšil K., Zapletal, Skryja, Grünwald, Feistl, Pospíšil J., Denk, Parolek, Steinhauser, Čačka, náhr.: Bauer, Grauaug.

IV.: Dvořák K., Svitavský, Hovorka, Koudelka, Petřík, Svoboda F., Dvořák V., Přibík, Hubáček, Bauer G., náhr. Vondráš, Kvasnica.

Dorost: Driml F., Kvasnica, Driml Fr., Špaček, Přibík R., Slezák,, Přibík A., Řezáč, Bauer G., Vondráš, Strážnický, náhr. Hliněnský.

Několik výsledků z přátelských a mistrovských utkání **I. mužstva:**

T - Třebíč 4 : 2, Hodonín - T 6 : 3, T - Sparta Kr. Pole 1 : 5, T - XI. Invalidů 4 : 2, T - Union 3 : 2, T - Viktoria 6 : 2, T - N. Město 3 : 1, N. Město - T 11 : 3, T - Technika 2 : 2 atd. Bylo ještě několik dalších soupeřů, jako Meteor Brno a další. Naše nižší mužstva hrávala vždy předzápasy s nižšími družstvy hostů, ale hlavně a často s Klášteráky.

Jedním z prvních, který v tomto roce úspěšně složil zkoušky rozhodčího, byl uč. Lad. Kučera, který pak odpískal v Tišnově mnoho zápasů.

Závěrem roku vykazovala kopané tyto výsledky: I. mužstvo sehrálo celkem 25 zápasů, z toho 15 vyhráli, 3 remizovali a 7 prohráli. Celkové skóre měli 76 : 61. II. mužstvo sehrálo 14 zápasů, III. mužstvo 9 zápasů, IV. a V. mužstvo po 7 zápasech.

Sportovně rušný rok zakončili 25. prosince 1920 valnou hromadou, na které bylo přítomno 58 členů. Výbor se měl opravdu čím pochlubit, co pro Tišnov přinesl, jak po stránce sportovní, tak i společenské. Přitom se však musel s některými problémy opravdu rvát, aby prosadil a udržel svoji činnost. Již to, že vykazuje 43 výborových schůzí, 1 řádnou a 2 mimořádné valné hromady a 2 členské schůze, ukazuje, že se každý týden muselo schůzovat, jednat a hlavně řešit. Palčivých problémů bylo více, ale shánění financí a hlavně získání definitivního hřiště byly nejdůležitější. Odyseu kolem hřiště ponecháme do příštího roku.

Velná hromada byla pečlivě připravena. Na zahájení uvedl Bedra malou přednášku „O vývoji sportu v Tišnově", dále byly předneseny zprávy funkcionářů a trenérů kopané, házené a lehké atletiky. O změně stanov řídil diskusi Pollak. Příspěvky byly zvýšeny na 2 K měsíčně. Byl zvolen 10členný výbor: předseda Kothbauer, jednatel Seyfert L., zapisovatel Pollak, hospodář Vrchlabský, pokladník Pařízek, výběrčí Graucug, matrikář Macků, za kopanou Crha, za házenou Vitulová, za LA Továrek. Po projednání volných návrhů zakončil opět Bedra výzvou: „abychom se přes zimu neztratili, musíme organizovat společenskou činnost, na které se budeme scházet". Byly hned navrženy dva zábavné večírky. Jeden bude organizovat oddíl dívčí házené.

1921. Další rok činnosti zahájil sportovní klub dne 28. ledna výborovou schůzí, na které se již nedočkavě projevila velká chuť do práce, nadšení a optimismus, V zápise se také říká: „s velkými nadějemi jdeme vstříc nastávající sezóně". A hned si také staví před sebe dlouholetý a dosud neřešitelný úkol: „Jsouce podporováni Sokolem, požádáme tentokrát důrazně slavnou městskou radu o přidělení sportovní hřiště".

Po celou dobu trvání SK Tišnov od r. 1912 snažili se funkcionáři všelijakými formami získat vhodné hřiště,ale stále bezvýsledně. Po převratě v r. 1919 měl již SK ve městě dobré jméno a začínal být významnou společenskou složkou, ale jeho žádosti a pokorné supliky o získání hřiště nebyly brány natolik vážně, aby se s nimi na radnici zabývali.

V této době vyšel článek v tišnovském NAŠEM KRAJI:

SPORT NA TIŠNOVSKU. Konečně také na Tišnovsku vzmáhá se utěšeně sport. Ač sportovní klub v Tišnově, jehož výbor vstává ještě z míru, nejeví ochoty vyvíjeti sportovní život, přece mládež sama chopila se práce, založivší vlastní spolek „Slovač". Nyní vzdor těžkým poměrům a překážkám, které staví se jim v cestu, pilně trénují a udržují sportovní činnost. V neděli sehráli přátelský fotbalový zápas s SK Květnicí z Předklášteří, v němž zvítězili 12 : 3. Nepochopení pro sport v Tišnově samém, politicky tak vyspělém, je hrozné. Není možno od městské rady docíliti kousku pozemku na sportovní hřiště. Raději se pronajímají veliké komplexy pozemků jako louky, než by se věnovalo něco na utužení a osvěžení mládeže. Doufáme, že i Tišnově po příkladu jiných měst se probudí a napraví brzy křivdu, kterou páchají na zdraví svých občanů.

A protože zřízení hřiště, tohoto důležitého sportovního zařízení v našem okresním městě bylo opravdu zapotřebí a kterému bylo věnováno mnoho žádostí, návštěv a urgencí, dovolíme si tuto historii dát pěkně do samostatného článku.

HŘIŠTĚ STÁLE V OBLACÍCH

Fotbalisté bez hřiště, to je asi totéž, jako kdyby se jela Velká pardubická bez koní. Nějaká ta švanda by to sice byla, ale fotbalisté bez hřiště jsou na tom stejně.

Pokračování v příštím čísle.

ZÁJMOVÁ ČINNOST V SZKP

Mezi hlavní úkoly plánu činnosti Sdruženého závodního klubu pracujících ROH v Tišnově pro rok 1978/79 patří naplňování usnesení ÚV KSČ o výchově mladé generace, zvláště pak její zapojení v oblasti zájmové umělecké činnosti.

Zájem mladých o aktivní zapojení v jednotlivých kroužcích je v Tišnově více jak potěšitelný. V současné době pracuje v 10 zájmových skupinách 160 děvčat a chlapců, do mimoškolního vzdělávání se zapojilo 153 dětí.

Mladým patří celý kolektiv loutkového divadla a plaveckého kroužku, 20 děvčat a chlapců aktivně pracuje ve fotokroužku, 20 svazáků působí v Karasově divadle a v poslední době bylo získáno 30 mladých do nově ustaveného kroužku džezbaletu. Právě tento zájmový kroužek, ač ustaven teprve v říjnu 1978, se těší velké oblibě mladých, zřejmě proto, že vystihuje současnou potřebu mladých. Přestože se jedná o činnost teprve začínající, zaznamenal kroužek džezbaletu již celou řadu úspěšných vystoupení a pod vedením s. Zdislavy TESAŘOVÉ přispěl ke kulturnímu obohacení celé společenské sezóny v našem městě.

Pořádání kursů SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY A TANCE pro UČŇOVSKOU MLÁDEŽ je již dlouhodobým trvalým úkolem v plánu činnosti Sduženého závodního klubu pracujících ROH v Tišnově.

Pravidelně v jarních nebo podzimních měsících přicházejí chlapci zemědělského odboného učiliště Tišnov a dívky odborného obchodního učiliště Lomnice, aby svoji odbornou výuku doplnili i osvojením si základů socialistického společenského života.

Výuka v kursech pod odborným vedením lektorky s. TESAŘOVÉ a dlouholetá spolupráce ředitelství obou odborných učilišť a SZKP ROH Tišnov přinášejí velmi dobré výsledky a zaručují vysokou úroveň těchto akcí.

A. Svadbíková

Foto Zd. Juránek

SZKP ROH V DUBNU 1979:

Středa 18. dubna –
sál SZKP ROH v 19.30 hodin
KONCERT COLLEGIA pro MUSICA ANTIQUA
soubor historických nástrojů

Neděle 22. dubna –
sál SZKP ROH v 15 hodin
loutková pohádka
DLOUHÝ, ŠIROKÝ, BYSTROZRAKÝ

Neděle 29. dubna –
sál SZKP ROH v 17 hodin
DISKOTÉKA pro mladé

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KINO PANORAMA

1. ne - 17.30 a 20 hodin, 2. po - 17.30 hodin
● **DEN KOBYLEK**
Americký barevný film s Karen Blackovou v hlavní roli přináší dramatický obraz Hollywodu třicátých let.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.
Mládeži do 18 let nepřístupno

3. út - 17.30 a 20 hodin
● **KNIHA DOBRÉ LÁSKY**
Španělský barevný film. Milostný příběh z konce 14. století na motivy životopisného románu Juana Ruize.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

5. čt - 17.30 a 20 hodin
ODCHYLKA - NULA (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

7. so, 8. ne - 17 a 20 hodin, 9. po 17 hodin
CESTA KE SLAVĚ
Americký barevný film.
Vstupné 4, 6, 8 Kčs

10. út - 17.30 a 20 hodin
SILNĚJŠÍ NEŽ STRACH
Český barevný film
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

12. čt - 17.30 a 20 hodin
● **ÚTĚK**
Barevný film NDR. Drama muže, který zapomněl na povinnost vůči své zemi.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

14. so, 15. ne, 16. po - 17.30 a 20 hodin
POCIT VINY
Španělský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

17. út - 17.30 a 20 hodin
● **STRACH NAD MĚSTEM**
Francouzský barevný kriminální film s Jean Paul Belmondem v hlavní roli.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

19. čt - 17.30 a 20 hodin
OSADA HAVRANŮ
Český barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

21. so, 23. po - 17.30 a 20 hodin, 22. ne - 20 hodin
BÍLÝ TESÁK
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

22. ne - 17.30 hodin
NEUSKUTEČNĚNÁ DOVOLENÁ „S" (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

24. út - 17.30 a 20 hodin
HROZBA (širokoúhlý)
Český barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

26. čt - 17.30 a 20 hodin
● **ČAS CHLAPŮ**
Bulharský barevný dobrodužný film o jedné staré tradici.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

28. so, 29. ne - 17.30 a 20 hodin, 30. po - 17.30 hodin
NÁVRAT BÍLÉHO TESÁKA
Italský barevný dobrodružný film podle slavné předlohy Jacka Londona.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

DĚTSKÉ PROGRAMY:

1. ne - 9.30 hodin
PERNÍKOVÝ DĚDEK
Český barevný film.

8. ne - 9.30 hodin
KONÍČEK HRBÁČEK
Sovětský barevný film.

15. ne - 9.30 hodin
ZLODĚJSKÉ STRASIDLO
Švédský barevný film.

22. ne - 9.30 hodin
ZAČAROVANÝ ZÁMEK
Sovětský barevný film.

29. ne - 9.30 hodin
BOLEK, LOLEK A CAP
Polský barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9616-79 - 465.12/79-Lá 60

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

KVĚTEN 1979 Ročník X Číslo 5

MÁJ A MÍR

Květen... Přináleží od nepaměti k měsícům nejkrásnějším v roce. A po čtyřiatřicáté letos v něm vítáme dojemný symbol naší svobody a míru a pokojného života.

Vracíme se do květnových dnů roku tisíc devět set čtyřicet pět... Nikdy válku, nikdy utrpení, válečný běs – upřímně a odhodlaně vyjadřovali všichni naši poctiví občané. Věrni těmto slovům, pociťujeme jejich platnost i dnes i pro dny příští. Mír nelze dělit – nikým a mezi nikoho. O mír nelze hrát žádnou kartou; je to hazard, v němž může shořet celá planeta. Licoměrný postup čínského vedení a na jeho rozkaz páchané bestiální zločiny v severním Vietnamu jsou krutou výpovědí a potvrzením nebezpečnosti podobných dobrodružství. Jsou obžalobou, a zároveň varováním. Zavazují. Starší i nás mladé. Především nás, kteří jsme se narodili už ze svobodné vlasti a nikdy jsme na vlastní kůži nepoznali, jak chutná zvůle tyrana, co to je pošlapané právo na život. Bez frází a prázdných slov, a rovněž tak i bez zcela neopodstatněného rozhořčování nad tím, že ti starší nás chtějí bez ustání jakoby jenom poučovat a strašit svou vlastní trpkou minulostí, která přece je už dávno tatam. Všichni jednotní musíme stanout v první linii zápasu za další uvolnění mezinárodního napětí až do konečného a úplného odzbrojení. Jsme to my, mladí, kteří dnes budujeme svou vlastní budoucnost.

Připomeňme si tento odkaz května 1945 znovu až v prvomájovém průvodu půjdeme oslavit Svátek práce, až v nezapomenutelný Den vítězství si budeme přát nové úspěchy v mírové zemi, mírové práci a životě.

Jaroslav Brácha

Prvomájové manifestace v Tišnově se zúčastňují i pracující a mládež z řady okolních obcí. Na snímku z loňského 1. máje vidíme čelo čebínského průvodu při vstupu na náměstí Míru.

Pionýrský slib složený v jubilejním roce 30. výročí založení PO je nejen velkou událostí, ale i závazkem. Foto na titulní straně: Bohumil Kabeš

PROGRAM MAJOVÝCH OSLAV

pondělí 30. 4. v 19.30 hodin lampiónový průvod

úterý 1. 5. v 6 hodin slavnostní budíček

v 8 hodin sraz na 5 seřadištích

v 8.30 hodin odchod ze seřadišť

Manifestace na náměstí Míru

sobota 5. 5. v 19.30 hodin v sále kina **slavnostní shromáždění** k 34. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou

Foto: J. Ptáček

Přeměny v tišnovském zemědělství

V tomto měsíci uplyne již 30 roků od historického IX. sjezdu KSČ, který vytyčil generální linii budování socialismu, jež byla formulována v známých 10 bodech sjezdové zprávy předsedy strany s. Gottwalda. Sjezd řešil základní otázky přechodného období od kapitalismu k socialismu. Jedním z hlavních úkolů, které ze sjezdu vyplynuly, bylo uskutečnění socialistické přeměny na vesnici a zajišťování růstu zemědělské výroby. Velkou brzdou jejího dalšího rozvoje byla roztříštěnost malozemědělských podniků. Jen např. na Tišnovsku bylo před kolektivizací 5633 zemědělských závodů, z toho 4040 do 5 ha. Přechod k zemědělské velkovýrobě mohla s úspěchem řešit jen nově vytvářená JZD.

Připomeňme si při této příležitosti počátky socializace zemědělství v Tišnově. Půda na území našeho města je v současné době obdělávána dvěma zemědělskými závody – státním statkem, který vznikl znárodněním majetku bývalého klášterního hospodářství, a JZD se sídlem v Drásově, které vzniklo integrací několika bývalých samostatných JZD.

Přípravy k založení JZD započaly v Tišnově v r. 1950. JZD III. typu, obhospodařující 86 ha půdy, začalo na podzim společným osevem. Již záhy dosáhlo poměrně dobrých výsledků; v r. 1951 bylo v dodávkách ze žní na 1. místě v okrese na 4. místě v tehdejším Brněnském kraji. Bylo to také dík obětavé brigádnické pomoci ze strany místních závodů i jednotlivých občanů. Do JZD byla začleněna v r. 1949 v Březině zřízená velkovýkrmna vepřů, ve které mělo JZD v r. 1952 společně s vepřínem v Červeném mlýně 162 vepřů a 9 prasnic. Tehdy měli družstevníci ve svém majetku 26 krav, 150 slepic a 650 kuřat.

Zcelováním polí se v r. 1952 vytvářely vhodnější podmínky pro společné hospodaření. V r. 1953 bylo však ještě v Tišnově 66 drobnějších hospodářství do 2 ha. JZD tehdy mělo 21 členů a 153 ha půdy.

Tišnovské JZD, sídlící v bývalém obecním mlýně, hospodařilo samostatně do r. 1957, od 1. 1. 1958 bylo sloučeno s JZD Lomničkou v JZD 9. května se sídlem v Lomničce. V době vzniku JZD 9. května bylo v Tišnově již 78,8 % orné půdy v socialistickém sektoru.

JZD 9. května se postupně slučovalo s družstvy v Železném, Šerkovicích, Jamném a Štěpánovicích a v r. 1978 hospodařilo na 1105 ha zemědělské půdy. Svými výsledky se řadilo mezi přední družstva okresu Brno-venkov. Hrubá zemědělská produkce v přepočtu na 1 ha dosáhla částky 14 000 Kčs a vzrostla v porovnání s průměrem let 1965 – 70 o 29 %.

JZD 9. května dosáhlo v průměru let 1975 – 77 dojivosti 3600 litrů mléka na dojnici. I v ostatních úsecích zemědělské výroby, jak v rostlinné, tak v živočišné výrobě, má produkce velmi dobrou úroveň.

Nedávno bylo JZD 9. května sloučeno s JZD Drásov. Vznikem takového velkého celku se vytvářejí nejvhodnější podmínky pro plnění úkolů, které našemu zemědělství ukládá XV. sjezd KSČ, a které byly nedávno konkretizovány 13. plenárním zasedáním ÚV, i dubnový IX. sjezd JZD.

Rádi vás v brzké době seznámíme podrobněji s výsledky tohoto zemědělského závodu. (i)

PODĚKOVÁNÍ ŽENÁM

U příležitosti MDŽ pozval předseda MěstNV s. K. Souček na přátelskou besedu zástupkyně složek Národní fronty v Tišnově. Zúčastnily se jí mimo předsedkyně ČSŽ v Tišnově s. Harákové zástupkyně KSČ, ČsČK, TJ Baník a poslankyně MěstNV.

Přítomné uvítal náměstek předsedy MěstNV s. ing. Lipovský, který zhodnotil významnou práci žen ve veřejném životě a upřímně jim za vše poděkoval a popřál dobrého zdraví a životní pohody do další práce. Připojili se i přítomní zástupci složek, předseda MěV KSČ s. Vl. Černošek a předseda MěV NF s. R. Volena.

U této příležitosti předala předsedkyně OV ČSŽ s. Anna Vrzalová z Brna za dlouholetou činnost s. M. Kadlecové medaili ÚV ČSŽ Za zásluhy o rozvoj ženského hnutí. Vyznamenání „zasloužilá funkcionářka" obdrží i dlouholetá pracovnice a průkopnice prvních začátků organizace ČSŽ v Tišnově s. Eliška Chutná. Vyznamenání jí však bude předáno při příležitosti významného životního jubileu později.

V družné besedě soudružek s funkcionáři byla zodpovězena řada dotazů k různým problémům našeho města.

BESEDA K MDŽ

Již tradičně pořádala komise sociálně zdravotní se ZO ČSŽ a ČsČK u příležitosti MDŽ besedu, které se zúčastnily hlavně důchodkyně. Předseda MěstNV s. Souček, předseda MěstV KSČ s. Černošek a zástupce MěstV NF s. Gross našim ženám přišli popřát a zazpívat přišly děti ze zvláštní školy. K dobré pohodě pak zahrála dechová hudba s. Klusáka. O malé občerstvení se postaraly členky VŽ a sociálně zdravotní komise MěstNV.

Všem přítomným se setkání líbilo a ženy se rozcházely spokojeny, že se na ně nezapomíná.

ZDAŘILÁ VÝSTAVA

V našem jubilejním článku k 65. narozeninám Mistra Štěpána v listopadu 1977 jsme v TKZ vyjádřili přání, aby co nejvíce zájemců mohlo se seznámit s tvorbou tohoto skomného umělce.

K brzkému naplnění přispěl KPVU v Tišnově, jehož přičiněním se ve dnech 31. 3. - 8. 4. konala v zasedací síni MěstNV výstava Štěpánových prací.

Tišnov měl možnost poprvé vidět průřez celoživotním dílem malíře, jehož nevšední zjev v kontexu českého malířství fundovaně přiblížil vedoucí oddělení kultury ONV Brno-venkov PhDr. A. B. Král CSc., na slavnostní vernisáži dne 1. dubna.

Rečník vyzvedl ve Štěpánově tvorbě originálně řešený problém světla a stínu i sociální podtext zobrazované skutečnosti.

KPVU vydal k této příležitosti jako součást klubového zpravodaje tištěné curriculum vitea z pera M. Pavlíka a 10 reprodukcí některých děl.

Hojně navštívená výstava dosvědčuje, že o podobné akce je v Tišnově zájem.

Karel Fíc

Foto: J. Ondroušek

ZA EMILEM DENÉFEM

16. března se přátelé a známí přišli do brněnského krematoria rozloučit se zesnulým Emilem Denéfem. Loučili se s ním členové Karasova divadla, vždyť celých padesát let pracoval pro tišnovské ochotnické divadlo nejen ve funkci jevištního technika, ale vždy pomohl tam, kde to bylo třeba, často i na úkor své vlastní dovolené.

Loučili se s ním požárníci, za čtyřicet let členství prošel mnoha funkcemi, byl po mnoho roků členem výboru, řidičem sanitního vozidla a v posledních letech, i přes svoji nemoc, zastával funkci předsedy základní organizace Svazu požární ochrany.

Loučili se s ním členové TJ Baník, které byl čestným členem, loučili se s ním všichni, kterým vždy nezištně dokázal pomoci.

Za svoji práci dostal mnoho vyznamenání – například za účast v odboji, požárnické Za věrnost, ochotnické Stříbrný Tylův odznak, to však, co pro společnost udělal, se dá těžko docenit. A právě proto je jeho odchod těžší.

Čest jeho památce!

- ok -

TRIKRAT ZE ŠTĚPANOVIC

Oslava letošního svátku MDŽ se pro štěpánovické občany stala příležitostí k odsouzení čínské agrese proti Vietnamu. Po projevu předsedy MNV Jana Kašparce vystoupily se svým programem děti z místní školy, dorostenky z TJ předvedly ukázku hodiny moderní džezgymnastiky a na závěr vystoupilo smyčcové kvarteto Aleše Smíška. Celá oslava vyzněla jako pocta ženám – bojovnicím za mír a lepší svět pro všechny.

Místní organizace ČsČK uspořádala 1. dubna zdařilou besedu s důchodci. Předsedkyně F. Drábíková je nejprve seznámila s bohatou činností této 60 členné organizace. Podařilo se jim získat několik dobrovolných dárců krve, z nichž pět již dosáhlo titul vzorný dárce a dva dokonce zasloužilý dárce krve. Členky konají služby u různých akcí a provádějí i zdravotnickou osvětu. Z družné **besedy vzešlo několik podnětných** návrhů na zlepšení životního prostředí v obci.

Dodržování protipožárních předpisů bylo tématem přednášky s. Svobody a s. Ludvíka na ZDŠ. Soudruzi seznámili děti s předpisy týkající se protipožární prevence a uvedli celou řadu zajímavých čísel o výsledcích loňského Týdne požární prevence v ČSR. Pro pionýry vyhlásila MO ČSPO soutěž s protipožárnickou tematikou. Pionýři požárníkům slíbili, že v letošním roce 80. výročí založení sboru v obci doplní řady žákovských družstev sboru.

Drahoš Šikola

FILATELISTICKÉ MLÁDÍ DO TIŠNOVA

Jak jsme již informovali v dubnovém čísle našeho zpravodaje, připravuje agilní tišnovský klub filatelistů oblastní výstavu poštovních známek mladých filatelistů Tišnov 1979. Tato výstava se bude konat ve dnech 2. – 10. června 1979 v místnostech SZK a je pořádána na počest 30. výročí založení Pionýrské organizace SSM a Mezinárodního roku dítěte.

O bližší informace k této největší filatelistické akci v našem městě v posledních letech jsme požádali předsedu tišnovského klubu filatelistů a současně předsedu organizačního výboru výstavy Stanislava Slámu.

Proč právě Tišnov byl vybrán pro takovou krajskou vrcholnou akci mladých filatelistů?

Uspořádáním letošní oblastní výstavy poštovních známek mladých filatelistů jsme byli pověřeni krajským výborem

Svazu československých filatelistů a mohu bez jakékoliv patriotismu a bez nadsázky prohlásit, že ne náhodou. Vždyť tišnovský klub patří mezi nejlepší v Jihomoravském kraji, v roce 1977 byl dokonce vyhodnocen na prvním místě mezi všemi kluby v našem kraji, a těch je přes devadesát.

Dalším důvodem, který vedl náš krajský výbor k tomuto rozhodnutí, jsou i naše výsledky v práci s mládeží. Kroužek mladých filatelistů byl založen v roce 1974, jeho obětavým vedoucím je s. Tomaňa. Za těch pět let se v kroužku vystřídalo 48 pionýrů, nyní má celkem 16 členů, jsou to chlapci a děvčata ze ZDŠ na Smíškově ul. Členové kroužku plní odznak odborných znalostí, účastnili se filatelistické olympiády a své sbírky vystavovali na mnoha výstavách – na příklad v Ostravě, Hradci Králové, Bratislavě a dokonce i na výstavě socialistických zemí v Maďarsku, na výstavách získali celkem 18 medailí. To svědčí o dobré práci kroužku, na které má největší zásluhu právě s. Tomaňa. Další kroužek mladých filatelistů připravuje po prázdninách v ZDŠ na Gottwaldově ulici.

Co bude vystavováno?

Svými sbírkami se zúčastní 70 mladých sběratelů z 21 kroužků z celého Jihomoravského kraje, bude to asi 20 000 známek. Bude převlálat hlavně námětová filatelie, tento obor je právě pro mládež nejvhodnější, protože pomáhá rozšiřovat znalosti, pomáhá k získání nových vědomostí, není to tedy jen zábava. Dále bude vystavováno několik stovek poštovních celistvostí, to jsou obálky, poštovní razítka, dopisnice a pod. Mezi exponáty bude i sedm sbírek tišnovských mladých filatelistů, budou právě z oblasti námětové, např. Sport – záliba miliónů, Z historie železnic, V. I. Lenin, Socialistická přestavba našeho zemědělství. Pokud to výstavní prostory dovolí budou mít návštěvníci možnost seznámit se se sbírkami i dalších členů klubu.

V rámci výstavy proběhnou i další akce?

Ano, hned první den je na příklad v plánu beseda vystavovatelů se členy jury, po obě neděle dopoledne oblastní výměnná schůzka, 3. 6. v 10 hodin

je v plánu veřejná schůze našeho klubu spolu s přednáškou a s promítáním filmu. Bohatý program je i na druhou sobotu – mimo již zmíněné výměnné schůzky se uskuteční krajský seminář vedoucích mládežnických kroužků a odpoledne pak vyhlášení výsledků – palmáre, předání medailí, diplomů a věcných odměn.

K výstavě bude vydán katalog, který bude obsahovat také příspěvek k historii tišnovské pošty, v průběhu výstavy bude používáno příležitostné poštovní razítko.

A slovo závěrem?

Slavnostní zahájení výstavy bude 2. 6. v 9.30 hodin, výstava bude otevřena každý den od 9 - 17 hodin, její ukončení bude v neděli 10. 6. ve 12 hodin. Návštěva na všech propagačních výstavách, které jsme pořádali v Tišnově i v Doubravníku, ukázala, že veřejnost má o filatelii zájem. A proto bych chtěl všechny naše občany pozvat k návštěvě této výstavy, kde bude možnost posoudit práci naší filatelistické mládeže, která se má jistě čím pochlubit. Její výsledky jsou i výsledky práce jejich vedoucích, často nedoceněné, a zájem veřejnosti o jejich práci je jejich jediná odměna a uznání.

Děkuji za rozhovor. -ok-

Čtvrt století dobré hudby

25. 12. 1978 uplynulo 25 let od prvního veřejného vystoupení orchestru, jenž nyní známe pod jménem Taneční orchestr Karla Seyferta. Tehdy v r. 1953 se sešlo několik muzikantů, kteří měli zájem dělat dobrou hudbu. Dnes můžeme říci, že se jim tento záměr splnit podařilo.

Za dobu trvání prošel orchestr různými změnami, a to především vlivem vývoje taneční hudby. Kapela měla vždy snahu dosáhnout projevu orchestru, nikoli skupiny. Proto si ponechává mimo běžné rytmické skupiny i melodickou sekci tří žesťů a dvou saxofonů.

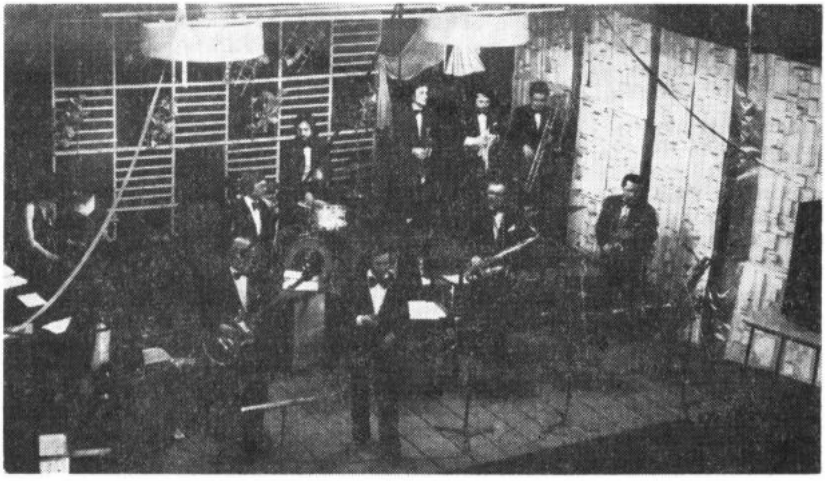
Dnes má kapela čtrnáct členů, z toho je deset nástrojových muzikantů a čtyři zpěváci. Ve stejném nástrojovém obsazení hraje již od r. 1970.

Z historie tohoto úspěšného tělesa bychom mohli přinést řadu zajímavostí. Od samého počátku se v kapele vystřídalo 52 základních členů a 68 hostujících muzikantů. Velmi pilní byli aranžéři, což dokazuje počet hraných skladeb. Bylo jich 793; číslo přitom nezahrnuje tzv. lidovku, kterou orchestr hraje po léta beze změn. V kolektivu se vystřídalo několik osobností, které měly velký vliv na projev orchestru v jednotlivých údobích. Plných 17 let zde působil dnešní hudební redaktor Čs. rozhlasu v Brně Josef Růžička, výborný saxofonista, klarinetista, houslista, baskytarista a bicista, zkrátka univerzální hudebník. Josef Růžička je také úspěšným hudebním skladatelem a dodnes s orchestrem spolupracuje. Člen Brněnského rozhlasového orchestru Zdeněk Mareček působí v TOKSu od r. 1973. Přes 10 let v kolektivu působil vynikající hráč na bicí nástroje Mirek Nejezchleb a začínal tu rovněž Jan Hubáček, nynější člen orchestru Gustava Broma.

Vedle šéfa orchestru dr. Karla Seyferta, který je v kapele od založení, působili v ní nejdéle Zdeněk Kříž (21 let), Libor Jedon (19) a J. Růžička.

Ze zpěváků a zpěvaček dosáhla největšího úspěchu Květa Smrkalová. Působila tu 12 roků a vyvrcholením její poctivé práce bylo 1. místo v silné konkurenci na krajské přehlídce v Břeclavi r. 1970. Její hudební nadání a imponující projev nesmírně širokého repertoáru z různých žánrových oblastí dlouho nebude zapomenuto.

Zkratka TOKS znamená špičku mezi amatérskými kapelami Jihomoravského kraje. Znamená také poctivou dobrou hudbu. A my si přejeme, abychom ji mohli poslouchat a bavit se při ní i v dalších letech. (vb)

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Z MINULOSTI KRAJE NAD ŘEKOU LOUČKOU

Nejromantičtější větší údolí na Tišnovsku? Snad... Namítnete, že údolí Haldy bývalo hezčí. Ale to už je jen minulost, narušená výrobním ruchem na konci druhé světové války a provozem hlavní dráhy na Prahu... Loučka zůstala netknuta, ani pořádná silnice ji nesleduje, cesty a stezky vedou kolem strání, řeka se prodírá i kolem přečnívajících skal jako před staletími. Dědinky vysoko na planině kolem, osamělé chalupy, hájovny a mlýny, především mlýny v dolině u řeky. A na zalesněných kopcích zříceniny hradů, případně alespoň místa starých hradů. To je údolí Loučky!

Hradů a hrádků tu bylo tolik, že byly navzájem dokonce vidět. Snad nejslavnější byl Víckov, protože jeho vlastníci přešli do moravských dějin a byli významní i po pádu rodového hradu jako vážená moravská rodina; její členové zastávali i vysoká místa v zemi. A kořeny rodiny? Kořeny Pernštejnů? Kořeny jiných rodin v dobách, kdy rozdíl mezi vysokou a nižší šlechtou byl ještě jen malý? Někdy kolem r. 1200 se objevují první erby. A ty jsou často svědectvím společného původu, ne jména. A velmi mnoho společného bychom našli mezi majitelstvem hradů a hrádků na Tišnovsku! Jenže chybějí z těch dob písemné prameny, které by blíže osvětlily ty příbuzenské vztahy. Mnoho hradních zřícenin a hradišť ani nemá jméno, případně známe hrádek a neznáme jeho umístění v krajině. (Viz. k tomu můj článek „Levnov" na Tišnovsku a Levnov skutečný v TKZ, únor 1978, str. 24 n.) Krátce – je tu plno záhad, jejichž rozluštění je perným oříškem a bez trpělivé, pečlivé a mravenčí práce, bez studia středověké heraldiky a konec konců i bez možnosti průzkumu lokalit, tedy bez spolupráce s historickou archeologií sotva pokročíme v dějinách staršího období Tišnovska dále. Neustálá opakování, opisování a přepisování starých článků novými slovy nevede k ničemu. Je třeba jít k pramenům písemným i hmotným a srovnávat, rozebírat, vyvozovat. A k tomu by bylo třeba celého štábu nadšených dobrovolných pracovníků!

Zamysleme se nyní nad hrádkem Rysovem. Jeho strmý chlum ční nad údolím Loučky nad Skryjemi, osadou skrytou v údolí. (Viz. můj článek Skryje a Boudy v TKZ, roč. 1974, duben, str. 15.) Mnoho z něho nezbylo, tak jako mnoho nezbylo z hrádku Košíkova pod Drahonínem nebo z Hrádku ve Skryjích. Snad nejlépe je na tom co do současné situace zřícenina Víckov.

K hrádkům patřívaly blízoučko položené vesničky, obyčejně s dvory. Tak je tomu i zde, např. ve Víckově, ve Skryjích a zde blízko Rýsova se zachovalo ve středověkých pramenech také jméno, které bylo teprve později přeměněno. Je to dnešní Tišnovská Nová Ves, dříve prostě zvaná Rýsovská.

V době, kdy původní šlechta byla silně rozrušena boji za husitských válek, kdy mnohé rodiny doslova beze stop zmizely a marně je ke konci 15. století v pramenech hledáme, kdy její členové byli pobiti nebo zcela zchudli a pozbyli pozemkového majetku a tím ztráceli i své privilegované postavení, dochází k vytváření větších ekonomických celků, drobní prodavají své majetečky a sami často vstupují do služeb větších, do služeb okolních velmožů; nacházíme pak zemany ve službách Pernštejnů atp.

Z konce 15. století máme dochovány dvě listiny, které osvětlují alespoň poněkud poměry v dnešní Tišnovské Nové Vsi. Dne 27. ledna 1484 byla vystavena listina, která navazuje na starší listinu z 21. října 1479. Starší byla dána v tišnovském klášteře, mladší v Brně. (Obě jsou ve Státním oblastním archivu v Brně, fond E 10, list. A 8 a list. VI 20.) Listiny jsou české a z xerokopie je lze pěkně slovo za slovem číst. V podstatě jde o prodej šesti poddaných klášteru Tišnov panošem Filipem Bule z Bořitova, tři poddaní byli z Nové Vsi Rýsovské a jmenovali se Jan Brychta, Martin a Řehák, tři další byli z Jilmoví a jmenovali se Jiřík Dvořák, Michkova vdova a Rojík... A zase jsou tu zajímavá jména svěd-

ků, ze zámožnějších Matěj z Náchoda, z těch nejdrobnějších a majetkově už jen nemnoho silných to byli panoši z okolí (Jan z Nové Vsi, Jan Děvečka z Heršteina, Vaněk z Pánova, Jiřík z Býšovce, Jan z Pavlovic na listině z r. 1479). Na druhé listině byli velmoži dva: Čeněk z Lomnice a Beneš z Boskovic a na Černé Hoře, panoši Gedeon z Olešničky a na Moravci, Aleš z Heroltic, Jiřík ze Zhoře a na Sebranicích a konečně náš starý známý - Jan z Věže. Dosvědčovali, jak sami chudli a pomalu pozbývali dědictví. Rodiny se rozrostly, dětí bývalo dost a dědictví se drobilo a bylo ho málo. Jinak bychom ta jména mohli tu a tam ještě sledovat a některá i déle i s rodinnými vztahy. Ale to už by byla vycházka do šlechtické genealogie na Tišnovsku, po stopách J. Pilnáčka. Ale nám šlo o nahlédnutí do krásy kraje kolem Loučky a trochu vzpomínek . . .

- mt -

Na místě domu dosud starými Tišnováky zvaného Na hvozdě, v němž je umístěna sběrna oprav punčoch a obuvi, stával do počátku 18. století zádušní špitál s obecní šatlavou. Po vybudování společného pivovaru tišnovských právovárečníků u bývalého obecního mlýna (dnes garáže OPS) byla na tomto místě vystavěna pivovarská hvozda (na snímku).

Znamenitá chmelovina tišnovská byla již za časů Lucemburků předmětem závisti konšelů města Brna. O tuto výtečnou lahodu staralo se 66 starousedlých právovárečníků - majitelů domů s radicírovaným právem šenku piva, vína a pálené kořalky z žitného vína.

Jan Hájek

Narození

Narození v únoru 1979:

2. 2. Jan Hýsek, Jiráskova 829
4. 2. Zdeněk Dzurík, Mlékárna 795
10. 2. Miroslav Petrůželka, Hornická 952
13. 2. Gabriela Tillhonová, Horova 942
14. 2. Michal Vodička, Halasova 997
16. 2. Jiřina Klusková, Vrchlického 415
17. 2. Petr Chrástek, Tyršova 307
21. 2. Martina Velebová, Hornická 1528
22. 2. Michaela Drábková, Králova 1678
23. 2. Šárka Vítkovičová, Na rybníčku 866
24. 2. Matina Žáková, Jamborova 927

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

7. dubna tohoto roku uplynulo již pět let ode dne, kdy zemřel **dr. Rostislav Major,** tělem i duší Tišnovák. Vzpomínáme na sportovce a kamaráda, který měl všechny ušlechtilé vlastnosti opravdového člověka.

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

2. 5. **Aloisie Katolická,** Nerudova 477
5. 5. **Aloisie Veselá,** Strmá 1250
15. 5. **ing. Josef Pokorný,** Černohorská 796
25. 5. **Františka Kopřivová,** Halouzkova 34
26. 5. **Slavoj Volavý,** Fučíkova 1212
31. 5. **Emilie Motyčková,** Trávníky 1007

75 let se dožívají:

13. 5. **Žofie Tomanová,** Cihlářská 813
26. 5. **Antonie Šmardová,** Družstevní 575
30. 5. **František Marek,** Trnec 662

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 5. **MVDr. Jaroslav Hobl,** Rudé armády 700. Dožívá se 89 roků.
1. 5. **Eliška Vostálová,** Havlíčkova 345. Dožívá se 81 oků.
3. 5. **Marie Strouhalová,** Neumannova 259. Dožívá se 80 roků.
7. 5. **Anna Herzliková,** Mlýnská 143. Dožívá se 88 roků.
9. 5. **Marie Bauerová,** Radniční 13. Dožívá se 86 roků.
16. 5. **Jan Peška,** Rudé armády 721. Dožívá se 82 roků.
18. 5. **Anna Ambrožová,** Komenského 1120. Dožívá se 80 roků.
23. 5. **Marie Macháčková,** Halasova 997. Dožívá se 83 roků.
27. 5. **Marie Ivánková,** Fučíkova 1230. Dožívá se 81 roků.
29. 5. **Pavlína Nečasová,** Palackého 1201. Dožívá se 80 roků.

Foto: B. Kabeš

O KOSOVI ČERNÉM

Venku začíná jaro a to je doba, kdy si nejlépe uvědomíme přítomnost těch drobných tvorů vesele hlásících do světa, že se slunce vrátilo. To jsou ty plody naší zimní péče o ně, v podobě plných krmítek. Co na tom, že v podstatě tento zpěv není ničím jiným než hájením hnízdního teritoria, tedy obranou svého kousku země, svého hnízda, svého loviště a potravních zdrojů. Hra na housle není v podstatě také ničím jiným než smýkáním koňských žíní po ovčích střívkách, ale každý víme, že to lze vnímat i jinak. A bez ptačího zpěvu by nám bylo dost smutno. Jen si to zkuste představit to ticho na jaře a jistě se mnou budete souhlasit, že by nám tu něco moc a moc chybělo.

Řád pěvců je velmi rozsáhlý a zahrnuje několik stovek druhů, které se od sebe vnějšími znaky sice velmi liší, ale mají shodnou anatomickou stavbu těla. Název pěvci nepochází od hlasových projevů, nýbrž od hlasového orgánu, který je u všech utvářen stejně. A ještě jednu vlastnost mají pěvci společnou - patří mzi krmivé, to znamená, že mláďata, která se rodí slepá, jsou rodiči krmena vkládáním potravy do zobáčku.

Mezi nejznámější a také nejhlasitější trubadúry jara patří pěvci z čeledi drozdovitých a především pak kos černý. Popis jeho zbarvení by byl nošením dříví do lesa. I malé děti vědí, že sameček je černý, samička hnědá. Mláďata v prvním peří jsou pak podobna mámě, jen na břichu jsou poněkud světlejší a skvrnitější. Většina kosů u nás žijících je stálá, část, zejména mladí ptáci a samičky, táhne na jih. K nám pak přilétají severnější populace. Ještě v minulém století byl kos ptákem převážně lesním, dnes už se častěji vyskytuje v bezprostřední blízkosti člověka, třebaže to vzhledem k počtu koček moc bezpečné není. Za tuto příchylnost vděčíme především dostatku potravy, kterou

zde v létě i v zimě nachází. Je vynikajícím pěvcem i imitátorem. Jeho krásnou poněkud melancholickou píseň slýcháváme často už i v únoru, kdy ještě vládne zima. Jakmile vyrazí první pupence začnou kosové stavět příbytek, ve kterém už koncem dubna usedá samička na snůšku. Mláďata se líhnou za 13 - 15 dnů a o jejich krmení se starají svědomitě oba rodiče. Hnízdo opouštějí za 14 dní, kdy ještě mláďata nedovedou létat a ukrývají se na zemi. Po opuštění hnízda převezme starost o ně sameček, protože jeho družka už má starosti s opravou hnízda a novým pokolením. Často se hovoří o loupeživosti kosa v souvislosti s pleněním ptačích hnízd, ale podle posledních výzkumů se kosu křivdí a jde spíše o výjimečné případy než o pravidlo.

Josef Ptáček

Foto: B. Kabeš

KVĚTENA KOPCE HRADISKO U TIŠNOVA

Tento osamělý kopec v polích se skálou obrácenou jižní stranou k Tišnovu a na vrcholku s velkou holinou bývá plný květů od jara až do podzimu. Z východní strany se na něho dostaneme pěšinou od blízké obce Železné pěknou prosluněnou strání. Ze severovýchodní strany oživuje holinu několik stromů třešní. V pozadí za nimi je lemována v létě často vyprahlá část tmavým smrkovým lesem, který poskytuje v té době příjemný chlad. Na okraji lesa roste několik urostlých modřínů a na severovýchodní straně je stráň porostlá smíšeným lesem, ve kterém prosvítá několik bělokorých bříz. Při straně porostlé akáty roste fialka vonná a lesní. Pod těmito stromy se nachází také několik kopečků orlíčku obecného. Ve smíšeném lese se nalézají sněhobílé sasanky hajní, z křoví tu vykukují každým rokem menší pruhy azurově modrých korunek jaterníku trojlaločnatého - podléšky. Při povrchu vzácně roste koniklec velkokvětý, který však pomalu mizí. Pod řídce rostoucími duby a borovicemi se nacházejí trsy menších skupinek žlutých prvosenek jarních - petrklíčů. Malé ostrůvky tu tvoří porost mařinky vonné, nechybí tu ani menší pásy pomněnky lesní, něžných kvítků konvalinky vonné a jiných rostlin.

Strmá stráň k Tišnovu je pokryta skupinami různých zakrslých keřů, dále jsou tu keře akátu a ojediněle keře dřišťálu obecného se žlutými květy, brslen a několik polokeřů janovce obecného. Mezi touto spletí rostou komonice lékařská, divizna velkokvětá, bíle kvetoucí mahalebka křovitá, pelyněk ladní, čilimník černající, zvonek broskolistý a zvonek klubkatý.

Nejhezčí bývá Hradisko, když je pokryto zelení a na holině začnou bujet travin jako např. kavyl vláskový, strolivka sedmihradská, milička menší, sveřep vztyčený, kostřeva přitrvrdlá, ostřice Micheliova aj. Mezi travinami na slunné stráni od Železného kvetou některé suchomilné rostliny: mateřídouška obecná, mateřídouška stepní, rozchodník prudký, rozchodník bílý, ožanka kalamandra, modřenec chocholatý, pupava bílá atd. Na konci léta rozkvétá v tisících květech něžná modrá hvězdice (astra) a mezi nimi rostou kopečky hvozdíku kropenatého - slziček a pár květů hořce brvitého. Pěknou skupinu tvoří záplava vičence dvojbarevného s modrou šalvějí luční.

Kopec Hradisko obeplouvá tiše šumící potůček zvaný Odra, který je vrouben tmavými olšemi, mladými i starými vrbami, pod nimiž zjara rozkvétá množství podběle léčivého a pryskyřičníku potočního. Bohatě tu kvete šťovík žlaznatý s jemnými bílými květy. Velké skupiny tu tvoří kopytník obecný, roste tu plicník lékařský, blatouch bahenní a další rostliny.

E. Šudáková

Paní Emilie Šudáková, bytem Tišnov, Černohorská 414, oslavila nedávno významné životní jubileum - 70. narozeniny. Srdečně ji k tomu blahopřejeme a přejeme jí ještě hodně vycházek do přírody plných postřehů, o které se jistě často bude dělit s našimi čtenáři.

- tkz -

Foto J. Ptáček.

SPORT

NEJEN O PŘEBORNICKÉ TITULY

Letošní příznivá zima umožnila odboru turistiky a lyžování při TJ Baník Tišnov uspořádat řadu velmi zdařilých akcí. Díky dobrým sněhovým podmínkám v Tišnově a okolí v lednu a únoru se hlavně mladí lyžaři mohli na sněhu skutečně vydovádět.

Začátkem ledna bylo uspořádáno okresním svazem lyžování Brno-venkov školení cvičitelů lyžování 4. třídy, kterého se z našeho města zúčastnili I. Ferová, D. Wágnerová, J. Jakubcová, E. Mičánková, Zd. Svobodová, R. Hort, M. Ferov, I. Miovský a J. Beran. Vedením a organizací byl pověřen s. M. Jeřábek.

Po téměř desetileté přestávce byly letos také uspořádány okresní přebory v lyžování a to jak v běhu, tak i v obřím slalomu. Také zde se na organizaci podíleli hlavně členové a cvičitelé z Tišnova.

Přebory v běhu proběhly 10. 2. 1979 v okolí pionýrského tábora na Brumově. Byly postaveny celkem 3 tratě - 5 km, 3 km a 1 km. Závodilo se v kategoriích: žactvo nejmladší 1 km, starší žactvo 2 km, dorostenky 3 km, ml. dorostenci 3 km, st. dorostenci a ženy 5 km, muži 10 km (okruh 2 krát 5 km). Závody se konaly za ideálního počasí na velice dobré trati a prašanu. Všichni účastníci byli s organizací a celým průběhem závodů velice spokojeni. Těchto přeborů se zúčastnilo celkem 85 závodníků, nejvíce z řad žactva. 17. 2. se na svahu „U Stanislávka" konaly přebory v obřím slalomu. I když se závodilo za daleko horších podmínek (po oblevě pršelo a padal ledový déšť, který změnil svah v ledový kopec), i tyto závody měly dobrou úroveň i organizaci. Ukázalo se, že v našem městě je řada velmi zdatných lyžařů, protože Tišnováci získali při obou akcích většinu přeborníckých titulů.

Pro zájemce o rekreační zájezdy za sněhem bylo zorganizováno celkem 8 zájezdů do Čenkovic (Orlické hory). Tišnovští lyžaři, hlavně žáci ZDŠ Tišnov a gymnázia, sem jezdí už téměř 10 let a navázali zde dobrou spolupráci s TJ Svitavy, která vlastní dva lyžařské vleky v tomto lyžařském areálu a velice ochotně našim lyžařům umožňuje užívání těchto zařízení.

Kromě výše uvedených akcí se tišnovští lyžaři zúčastnili také lyžařské akce „Ve stopách Zlaté lyže", kterou každoročně pořádá Sokol Nové Město na Moravě, a měli také své zástupce na slavné „Jizerské padesátce".

Pro příští rok mají lyžaři další plány. Chtějí opět organizovat okresní přebory v běhu, uspořádat přebory tišnovské mládeže v lyžování, vytyčit kondiční běžeckou trať na Klucanině a pokusí se také o to, zlepšit podmínky pro sjezdové lyžování v našem okolí.

V Tišnově je hodně milovníků lyžařského sportu. Bylo by dobré, kdyby i oni se stali členy odboru turistiky a lyžování a posílili tak řady organizovaných lyžařů. (jeř)

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

5. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

Když neseženou regulérní hřiště, musí hrát tam, kde se dá, většinou jsou to malá hřišťátka. Tam si brankáři při výkopech kopou jeden druhému a hráči stojí uprostřed a dívají se jako diváci, jak jim létá míč nad hlavou.

Nebo je-li hřiště přes kopec, tak jak jsme několikrát kdesi hráli, tam na sebe brankáři nevidí a jednomu je vždy smutno, protože neví, co se u soupeřovy branky děje, a že dali gól, dozví se až po zápase nebo zítra z novin.

Je-li hřiště, jako tomu bylo kdysi u nás na tržišti (tj. s hlubokou podestýlkou), podobá se fotbal napůl bruslení.

V Předklášteří „Na čubrňce" jsme také sehráli mnoho zápasů, i když přes hřiště vedlo několik kolejnic na vysokých pražcích do tehdejšího cukrovaru.

Mohu ale tvrdit a snad za všechny opravdovské hráče, že to zatrolené kouzlo míče uvedlo nás vždy do vášnivé fotbalové hry, ať bylo hřiště jakékoliv.

Jak jsme již kdysi uvedli v prvním našem článku, začalo se hrávat na dobytčím tržišti na Kukýrně, ale tam byly podmínky nehygienické. Tak tomu bylo i na louce „Na békovni" za Červeným mlýnem, kde měl kdosi chov býků a u toho byla velká louka. Vždy se na ní hrát nedalo, jen tehdy, až se býci poklidili. Na podzim po sklizni se hrávalo také na papírníkově louce u Březiny, na Kothbaurově louce před nádražím, dále na louce pana Hansela u Fulgury (Na zahrádkách), tam ale majitel kolikrát kopanou zakázal a případné utkání muselo být narychlo odřeknuto. Louka, doporučená městskou radou u Fetterovy stodoly nevyhovovala, byla malá. Na podzim se také pilně hrávalo na lukách mezi Dřínovou a Květnicí, tam však bylo blízko jen pro Klášteráky a Trmačáky. Některá utkání se hrávala u sokolovny, kde se i přes týden trénovalo (než se postavila nová část sokolovny). Stará budova odnesla to často rozbitými okny, které pak hráči museli hradit ze svého (kupř. Meduna 70 K atd.). Nejčastěji se však hrávalo na Řezáčově louce na Ostrovci u výtopny a šatny hráčů byly s povolením p. starosty v jeho blízké továrně. Častým úkazem při různých utkáních bylo, že jeden hráč od druhého loudil boty - kopačky, které pro většinu hráčů byly luxus, protože nové stály 280 K.

Jak se rodilo získání nynějšího sportovního hřiště, nahlédneme do tehdejších klubovních zápisů výboru:

4. října 1919: ... Dověděli jsme se, že nemíní p. starosta Řezáč dosavadní hřiště nám půjčovati, navrhuje tedy uč. Kučera, aby se s ním vyjednalo, jestli by nám kus louky, která hřiště zabírá, nepronajal. B. Kothbauer navrhuje, aby se pan starosta jen požádal, aby nám ještě pro tuto sezónu hřiště půjčil, na jarní sezónu se nám snad podaří od obce stálé hřiště sehnat.

8. října 1919: ... uč Kučera podává zprávu o výsledku deputace k p. starostovi. Deputace byla vlídně přijata a na žádost B. Bothbauera, aby nám laskavě dovolil ještě několik neděl hráti na jeho louce, svolil p. starosta bez váhání, byv ubezpečen B. Kothbauerem, že uvedeme louku do pořádku.

28. ledna 1920: ... jsouce podporováni Sokolem, požádáme důrazně slavnou městskou radu o sportovní hřiště.

11. února 1920: ... dále bylo jednáno o hřišti. Panem starostou navržené „Zahrádky" nevyhovují. Podáno více návrhů, kde by se hřiště dalo zřídit, jako kupř. u Fetterovy stodoly u sanatoria aj. Všeobecně známo, že nejlépe by se hodila louka na Ostrovci nebo Pastviska. B. Kothbauer a uč. Kučera se ohledně místa domluví s p. starostou.

3. března 1920: ... B. Kothbauer oznamuje, že jménem klubu jednal s p. starostou Řezáčem ohledně hřiště. Od požadavku postoupení části Ostrovce musíme upustiti a spokojiti se kusem na Pastviskách. V této věci byl odkázán na městského hospodáře, kterým jest p. Zicha. Vyjednávati s ním bude uč. Kučera a Al. Vrchlabský, a to ihned zítra, abychom mohli ihned přikročiti k úpravě hřiště.

14. března 1920 na členské schůzi: ... dále jednatel oznamuje, které kroky se učinily ohledně hřiště. Hřiště tento týden máme určitě dostati. Městská rada sice zamítla naši žádost o hřiště na Pastviskách, ale pověřila p. starostu Řezáče, aby nám opatřil za každou cenu hřiště jinde. Současně budou učiněny kroky u velkostatku v Předklášteří o pronájem pozemku na hřiště, když by nám město nic neopatřilo.

Návštěvou kláštera Porta Coeli byl pověřen předseda B. Kothbauer, který pak o své návštěvě vyprávěl:

„Oholil jsem se, oblékl do černýho a šel. Tam jsem slušně pozdravil „Pochválen buď Pan Ježíš Kristus" a políbil ruce jak panu proboštovi, tak i abatyši. (Na to byl Bedra vždy citově založený a dovedu si ho živě představit. Štěstí, že se mu do toho nenapletlo to jeho „ale kakrholte!") Pak jsem se představil a přednesl naši žádost. Jednání bylo příjemné a nakonec zástupci kláštera přislíbili, že žádost projednají nejen s městskou radou, ale i na jejich vyšší instanci ke kladnému vyřízení. A jak jsem přišel, tak jsem i odešel a myslím, že hřiště na Ostrovci dostaneme."

18. března 1920: ... Debata se neustále obírala otázkou hřiště. Pan starosta Řezáč se uvolil poskytnout nám hřiště na Ostrovci u městské koupelky. V sobotu se začne horlivě pracovat.

31. března 1920: ... K našemu hřišti podotýká předseda Kothbauer, že nám bylo hřiště prozatímně dáno bezplatně na dobu jednoho roku. Po uplynutí tohoto roku uzavře se nájemní smlouva, jestliže bude hřiště vyhovovati, tj. neutrpí-li okolní pozemky škody apod.

1. prosince 1920: ... K. Seyfert se informoval, že rozhodujícím činitelem pro další propůjčení našeho hřiště je dosavadní nájemce pozemku p. starosta Řezáč. Budou u něho podniknuty další kroky.

17. února 1921: ... Jednatel mluvil s p. starostou ohledně hřiště. Pan starosta nemínil na dosavadním stavu věci ničeho měniti. Jednateli dána plná moc, aby zařídil v této věci potřebné kroky. V úterý na výborové schůzi Sokola se přesně dohodne, jak se tento k té věci staví, a podle toho potřebné kroky zařídí. K rozšíření hřiště poznamenává uč. Kučera, že by celý Ostrovec mohl sloužit tělesné výchově. Obec by jej mohla vyvlastnit a předat zmíněnému účelu. Hřiště by si případně již zařídily spolky, které mají na věci zájem. Prozatím by stačilo rozšíření k plotu Topinkovy zahrady.

24. února 1921: ... Ohledně hřiště mluvil jednatel s p. starostou Řezáčem a p. odb. uč. Klabačkou. Pan starosta jej ujistil, že hřiště nám ponechává nadále bezplatně k užívání a že je nájemní smlouva zbytečná. Jelikož ale tento stav vzhledem k stávajícím poměrům je velmi nejistý, jest nutno nájemní smlouvu uzavříti. Je také nutno učiniti potřebná opatření k vyvlastnění pozemku ke zřízení stálého hřiště. Žádost k pozemkovému úřadu do Prahy musí být již zítra odevzdána na hejtmanství. Kol. Komárek vyměřil pozemky a vypracoval podrobný plán celého projektu.

Pokračování v příštím čísle.

Z TIŠNOVSKÉHO ŠACHU

Šachový oddíl TJ Baník Tišnov rozvíjí svoji činnost. Na podzim 1978 uskutečnil bleskový turnaj, kterého se zúčastnilo 20 šachistů. Hrálo se o „Tišnovskou věž". První místo získal Bytešník, druhý byl ing. Plašil a třetí Vl. Buček.

V okresním přeboru hrála 2 mužstva po 8 členech ve skupinách.

Velmi pěkných výsledků dosáhli mladí šachisté z našich škol. V okresní pionýrské lize v šachu zvítězil L. Buček, žák 9 tř. ZDŠ Gottwaldova a získal titul okresního přeborníka žáků. Druhý byl Radek Zavřel, na čtvrtém místě Zd. Trojánek, oba ze ZDŠ Gottwaldova, na 7. místě se umístil Vít Šudák a na 8. místě P. Zavřel, oba ze ZDŠ Smíškova. Z 28 účastníků jsou to velmi pěkné výsledky.

V městském přeboru žáků, kterého se zúčastnilo 25 mladých šachistů, první místo a titul získal L. Buček, druhý byl R. Zavřel a třetí Sučko.

Letos 17. února šachový oddíl uspořádal II. ročník městského přeboru jednotlivců. Přeboru se zúčastnilo celkem 31 šachistů, kteří se spolu utkali v půlhodinových partiích podle „švýcarského systému" na 6 kol. Po urputných bojích na šachovnicích se na prvních šesti místech umístili: ing. Plašil se ziskem 5,5 bodů ze šesti možných, Říha s 5 body, Buček, L. Brejcha, Peška a Vl. Buček, všichni po 4 bodech. Zejména třetí místo teprve 14letého Lubomíra Bučka je velkým sportovním úspěchem.

V okresním přeboru jednotlivců hraje Bytešník, zatím se střídavými úspěchy.

Ze stručného přehledu je vidět, že šachový oddíl TJ Baník Tišnov vykazuje dobrou činnost. Zvláště početný zájem mládeže je velmi potěšitelný. S uznáním lze hovořit o učiteli s. Peškovi, který se mladým šachistům věnuje. Šachový oddíl má podporu MěstNV, TJ Baník a OPP. Má tedy všechny předpoklady k dobré práci. Až na jediný problém, a to je vhodnější hrací místnost. V současné době hraje v místnosti v sokolovně, která je používána také jako stavební kancelář v souvislosti s výstavbou sportovní haly. Možná, že i tento problém bude později vyřešen.

Ale v tom by oddíl potřeboval pomoci MěstNV Tišnov.

RD

Výroční členská schůze TJ Sokol v Tišnově II se konala 23. 3. Zprávu o činnosti přednesl předseda TJ ing. J. Gross. Nejdůležitějším úkolem letos je dostavba sálu při hřišti za školou.

D. Š.

SPORT V KVĚTNU

HÁZENÁ (KP I. třídy)
19. 5. Tišnov - Vizovice
KOPANÁ (III. třída)
13. 5. Tišnov - Lukovany
27. 5. Tišnov - Deblín
TENIS (KP I. třída)
13. 5. Tišnov - Sp. Jihlava B

Změna vyhrazena.
Uvádíme jen soutěže dospělých.

OSLAVY 30. VÝROČÍ PO V PŘEDKLÁŠTEŘÍ

Naše oslavy 30. výročí založení PO začaly prací. 13. dubna jsme uspořádali sběr starého papíru a textilu. Výtěžek jsme dali do pionýrské pokladny, přidali jsme něco a 30. dubna jsme uspořádali pro jiskry a pionýry zdarma výlet autobusem do Lysic na zámek, do Rudky u Kunštátu prohlédnout si pískovcové jeskyně a na Moravský kras.

Vlastní oslavy proběhly v naší PS 20. dubna. Skupinového shromáždění se zúčastnila řada hostů, zhodnotili jsme svou práci a naplánovali další akce. Několik pionýrů a vedoucích bylo vyznamenáno. 14. dubna jsme na hřišti za školou uspořádali pro děti soutěžní odpoledne o věcné ceny. Vyvrcholením naší práce bude 7. května okresní kolo celostátní branné hry O partyzánský samopal, jehož uspořádáním byla naše pionýrská skupina pověřena okresní radou PO SSM Brno-venkov.

Ilona Novotná

Půjčovní doba v MěLK

pro dospělé: po, st 8-12; út, pá 13-18
pro děti: po, st 13 - 18
pobočka Tišnov II: út 15 - 18

KINO PANORAMA

1. út - 17.30 a ve 20 hodin
ČAS ŽÍT, ČAS MILOVAT „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

3. čt - 17.30 a ve 20 hodin
● **JOHNNY WEST**
Barevný film NSR. Příběh o chlapci, který šel hledat hudbu a našel i lásku.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

5. so - 19.30 hodin
Oslavy ke 34. výročí osvobození města Sovětskou armádou
Zveme všechny občany.

6. ne - 20 hod., 7. po - 17.30 a 20 hod.
● **VRÁTNÝ OD MAXIMA**
Francouzský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

8. út, 9. st - 17.30 a ve 20 hodin
● **MILIONOVÁ NEVĚSTA**
Italský barevný film. O dívce, která měla nadmíru půvabu i peněz.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

10. čt - 17.30 a ve 20 hodin
VOLÁNÍ RODU
Český barevný film. Příběh z pravěku na motivy knih Eduarda Štorcha.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

12. so - 20 hod., 13. ne - 17.30 a 20 hod.
● **ZTRACENÁ ČEST KATEŘINY BLUMOVÉ**
Barevný film NSR. Dramatický osud dívky, která se stala obětí policie a tisku.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

15. út - 17.30 a ve 20 hodin
LETNÍ PŘÍBĚH
Rumunský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

17. čt - 17.30 a ve 20 hodin
LOUPEŽNÉ PŘEPADENÍ „S"
Sovětský širokoúhlý barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

DĚTSKÉ PROGRAMY:

1. út - 10 hodin
AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ
Český barevný film.

7. po - 9.30 hodin
PRVŇÁČKOVÉ
Sovětský barevný film.

12. so - 17.30 hodin
VINNETOU I. DÍL
Barevný film NSR.

13. ne - 9.30 hodin
KRAKONOŠ A SPRÁVCE MARKVART
Český film.

20. ne - 930 hodin
SNOOPY, VRAŤ SE
Americký barvený film.

27. ne - 9.30 hodin
ÚNOS ČÍSLO TŘINÁCT
Sovětský barevný film.

LETNÍ KINO TIŠNOV

18. pá, 19. so, 20. ne - 21 hodin
PUMPAŘI OD ZLATÉ PODKOVY
Český barevný film.
Vstupné 6 Kčs

21. po, 22. út - 21 hodin
TRANSSIBIŘSKÝ EXPRES „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

24. čt - 21 hodin
● **DŮM NA JIHU**
Mexický barevný širokoúhlý film.
Vstupné 6 Kčs

25. pá, 26. so, 27. ne - 21 hodin
● **POVOLÁNÍ - KASKADÉR**
Americký barevný film.
Vstupné 6 Kčs

28. po, 29. út - 21 hodin
JEDEN MUSÍ DĚLAT MRTVOLU
Barevný film NDR.
Vstupné 5 Kčs

31. čt - 21 hodin
ON ZÁZRAČNÝM STUDENTEM
Americká filmová veselohra s Haroldem Lloydem.
Vstupné 6 Kčs

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9720-79 - 456.12/79-Lá 81

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ČERVEN 1979 Ročník X Číslo 6

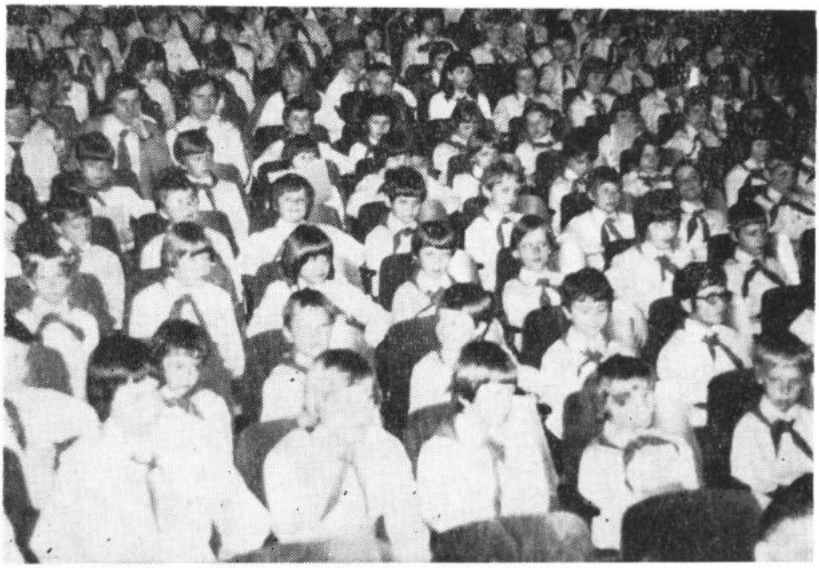

DĚTI

Slaví svůj svátek letos nejenom podle kalendáře, prvního června – jim patří všech 365 dní roku 1979. Jak je prožijí, čím naplní tyto dny a naopak, co nového a poučného přinese nejmladšímu pokolení letošní rok, to ovšem nezáleží pouze na dětech samotných. Především my, dospělí, musíme se přičinit o to, aby všecek ten čas přinesl dětem radost a štěstí, nezkalenou hravost mladých let, aby dokořán otevřel brány hlubokému poznání a všestrannému vědění, aby významně ovlivnil a posílil zrání nového socialistického člověka.

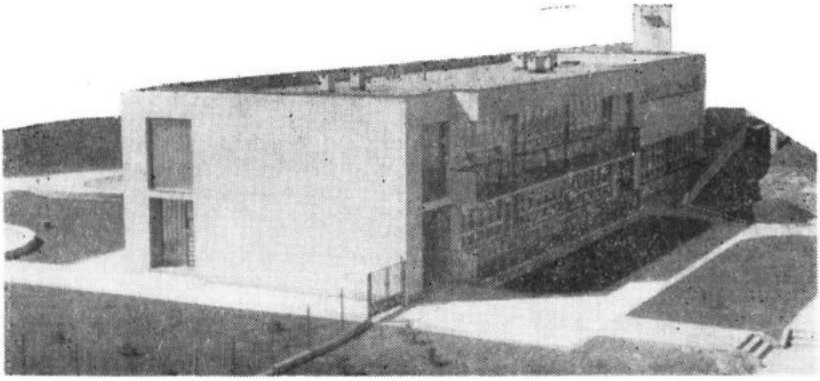
V době, kdy si připomínáme desáté výročí nástupu nového vedení Komunistické strany Československa v čele s Gustávem Husákem, bilancujeme rovněž výsledky, kterých jsme dosáli na úseku výchovy mladé generace a péče o děti. Také v našem městě bylo za poslední desetiletí uděláno pro děti více, než kdykoliv v minulosti. Vyrostly nové mateřské školy, které navštěvuje dnes téměř 400 dětí, zintezivnilo se úsilí o růst internacionálního vědomí na základních devítiletých školách, rozmach zaznamenala i zdravotnická péče o předškolní a školní mládež a jiné úseky. Na dosažených úspěších nelze však usnout. Doba si žádá nové činy, novou aktivitu a iniciativu. S čím jsme se spokojili včera, dnes už v mnohém nepostačuje a zítra bude naprosto nevyhovující. I v oblasti péče o děti je třeba jít neustále dál, vpřed za novými cíli. Jednou z řady budoucích je mateřská škola pro 120 dětí. Třeba je to námět na samostatný komentář, chceme jménem tišnovského nejmladšího pokolení poděkovat všem, kdo na této stavbě strávil a ještě stráví hodiny dobrovolné obětavé práce. Poděkovat všem, kdož přispívají k tomu, aby dětství v našem městě zůstalo v paměti už dospělého člověka provždy krásnou vzpomínkou.

Jaroslav Brácha

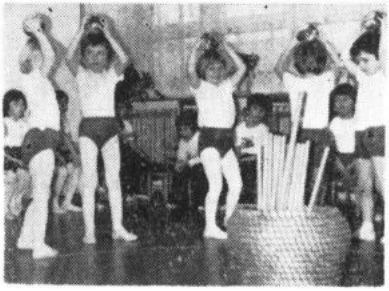
Slavnostní shromáždění pionýrské skupiny ZDŠ Smíškova k 30. výročí vzniku Pionýrské organizace zachytil snímek Milana Ferova.

Foto na titulní straně Bohumil Kabeš.

HRAJEME SI CELÝ DEN

Ráno mě do školky vodí maminka. Přezuji se, převléknu, dám mamince pusu a už běžím za dětmi. Lenka, Jirka, Péťa, Roman, Katka a vůbec všichni z našeho oddělení – to jsou moji kamarádi. Hrajeme si spolu, chodíme na procházky, cvičíme, malujeme, zpíváme. Soudružka učitelka nás učí nové písničky a říkanky. A také svačíme, obědváme a odpočíváme. Já do školky chodím ráda, protože je tu pěkně a veselo.

Budovu mateřské školy pod Květnicí vyfotografoval K. Stromer; vystoupení dětí v pořadu pro maminky k MDŽ zachytily snímky J. Liškové a J. Skalické.

SVÁTEK PIONÝRŮ

24. dubna si připomněla celá naše země 30. výročí vzniku PO. I pionýři ZDŠ na Smíškově a Gottwaldově ulici oslavili svůj velký svátek důstojně. Již počátkem dubna uskutečnili několik akcí; oslavy však vyvrcholily Dnem československých pionýrů. V dopoledních hodinách se konalo v sále kina slavnostní shromáždění zástupců pionýrských oddílů a zájmových kroužků. Hlavním bodem programu bylo seznámení s historií obou pionýrských skupin. Zajímavá byla i diskuse, v které zástupci úspěšných kolektivů hovořili o své činnosti. Pionýři R. Češková, Z. Trojánek, I. Harák, M. Schimmerle, J. Navrátilová, M. Hrbotická, J. Kubánková a J. Benešová obdrželi čestný pinonýrský odznak III. stupně – vyznamenání za vzornou práci v PO. Od MěV KSČ přijaly obě PS stuhy k 30. výročí PO a od MěV SČSP čestná uznání. Na shromáždění složilo 79 pionýrů slavnostní slib.

Současně se shromážděním probíhal na hřišti TJ Baník turnaj 4. a 5. tříd ve vybíjené a kopané a na hřišti ZDŠ se sešlo 485 pionýrů ke startu velkého branného závodu Klucaninou.

Jiskry 1. – 3. třídy předváděly své malířské umění kresbou na chodníku. Za velkou snahu dostaly všechny malou sladkou pozornost a ty nejúspěšnější věcné dárky.

Po obědě zhlédly děti vystoupení kouzelníka a od 15 hodin měly možnost vyzkoušet svou dovednost na pionýrské pouti. O tom, že zde pro ně byly připraveny zajímavé atrakce i odměny, svědčily doslova mohutné zástupy dětí.

Pionýři 9. tříd ZDŠ na Smíškově ul. provedli v tento den brigádu v polesí Sentice, kde odpracovali celkem 144 hodiny.

Vedení pionýrských skupin děkuje všem pionýrským vedoucím a učitelům obou škol, členům VB, požárníkům i zaměstnancům UD Olší za velkou pomoc při přípravě a uskutečnění všech akcí. Děkuje rovněž těm tišnovským závodům a organizacím, které pochopily význam oslav a finančně je podpořily.

L. Tillhonová

Z pionýrské pouti. Foto: Milan Ferov

Branný závod začíná.

Foto: Milan Ferov

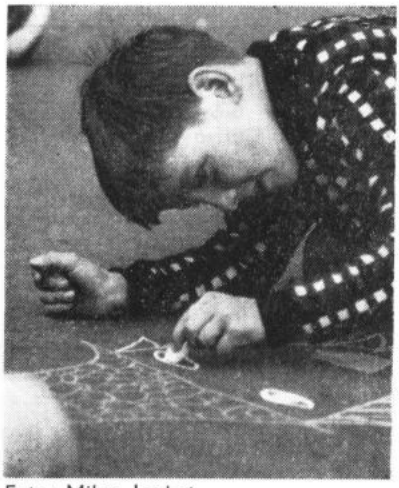

Foto: Milan Loskot.

PŘÍRODOVĚDNÝ KROUŽEK

pracuje na naší škole od roku 1976 pod vedením s. uč. M. Hosnédlové. Má průměrně 15 členů ve věku 12-15 let. Pionýři se scházejí jedenkrát týdně 2 hodiny.

Práce kroužku vychází z přírodovědného učiva 6. - 9. ročníku, rozšiřuje je a prohlubuje. Zaměřujeme se na pozorování, pokusy, sběr přírodnin, určování a zařazování, preparaci a konzervaci přírodnin a výrobu vhodných pomůcek. Seznamujeme se s ochranou přírody a životního prostředí. Témata doplňujeme vycházkami, besedami, návštěvami tematických výstav, zúčastňujeme se přírodovědných exkurzí, zapojujeme se do veřejně prospěšné práce a všech akcí PO.

Všichni členové kroužku vypracují každým rokem písemnou práci a přihlásí se s ní do školního kola biologické olympiády. Ti nejlepší postupují do okresního a krajského kola. V olympiádě dosahujeme pěkných výsledků. V okresním kole jsme obsadili 1. místo (3x), 2. místo (4x), 3. místo (3x). Do krajského kola jsme postoupili 4x a umístili jsme se vždy mezi prvními deseti.

Také v letošním roce jsme dosáhli dobrých výsledků. Po velmi úspěšném okresním kole postupují 4 děvčata do krajského kola.

Jsou to R. Češková (1. místo), R. Halouzková a J. Konečná (2. místo) a L. Bednářová (3. místo).

Radka Češková

VE SPOLUPRÁCI S MĚLK

získalo 37 žáků 6. třídy ZDŠ na Smíškově ul. odznak Vzorný čtenář. Jednou z podmínek k obdržení odznaku byla beseda o přečtených knihách, kterou s dětmi provedla s. J. Růžičková v pěkném prostředí městské knihovny. Děti se zájmem hovořily o knihách i jejich autorech. Na závěr besedy předložily k nahlédnutí i své záznamy o četbě.

L. T.

Pásmem Rudé šátky na slunci hoří pozdravili pionýři ze Štěpánovic 30. výročí založení PO. Veřejnosti ho předvedli 27. 4. v kulturním domě při slavnostním slibu jisker. Hosté ze závodu Zetor věnovali dětem pěkné dárky.

D. S.

Přes nepříznivé počasí proběhla prvomájová manifestace v Tišnově důstojně za velké účasti občanů města i přidružených obcí. MěstV NF děkuje tímto všem organizacím a školám za dobrou přípravu na oslavy. Zvlášť je nutno vyzdvihnout účast občanů z Tišnova II., hlavně sportovců a požárníků. Poděkování patří též občanům Dolních Louček, občanskému výboru č. 7 a zaměstnancům zdravotnictví. Potěšitelná byla také účast při oslavách 34. výročí osvobození v sále kina 5. května, jíž se zúčastnilo mnoho mladých lidí.

Rudolf Volena, předseda MěV NF

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

5. 6. **Božena Hrdličková,** Jungmannova 754
11. 6. **ing. Alois Svoboda,** Víska 1140
14. 6. **Jaroslava Seťčíková,** Tyršova 308
15. 6. **Josef Sutera,** Jamborova 936
20. 6 **Jan Běluša,** Kurýrna 904
26. 6. **Augustin Grošek,** Hanákova 644
26. 6. **Ladislav Palas,** Tyršova 299

75 let se dožívají:

8. 6. **Anežka Majzlíková,** Jiráskova 905
12. 6. **Antonie Chutná,** U náhonu 395
28. 6. **Anna Stejskalová,** Komenského 1061

80. a vyšší narozeniny oslaví:

5. 6. **Marie Vráblíková,** Hanákova 600. Dožívá se 81 roků.
5. 6. **Anna Opltová,** Jungmannova 81. Dožívá se 80 roků.
9. 6. **František Cik,** Trmačov 430. Dožívá se 81 roků.
10. 6. **Marie Touchinová,** Halouzkova 87. Dožívá se 83 roků.
13. 6. **Aloisie Sikolová,** Komenského 1057. Dožívá se 90 roků.
16. 6. **Františka Rašovská,** Jungmannova 76. Dožívá se 87 roků.
18. 6. **Marie Babáková,** Cáhlovská 241. Dožívá se 82 roků.
19. 6. **František Žák,** Za Krétou 214. Dožívá se 81 roků.
21. 6. **Aloisie Raclavská,** Jiráskova 828. Dožívá se 86 roků.
26. 6. **Pavla Přehnálková,** Lieberzeitova 1036. Dožívá se 84 roků.
27. 6. **Žofie Pánková,** Trnec 648. Dožívá se 93 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Upřimně děkujeme přátelům a známým za projevenou soustrast a účast na rozloučení s naší drahou manželkou a babičkou paní **Boženou Srbovou.** Josef Srb, Jiří Kostelecký

Děkujeme všem spoluobčanům a známým za projevy soustrasti a úcty mému drahému manželovi **Milanu Hoblovi** při posledním rozloučení.

Jitka Hoblová

Zesnulí v I. čtvrtletí 1979:

3. 1. František Vlach (1906), Jiráskova 854
6. 1. Františka Machová (1899), Porta coeli 1001
23. 1. Růžena Koloušková (1901), Osvobození 1658
24. 1. Anna Klátilová (1893), Víska 1139
24. 1. Jan Nesvačil (1922), Kostelní 16
28. 1. Antonín Crha (1908), Leninova 1625
30. 1. Jitka Balášová (1978), Osvobození 1658
1. 2. Petr Navrátil (1953), Víska 1038

3. 2. Richard Krejčí (1906), Trmačov 205
4. 2. Františka Musilová (1900), Trávníky 1006
7. 2. Čestmír Tušer (1921), Jamborova 930
17. 2. Metoděj Klobouk (1919), Komenského 1053
19. 2. Marie Žáková (1898), Za Krétou 214
21. 2. Marie Pavlíčková (1910), Revoluční 591
28. 2. Rudolf Leypold (1915), Uhrova 1015
7. 3. František Nový (1901), Jungmannova 934
8. 3. Jarmila Chlupová (1911), Hřbitovní 622
11. 3. Emil Denéf (1907), Družstevní 518
13. 3. Augustin Klusák (1924), Švermova 1648
17. 3. Jaroslav Pavlíček (1918), Komenského 1100
17. 3. Michal Michalko (1925), Halasova 993
24. 3. Jan Jirka (1908), Za mlýnem 462
27. 3. Adolf Sigmund (1900), Husova 705
27. 3. Milan Hobl (1934), Jiráskova 829

Narození

v březnu 1979:

6. 3. Pavel Hejčík, Halasova 997
8. 3. Petra Špačková, Horova 942
9. 3. Marie Matúšů, Dvořákova 211
10. 3. Jiří Ondra, Švermova 1647
10. 3. Miluše Pavlíčková, Leninova 1622
13. 3. Václav Křivánek, Jamborova 930
18. 3. Irena Bednářová, Králova 1682
29. 3. Tomáš Müller, Kurýrna 40
22. 3. Tomáš Hoblík, Mánesova 1579
24. 3. Jana Klugerová, Osvobození 1651
24. 3. Radek Pleskač, Bezručova 35
26. 3. Michal Bahenský, nám. Komenského 105
26. 3. Tomáš Válka, Švermova 1643

Foto: Zdeněk Juránek

Půjčovní doba v MěLK
pro dospělé: po, st 8-12; út, pá 13-18
pro děti: po, st 13-18
pobočka Tišnov II: út 15-18

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

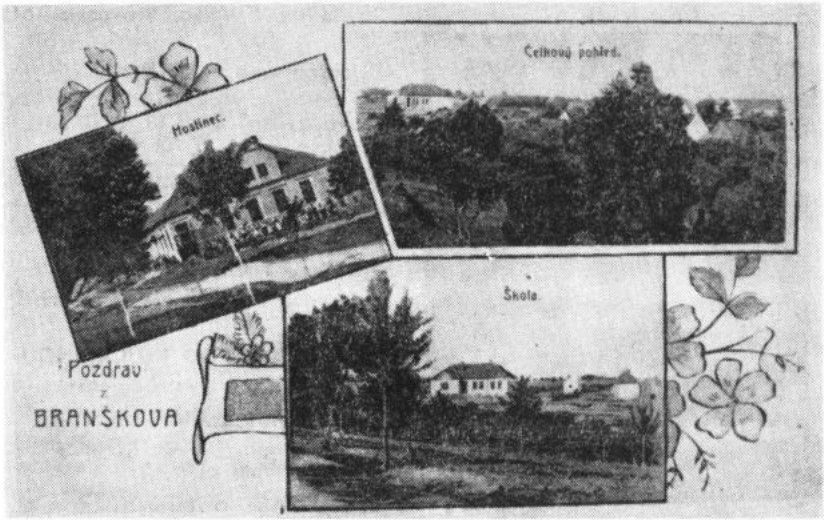
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

ZANIKLÁ HOSPODA V BRANIŠKOVĚ

Hned na počátku nutno upozornit, že nejde o do nedávna existující místní pohostinství. Jde o hospodu, která byla v č. p. 11 až do prvních let našeho století. Je to místo u silnice směrem k Maršovu, tedy poněkud stranou dřívějšího malého jádra vesničky. Dnes je dům rozdělen na dvě čísla popisná, přesto lze tušit dřívější větší jednotku, a na staré katastrální mapě z 19. století je vše zase jinačí; stavení snad bylo kus dál v zahradě. Dlouho byla na hospodě rodina Vodova, až se v posledním desítiletí 19. století dostal na hospodářství nový majitel a ten hospodu pak záhy zrušil. Hospoda stála u významné silnice, jedné z nejstarších na Tišnovsku, která spojovala shodou okolností dvě Bítýšky - Veveří a Osovou. Byla to spojnice dost důležitá, a když krátce před 1. světovou válkou byly velké manévry u Velkého Meziříčí, bylo i zde rušno.

Se jménem posledního majitele zaniklé hospodské živnosti Josefa Kadlece se můžeme vypravit po Tišnovsku na zajímavou vycházku. Je dost známo, že v dřívějších dobách nebyla jména ustálena, že např. otec se jmenoval Jan Kovář, syn třeba Josef Kovářů a vnuk zase Jan Kolář, často podle zaměstnání a podle usedlosti, kde žil, kam se přiženil atd. Jméno Kadlec je na Tišnovsku běžné, rozhodně nelze spojovat všechny jeho nositele do jedné rodiny se společným původem. Prapředek uvedeného Josefa Kadlece se snad jmenoval Hrádecký a pocházel snad po předcích z „Hrádku", což je usedlost u kostelíka nad vesničkou ve Skryjích, jméno je dáno usedlosti podle toho, že si kdysi nějaký vesničan na místě zaniklého a zbořeného vladyckého hrádku postavil svou usedlost. Ten prapředek se oženil a usadil v osadě Boudy. Mezitím došlo ke zrušení nevolnictví r. 1781 a stěhování z panství na panství se uvolnilo. A tak chudičký vesničan, původem povoláním snad opravdu tkadlec, měl pak své potomky postupně v Chytalkách, na Nelepči, v Čížkách a nakonec v Braníškově a na Deblínsku vůbec, protože dětí bylo v některých pokoleních opravdu jako smetí... A skromnosti a bídy také... Zajímavé ještě je, že všechna uvedená malá místa na Tišnovsku patří k nejkrásnějším zákoutím naší krajiny...

- mt -

KRAJINA NAŠEHO OKRESU V LITERATUŘE

Málokteré jiné město naší vlasti má tak krásné okolí jako Brno. Tvoří je náš okres Brno-venkov. Na třech světových stranách splývá Brno svými předměstími s bohatstvím zalesněných kopců – posledních výběžků Moravského krasu a Vysočiny – a na jihu a na jihovýchodě přechází v úrodnou jihomoravskou nížinu.

Každým tímto směrem se můžeme vydat po stopách spisovatelů, v jejichž tvorbě našla krajina našeho okresu svůj ohlas.
Z Obřan se brzy dostaneme do Bílovic nad Svitavou, kde prožil několik šťastných tvůrčích let Stanislav Kostka Neumann. Nejcennějším plodem této jeho práce je Kniha lesů, vod a strání – obraz celoročních proměn milované krajiny.

Složil jsem vesla. Po vodě loďka kolébá se a plyne.
Je řeka klidná jak hluboký rybník mezi blízkými břehy,
kde vrbové pruty k olšové větvi chmelová liána vine,
kde z šedého stříbra vrbových houštin list padá jak slza něhy.
Složil jsem vesla. V soumraku, v mlhách podzimní píseň hyne.

Najdeme tu nepřeberné bohatství obrazů i svědectví o umělcově vroucím vztahu k přírodě:

Od člověka k člověku nesmírná cesta – a ještě nedojdeš k cíli;
se stromy a balvany, s travou a řekou, se zvěří, s hmyzem jsem jedno.

Okolí Bílovic našlo také svého prozaika. Zobrazil je s láskou Rudolf Těsnohlídek ve své Lišce Bystroušce, žije však také v jeho rozmilé knížce pro děti Čimčirínek a chlapci. „Mnohá krása pohádková děje se mezi námi na zemi..." S třemi chlapci, z nichž jeden zachránil život vrabečkovi, žije po celé léto nejen tento „Čimčirínek", ale vůbec celá kouzelná příroda kolem.

Také severnější obec nad Svitavou – Babice – má se svým okolím svého spisovatele. Byl jím tamní rodák Jaroslav Marcha, autor mnoha vzpomínek na radostné dětství a mládí v krásném přírodním rámci, mezi dobrými lidmi a s „kamarády z lesa".

A v samém výběžku okresu leží v moři lesů známý Vranov, podle něhož nazval svůj román brněnský spisovatel Josef Merhaut.

Z předměstí Líšně se dostaneme do nejjižnější části Moravského krasu. Také Líšeň má vděčného syna. Spisovatel Mirek Elpl se vrací domů po cestách Evropou (vylíčených v knize Města na pobřeží) a v Písni o mém rodišti se hlásí k své obci jako k nejkrásnější ze všech.

Z Líšně není daleko do Mokré s mohutnou moderní cementárnou. Její budování zachytil v románě Živý kámen spisovatel František Neužil, rodák z blízkých Pozořic. Autor vzpomíná, jak se změnila jeho rodná krajina od chvíle, kdy první geologické sondy našly v Mokré – v jeho Vlhově – ložisko vápence a břidlice. I když staří pamětníci těžce nesou proměnu svého milovaného domova, je tato změna velkým kladem socialistického průmyslu. A Živý kámen je jejím zdařilým uměleckým zobrazením.

František Neužil patří mezi autory, kteří téměř celé své životní dílo věnují domovu. S jeho přírodou a s lidmi v něm nás seznamuje ve své trilogii Plemeno Hamrů, Prsten a Milostný herbář s dějem od bitvy u Slavkova až po revoluční rok 1948.

Sem nás vede spisovatel i v jiných svých knihách a také ve svém historickém románě Královna Eliška Rejčka jsme svědky štvanice na jelena v lesích kolem Pozořic, vidíme Viničné Šumice s vinicemi a ovocnými zahradami, objevuje se tu rybník a mlýn v Kovalovicích – ožívá tu celá krajina, jak vypadala začátkem čtrnáctého století.

Též Viničné Šumice mají však mezi našimi spisovateli svého rodáka a zobrazitele - Františka Václava Kříže.

Jižnější Tvarožná byla po léta působištěm lidového povídkáře minulého století Václava Kosmáka. Obec s okolím se zrcadlí v některých povídkách z jeho kdysi proslulého Kukátka.

Obec Prace leží - stejně jako Tvarožná - v oblasti slavkovské bitvy. O té vypravuje - krom Františka Neužila - valašský autor Čeněk Kramoliš v románě Ve stínu bitvy u Slavkova. (Není jistě třeba připomínat, že světové proslulosti dosáhl obraz „bitvy tří císařů" v románě Lva Nikolajeviče Tolstého Vojna a mír.)

Vstupní branou do jižní Moravy jsou Židlochovice, kdysi působiště moravského pohádkáře Beneše Metoda Kuldy.

V rovině pod Brnem připomínají dvě obce svého učitele i spisovatele - Viktora Kamila Jeřábka. Jsou to Silůvky a Prštice, jeho „Třešňůvka" a „Početná obec Valčice" - dějiště jeho četných povídek.

Odtud není již daleko do Ivančic, města na soutoku Jihlavy, Oslavy a Rokytné. Petr Bezruč je oslavil básní Ivančice pod Brnem:

Máš všude slunce. Hledíš, město, k jihu
s úsměvem, skrze modrou atmosféru,
v slunečných krajích nenosíme tíhu
života tak jak drsném na severu.

V dalších slokách vzpomíná básník ivančické činnosti Jana Blahoslava i zdejšího rodáka B. M. Kuldy a končí:

Půl roku důchal jsem vzduch ivanecký,
tvé vody, lesy, slunné stráně viděl;
i ptám se, vzpomínky sbíraje všecky:
kdo, město lepé, by ti nezáviděl?

Znak Ivančic dal Mirku Elplovi podnět k názvu cyklu próz z dějin města: Tři zlaté poháry.

Západněji leží na samém okraji našeho okresu Biskoupky, rodiště Vítězslava Nezvala. I když tu básník prožil jen tři první léta života, najdeme v jeho díle několik vzpomínek na tuto malou obec na levém břehu Jihlavy. O tom, kde tyto dojmy v bohatství jeho veršů hledat, nám poradí básníkova sestra Vlasta Fischerová v knize vzpomínek Kouzelná říše dětství Vítězslava Nezvala.

Na sever od Ivančic se rozkládá uhelná pánev rosicko-oslavanská. Verši ji oslavil Petr Bezruč, prózou v (nedokončeném) cyklu Černí andělé Mirek Elpl, povoláním - jako báňský inženýr - dlouholetý zdejší pracovník.

Vyjdeme-li opět z Brna - tentokrát z Pisárek - dostaneme se brzy do Ostrovačic. Tam prožili dětství a mládí bratři Alois a Vilém Mrštíkové, odtud si vzal později Vilém Mrštík námět ke své Pohádce máje.

Severnější Moravské Knínice zobrazil ve svém díle nejednou tamní rodák, prozaik Antonín Šrámek.

Dostaneme-li se odtud do Zastávky, můžeme se vydat po stopách Petra Bezruče a jeho přátel z třetí březnové neděle v roce 1903 a zhlédnout v údolí Bílého potoka památnou Šmelcovnu, kde byla toho dne založena krásná, stále více dnes ceněná tradice Vítání jara.

Odtud putoval tehdy slavný básník se svými přáteli k vlaku do Hradčan. Dojdeme-li tam také, jsme v povodí Svratky, v podhůří Vysočiny, blízko Tišnova. Mezi mírnými kopci, mezi lesy a lukami objeví se nám pomátná Květnice, kterou tolik miloval a často ve svém díle připomínal J. F. Karas.

Nejvzácnější uměleckou památkou této části našeho okresu je kostel a klášter Porta coeli. O tom, kterak jej budovala v první třetině třináctého století česká královna Konstancie, vypravuje a zdejší krajinu líčí v románě Trýzeň slávy spisovatel František Neužil.

Leccos zajímavého o Tišnově a o jeho okolí najdeme ve vzpomínkové knize Bohuše Sedláka V závětří Květnice.

Takto jsm si připomněli nad mapkou našeho okresu jeho místa, která se zrcadlí ve verších a v prózách našich spisovatelů; jistě se teď rádi do některé z těchto knížek začteme . . .

PhDr. Vlasta Šanderová

FOTOGRAFIE A BÁSNĚ

V dubnu t. r. se uskutečnila v předsálí kina Hvězda v Přerově zajímavá výstava. Experimentální spojení fotografie a textu předložili divákům členové tvůrčí skupiny Dva plus jeden z Tišnova. Josef Ptáček a Adolf Žilík vytvořili velmi zajímavý soubor detailů přírody, které svými bizarními tvary připomínají lidské postavy a zvířata. Tretí člen skupiny Miroslav Kučera, inspirovaný těmito snímky, napsal vynikající básně.

Přerovská výstava je vyjádřením jedné z cest současné fotografie. Jenom esteticky působící snímky, třeba i formálně dokonalé, již nestačí. Básně k fotografiím je možno chápat jako impuls pro fantazii diváka, která může pokračovat naznačeným směrem nebo naopak vytvořit vlastní výklad. Shoda záměrů autorů s pochopením diváka není důležitá. Podstatné je, aby uvedla do pohybu představivost, která potom prohlubuje a zintenzívňuje vnímání života. A to se autorům podařilo.

Jaromír Palas

Foto: J. Ptáček

SPORT

POD KOŠI JEN POLOVIČNÍ SPOKOJENOST

Prakticky mimo pozornost tišnovské sportovní veřejnosti, holdující v těchto dnech téměř výhradně házené, ukončil další sezónu oddíl košíkové. Hned úvodem je třeba si postesknout, že to byla jedna z nejchudších sezón za poslední léta, protože Baník zastupovala v mistrovských soutěžích pouhopouhá dvě družstva, což tělocvična na Smíškově ulici už dávno nepamatuje. Přesto bylo možno sledovat dění pod vysokými koši se zájmem, neboť muži se po roční pauze opět zapojili do bojů v krajském přeboru II. třídy, kam postoupili po loňském vítězství v soutěži o stupínek nižší.

Nováček to nemá nikdy lehké a platilo to i o našich basketbalistech, přestože většina z nich má zkušenosti dokonce ze soutěží ještě vyšších. Nemělo by však smysl znovu vzpomínat na éru dorostenecké ligy, věnujme se raději současnosti. Hráči Baníku se téměř po celou soutěž pohybovali v nebezpečné blízkosti konce tabulky, avšak nakonec si 9. místem zajistili příslušnost v KP II. třídy i pro příští ročník. Umístění však neříká zdaleka všechno. Z tabulky vyčteme pouze tolik, že za Tišnovem skončily ještě celky Šlapanic, Gottwaldova B a

Uherského Brodu, že Baník vyhrál z 22 utkání celkem 9 a uzavřel soutěž se skórem 1 680 : 1 759. Nedozvíme se však to, že další čtyři zápasy jsme prohráli jen „o prsa", takže při troše štěstěny by nám bylo souzeno dokonce 4. místo, od něhož nás dělí jen 2 body. To už by byl výsledek opravdu úspěšný - takhle se však radujeme pouze z toho, že nedošlo k sestupu, což je sice radost logická, ale neměla by přerůst v uspokojení.

Závěr soutěže potvrdil, že družstvo na tom po hráčské stránce není nejhůř. K vynikajícím výkonům se rozehrál Sequens, z něhož se chválabohu stal opět sportovní obojživelník a rozdává svůj talent jak na házenkářském asfaltu, tak pod bezednými koši. Jeho střelecké schopnosti (nezřídka až 40 bodů za zápas) mužstvu nesmírně pomohly a ze Sequense navíc učinily jednoho z adeptů na nejvyšší příčku v naší anketě, neboť patří ke špičce ve dvou sportech. Přínosem byl i návrat Berana z ligového dorostu Moravské Slavie - příští rok však bude zřejmě díky studiím opět mimo Tišnov. Jinak byl kádr obdobný jako vloni a oporami zůstali prakticky titíž hráči. Zdá se, že největší rezervy týmu jsou skryty v oblasti přípravy a že zvýšením kvality tréninku by bylo možno zasáhnout i do bojů o vrchol tabulky.

Zdánlivě poklidná soutěž měla i své kuriózní a nepříjemné momenty. Hned v úvodu to byly nejasnosti kolem zápasu se Žďárem B, který celou soutěž vyhrál; zápas měl být totiž podle původního předpokladu kontumován ve prospěch Tišnova, ale nakonec bylo rozhodnuto jinak a body zůstaly ve Žďáře. Závěr, probíhající už ve znamení bojů o záchranu, připravil našim další horké chvíle. Cestou k jednomu ze zápasů měl automobil vezoucí prakticky celou základní pětku náhlou poruchu a opory dorazily na místo tak pozdě, že již nestačily zvrátit nepříznivě se vyvíjející průběh. Nu, vše nakonec dobře dopadlo, takže na tyto příhody se bude vzpomínat jen jako na pikantní perličky uplynulé sezóny.

Tím druhým mužstvem, které kromě mužů zasáhlo do soutěží, byli žáci. Ženy nehrály vůbec, dorostenky se chodily do tělocvičny jen tu a tam proběhnout, avšak nejpodivnější přístup ke sportu prokázali dorostenci, kteří košíkovou obětovali ve prospěch tanečních! ! !

Světské radovánky už asi mezi mladými nabyly takového vrchu, že v budoucnu bude možné sportovat jen tehdy, když nebude promítat kino a nejbližší taneční zábava či diskotéka bude příliš daleko od Tišnova. Věříme, že tento nepochopitelný paradox se v příštích letech už nebude opakovat.

Nadcházející sezóna bude jednou z posledních, kterou tišnovští košíkáři absolvují v tradiční malé tělocvičně. Snad se s ní budou loučit v hojnějším počtu a udělají pro to, aby vstup do nové haly, která nám roste přímo před očima, odpovídal tradici basketbalu v městě Tišnově. (vt)

Foto: M. Loskot

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

6. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

3. března 1921:

... Ohledně hřiště byly učiněny potřebné kroky. Žádost o vyvlastnění předložena v sobotu p. starostovi k podepsání. Po malém zdráhání ji podepsal a ještě týž den předložil městské radě. V neděli podali také žádost o hřiště TJ Sokol a DTJ.

10. března 1921:

... Obecní výbor nám oznamuje, že byla naše žádost doporučena k příznivému vyřízení s poukazem, že o přidělení pozemku k témuž účelu žádá i město Tišnov. Tak bychom mohli, vážení čtenáři, pokračovat ještě dále, kdy ještě v několika dalších schůzích (přeskočili jsme jich asi 6), projednával se definitivní pronájem sportovního hřiště. Toho by však již bylo mnoho. Chtěli jsme jen ukázat, jak dlouho a usilovně musel fotbalový výbor řešit tento jediný bod, i když na každé schůzi byla vždy ještě celá řada dalších naléhavých úkolů organizačních, finančních, disciplinárních a jiných.

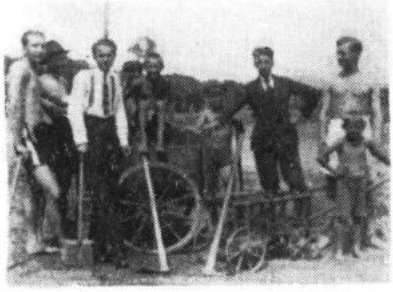
V pozdější době však bylo hřiště definitivně pronajato Sportovnímu klubu bezplatně na dobu 99 let a tím odpadly starosti a stálá nejistota, kde budeme sportovat.

Od oné radostné zprávy dne 18. března 1920, kdy nám byl přidělen prostor na Ostrovci, rozvinul výbor klubu horlivou pracovní povinnost členů. Hřiště bylo položeno podél řeky a jeho plocha musela být důkladně upravena, protože přes ni vedla vozová cesta a na různých místech se doloval písek. Pracovní morálka hráčů i výborů byla dobrá, takže za 2 měsíce bylo hřiště urovnáno, válcováno; bylo rovné jako stůl. Přes obecní potok byla opravena lávka se zábradlím, postaveno 40 m laviček, vybudovány nové branky, které byly pestře natřeny. Na hřišti brzy vyrostla travička a hřiště se stalo opravdu příjemným a klidným prostředím, důstojným okresního města. Starosta města Al. Řezáč byl jmenován čestným členem klubu.

Aby míče nepadaly do blízkého pole za horní brankou, zapůjčil Bedra Kothbauer 18 fošen na ochrannou stěnu, jejíž kostru z trámků postavil tesař Šťasta za 1800 Kč. Ale to víte, ti naši střelci – nestříleli tehdy tak vysoko, jak se střílí dnes – však střídali daleko a nezabránilo se tomu, aby míč někdy nespadl do

Stará budova sokolovny. Vlevo ulice Drbalova ještě nebyla. Kopaná se hrávala po pravé straně.

Při první úpravě hřiště na Ostrovci. Zleva: Pavlík, R. Nejez, K. Cejnek, O. Zach, V. Pokorný.

žita. Vzpomínám si jako kluk, že tehdy p. Maloň, majitel tohoto pole, chodíval s námi z Trmačova na utkání. Zatímco my, kluci, jsme se schovávali pod koupelkou, abychom nemuseli platit a vylézali až když začalo utkání, stál p. Maloň u svého pole u hřiště a čekal, zda padne míč do jeho žita. Pak bylo zle. Byl to vždy jediný dobrý míč na utkání. Dohadování o něj bylo vždy ostré. Také se jednou stalo, že p. Maloň vzal si míč pod paži a nehodlal jej vydat. Prudká kontraverze s Milošem Svobodou skončila nakonec u soudu, kde Miloš dostal nějaký trest na 1 rok podmíněně za to, že měl nařknout p. Maloně, že míč ukradl.

Míč také často padal do blízké Svratky a trvalo to někdy dlouho, než se vylovil. Na to však byl specialistou Honza Bauer, člen klubu, mlynářský chasník, urostlý a otužilý, který byl vždy ochoten míč vytáhnout. Ať to bylo na jaře při velké vodě, či na podzim, kdy si již diváci ohrnovali límce u kabátů a strkali ruce hluboko do kapes, Honza byl u nich otužilcem a hrdinou, když vylézal z vody s míčem. Honza si toho byl také vědom. Výbor se usnesl, že za každý vytažený míč z řeky dostane 1 Kč.

Někdy jarní tání a povodně připravily klubu těžké chvíle. Musely se odtahovat ze hřiště a blízkého okolí velké naplavené kry, často silné až 50 cm. Musely se nejdříve rozbíjet a pak po kusech zatáhnout do řeky. Bývaly také povodně, které zanechaly na hřišti úplnou spoušť. Pokácené oplocení, přes hřiště vyplavené rýhy až 1 m hluboké a ostatní plocha zanesena bahnem, místy až 20 - 30 cm vysokým.

Byly to vždy prověrky akceschopnosti všech členů klubu. Pravda, tak jako v ostatních spolcích, tak i ve sportovním klubu byli členové obětaví a byli členové frajírci, kteří byli jen na kopanou. Ale i bez nich se to vždy dalo do pořádku.

Hřiště se několikrát přemísťovalo, protože v jeho těsné blízkosti město stále dolovalo písek. Stala se také jednou takováto příhoda. Při jakémsi utkání brankář hostí vyskočil v brance po míči, který nechytil, a byl gól. Jakmile však dopadl, probořil s a úplně se ztratil do země. Obecenstvo bylo jeho kouskem u vytržení a smálo se na plné kolo, že prý se propadl hanbou, že dostal gól. Skutečnost však byla taková, že v sobotu otec Reisner při dolování písku dostal se až k brance a vydoloval za ní mohutnou díru, protože tam přišel na pěkné ložisko. Přitom tvrdil, že se nemůže nic stát. Ono se však stalo. Kus hřiště se pod brankou sesunul. Brankář, když se pak vyhrabal nahoru, obecenstvo se uštěpačně ptalo, kde byl, že dostal gól a on se kdesi toulá. Inu, na hosty se může všechno. Naštěstí byl za chvíli odpískán konec utkání.

Ze všech záplav hřiště byla největší v roce 1946. Hřiště bylo na delší dobu vyřazeno z provozu.

K poslednímu přemístění hřiště, tak jak je dodnes, došlo ještě koncem I. republiky. Městská rada tehdy dala k tomu povolení a provedením vyměření byl pověřen obecní radní a hospodář p. Horníček. Nějaký velký příznivec kopané nebyl a daný úkol splnil komisně. Na tento akt vzpomíná tehdejší jednatel s. J. Ptáček:

Sešli jsme se s panem radním ve stanovenou dobu na hřišti a pustili se do vyměřování nové polohy hřiště.

O DROZDECH

Minule jsme hovořili o nejznámějším příslušníku čeledi drozdovitých, o kosu černém. Dnes se vrátíme k dalším členům této skupiny pěvců, především k nejběžnějšímu z nich, k drozdu zpěvnému, po němž má čeleď jméno. Spolu s kosem patří k nejčasnějším jarním zpěvákům, kteří probouzejí přírodu ze zimního spánku. Často již v první části března můžeme slyšet jeho krásný flétnový hlas někde z vrcholku stromu a jeho chuť do zpěvu neohrozí ani štípání mrazu nebo sněhová pokrývka kolem. A je to zpěvák věru náramný. Začne s ranním rozedněním a končí s večerním soumrakem. Předvádí celou řadu melodií a každou opakuje, ale nejen to, napodobuje uličnicky nápěvy ostatních zpěváčků, i jiné zvuky, které slyší v okolí, je to prostě mistr zpěvu a tak trochu i šibal. Když pro nic jiného, tak alespoň proto mu buďme vděčni, že pozvolna následuje svého příbuzného kosa a stěhuje se do měst blíž lidským příbytkům. Patří k ptákům tažným, alespoň zatím. Je totiž možné, že vlivem postupného „poměstění" se stane ptákem stálým jako třeba kos. Přilétá brzy v březnu a opouští nás v září až v říjnu, kdy odlétá do severní Afriky a Malé Asie.

Ti z drozdů, které slyšíme záhy z jara nejprve, jsou samečkové; samičky je následují o několik dní později a vybírají si ženichy už i s patřičným hnízdním územím. Uprostřed něho si pak stavějí hnízda ze stébel trávy a kořínků vevnitř vymazané hmotou ze slin, bláta a trouchu, která se po zaschnutí stává pevnou a hladkou. Je také jediným podkladem pro 4 - 5 jasně modrých hnědě skvrnitých vajíček. Inkubační doba trvá 12 - 13 dní, pak jsou mláďata dalších 14 dní krmena, aby opustila hnízdo ještě nepříliš znalá umění letu. Toto předčasné opuštění rodného hnízda je charakteristickým jevem u všech drozdovitých a slouží k zachování druhu. Většina z této čeledi (např. slavíci, bramborníčci, bělořiti, červenka apod.) hnízdí totiž na zemi, tedy na místech snadno přístupným různým nepřátelům (kočky, lasičky, ježci, myši atd.), proto co nejčasnější opuštění hnízda mláďaty a rozptýlení do okolí snižuje možnost zničení celého hnízda.

Drozdu zpěvnému je velmi podoben další drozdovitý pták - brávník. Na první pohled si jej můžeme s drozdem snadno splést. Je však větší, hřbet má šedší a světlá spodní strana je ozdobena mnohem výraznějšími a většími skvrnami. Vyskytuje se však většinou jen v lese, kde ho zahlédneme, jak z vršku stromu zpívá svoji trochu smutnou písničku, která stojí někde mezi zpěvem kosa a drozda.

V zimních měsících jsme na procházce starým sadem, třeba kolem Lomničky, mohli zahlédnout rovněž drozdu podobnou kvíčalu. Poznáme ji snadno podle břidlicově šedé hlavy, krku a kostřece. Hřbet je hnědý, ocas načernalý. Kvíčala dříve patřila k zimním hostům, v poslední době jsou však stále častější případy jejího zahnízdění i v našich zemích. Dnes to zní dost nepravděpodobně, ale kvíčala bývala lovným ptákem, protože její maso patřilo mezi vybrané pochoutky.

A aby byl výčet drozdů, se kterými se můžete v našem okolí setkat, úplný, musíme se ještě zmínit o cvrčale, která je pouze zimním hostem, objevujícím se u nás někdy na průtahu. Jejím domovem je severní Evropa. a Asie.

Josef Ptáček

SPORT V ČEʌVNU

HÁZENÁ (KP I. třídy)

3. 6. Tišnov - Újezd
8. 6. Tišnov - Ausbau Berlin (přát. ut.)
17. 6. Tišnov - Telnice

KOPANÁ (III. třída)

10. 6. Tišnov - Zakřany

TENIS (KP I. třída)

9. 6. Tišnov - Žabovřesky
30. 6. Tišnov - Sp. Jihlava A

LETNÍ KINO

1. pá, 2. so, 3.ne - 21 hodin
PANNA A NETVOR
Český barevný film.
Vstupné 6 Kčs

4.po, 5. út - 21 hodin
ZEMĚ MUSTANGŮ
Americký dobrodružný barevný film.
Vstupné 6 Kčs

7. čt - 21 hodin
RIZIKOVÉ POVOLÁNÍ „S"
Sovětský barevný film. Příběh sportovce, který se stal kaskadérem.
Vstupné 7 Kčs

8. pá, 9. so, 10. ne - 21 hodin
ČERNÝ KORZÁR „S"
Italský dobrodružný barevný film.
Vstupné 8 Kčs

12. út - 21 hodin
● **KDO CHCE ZABÍT JESSII?**
Český film. Komedie kolem zakázané krásky.
Vstupné 5 Kčs

14. čt - 21 hodin
● **NOVOMANŽELKA**
Španělský barevný film. O vrtkavých lásky hrách.
Vstupné 6 Kčs

15. pá, 16. so, 17. ne - 21.30 hodin
● **ČLEN KLANU**
Americký barevný film o nesmiřitelným boji černých a bílých.
Vstupné 6 Kčs

18. po, 19. út - 21.30 hodin
DEVÁTÉ SRDCE
Český barevný film.
Vstupné 5 Kčs

21. čt - 21.30 hodin
MRTVÁ SCHRÁNKA
Maďarský barevný film.
Vstupné 5 Kčs

22. pá, 23. so, 24. ne - 21.30 hodin
PÍSEŇ O STROMU A RŮŽI
Český film s Vjačeslavem Tichonovem v hlavní roli.
Vstupné 6 Kčs

25. po, 26. út - 21.30 hodin
● **DĚDICTVÍ FERRAMONTŮ**
Anthony Quinn a Dominigue Sandová v hlavních rolích italského filmu.
Vstupné 6 Kčs

28. čt - 21.30 hodin
LEV Z KONCE SVĚTA
Anglický barevný film.
Vstupné 5 Kčs

29. pá, 30. so, 1. ne - 21.30 hodin
● **CTIHODNÉ MRTVOLY**
Italský barevný film. Kriminální drama s Lino Venturou v hlavní roli.
Vstupné 6 Kčs

Dětská představení:

3. ne - 9.30 hodin
KRTEK A ŽVÝKAČKA
Český film.

10. ne - 9.30 hodin
ŠARIVARI
Sovětský barevný film.

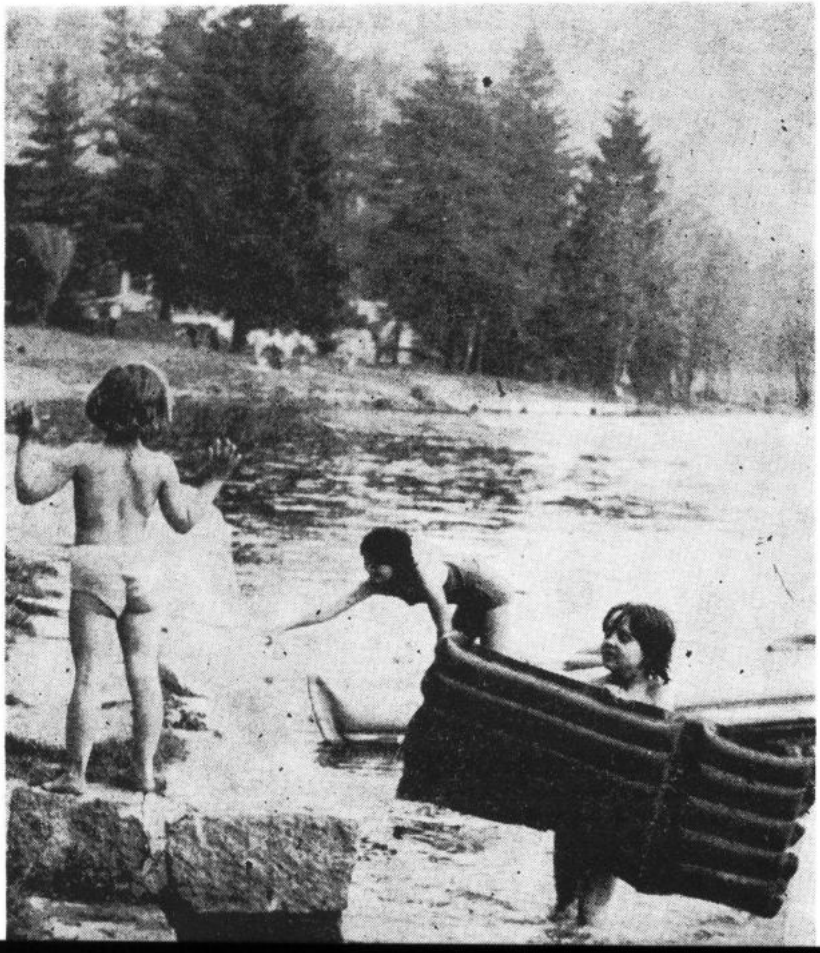
17. ne - 9.30 hodin
VELKÁ KOSMICKÁ CESTA
Sovětský barevný film.

24. ne - 9.30 hodin
PIRÁTEM S PREKAŽKAMI
Film NDR.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 9720-79 - 456.12/79-Lá 81

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ČERVENEC - SRPEN 1979 Ročník X Číslo 7 - 8

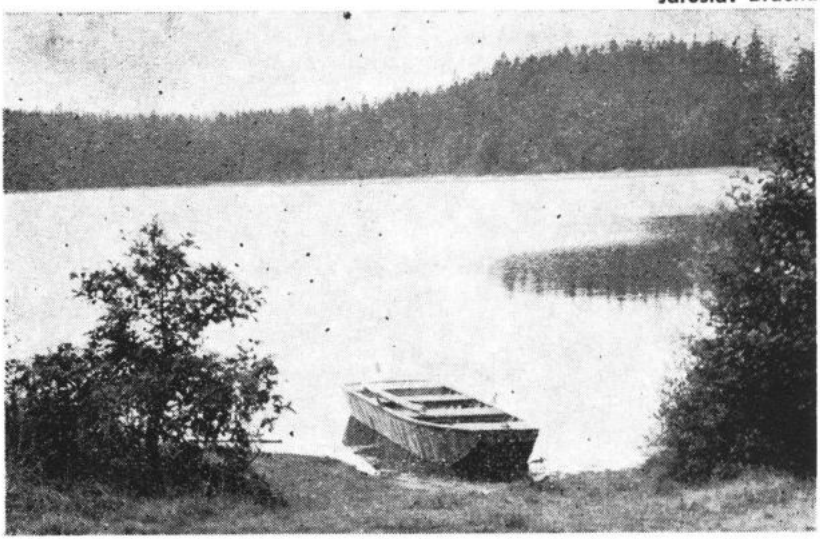
SLUNCE, VODA, VZDUCH

Neklamný úvod do prázdninového čísla. Ba, je to tak - sezóna prázdnin a dovolených vypukla. Malí i velcí, všichni se na ni těšíme a vítáme ji v duchu rok co rok znovu stejným, oprašovaným sloganem z vývěsních tabulí reklamních kanceláří - Slunce, voda, vzduch. Jenomže, přátelé, znáte to: léto si nedá od nikoho z nás poroučet. Tu se rozesměje naplno širokými ústy a spaluje nás a všechno kolem nás v dusivé výhni, tu se náhle zakaboní a škaredí se a škaredí jako ten morous, a tu se zase rozpláče zčistajasna, aniž má proč, a brečí a pouští závoje slz, až i my se rozpláčeme zlostí, když už víme nabeton, že naše letošní dovolená nám zase parádně propršela do poslední sekundy. Snad zase za rok, utěšujeme se vzájemně; léto ale stejně má u nás vroubek a ten mu jen tak honem neodpustíme. Mnohé divoké hlavy se ještě dlouho potom nechtějí smířit s podobnou skutečností a spílají létu rozvášněně a nevybíravými slovy. Nekomentujme dále.

Proč však se strachovat, vždyť všecičko, všecičko je teprve před námi. Letní dny s prosluněnou náručí, vlahé noci prosvícené padajícími hvězdami a lampičkami svatojánských broučků, chladivé dlaně rybníků. Zkrátka, jako v pohádce prožijeme (letos snad již doopravdy!) ono vábivé „dolce far niente", jak v Itálii říkají sladké zahálce. Ačkoliv, nenechme se přílivem volných dní vyprovokovat k tomu, abychom v opájejícím nicnedělání přivedli k úplnému znehybnění všechno naše svalstvo i celého ducha a nazajímali se o nic. Zhola o nic, snad až - snad až jenom o to jídlo. Toho našinec nemá nikdy dost! Holdujme i při zahálce aktivnímu odpočinku, nebojme se trošky dovolenkové fyzické a duševní prospěšné práce - lépe a možná více odpočatí než při stoprocentní zahálce se budeme vracet domů, na svá pracoviště. Ovšem, rozum nalévat nehodláme. Ale přece naše úvaha stojí za trochu přemýšlení.

Takže: Vítej, léto, pozdraveno buď. Letos si na nás svými rozmary nepřijdeš. Dost raději, ať to nezakřiknu. A nespílejte mi, bude-li všechno zase naruby.

Jaroslav Brácha

Medlovský rybník u Nového Města na Moravě je vyhledáván milovníky koupání z širokého okolí. Foto: Josef Ptáček.

Foto no titulní straně Bohumil Kabeš.

TIŠNOVŠTÍ SVAZÁCI PO MĚSTSKÉ KONFERENCI

V březnu letošního roku proběhla v Tišnově konference městské organizace SSM, která sdružuje 13 ZO SSM (Tišnov I, Tišnov II, VDUP, Brněnské papírny, ZETOR, OPP, Modeta, ZOU, ZSKN, gymnázium, Potraviny, ČSD - trať, distance a ÚNZ). Jedním z bodů programu byla též volba nového předsedy a výboru MO SSM. Z několika navržených kandidátů byl zvolen člen KSČ, 25letý František Nečas, elektroúdržbář v kamenolomu, n. p. Silnice v Předklášteří. Na kandidátku byl doporučen uliční organizací KSČ.

Zvolený předseda MO SSM, otec dvouleté dcerky, má pro výkon stávající fukce zkušenosti z předchozího zaměstnání ve strojní stanici Tišnov lokomotivního depa Brno. Tam zastával fukci místopředsedy ZO SSM a referenta ideově výchovné práce. Jeho osobní záliby se ve velké míře soustřeďují na motorismus a výsadkářství.

Mimo předsedy bylo zvoleno také nové 13 členné předsednictvo MěV SSM. V následujícím volebním období je čeká mnoho trpělivé a zodpovědné práce. Hlavním cílem budoucí práce MěV SSM je především prohloubení koordinace činností mezi jednotlivými ZO SSM a spolupráce se složkami NF, OV SSM a MO KSČ. V tomto směru byly v minulé době určité nedostatky. Rovněž na poli metodické a kontrolní činnosti je mnohé ke zlepšení. Novému výboru MO SSM jde o to, aby práci organizoval a řídil ke spokojenosti všech členů SSM a nevykazoval jen činnost formální a papírovou.

V loňském roce byly svazákům pro klubovní a organizační činnost vyčleněny místnosti v jednom starším domě na Brněnské ul. Adaptace interiéru domu však stagnovala, měla být provedena svépomocí. Počátkem letošního roku se na úpravě místností úspěšně pokračovalo a je předpoklad, že nejpozději do konce r. 1979 bude městská klubovna SSM sloužit svému účelu.

V oblasti plnění kalendářního plánu práce MO SSM lze konstatovat uspokojivé výsledky. V následujícím souhrnu jsou uvedeny provedené akce za první polovinu roku 1979:

V březnu proběhla městská konference SSM s volbou nového předsedy a výboru. Byl absolvován pochod do Dědic, rodiště Klementa Gottwalda. Bylo uspořádáno dílčí okresní kolo běhu Mladé fronty. Na tuto akci byly pozvány k účasti též ZO SSM z okolí Tišnova, ty však neprojevily patřičný zájem. První jarní neděle byla věnována generálnímu úklidu v budoucí klubovně.

14. dubna na jarní sněně mládeže se upravovala veřejná prostranství, okolí závodů a domů k nadcházejícím májovým oslavám. V dalším dubnovém období byl upraven na hřbitově hrob Neznámého partyzána, nad kterým MěV SSM převzal patronát. Vyskytly se ale potíže s obnovením nápisu a proto se obrací na veřejnost a žádá laskavě o pomoc. Byla uspořádána diskotéka a agitace k účasti na májových oslvách.

V květnu v rámci oslav osvobození Československa Sovětskou armádou byl položen věnec ke hrobu Neznámého partyzána. Bylo uspořádáno okrskové kolo v minifotbale a taneční zábava v Hradčanech. Ostatní činnost byla zaměřena k zajištění a organizaci oslav Mezinárodního dne dětí.

2. červen byl ve znamení MDD, kdy bylo zorganizováno několik hodnotných dětských soutěží (dětská kresba - na vozovce, závod trojkolek a koloběžek, jízda zručnosti na kole aj.). Mimo to v červnu proběhlo okresní kolo ve střelbě vzduchovkou a na Nihově branný závod jednotlivců. Mnozí svazáci se aktivně zúčastnili třídenních oslav mládeže ve Zbýšově.

Mnoho zajímavého je možné vyčíst také ze sdruženého závazku MO SSM, na němž se podílejí všechny ZO SSM. Předkládáme z něj několik bodů:

- provést brigády na výstavbě sportovní haly u sokolovny,
- nasbírat 30 tun kovového odpadu,
- ZO SSM VDUP se zavazuje podat 2 zlepšovací návrhy v hodnotě 20 000 Kčs,

Svazáky v prvomájovém průvodu zachytil snímek Milana Ferova.

- odpracovat brigádnicky 8 200 hodin ve výrobě a zemědělství,
- přispět na fond solidarity minimálně 1300 Kčs,
- vysadit 210 stromů a keřů,
- uspořádat 11 kulturně zájmových akcí a 8 branně výchovných akcí,
- získat z řad členů SSM 13 nových instruktorů pro pionýrské organizace a 20 dobrovolných dárců krve,
- připravit a doporučit členy SSM na kandidaturu do KSČ.

Věříme, že hodnotné závazky společným úsilím členové SSM úspěšně splní.

Závěrem plníme přání nového předsedy MěV SSM. Vyslovuje jménem členů výboru a jménem svým poděkování za důvěru danou jim členy SSM. Členové výboru prohlašují, že se budou snažit, jak nejlépe umí, aby práce MěV SSM a ZO SSM byla co nejkvalitnější. Rovněž děkují všem zvodům a organizacím, které se aktivně podílely na zajišťování akcí MO SSM.

VEŘEJNÁ SCHŮZE „ČTVERKY"

„Veřejné schůze strany uskutečňujeme proto, abychom společně s občany projednali plnění vaebních programů, abychm zhodnotili, jak se nám společně daří naplňovat naše cíle a záměry." Těmito slovy zahájil veřejnou schůzi UO KSČ č. 4 v Tišnově její předseda ing. František Válka. A že to byla slova pravdivá, o tom každého přesvědčil následující referát, v němž bylo podrobně rozebráno vše co se v Tišnově děje. Kriticky a náročně zde byla posouzena práce MěstNV, jeho rady a komisí. Kladně byla zhodnocena činnost sboru pro občanské záležitosti, plnění plánu kulturně osvětové práce i výstavba objektů zařazených v akci „Z". Naproti tomu je třeba zlepšit na příklad účast občanů na plenárních zasedáních MěstNV, na úklidu města a při dodržování jeho čistoty. Je nutné zlepšení spolupráce s MěV SSM a prohloubení přípravy obyvatelstva k CO. Dále byli účastníci veřejné schůze seznámeni s problematikou

bytové výstavby a s plánovanými stavbami, s jejichž započetím se počítá v letošním roce. V následující diskusi se pak občané vyjadřovali k nejrůznějším problémům města, které je tíží. Objevily se tak připomínky občanů ke stavu ulice Radnické, k technické úrovni vysílání rozhlasu po drátě, k nutnosti úpravy cesty Na hrádku. Účastníkům se dostalo informace o energetické situaci a výhledech v jejím řešení. Byly projednány akce, které připravuje občanský výbor, jako na příklad dětské hřiště u Hompolky, zábradlí před samoobsluhou, či stav čistoty ulice Brněnské. V závěru veřejné schůze zodpověděl na dotazy diskutujících člen MěNV s. Borkovec. Průběh veřejné schůze znovu prokázal její nezastupitelné poslání při řízení a správě města i při řešení jeho naléhavých problémů. Pořádáním těchto schůzí umožňuje tak stranická organizace ještě větší prohloubení socialistické demokracie a je na občanech, aby této možnosti vždy využívali, aby nechodili kolem problémů se zavřenýma očima, ale aby iniciativně pomohli při jejich odhalování a řešení.

Vladimír Vaverka

Veřejná stranická schůze ve Štěpánovicích dne 27. 4. zhodnotila první polovinu volebního období od r. 1976. S úkoly MNV seznámil občany jeho předseda s. Kašparec. V rámci akce Z byla provedena oprava mateřské školy, chodníků a předzahrádek v dolní části obce, obnoven asfaltový povrch na komunikacích, provedena generální oprava místního rozhlasu atd.

Za pomoci občanů budou dokončeny další plánované práce: dokončení opěrné zdi u hájenky, kde hrozí poškození vozovky, dobudování parkové části před školou, úprava hřiště apod.

D. Š.

NEJMLADŠÍ ZDRAVOTNICI

Mezi nejmladší zdravotníky se zařadily i děti předškolního oddělení mateřské školy v Tišnově II. 14. května - v rámci oslav Mezinárodního roku dítěte - probíhalo na jejich školním hřišti zdravotnické cvičení. Jednotlivé šestičlenné hlídky pracovaly a počínaly si tak, jak to bývá při zdravotnickém cvičení dospělých. Děti poskytovaly první pomoc raněným. Brašničky, obvazy a jiné potřeby první pomoci, které mají sloužit dětem ke hraní, splnily svůj výchovný účel.

Cvičení předcházela i teoretická příprava, úměrná věku a chápání dětí. Všichni si počínali obratně a s nadšením. Akce patří k vysoce úspěšným činnostem, které tato škola vykazuje.

M. B.

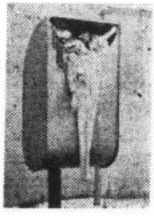
Sekce pedagogiky a psychologie při OV Socialistické akademie Brno-venkov na své schůzi dne 16. 5. sestavila plán přednáškové a osvětové činnosti. Předseda sekce dr. Jiří Mezník seznámil přítomné s prvním tematickým okruhem přednášek, které fundovaní lektoři budou přednášet na školách, v podnicích a různých institucích.

D. Š.

KRITICKÝM FOTOOBJEKTIVEM

Několik týdnů „strašil" takto na sídlišti pod Klucaninou odpadkový koš. Posuďte sami, jestli je to pěkné.

Josef Závišek

TIŠNOVSKÁ SRPNOVÁ VÝROČÍ

Na letošní rok připadají dvě životní výročí významného tišnovského rodáka PhDr. Bedřicha Macků. 8. března uplynulo rovných 100 let od jeho narození a na 13. srpen připadá 50. výročí Mackova úmrtí. Bedřich Macků působil nejprve jako profesor na brněnské technice a od r. 1920 byl řádným profesorem pro obor experimentální teoretické fyziky na brněnské univerzitě. Napsal řadu vědeckých prací, ve kterých se zabýval zkoumáním elektromagnetismu. Nejrozsáhlejší jeho dílem je kniha Základy praktické fyziky, kterou vydal spolu s prof. Novákem a Nachtigalem r. 1923. V letech 1920-25 zastával Macků funkci starosty města Brna.

Padesát let nás dělí ode dne 18. srpna 1929, kdy následkem blesku vznikl požár tišnovské sokolovny. Oheň zničil jeviště tehdy teprve tři roky sloužícího sálu tzn. nové sokolovny a jeho obětí se stala Mandelem malovaná opona podle návrhu Uprkova. Již na Silvestra 1929 byla však sokolovna opět opravena. (i)

Úsměv nad pěkným vysvědčením znamená nejen pěkný pocit z dobře vykonané práce, ale i počátek bezstarostných prázdnin.

Foto: B. Kabeš

LOUTKAŘI K MEZINÁRODNÍMU ROKU DÍTĚTE

Tišnovské divadlo Mladost při SZK ROH připravilo pro své nejmenší diváky k Mezinárodnímu roku dítěte několik pohádek. Začarovaného Kašpárka měli možnost vidět v květnu malí pacienti v dětské nemocnici v Brně, stejně tak i děti v kulturním domě v Heřmanově. V červnu se tišnovští představili na okresní přehlídce loutkařských souborů v Rosicích, kde předvedli pohádku Ostrov splněných přání. Tišnovské marionety však letos také viděli v Bratislavě, kde se tišnovští zúčastnili loutkařských dnů o Pohár S. Obrazcova. Výsledkem pak bylo čestné uznání, které si odvážel soubor Mladost pod vedením Miloše Navary z Bratislavy domů. Obdiv patřil nejen zdařilému představení, ale také technice vodění marionet, jevištní skládací konstrukci a ostatní složité technice pojízdného divadla. Nyní nacvičují chlapci a děvčata souboru Mladost pro příští sezónu ve spolupráci s Karasovým divadlem pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Tišnovští loutkaři se však nespokojují s dosaženým a proto počítají už na podzim se spoluprací profesionálního pracovníka z brněnského divadla Radost. (vb)

NESVÁDÍME NA SOTKA

V květnovém čísle TKZ došlo k chybě. V článku „Čtvrt století dobré hudby" mělo být správně: Plných 17 let zde působil dnešní hudební redaktor Čs. rozhlasu v Brně Josef Růžička. Do roku 1975 působil po několik let v orchestru univerzální hudebník Karel Pokorný, výborný saxofonista, klarinetista, houslista a baskytarista. Za chybu se K. Pokornému omlouváme.

NÁVŠTĚVA V ATELIÉRU

Květnová Praha dýchá žárem předčasného léta, avšak tady, v prostorném ateliéru v nejhornějším patře budovy na Janáčkově nábřeží blízko Vltavy, je docela příjemně. Malířský stojan s vypnutým plátnem a na něm lehce načrtnutý motiv kašny na Malém náměstí...

Když jsme nedávno jménem Klubu přátel výtvarného umění zaslali akad. malíři Jaroslavu Kotasovi blahopřání k jeho 70. narozeninám, netušil jsem, že se zanedlouho setkám s Mistrem a jeho chotí osobně. Mistr sedí naproti mně v křesle a vzpomíná na své známé ve Skaličce i v Tišnově, na úsměvné příhody ze školy. Obrazy v ateliéru voní dálkami i domovem; motivy z Paříže, Athén, Benátek, ale také z Prahy a Telče prozrazují rukopis umělce, který citlivě vnímá krásu kolem sebe a dovede se o tuto krásu i radost z ní podělit s divákem.

Jaroslav Kotas studoval Uměleckoprůmyslovou školu v Praze u prof. Kratochvíla a Kysely a profesuru výtvarné výchovy na pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze u prof. Salcmana, Boudy a Lidického. V Tišnově vystavoval v roce 1944 a zúčastňoval se spolu se svým bratrem Ladislavem i dalšími výtvarníky Podhorácka poválečných výstav v Tišnově. Např. jsme mohli vidět jeho oleje Na Skaličce za humny, Z Tišnovska, Z Podhorácka a Žně u Níhova na výstavě pořádané u příležitosti 700 let města Tišnova v osmileté střední škole. Výstavy, kde všude bylo možno Kotasovy obrazy vidět, by šlo těžko všechny jmenovat, vzpomeňme alespoň výstav SVU Aleš v Brně, Hostů Mánesa, přehlídky v Jízdárně, na členských výstavách JUV, Lidice v díle čs. výtvarných umělců, samostatných výstav v Tišnově, Sušicích, Vlašimi, v Knize v Brně, v Galerii Platýz i té poslední loňské v Nové síni v Praze.

Díla Jaroslava Kotase jsou ve veřejném majetku Kanceláře prezidenta republiky, Národní galerie v Praze, Alšovy jihočeské galerie, Kanceláře Federálního shromáždění i v různých zahraničních galeriích, Obdivovali se jim na výstavách v Moskvě, Varšavě, Budapešti, Erfurtu, Berlíně a v současné době na výstavě v Tokiu.

Chvíle v ateliéru akad. malíře Jaroslava Kotase, která byla vymezena k setkání, končí. Mistr pozdravuje členy KPVU v Tišnově i všechny známé a vyslovuje přání setkat se v budoucnu s nimi na besedě v Tišnově. A pak už nastává chvíle rozloučení a poděkování za milé uvítání Mistru i jeho choti paní Kotasové. Z Prahy si odvážím hrst nezapomenutelných dojmů, o které jsem se chtěl tímto podělit s našimi čtenáři.

Václav Borek

Úspěch tišnovských výtvarníků - amatérů

Tři výtvarníci - amatéři z Tišnova se zúčastnili v květnu krajské výstavy amatérské tvorby „AMO 79" ve znojemském Domě umění: Andrej Baran se představil dvěma kresbami (Žena, Chlapec), Karel Koudelka jedním olejem (Opuková zeď) a Marie Ochrymčuková kolekcí pečiva. M. Ochrymčuková získala navíc ocenění v kategorii lidové výtvarné tvorby. Úspěch tišnovských amatérů je tím cennější, že jejich výtvarné práce se umístily mezi 162 nejlepšími pracemi od 80 autorů z celého jihomoravského kraje. Jmenovaní tři výtvarníci - amatéři své práce vystavovali také na okresní přehlídce výtvarných prací koncem června v Oslavanech. (vb)

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 7. **Cyril Nárovec,** Jamborova 921
16. 7. **Josef Hauser,** Drbalova 850
16. 7. **Aloisie Hoblová,** Hybešova 856
27. 7. **Milada Životská,** Švermova 1642
31. 7. **Marie Jindřichová,** Klášterská 355
2. 8. **Ladislav Bárta,** nám. Míru 114
2. 8. **Marie Divišová,** nám. Míru 346
4. 8. **Ludvík Rašovský,** Fučíkova 1235
4. 8. **Františka Zahradníková,** Nerudova 478
10. 8. **Milada Kornfeldová,** Leninova 1624
15. 8. **Josef Růžička,** Klášterská 1570
22. 8. **Vojtěch Zdražil,** Komenského 1099
25. 8 **Růžena Vostrjaková,** Havlíčkova 405
31. 8. **Růžena Procházková,** Těsnohlídková 935

75 let se dožívají:

6. 7. **Růžena Klátilová,** Palackého 1024
8. 7. **Anna Musilová,** Dobrovského 502
12. 7. **Marie Nátová,** Králova 1675
13. 7. **Jindřich Raus,** Dvořákova 107
7. 8. **František Kubiček,** Tyršova 403
15. 8. **Barie Klusáková,** Trmačov 128
18. 8. **Marie Váchová,** Jiráskova 514

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 7. **Marie Quittová,** Gottwaldova 432. Dožívá se 82 roků.
2. 7. **Marie Šikulová,** Jungmannova 79. Dožívá se 81 roků.
7. 7. **Marie Čermáková,** Husova 474. Dožívá se 86 roků.
7. 7. **Anna Závišková,** Mlýnská 337. Dožívá se 81 roků.
8. 7. **František Bělík,** Purkyňova 1685. Dožívá se 87 roků.
8. 7. **Emilie Maternová,** Dvořákova 698. Dožívá se 82 roků.
9. 7. **Antonín Nedvěd,** Leninova 1633. Dožívá se 81 roků.
11. 7. **Anna Bochýnková,** Dvořákova 571. Dožívá se 90 roků.
14. 7. **Jaroslav Kočka,** Družstevní 552. Dožívá se 82 roků.
15. 7. **Františka Járová,** Za klášterem 1194. Dožívá se 82 roků.
16. 7. **Josef Kos,** Kukýrna 41. Dožívá se 90 roků.
19. 7. **Marie Straková,** Za mlýnem 306. Dožívá se 82 roků.
20. 7 **František Dvořák,** Víska 1147. Dožívá se 85 roků.
21. 7. **Josef Ambrož,** Komenského 1120. Dožívá se 86 roků.
21. 7. **Anna Adamcová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 83 roků.
24. 7. **Alois Mašek,** Ondřejova 1093. Dožívá se 83 roků.
26. 7. **Marie Mrázková,** Komenského 1061. Dožívá se 83 roků.

26. 7. **Anna Komprsová,** Družstevní 532. Dožívá se 81 roků.

26. 7. **Marie Ondráčková,** Brněnská 156. Dožívá se 80 roků.

27. 7. **Helena Vančurová,** Rudé armády 800. Dožívá se 80 roků.

30. 7. **Marie Vraspirová,** Králova 1669. Dožívá se 81 roků.

3. 8. **Milada Pilavková,** Pod Květnicí 752. Dožívá se 82 roků.

4. 8. **Marie Peterková,** Karasova 514. Dožívá se 91 roků.

4. 8. **Ludvik Nadrchal,** Na mlékárně 255. Dožívá se 80 roků.

6. 8. **Karel Findejs,** Víska 1144. Dožívá se 84 roků.

7. 8. **Marie Adamcová,** Kukýrna 44. Dožívá se 86 roků.

7. 8. **Bohuslava Továrková,** Králova 1669. Dožívá se 81 roků.

8. 8. **Ludmila Křivanová,** Trnec 657. Dožívá se 80 roků

10. 8. **Filomena Vyplašilová,** Polní 639. Dožívá se 88 roků.

14. 8 **Marie Němcová,** Koráb 139. Dožívá se 81 roků.

14. 8. **Marie Hartmangruberová,** Jiráskova 476. Dožívá se 92 roků.

14. 8. **Jaroslav Šubert,** Družstevní 688. Dožívá se 85 roků.

14. 8. **Marie Habrovcová,** Jamborova 939. Dožívá se 83 roků.

17. 8. **Helena Kopřivová,** Ve dvoře 1184. Dožívá se 88 roků.

19. 8. **Anna Stará,** Koráb 140. Dožívá se 82 roků.

20. 8. **Marie Poljaková,** Králova 1673. Dožívá se 85 roků.

21. 8. **Eugenie Marešová,** Halouzkova 34. Dožívá se 82 roků.

Narození

v dubnu 1979:

1. 4. Jan Pokorný, Hornická 900

4. 4. Milena Navrátilová, Jamborova 1536

5. 4. Jitka Kůrková, Rudé armády 500

5. 4. Oldřich Fiala, Smetanova 240

8. 4. Richard Elterlein, Hornická 953

8. 4. Lucie Kopečná, Halasova 995

8. 4. Jana Mazánková, U Humpolky 1504

10. 4. Ladislav Holec, Halasova 992

10. 4. Jitka Rosenbergová, Jungmannova 753

11. 4. Oldřich Dobeš, Osvobození 1655

17. 4. Ilona Šmetková, Za mlýnem 1154

17. 4. Zdeněk Šup, Na rybníčku 866

23. 4 Martin Červinka, Osvobození 1655

25. 4. Lenka Sehnalová, Družstevní 578

25. 4. Eva Sendlerová, Osvobození 1664

27. 4. Leoš Vojanec, Družstevní 531

30. 4. Adam Špaček, Halasova 995

30. 4. Kateřina Floriánová, Za mlýnem 322

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

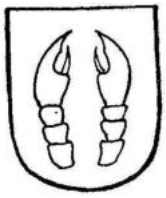
Děkujeme za milé blahopřání, dárek a květiny mé matce paní Anně Andrlíkové k 91. narozeninám. Zvláště děkuji soudruhu předsedovi MěstNV a zástupcům sboru pro občanské záležitosti a ČSŽ jako prvním gratulantům.

Marie Večeřová

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Bořivoj Peška

NĚKTERÉ VLADYCKÉ RODY NA TIŠNOVSKU

Tišnovsko se v historii může pochlubit několika staroslavnými šlechtickými rody, které mnohokrát významně zasáhly do našich národních dějin. Byli to především páni z Deblína, Lomnice, Pernštejna, Víckova apod. (Pěkné pojednání o jejich znacích přinesl TKZ v čísle 3/78 pod zn. - mt - .)

Mimo tyto významné rody žilo na Tišnovsku také několik rodin vladyckých. Nejznámnějším byl rod erbu dvou račích klepet. Hlásili se k němu vladykové z Vohančic, Heroltic a Železného.

Vahanšti z Vahančic (Vohančic)

První záznamy o tomto rodu se datují po roce 1400, a to Haškem z Vahančic. Předním zástupcem rodu byl Beneš z Vahančic, úředník Vratislava z Pernštejna, jenž v letech 1491 - 93 zastával úřad purkrabího na hradě Pernštejně. Rovněž další příslušníci rodu byli ve službách Pernštejnů, převážně však na jejich pardubickém panství.

Erb: Na modrém štítě (někdy stříbrném) dvě červená račí klepeta pošikem. Zmíněný Beneš měl však v erbu klepeta kolmo postavená.

Ze Železného

Odtud pocházeli staří vladykové, příbuzní vladyk z Vahančic. Mezi nejstarší předky patří Jan ze Železného, který byl v r. 1465 purkrabím v Olomouci.

Erb: Na modrém štítě dvě červená klepeta na způsob V spojená.

Herultové z Herultic (Heroltic)

S rodem se setkáváme počátkem XIV. století a připomínán je ještě ve století XVI. Příslušníci rodu žili porůznu na menších statcích a svobodných dvorech, jako např. v Budkovicích u Moravského Krumlova, Mnichově a Svitávce u Letovic atd.

Erb: Modrý štít se dvěma červenými, kolmými klepety.

PRVNÍ TIŠNOVSKÝ BIOGRAF

Píše-li se nyní o vzniku kinematografie před osmdesáti lety, bude dobré připomenout si zřízení stálého kina v Tišnově.

Uprostřed první světové války zastavily c. k. úřady činnost tělovýchovné jednoty Sokol. Zdejší starou sokolovnu převzala do své správy rada města Tišnova. Správce městské elektrárny Vladimír Macůrek si vzal za úkol zainstalovat v sále sokolovny na galerii kinoprojekční aparát k promítání němého filmu na plátno.

Kabina byla kovová, takže po půl hodině promítání musela být přestávka nejen k výměně uhlíků v promítačce, ale i k provětrání, protože v kabině byla vysoká teplota.

Filmy mívaly německé titulky; jejich překlad byl psán na sklíčka a promítaly se zvláštním projektorem.

Kinooperátorem byl jmenován správce elektrárny a jeho pomocníkem Josef Feistl, kteří titulky překládali do češtiny.

Celkovou instalaci biografu provedli zaměstnanci městské elektrárny a kabinu zhotovil strojní zámečník Karel Komprs.

Hrávalo se ve čtvrtek a v neděli dvakrát.

Po válce předala správa města sokolovnu zpět tělocvičné jednotě Sokol.

František Cik

Potkat kominíka je štěstí

Kominický stav byl za Marie Terezie ve velké vážnosti, a proto byl osvobozen i od služby vojenské, která tehdy trvala čtrnáct let.

V dávných dobách byl tento stav sazometů - jak se jim někdy říkávalo - hojně zastoupen i na Tišnovsku. Jeho představitelé k nám často přicházeli z Itálie. Italský původ měl i starším pamětníkům známý pan Zenotti, který v našem kraji vyučil značný počet kominických tovaryšů, kteří se svým panem mistrem obhospodařovali velký okruh vesnic na Tišnovsku.

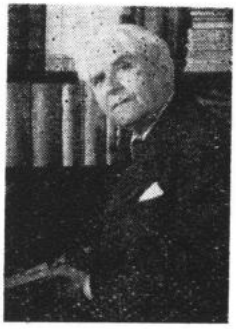
Vzpomínám jak o Novém roce před více než šedesáti lety chodil dům od domu v krásně vyžehlených šatech pan mistr Zenotti pro 60 krejcarů za celoroční vymetání komínů.

V případě, že si někdo přál mít komín vypálený, což bývalo dosti nebezpečné, musil tento výkon být ohlášen starostovi a náčelníku dobrovolných hasičů, který určil k aci jako službu zkušeného člena sboru. Po ukončení mimořádné práce musel opět ohlásit to starostovi a náčelníku. Za tento mimořádný výkon se platilo na Nový rok o 20 - 30 krejcarů více a hasič dostal od majitele komínu na žejdlík čisté, který tehdy stával 4 krejcary.

Jednou na Nový rok vybíral Zenotti poplatky z komína v Dvořáčkově ulici. Klepe na okno pana „pralesního rady". Ten se ptá, co si přeje. Když dostal odpověď, že vybírá peníze z komína, tak pan „rada" povídá: „Pane Zenotti, tak vylezte na střechu a vyberte si tam kolik chcete". Druhý den však pan „rada" s omluvou zaplatil.

Karel Findejs

PETR KŘIČKA 1884 - 1949

Dne 25. července uplyne od smrti básníka Petra Křičky již 30 let. - Pocházel z Kelče na Valašsku (stejně jako jeho sourozenci: zasloužilý umělec, hudební skladatel Jaroslav Křička a kulturní pracovnice Pavla Homolková-Křičková). Narodil se 4. prosince roku 1884 - vzpomeneme tedy letos také jeho nedožitých 95 let. Byl inženýrem chemie, později působil na ministerstvu školství. Pozoruhodné je jeho dílo básnické i předkladatelské.

„Ta řeč, již miloval..."

Po předčasné manželově smrti odstěhovala se matka s dětmi na svou rodnou rychtu do Maršovic u Nového Města na Moravě - a Vysočina se jim všem stala milovaným domovem na celý život. Jako pro tolik jiných umělců tohoto kraje, znamená také básníku Petru Křičkovi láskyplný vztah k němu inspiraci umělecké tvorby.

Také na naše město a na jeho krásné okolí měl Petr Křička z dětství milé vzpomínky. Poznával je se svými sourozenci při jízdách bryčkou z Maršovic do Tišnova, odkud rodina občas cestovala vlakem. A když někdy nocovali v starobylém Salaquardově hotelu U zlatého jelena, pozoroval vnímavý chlapec se zájmem život městečka pod Květnicí.

Vysočina jej okouzlovala za všech ročních dob, avšak stejně jako příroda byl mu drahý též horácký lid. Navždy zůstal pak kamarádem těch „chlapců z pazderen a dělnic chudých synků", těch pasáčků koz a koledníčků svého dětství, a opravdově si vážil i jejich rodičů, udřených chalupníků a podruhů:

„... jak upřímně vás vzpomínám,
kdo dobří jste a čisti byli,
jak rád vás, milí, vzpomínám,
kdo nečiníce zla jste žili..."

Neméně vydatnými prameny básnické inspirace byly mu i družnost rodinného života posvěceného památkou otcovou, prožitky mladé lásky, porozumění pro hravý svět dětí, srdečný humor jeho harmonické osobnosti – a v neposlední řadě vroucí vlastenectví, láska k rodné řeči, v níž psal od mladí své láskyplné verše.

Prudký zvrat přinesla do jeho života první světová válka. Něžný básník je posílán v nenáviděné rakouské uniformě proti zemi, kterou již poznal za studijního pobytu – proti vlasti přítele i přes dálku století nejdražšího: byl to geniální poeta Puškin, jeho „rádce, učitel, těšitel", jehož lyrický odkaz začal již tehdy překládat do své mateřštiny.

Mladý básník prochází velkým utrpením, pochopí však význam Velkého října:

„... ti nejen za svou věc – i za nás, naši zem,
za život našich Čech tam tehdy umírali ..."

Křičkovy první básnické sbírky, Šípkový keř a Bílý štít, jsou vroucí oslavou domova – všeho okouzlení i všech lidských hodnot, které si z něho odnášel do života. Pro jeho srdce plné lásky je příznačná také sbírka milostné poezie Hoch s lukem.

Začátkem třicátých let vychází další krásné Křičkovo dílo, sbírka Chléb a sůl. Básník se vrací z ciziny na svou Vysočinu:

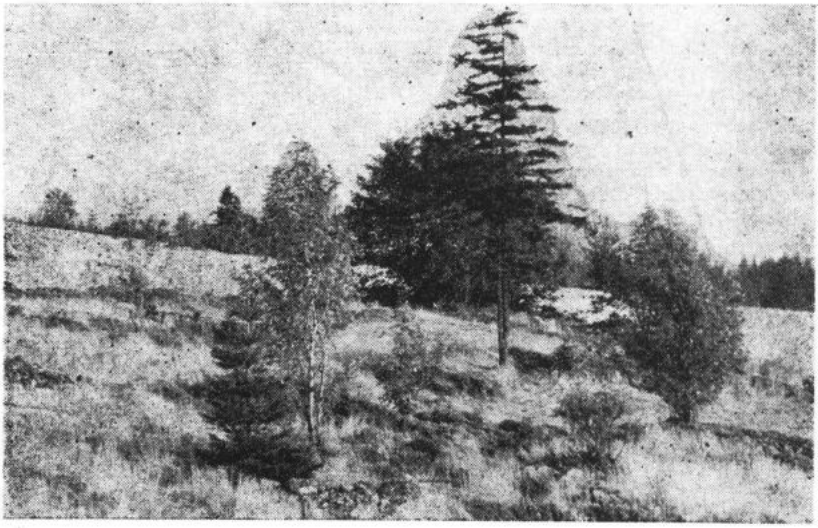
„Tak od srdce na světě nikde mi skřivánek nezazpívá,
tak nikde nepohladí mne douškou mateří mez ..."

– je však pro něho charakteristické, že dovedl najít hodnoty i daleko ve světě:

„I tam však srdce mne volá,
kde s kamením, větrem a mořem se bije statečný rod.
Vždyť zde i tam ruku mi stiskne táž tvrdá, zedřená ruka
a v oči mi pohledí zpříma chudákův zrak ..."

Tehdy se již stahovala nad Evropou a nad světem mračna fašismu. Petr Křička se staví k tomuto zlu zcela nekompromisně a jeho poezie nabývá nových, nebývalých tónů. Svědčí o tom díla, psaná za okupace a vydaná po druhé světové válce.

S fašistickými zločinci se básník v díle Běsové a v knížce inspirované lidovým komentářem k tzv. „velkoněmecké říši" a nazvané příznačně Ďábel frajtrem.

Vysočina u Samotína. Foto: J. Ptáček

A naopak: všecku horoucnost srdce, jíž je schopen vyjádřit, posílá spravedlivému boji našich i zahraničních hrdinů. Ohlasem ruských bylin je jeho sbírka Píseň meče, oslavující historické činy lidu sovětského, a nápodobu junácké epiky srbochorvatské zachytil v knížce Světlý oblak pro věčnou paměť utrpení a statečnosti Jihoslovanů.

Ve dnech, kdy se z jeho milované ruské země blížila svoboda, vítá básník budoucnost. Snad bude sám v tom novém světě zapomenut, bude však šťasten,

„že po těch lučinách, zkad vod zní rozhovor,
i sadě rašícím, kde skví se jara kvítí,
že po těch skalinách, kde dumný šumí bor,
řeč otců posvátná již navždy bude zníti –
ta řeč, jíž věren byl, ta řeč, jíž miloval,
v níž spřádal dumy své a v níž své verše koval,
již jako drahokam vždy brousil, piloval
a jako zornici svých očí opatroval . . ."

Tato láska k rodné řeči, symbolu naší svobodné budoucnosti, vyjádřená v jímavém náznaku na naši národní hymnu, je básníkovým odkazem všem dalším generacím našeho lidu.

Básník Petr Křička odpočívá již po tři desetiletí v půdě své milované Vysočiny, jeho odkaz žije. Žijí jeho verše, jimiž rozmnožil poklad české řeči – vždy bude žít v dějinách naší kultury pomátka ušlechtilého člověka a vzácného umělce. Tak dlouho, jako bude znít v naší svobodné zemi ta řeč, kterou tolik miloval . . .

Vlasta Šanderová

O SKŘIVANOVI

„Skřivánku, jásej", zní výzva v jedné z klasických oper a skřivánek dělá, co může. Jeho jásavý zpěv zní za třepotavého letu z oblohy někde už koncem února a oživuje pole a louky až do července. Člověku je to však málo a chtěl by ho slyšet ještě více, a proto si vymyslel tvrzení, „že si skřivan musí na Hromnice vrznout, i kdyby měl zmrznout". Je to však pouhá pomluva. Jednak jeho zpěv může nazvat vrzáním jen ignorant a potom v tuto dobu se u nás ještě nevyskytuje (přilétá ze zimovišť až koncem února). Zmíněné vrzání má na svědomí s největší pravděpodobností skřivanu příbuzný a podobný chocholouš. Tak jak je známý skřivanův zpěv, tak málo známý je jeho původce – skřivan polní. Je velmi nenápadného šedohnědého zbarvení a nebýt jeho zpěvu asi by o něm věděl málokdo, přestože je u nás ptákem velmi hojným, vyskytujícím se od rovin až po hory, dokonce je možno se s ním setkat i na hřebenech Krkonoš a Jeseníků. Máme-li možnost si ho prohlédnout zblízka, poznáme jej snadno podle dlouhého drápu na zadním prstu, který je výborným pomocníkem při pohybu na nerovných rozpukaných půdách, protože i když je skřivan znám především ze vzduchu, jeho živlem je zem, kde se pohybuje, hledá potravu i odchovává mláďata. Pro tento život mu znamenitě slouží jeho krycí zabarvení.

Krátce po příletu ze zimovišť se skřivani párují a velmi urputně bojují o svůj hnízdní revír. Ten třepotavý let se zpěvem je vlastně hájením svého teritoria, ale to je starost samečkova, samička zatím sedí někde v prohlubince na zemi v poněkud, přiznejme si, nedbale upraveném hnízdě na 3 – 6 vajíčkách. Musí to vydržet 12 – 14 dní, pak jsou ještě asi 10 dní mláďata krmena na hnízdě než je opustí, zatím ještě neschopná letu a ukrývají se v okolí. Potrava je rostlinná a živočišná a tvoří ji různá semena trav, hmyz, žížaly, stonožky apod. Nikdy neloví potravu v letu. Odlétá od nás od září do listopadu. Ještě v minu-

lém století byli skřivani chytáni po celé Evropě jako pochoutka labužníků. Dnes se tento odsouzeníhodný zvyk přes četné protesty kulturních organizací z celého světa stále ještě drží v Itálii, kde svou životní pouť skončí mnohý z našich skřivanů, ale i vlaštovek a dalších členů zpěvného ptactva.

V nízkých porostech, v borových pasekách, vřesovištích apod. žije další druh skřivana - skřivan lesní. Uniká pozornosti, protože je ptákem hlavně nočním. Zpívá sice i ve dne, ale jeho zpěv zaniká v okolním šumu, tím krásněji pak zazní v noci, kdy koná svoje koncerty především. Mnoho lidí jeho zpěv pokládá za ještě krásnější než zpěv slavíka, se kterým bývá mnohdy zaměňován. Je temněji rezavohnědý s výraznými skvrnami, ale jinak se způsobem hnízdění, počtem mláďat, druhem potravy a jinými životními zvyklostmi velmi podobá svému polnímu příbuznému.

Josef Ptáček

PATNÁCT LET JAZYKOVÝCH KURSŮ

Letošní škol. rok 1978/79 dovršuje 15. výročí zahájení pravidelných kursů v SZKP ROH v Tišnově. I když před rokem 1964 se ve městě ojediněle vyučování cizím jazykům konalo, chyběla tu celková koncepce a také učebny.

V r. 1964 bylo započato s vyučováním němčiny (po několika letech též angličtiny) a to vždy v několika odděleních podle znalosti posluchačů. Tato forma se s určitými obměnami udržela dodnes.

Každoročně zahajují kursy pro úplné začátečníky. Výsledky bývají překvapivě dobré, i když se u jednotlivců liší. Vždy se však vytváří dobrý kolektiv, který je zárukou úspěšné práce.

Nedostatkem je, že mnozí posluchači nedokončí aspoň tří až čtyřletou docházku. Děje se tak z různých důvodů - rodinných a pracovních, ale také z domněnky, že posluchač už na to nestačí. Zveme co nejsrdečněji všechny, kteří z jakýchkoliv důvodů kurs přerušili, k pokračování.

Jsou ovšem skupiny, které se nedokáží rozejít, a pak nezbývá než střídat učebnice a pracovat na vyšší úrovni, což je vlastně jedině správné.

V posledních letech se velmi osvědčilo, že žáci 7. - 8. tříd (výjimečně 4. a 5 tříd) navštěvují v klubu kursy němčiny nebo angličtiny s dospělými. Na střední škole nebo v učilišti, kam potom odcházejí, nemají s cizím jazykem žádné potíže. Upozorňujeme rodiče, aby této příležitosti využili ve prospěch svých dětí.

Posluchači přicházejí do kursů nejen z Tišnova, ale i z okolních obcí.

Rozvrh jednotlivých kursů pro školní rok 1979/80 bude včas oznámen plakáty a rozhlasem.

Jazykové oddělení chce dále pracovat v osvědčeném duchu s cílem dát posluchačům dobré základy jak pro praxi, tak pro další studium. Do dalších let přejeme všem účastníkům další úspěchy a hodně dobré pohody.

A. S.

SPORT

ÚSPĚCHY MLADÝCH ŠACHISTŮ

Při TJ Baník Tišnov pracuje žákovský oddíl, který má 12 členů. V sobotu 26. 5. se konal v Kuřimi žákovský a dorostenecký přebor mladých šachistů okresu Brno-venkov. V kategorii žáků získal přebornický titul Radek Zavřel ze ZDŠ Tišnov, Gottwaldova ulice, 2. místo obsadil Lubomír Buček a 4. Vít Šudák ze ZDŠ Smíškova ulice. Dorostenec Jiří Endlicher obsadil ve své kategorii 2. místo

- ol -

Na snímku Milana Ferova jsou žáci při přeboru města Tišnova.

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

7. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

„Tak, jak to má být dlouhé?", optal se pan radní. „Nejméně 130 m", odpovídá Ptáček. „Zbláznil jste se? Stačí úplně 80 m!", tvrdí pan radní. „No jo, to ale bychom nemohli hrát mistrovské zápasy, na které jsou předepsány rozměry. Hřiště samo musí být nejméně 90 m a kolem něho nějaké místo pro obecenstvo", tvrdil náš jednatel.

„Sto metrů a ani o krok víc!" a začal dlouhými kroky odměřovat délku. „Sto!", zastavil se, přitom se otočil a zavelel na jednatele: „Doneste sem nějaký větší kámen".

Stalo se, položil se kámen, pan radní otočil se vlevo vbok a ptá se: „Jak široké?"

„Nejméně 70 m!"

„Já vám dám sedmdesát, šedesát úplně stačí!" a začal krokovat.

Mezitím jednatel za jeho zády popadl kámen a utíkal s ním ještě asi o 10 m dále. Tam ho položil a poctivě u něj stál.

Pan radní odkrokoval, otočil se a zakřičel „šedesát!" Zadíval se na chvíli na našeho jednatele a křičí: „Hergot, nedal jste ten kámen dál?"

„Nedal, nedal", křičí on, „ale dívám se, že jste šel nějak nakřivo, pane radní!"

„Tak pojďte sem, dejte sem nějaký kámen a hned proveďte zatlučení kolíků".

Kolky se zatloukly, pan radní se ještě jednou podíval na vyznačenou plochu, ten jeden kolík se mu pořád nějak nezdál, ale řekl: „S kolkama ani hnout, tyto rozměry budou zapsány u nás na radnici", a odešel.

Druhý den jsme se sešli a hřiště jsme si o nějaké ty potřebné metry vylepšili. Nešlo nám však do hlavy, že v tom velkém prostoru stále rozkopaného Ostrovce musí se s metrem tak úzkostlivě šetřit. Přes toto naše vylepšení zůstal nám za horní brankou jen něco málo přes metr, takže si tam dva diváci stěží vyhnuli. Vysadili jsme po celé délce za brankou u nádraží topoly, které rychle vyrostly, a na ně upevnili drátěnou síť, aby míče nepadaly do zahradnictví p. Čecha, s kterým jsme také občas mívali různé domlouvačky.

A nyní opět mezi fotbalisty. Během roku 1921 střídaly se úspěchy s neúspěchy a ledacos někdy i zaskřípalo, zejména v podzimní sezóně. Velmi širokou klubovní činnost jak sportovní, tak i kulturní táhlo jen několik členů výboru, a kdo zná spolkový život, ví, že se občas objeví různé problémy a nečekanosti, které prověřují zdatnost a obětavost celého výboru.

Ve výboru hned od počátku roku domluvili se na snadnějším získávání finančních prostředků pořádáním kulturních akcí. V lednu organizuje Václav Hlaváček zábavný večírek; na ples v sokolovně, který se konal 1. února, chodí zvát pět kombinovaných dvojic kopané a házené a zajišťují úspěch finanční i společenský. 20. března opět Hlaváček organizuje klubovní večírek, v dubnu je Sportovní den, 26. června sportovní slavnost a pak opět večírek u Borovičků. Ze všech těchto akcí zbyla vždy nějaká ta stokoruna nebo dokonce tisícovka, avšak na všechnu činnost sedmi sportovních oddílů kopané, dvou družstev házené a lehké atletiky to bylo pořád málo. V půli roku vyskočily dluhy na 2300 Kč. A byli to opět obětaví členové Kothbauer a Kučera, kteří půjčili klubu

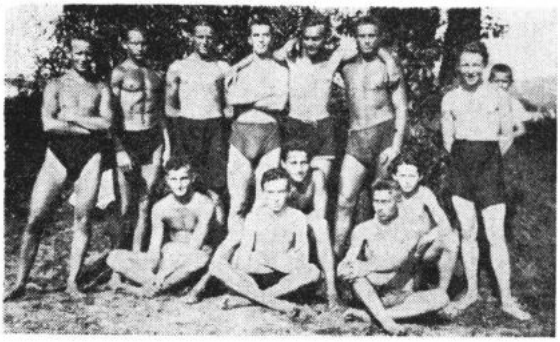
po dvou tisícovkách, aby klub neztroskotal. Bylo zpřísněno vybírání členských příspěvků a řada členů přispívajících byla vyškrtnuta pro neplacení.

Jednou z největších a odvážných kulturních akcí bylo provedení Křičkovy opery Ogaři. Sportovní klub se tentokráte představil tišnovskému publiku opravdu znamenitě, když ukázal, že dovede něco víc než jen hrát kopanou a házenou. Přípravy a zkoušky v sokolovně neobešly se však bez tišnovských manýrů: Zápis z 25. srpna 1921: „Při pořádání „Jiříkova vidění" Sokolem byl SK Tišnov neoficiálně vyzván ke spolupráci. Náš klub vyhověl a dostalo se mu za to sálu v sokolovně **s podmínkou,** že nebude navštěvován při zkouškách lidmi Sokolu nepřátelskými. Stalo se totiž, že Václav Hlaváček byl inž. Seyfertem na žádost člena Sokola B. S. vyzván, aby opustil sál, kde byl přítomen na zkoušce Ogarů, Hlaváček proti tomu protestoval, protože pomáhal při zkouškách, ale musel ze sokolovny odejít.

Tak se tedy „milovaly" dvě tělovýchovné organizace v Tišnově. Přitom si přečteme, v jakém rozporu jsou slavnostní slova Bohuše Sedláka v r. 1926 v brožuře „Pamětní list Sokola v Tišnově", kde v úvodníku k připravované stavbě nové budovy sokolovny píše: „Usilovali jsme o vybudování sokolovny - mohutného chrámu kultury, střediska všech pokrokových lidí.. Všem jsme vystavěli, všem, bez rozdílu stran, stavu a povolání, dětem našich dětí. Nechť užívají ovoce obětavosti a sebezapření nynějších členů sokolské rodiny, jichž snahou bylo zjednodušit rozhárané poměry a soustředit všechny síly společnosti ve prospěch všeho lidu."

Tento rozpor nebyl poslední, ale o tom zase později. Raději si povíme veselejší případ. O tom, když se chodilo zvát se vstupenkami na Ogary. Jedním, kdo chodil, byl také Ivan Grauaug, syn z vážené sokolské rodiny, veselý inteligentní a obětavý člen výboru SK. Přišel do vily dr. Šíleného na Riegrovce. Vyšla milostivá paní Šílená, která mu však lístky odmítla. Na jeho přemlouvání ho ostře vypověděla. Když pak Ivan odcházel s prázdnou, přece jen se otočil k milostpaní zvedl ruku a zapěl jakýsi úryvek z nějaká opery „Ty vyháníííš mě, šílenáááá!" Byl za to pokárán členem výboru Sokola, aby si takové sprosťáctví nechal na hřiště kopané.

V jarní sezóně sehrála všechna družstva 25 utkání (mačů), z toho I. mužstvo 14, z nichž 9 vyhrálo a 5 prohrálo, skóre 41 : 36. Již v únoru začali s Mor. Slávií II, pak Rajhradem, Husovicemi, Vel. Meziříčím (tam jel Bedra nákladním autem i s diváky), Židenicemi, Makkabi, Ořechovem, Kyjovem, Břeclaví, N. Městem a dalšími. Na nabídky německých klubů z Brna (Altbrünner Team, Sportverein atd.) klub mnoho nespěchal a nechával si je, až když byla nouze. V mistrovství své III. třídy nutno Tišnov pochválit, umístil se na I. místě.

SPORTOVNÍ MLADÍ

Zleva: Prosecký, Babák Fr., Viktorin A,. Bulina - Richter, Pospíšil K., Formánek K., Darmopil. Sedící zleva: Fárník L., Soukal Sv., Bauer G., X, za ním Zelinka (Vovísek).

Brněnské soupeřky

Zkoušky rozhodčích složili úspěšně další členové: Vašek Major, Vašek Hlaváček. inž. Seyfert a hned na to Al. Vrchlabský.

„Zubař" Crha navrhuje výboru, že by měli mít všichni hráči povinné lékařské prohlídky, zda jsou schopni sportovní činnosti. Výbor souhlasí a pověřuje projednáním L. Kučeru u dr. Šikuly v Předklášteří a Crhu u dr. Borkovce. V. Hlaváček také navrhuje uspořádat přednášku na téma „O házené a vlivu sportu na orgány ženy". Přijato.

V jarní sezóně rovněž i děvčata dosáhla opravdu pěkných výsledků. Obě družstva sehrála asi 20 utkání a jejich soupeři byly brněnské kluby Mor. Slávia, Židenice, Achilles, Husovice, dále Kyjov, Čechie Zastávka, Rájec, Rosice aj. Mužská házená, která se zúčastnila zimního turnaje v Brně, umístila se čestně (výsledek není znám).

Lehká atletika v jarní sezóně trochu pokulhávala, byla všek stále v činnosti. Její členové se pilně zúčastňovali různých jarních přespolních běhů a měli dobré výsledky (Skřivánek Alois, Robert Adamec, začínal Olin Kothbauer a další). Přímo na hřišti o přestávkách kopané se závodilo, jak vzpomíná uč. Vlad. Bílý: „Tehdy jako žáci a později jako dorostenci dělali jsme všechno, hráli házenou, kopanou i atletiku. Tréninky jsme mívali dobré, v kopané nás trénoval vysokoškolák Pollak a při házené vzpomínám, že jsme trénovali bohužel s velkými míči na kopanou, protože malé na házenou nebyly. V přestávkách jsme běhali štafety 4×100 m a pamatuji, že nás dokonce jednou porazila děvčata. Na jedné sportovní slavnosti jsme také předváděli hru kriket. V kopané jsme jako žáci porazili Husovice 0 : 6 a Drásov rovněž 0 : 6. S kopanou jsem měl však potíže. Rodiče mně ji zakazovali. Stalo se jednou, že se při našem utkání najednou na hřišti objevila maminka, která šla kontrolovat, jestli nehraju. Než se však rozkoukala mezi tolika kluky na hřišti, strhl jsem svůj brankářský svetr a utekl se schovat do blízkého křoví na břehu za koupelkou. Tam jsem přečkal, až zase maminka odešla. Jako rozhodčí pískal tehdy Moric Major a ten měl pro takové lapálie pochopení. Zápas dochytal za mne kdosi jiný. Takových případů však prožívalo několik dalších kamarádů, z kterých rodiče nechtěli mít „kopáče".

V jarních měsících bylo učiněno několik dalších rozhodnutí výboru: Schůzovat se bude „U Hlávků" (přes silnici proti „Květnici", nyní již zbouráno) a členské schůze „U nádraží". Vrchním pořadatelem pro všechny podniky byl určen Jos.

Major (Moric), byl vydán zákaz kouření na hřišti (dohled mají trenéři a pořadatelé), trenérem I. mužstva ustaven Jarda Svoboda, povolena činnost starších fotbalistů – Old Boys, došlo k dalšímu odmítnutí spojení s tenisovým-bruslařským klubem, byly objednány klubové odznaky a usneseno, že se budou prodávat za 10 K pouze těm členům, kteří mají zaplaceny příspěvky. Byl povolen nákup dvou míčů pro kopanou a jeden pro házenou, celkem 1000 K (obal tehdy stál 110 K, duše 120 K!).

Na dorost byl tehdy výbor macešský. Na nové dresy musel si každý dorostenec dát 15 K, zatímco dospělí měli vše zdarma. Naproti tomu však učinil výbor správné rozhodnutí, že žactvo bude mít vstup na hřiště zdarma (a byl konec schovávání se pod koupelkou).

Během roku přihlásili se noví členové: Babák Jos., Balák Jos., Pokorná Lidka, Hovorka, Svitavský Ant., Grünwald Fr., Stögrová, Drbalová Anna, Klátilová Boh., Mácová Jožka, Pollak Alf., Popelka L., Seyfert Ant., Klátil Al., Kratochvíl Eda, Horáček Oldř., Sedlák Jindř., Sokol. Ant., Navara Jos., Komárková Drah., Dostálová M., Marušák Vil., Krkoška Jar., Fetter Fr., Cejnek K., Základník Fr., Grauaug Ivan, Brychtová M., Pejchalová Drah., Vrzalová St., Přibíková M. a další.

Do dorostu: Müller Fr., Grünwald Lad., Müllerová Apolonie, Parolková Anna, Repičová M. Do žactva: Řezáčová Helena, Majorová Kv., Šudáková Zd., Sokolová Anna, Sokolová Marie.

Souběžně se sportovním zápolením probíhaly v r. 1921 i rušné dny politických bojů, které byly nejsilnější v jarních měsících. Tišnov byl plný politických schůzí a politických plakátů. Mezi ostatními stranami to nejvíc vřelo ve straně sociálně demokratické, kdy jejich zrádní vůdci způsobili roztržku na pravici a levici, z které pak 21. května vznikla a byla založena i v Tišnově KSČ, do které vstoupilo i několik členů SK a další s ní sympatizovali.

S II. pololetím roku 1921 se nejlépe seznámíme, když si přečteme celoroční závěrečnou zprávu jednatele Jiřího Grünwalda, kterou přednesl na prosincové velné hromadě:

„S velkými a odůvodněnými obavami jsme vstupovali do jarní sezóny. Jednalo se o udržení dosavadního hřiště a bylo se nám obávati, že hřiště nám bude odňato. Toto nebezpečí bylo však zažehnáno, začeš patří zásluhy členům výboru.

Jarní sezóna znamenala velký rozmach ve sportovní činnosti. V odboru fotbalovém hrálo 5 mužstev a docílili velice pěkných výkonů. Koncem sezóny dohrávalo se finále mistrovských zápasů, v nichž se naše mužstvo umístilo na **prvém** místě ve III. třídě západomoravské župy.

S pýchou mohli jsme také hleděti na náš odbor házené, kde po jednoroční činnosti řadilo se naše družstvo mezi nejlepší družstva házené na Moravě.

Tak uplynula jarní sezóna a nastala letní přestávka. Však ani tentkrát nesložili jsme ruce v klín, nýbrž věnovali jsme se uskutečnění opery Ogaři, kterou kolega Hlaváček začal připravovati. Provedení Ogarů můžeme řaditi k nejpřednějším podnikům našim za celou dosavadní dobu trvání klubu.

Podzimní sezóna znamená možno říci všestranný úpadek. V odboru fotbalovém nedovedlo I. mužstvo podati takové výkony, na jaké jsme byli z jarní sezóny zvyklí, a výkonnost jeho stále klesala, takže bylo nutno je rozpustiti a postaviti mužstvo z mladých a nadějných hráčů rezervy.

Pokračování v příštím čísle.

Stát se milionářem dnešní doby, znamená ujet jeden milión kilometrů bez nehod. Vyžaduje to téměř dvacetiletou obětavou práci nejen za volantem, ale i při údržbě svěřeného vozidla. A každý, kdo tuto vytouženou metu řidičů dosáhne, zasluhuje plné uznání. V tišnovské provozovně ČSAD je těchto hrdinů dnešní doby již jedenáct a jedním z nich je i Josef Procházka, kterého vám představujeme na fotografii J. Ondrouška.

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
RESTAURACE HUMPOLKA

VYHLÁŠENÍ FOTOSOUTĚŽE

Sdružený závodní klub ROH Tišnov ve spolupráci s fotokroužkem SZK ROH vyhlašuje

7. ročník fotografické soutěže TIŠNOV 1979

Soutěž probíhá ve dvou kategoriích:

1. Tišnov a Tišnováci
2. Volný námět

Do první kategorie budou přijaty snímky, které vyjádří výtvarnou formou život, práci, budování a zajímavosti v našem městě a okolí.

Ve druhé kategorii budou přijaty snímky libovolného námětu. Soutěže se mohou zúčastnit všichni fotografové, kteří **splní podmínky uvedené v následujících bodech:**

1. Autor se může zúčastnit v první kategorii libovolným počtem snímků, ve druhé kategorii maximálně 5ti snímky formátu 24x30, 30x40 a větších včetně odvozenin z těchto formátů, při zachování delší strany. Seriál 3-6 snímků bude počítán jako jeden snímek. Neoznačené fotografie budou vyřazeny.
   Vítány jsou zejména snímky v první kategorii.
2. Fotografie musí být na zadní straně označeny názvem snímku, přesnou adresou autora a označením kategorie, ve které soutěží.
3. Hodnocení snímků provede odborná porota.
4. Z oceněných a vybraných prací bude uspořádána výstava v sále SZKP ROH Tišnov koncem tohoto roku.
   Zúčastnění autoři obdrží pozvánku na její zahájení.
5. Snímky je třeba zaslat nebo osobně předat v kanceláři **SZKP ROH Tišnov, Mlýnská ulice 152, poštov. směr. č. 666 01**
   Pořadatel neručí za poškození snímků během dopravy.
   Uzávěrka soutěže je 31. 10. 1979.
6. Po ukončení výstavy budou snímky autorům vráceny, v průběhu první poloviny roku 1980.
7. V každé kategorii budou uděleny 3 věcné ceny v celkové hodnotě 1 000 Kčs, cena MěNV, dále čestná uznání a diplomy dle rozhodnutí poroty.

Pořadatel si vyhrazuje právo některou cenu neudělit nebo sloučit.

LETNÍ KINO

1. ne - 21.30 hodin

● **CTIHODNÉ MRTVOLY**

Italský barevný film. Kriminální drama v hlavní roli Lino Ventura. O mužích zákona odsouzených mimo zákon.
Vstupné 6 Kčs

2. po, 3. út - 21.30 hodin

ZLATÉ ČASY

Slovenský barevný film. O přirozené touze člověka po štěstí.
Vstupné 5 Kčs

5. čt - 21.30 hodin

POD OBRÁCENÝM MĚSÍCEM „S" (širokoúhlý)

Sovětský barevný film. O mužích na moři a vzpomínkách na domov.
Vstupné 7 Kčs

6. pá, 7. so, 8. ne - 21.30 hodin

● **MARATÓNEC**

Dustin Hoffman a Laurence Olivier v americkém dobrodružném filmu.
Vstupné 6 Kčs

9. po, 10. út - 21.30 hodin

● **MUŽ S ORLEM A SLEPICÍ**

Český barevný film. S úsměvem i vážně o mladém muži, který hledá svou cestu.
Vstupné 5 Kčs

12. čt - 21.30 hodin

ÚTĚK ZE ŠIBENICE

Mexický barevný film. Dobrodružná cesta šesti mužů, kteří prchali před zákonem.
Vstupné 5 Kčs

13. pá, 14. so, 15. ne - 21.30 hodin

● **TAXIKÁŘKA (širokoúhlý)**

Italský barevný film. O krásné řidičce, zamilovaném policistovi a pašování drog.
Vstupné 8 Kčs

16. po, 17. út - 21.30 hodin

TAJEMSTVÍ OCELOVÉHO MĚSTA

Český barevný film. Dobrodružný příběh na motivy slavného románu Julese Verna.
Vstupné 5 Kčs

19. čt - 21.30 hodin

● **POSLEDNÍ POLIBEK**

Francouzská veselohra s Annií Girardotovou v hlavní roli. Dvě ženy na stopě nevěrného manžela.
Vstupné 5 Kčs

20. pá, 21. so, 22. ne - 21.30 hodin

● **MLADÝ MUŽ A BÍLÁ VELRYBA**

Český barevný film. Příběh o lásce a nelásce, o skepsi a naději.
Vstupné 6 Kčs

23. po, 24. út - 21.30 hodin

● **KRAJKÁŘKA**

Francouzský barevný film. Drama o pokorné lásce a obětovaném štěstí.
Vstupné 5 Kčs

26. čt - 21.30 hodin

● **VDOVA KAROLÍNA ŽAŠLEROVÁ**

Jugoslávský barevný film. O marné touze po životě hodného člověka.
Vstupné 5 Kčs

27. pá, 28. so, 29. ne - 21.30 hodin

HOREČKA SOBOTNÍ NOCI

Americký barevný film.
Vstupné 6 Kčs

30. po, 31. út - 21.30 hodin

STŘEPY PRO EVU

Český barevný film. O lásce, o skle a sklářích
Vstupné 5 Kčs

Z technických důvodů neuvádíme program na srpen 1979.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 1001-79 - 456.12/79-Lá 138

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 1979 Ročník X Číslo 9

NA SKLONKU LÉTA

Uteklo to jako voda. Školákům prázdniny, nám odrostlejším dovolené. Jsou všechny pryč v nenávratnu. A léta, takového toho pravého, žhavého, se sluneční koulí rozpálenou do běla a vlahými měsíčními nocemi, jiskřivým vzduchem a proteplenými rybníky jsme si vlastně moc neužili. Jediná zůstala naděje, že napřesrok se tenhle čas vyvede o mnoho lépe.

Čeho se nám dostalo letos přespříliš, bylo sucho. Však podle toho také vypadají četná pole. Přestože úroda z nich by se neměla snížit hodně pod úroveň minulých let. Vůbec pak už není zapotřebí propadat ničím neodůvodněné panice a křečkování a plnit si k prasknutí od podlahy ke stropu spižírny cukrem, moukou a kdoví čím ještě, z přílišné obavy, docela zbytečné!, že v zimě snad budeme zakoušet ukrutný hlad. Zkušenosti svědčí spíše o jiném: podle zaručených zpráv, jak je přijímali a vysílali dál spolehliví informátoři, měla se stát mouka již jednou (není to tak dávno, vzpomeňme si) deficitním zbožím. Rovněž se ji v krátkém časovém období skoupila nepředstavitelně velká množství. Zprávy se nepotrvrdily, a protože desítky kilogramů se doma skladují s obtížemi, skončila zkažená mouka nakonec v popelnicích. Jak skončí letos?

Příliš nešetrně a lhostejně zacházíme někdy s výsledky své společné práce. Hřešíme a spoléháme často na blahobyt a rozmáhající se konzumní způsob života se nám už teď začíná nevyplácet. Následky neseme všichni, známe je.

Je nejvyšší čas, abychom se hluboce zamysleli každý nad svou vlastní prací, vlastním životem, zhodnotili svůj osobní podíl na dosahovaných výsledcích, uvážili, kde musíme přidat, a tvrdě naložili s nedostatky a nešvary, Tento požadavek naléhavě zaznívá dnes i ve spojitosti s výročím SNP, které bylo jednou z bran cesty ke svobodě našeho státu, budování socialismu v naší zemi.

Jaroslav Brácha

NAD TATROU SA BLÝSKA!...

Bojovali v Slovenském národním povstání

V našem městě žijí tři muži – dnes již důchodci. Chodí mezi námi, mají své každodenní starosti. Na první pohled jsou obyčejní, prostí, jako my. Do jejich tváří vyryl vrásky nejen čas . . .

Soudruh Anton Matušek byl od r. 1937 letcem čs. armády z povolání. Jako štábní rotmistr stihač slovenské armády uletěl společně s letci Giričem a Dobrovodským na třech messeschmittech dne 9. září 1943 do SSSR. S nimi do Sovětského svazu uprchl i radita svob. Tkáčik a na palubě letadel měli nejmodernější německé radiostanice. Těchto stanic i znalostí slovenských letců vydatně využila 2. vzdušná armáda generála Krasovského v odhalování informací o záměrech německého velení i při rozvrhování sil při útocích na jednotlivé cíle.

V Moskvě absolvoval s. Matušek politické školení, kde poznal osobně s. Gottwalda a další přední představitele našeho odboje. Odtud byl odeslán

---

V pondělí 3. září se opět rozezvučí dětskými hlasy školní třídy.
Foto na titulní straně Bohumil Kabeš.

do Buzuluku a zařazen jako zástupce velitele pěší roty u kapitána Hlásného. Před zřízením 1. československého stíhacího pluku v SSSR v květnu 1944 se zúčastnil přeškolování prvních 24 československých pilotů v Ivanovu, kteří do SSSR přiletěli z Anglie pod vedením štábního kapitána Fajtla, protože sám byl již na řízení stíhacích letadel typu Lavočkin 5 přeškolen dříve v letecké škole ve Viaznikách.

Podle záměru sovětského velení měl podporovat 1. čs. stíhací pluk Československý armádní sbor v bitvě u Dukly z letiště Stubno.

17. září 1944 - krátce po vypuknutí Slovenského národního povstání - s. Matušek se svou jednotkou přelétl na polní letiště do Zolné u Zvolena na pomoc slovenským vlastencům. Zúčastnil se bombardovacích i průzkumných letů a ochraňování vzdušného prostoru nad povstaleckým územím. Za dobu do 25. října provedla tato jednotka celkem 566 operačních letů, při nichž zničila nebo poškodila asi 44 německých letadel, 77 nákladních a 14 osobních automobilů, 13 tanků, větší množství minometů, dělostřeleckých baterií, muničních skladů, železničních vagonů atd.

Po ústupu partyzánů do hor byl letcům povolen návrat do SSSR. Odlétali postupně na vlastní riziko z letiště Tri Duby při velmi špatném zamračeném počasí. Letadlo s. Matuška mělo vadný podvozek, který se nedal sklopit, proto se za ostatními opozdilo.

U Dukly bylo Němci zasaženo do pravého křídla. S. Matušek byl nucen volit nouzové přistání u pohoří Branisko poblíž osady Domanovce. Za značně těžkých okolností, kdy byl hledán německými vojáky, se mu podařilo ukrýt v lese.

Teprve pátý den ho cikánská rodina dovedla do hájovny u Olcnavy u osady Rybany. Pomoc mu poskytl hajný Král, bača Antoš a dělník Pavlák. S. Matušek hledal spojení s partyzány, aby se mohl radiostanicí dorozumět do Kyjeva. Spojení zařídil s. Král. Po rozprášení partyzánů v okolí Poráčských hor se znovu ukrýval u s. Pavláka. Za dva dny potom (v lednu 1945) byla již tato oblast osvobozena Sovětskou armádou. S. Matušek se ihned hlásil na velitelství osvobozeného území v Košicích. Odtud byl odeslán do Sanoku a do Přemyšle v Polsku, kde se sformovala 1. československá smíšená divize, která operovala při osvobozování Československa v prostoru Moravské brány.

Konec války zastihl s. Matuška poblíž Krakova. Odtud se jeho letka přemístila na první polní letiště na území českých zemí u Albrechtiček a po osvobození Prahy pak do Kbel u Prahy.

Major v záloze A. Matušek za své bojové hrdinství obdržel celkem 25 vysokých státních vyznamenání. Třikrát mu byl udělen Československý válečný kříž 1939, je nositelem Řádu SNP 1. stupně, Dukelské pamětní medaile, medaile Za chrabrost, vyznamenání Za zásluhy o výstavbu atd.

Soudruh Josef Lenárt byl od října 1943 vojákem armády tzv. slovenského štátu. Prostřednictvím svého velitele navázal spojení s partyzány a v březnu 1944 přešel k patyzánskému oddílu Čapajev, jehož velitel, sovětský důstojník Vasiljev, ho určil jako spojku a průzkumníka-pátrače, protože mluvil i maďarsky. Používal krycí jméno, aby v případě prozrazení neohrozil životy svých blízkých. Aktivně se účastnil všech diversních akcí partyzánské skupiny a po vypuknutí Slovenského národního povstání bojoval proti německé armádě, která povstání potlačovala.

Při neúspěšném pokusu povstalců o osvobození Bardějova pak po malých skupinkách ustupovali partyzáni do hor. Když se jeho patyzánská skupina snažila probojovat k Československému armádnímu sboru, který bojoval o Dukelský

průsmyk, padl s. Lenárt poblíž Telgártu v říjnu 1944 do německého zajetí. Byl v patnáctičlenné skupině, které se podařilo zneškodnit osádku auta, jež je odváželo, a utéci.

Partyzáni usilovali o spojení se skupinou Jánošík, která operovala poblíž Popradu. S touto skupinou se v přestrojení za slovenské vojáky 10. listopadu 1944 pokusili osvobodit zajatce v kažmarocké jízdárně, kteří tu čekali na smrt. V tomto střetnutí padl s. Lenárt do německého zajetí a byl držen v zajateckých táborech na několika místech v Německu. V březnu 1945 byl osvobozen americkými vojáky. Domů se vrátil 18. června 1945.

Za svou činnost byl v r. 1945 vyznamenán Řádem Slovenského národního povstání 1. třídy a v r. 1965 pamětní medailí k 20. výročí SNP.

Soudruh Michal Borolič pochází ze Zakarpatské Ukrajiny. Jako politicky nespolehlivý byl maďarskými okupanty od r. 1941 do r. 1943 držen v pracovním táboře. V r. 1943 se mu podařilo zorganizovat útěk a se dvěma kamarády uprchl do tzv. slovenského státu. Záhy byli zadrženi slovenskými četníky a uvězněni v Humenném. Byl odvezen do zajateckého tábora v Ústí nad Oravou a nasazen s ruskými zajatci na stavbu oravské přehrady.

Po útěku z tábora v r. 1944 se s. Borolič vrátil do Humenného, kde vstoupil do partyzánského oddílu majora Šukajeva. Byl začleněn do 7. brigády M. R. Štefánika, kterou vedl podplukovník Strelka. Zúčastnil se všech diversních akcí brigády v prostoru Humenného, které byly zaměřeny především proti plynulému zásobování německé armády. Po vypuknutí Slovenského národního povstání se jako velitel kulometné čety se svými druhy snažil probojovat na pomoc Banské Bystrici. V bitvě u Hanušovců poblíž Košic byla však brigáda rozprášena a partyzáni se po malých skupinách probojovávali do hor ke svým. Devítičlenná skupina, v níž byl i s. Borolič, přišla 27. ledna 1945 do již osvobozeného Popradu. Michal Borolič vstoupil do československé Svobodovy armády a v jejích řadách se od Liptovského Mikuláše podílel v hodnosti poručíka na osvobozování Československa. Konec války ho zastihl poblíž Prostějova.

Za svou činnost byl vyznamenán řadou vyznamenání; je nositelem pamětní medaile k 20. výročí SNP i k 30. výročí SNP, titulu zasloužilý bojovník proti fašismu atd.

Před 35 lety – v době Slovenského národního povstání – bylo nejstaršímu z nich třicet let. Zažili hodně, viděli kolem sebe umírat. Každý den nasazovali vlastní životy, ale nemysleli na hrdinství a slávu. Jedno však věděli jistě: Fašismus musí zemřít, abychom my mohli šťastně žít! (i)

Střediskový lektorát stranické výchovy při MěV KSČ v Tišnově pracuje pod vedením s. K. Štachové již řadu let úspěšně. 18. 6. se konala druhá část letní přípravy lektorů. Zhodnocení práce lektorů i lektorských skupin a záměry pro nastávající období bylo obsahem vystoupení s. Štachové. Připomínky MěV KSČ týkající se práce a hlavně docházky některých kandidátů přednesl s. L. Sígl. Ředitel Domu politické výchovy OV KSČ Brno-venkov s. Novotný přislíbil pomoc lektorům i při zajišťování školení v krajské politické škole. Bohatá diskuse ukázala na některé rezervy, které v stranickém vzdělávání ještě jsou. D. S.

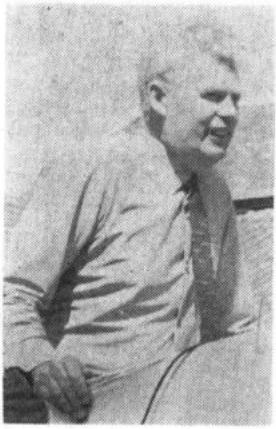

ZEMŘEL SOUDRUH HANDL

Dne 20. května 1979 zemřel ve věku 69 let soudruh Vincenc Handl. S. Handl prošel od r. 1945 celou řadou stranických, odborářských a veřejných funkcí na pracovišti i v bydlišti. Byl dlouhá léta poslancem MěstNV v Tišnově, v letech 1960-1964 též členem rady MěstNV a předsedou komise pro ochranu veřejného pořádku. Působil několik let jako člen místního lidového soudu a v čelných funkcích Svazu požární ochrany v Tišnově II. Zaměstnancům papírny byl znám jako obětavý odborářský funkcionář.

Za svou činnost byl s. Handl poctěn řadou vyznamenání a čestných uznání. Obdržel titul nejlepší pracovník chemického průmyslu, u příležitosti 25. výročí Vítězného února státní vyznamenání, pamětní medaile k 50. výročí vzniku ČSR, k 30. výročí SNP, k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, k 30. výročí vzniku národních výborů a další. Byl nositelem medaile Za věrnost ČSPO, medaile Za službu vlasti a dalších vysokých ocenění.

Čest jeho světlé památce! (i)

ZA MIROSLAVEM PLAŠILEM

Neúprostná ruka smrti přerušila tok života Miroslava Plašila. Zesnul nečekaně uprostřed plodné práce dne 23. května ve věku 59 let. Osiřela rodina, přátelé, organizace Českého rybářského svazu v Tišnově, v jejíž řadách byl od r. 1958 a několik posledních let předsedou. Odešel jeden z nejvýznamnějších funkcionářů v celé sedmdesátileté historii tišnovského rybářského spolku, s jehož jménem se pojí nejúspěšnější etapa v dějinách organizace.

M. Plašil pracoval neúnavně řadu let též ve funkci krajského hospodáře ČRS. Zanícený, obětavý, vždy s úsměvem byl pravým rybářským romantikem, který ve všem a v každém hledal a nacházel tu lepší stránku. M. Plašil byl velkým propagátorem a organizátorem moderních pokrokových forem sportovního rybaření. Stal se proto spoluzakladatelem sdružení Vysočina, zahrnující několik sousedních rybářských organizací. Byl jedním z hlavních iniciátorů Mezinárodních muškařských závodů, které si za dobu dvanáctileté existence získaly mezi rybáři velkou oblibu.

M. Plašil patřil mezi lidi, kteří nezůstávají stranou. A dělal-li něco, věnoval tomu vždy celé své srdce. Krátce před smrtí se aktivně podílel na přípravě brožury k 70. výročí založení tišnovské rybářské organizace, která vyjde k oslavám v příštím roce. Při hodnocení uplynulých let uvedl ve svém příspěvku krásnou myšlenku, že jednotlivec mnoho nezmůže, ale kolektiv je schopen dokázat skoro nemožné. Bylo však pro rybářskou organizaci štěstím, že měla takového jednotlivce, jakým byl Miroslav Plašil.

VÝZNAMNÉ OCENĚNÍ

Ve čtvrtek 7. června 1979 konalo se plenární zasedání jihomoravského krajského výboru SČSP, kde se mimo jiné hovořilo a jednalo o kontrolních formách aktivity brigád sicialistické práce, které nesou titul brigáda československo-sovětského přátelství nebo o něj soutěží. Nositelem tohoto titulu a do soutěže je prostřednictvím odbočky SČSP na závodě VDUP v Tišnově zapojen také kolektiv BSP ČSP Karla Šimka.

Tento raničský kolektiv byl mezi těmi, které na zasedání KV SČSP v Brně převzal v ocenění svých zásluh PUTOVNÍ STADNARTU českého ústředního výboru SČSP.

Není třeba opakovat výsledky a činnost kolektivu, ty byly uvedeny v obhajobách a v hodnocení, které vedly k udělení významného ocenění, a tišnovská veřejnost je dostatečně informována prostřednictvím našeho zpravodaje a v neposlední řadě i poutačem u Humpolky. Je však třeba uvést, že rádi hodnotíme takový kolektiv, v němž platí jediné: splnit dané slovo, angažovanost a kolektivní přístup ke společensky prospěšným akcím. Iniciativa tohoto kolektivu v oblasti pracovní i oblasti morálně politické práce je výrazná a vzorem širokému okruhu dalších našich soutěžících kolektivů.

Po loňském udělení putovní standarty jihomoravského krajského výboru SČSP

jako nejlepšímu kolektivu BSP ČSP v Jihomoravském kraji, je letošní udělení putovního praporu českého ústředního výboru SČSP hodnotným příspěvkem k 15. výročí vzniku koncernového podniku VDUP a navíc pěknou vizitkou závodu z našeho města.

Na snímku s. Jantošovičové přebírá vedoucí kolektivu BSP ČSP s. Karel Šimek z ruky předsedy KV SČSP doc. ing. arch. Bartka putovní prapor.

-kk-

ŠIKOVNOST A PÍLI

žen dokazuje velmi pěkná výstavka ručních prací, kterou pořádala ve dnech 20. 6. - 24. 6. 1979 základní organizace Českého svazu žen v Tišnově pod záštitou MěV NF a MěstNV. Výstavku zahájil předseda MěV NF s. Volena a zúčastnily se také soudružky z okresního výboru ČSŽ Brno-venkov. Na výstavce byly zastoupeny všechny druhy ručních prací a také ukázky paličkovaných a drhaných motivů. Paličkování a drhání se ženy naučily ve dvouletém kursu, který probíhá v Tišnově.

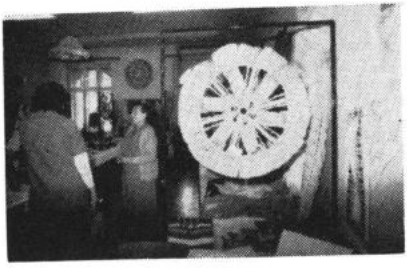
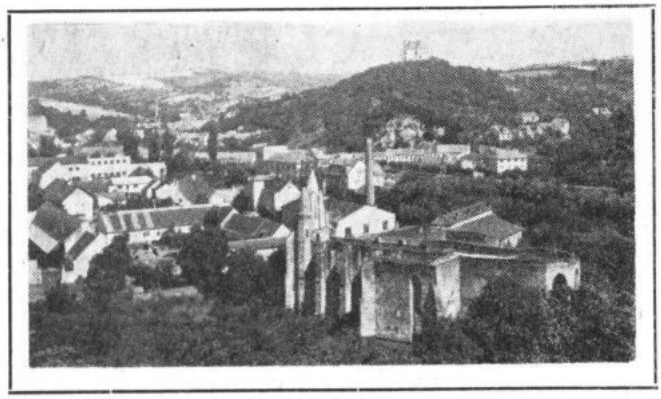

Foto: Milan Loskot

Výstava měla velký úspěch a za pět dní ji navštívilo téměř tisíc lidí. Byla to jen malá ukázka toho, jak většina žen při své náročné práci v zaměstnání i v domácnosti dovede zpříjemnit své rodinné prostředí ke spokojenosti svých blízkých.

-bj-

JAK SE DĚLÁ NÁŠ ZPRAVODAJ

Na snímku vidíte záběr na malé jihomoravské město Dolní Kounice.

Kdo si všímá tiráže ví, že po celou dobu své desetileté existence je tu tištěn náš zpravodaj. Je tomu letos již čtyřicet let, co sem byla tiskárna přemístěna z Moravského Krumlova, který připadl do Sudet.

Tiskárna je umístěna ve starém domě v ulici U synagogy a patří mezi nejmenší provozovny n. p. Tisk; organizačně je provozovnou 58 závodu 5 Brno.

Hlavní pracovní náplní dolnokounické tiskárny je zajišťování služeb obyvatelstvu. Vyrábí se tu veškerý spole-

Kluci, děláte to dobře!

Těmito slovy vyjádřil své uspokojení nad postupem prací při budování kulturní místnosti při kabinách za školou na hřišti v Tišnově II při své poslední návštěvě předseda MěstNV soudruh Souček.

Místnost je budována z iniciativy výboru TJ Sokol, protože po uzavření několika větších místností nebylo možno nikde v Tišnově II schůzovat nebo pořádat menší kulturní akce.

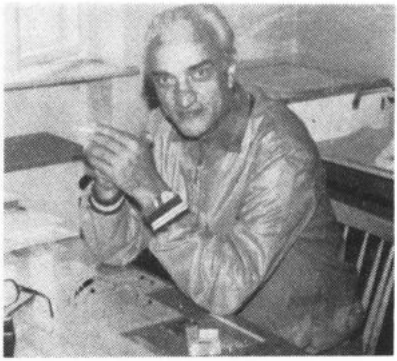
Práce započala v roce 1976, ale teprve vloni, když byla zařazena do akce Z MěstNV, nastal výraznější postup v budování. Dnes je už toto středisko TJ Sokol před dokončením. Slavnostní otevření se bude konat v sobotu 3. 11. u příležitosti oslav 62. výročí VŘSR. Hodnota nově vytvořeného díla je kolem půl miliónu Kčs. Vedle členů výboru TJ s. ing. Grosse, J. Ivánka, Fr. Novotného, manželů Jirkových se o zdárný průběh stavby zasloužili i další obětaví brigádníci s. E. Fiala, E. Just, K. Kouřil a další.

D. S.

Dětský smích

a halasné povzbuzování, příznačné malé drobotině, se ozývalo z dětského hřiště na Trnci, které je umístěno v hezkém prostředí na okraji lesa pod Klucaninou. Za krásného počasí zde probíhalo sportovní zápolení v jízdě zručnosti na koloběžkách a kole, chůzi na chůdách, hodu šipkou a v dalších disciplínách. Nechyběla ani slavnostní výzdoba a jury, jež hodnotila přísně, ale poctivě a nezapomněla ani na ceny útěchy. Přes 100 dětí jistě na zážitky z tohoto odpoledne dlouho nezapomenou.

čenský tisk, plakáty, programy kin, různá oznámení, hospodářské tiskopisy, příležitostné brožury atd. Nezanedbatelnou částí výrobního programu je tisk místních zpravodajů. Světlo světa zde spatřují všechny zpravodaje vycházející v našem okrese (vedle tišnovského též ivančický, rosický, zbýšovský, dolnokounický a židlochovický), dále pohořelický z okresu Břeclav, závodní zpravodaje cementárny v Mokré, OÚNZ Brno-venkov, Kovolitu Modřice a zpravodaj Výmarský ohař, jehož vydavatelem je odbor Českého myslivecného svazu v Praze.

I když je tiskárna umístěna ve staré budově, prodělává v současné době významné stavební změny. Péči vedení podniku, především zásluhou ředitele Jana Novotného, došlo v první etapě k modernizaci sazárny a k jejímu přestěhování do 1. poschodí, vybudování výtahu, nového schodiště a opravě kanceláře. V druhé etapě bude zmodernizován sklad a knihárna a vybudováno sociální zařízení.

Tato akce byla uspořádána 24. června v rámci oslav MDD odbočkou SČSP č. 5 za vedení s. Medka a ing. Zeráka. -mi-

SOUTĚŽ VE ZNALOSTI PŘÍRODY

V rámci Mezinárodního roku dítěte uspořádala myslivecká společnost sloučených JZD Lomnička, Štěpánovice a Šerkovice soutěž pro vybraná tříčlenná družstva žáků ve znalostech přírody. I když otázky byly dost náročné, odpovídali účastníci vcelku dobře.

Na závěr se uskutečnily závody šestičlenných družstev v různých disciplínách, při kterých děti užily hodně legrace. Celkově zvítězilo družstvo Štěpánovic před Lomničkou. Ve střelbě ze vzduchovky byl nejúspěšnější Šindelka ze Šerkovic.

Po soutěžích následovalo i pohoštění u táboráku a děti shlédly ukázku výcviku loveckého psa. Radost dětí byla pořadatelům tou nejlepší odměnou. D. S.

Zdařilý zájezd do Jeseníků uspořádala v sobotu 28. července pro své členy odbočka SČSP v Tišnově II. Zájezd se všem velmi líbil, škoda, že dobrý dojem z navštívených míst kazila nepříjemná jízda v nevhodném autobuse. Dispečink ČSAD v Tišnově vyslal na takovou dlouhou cestu autobus staršího typu pozn. značky BO 38 - 05. Vozidlo při vyšší rychlosti silně hučelo a celé se třáslo. Takový autobus může snad sloužit při dopravě na kratších tratích, ale na dlouhé zájezdové trasy je naprosto nevhodný, nehledě na to, že se zájezdu zúčastnili většinou staří lidé. D. S.

U příležitosti letošního svátku Dne tisku bychom vám rádi přiblížili takřikajíc slovem i obrazem výrobu TKZ po stránce technické. Rádi bychom vám též představili lidi, kteří se měsíc co měsíc spolu s námi starají, abyste byli se zpravodajem spokojeni.

S výrobou nás v provozovně seznámil ředitel závodu 5 s. Richard Hýbal (na snímku na str. 128 nahoře vpravo). Vedoucího dolnokounické provozovny s. Zdeňka Indru vám bohužel představit nemůžeme, je totiž již delší dobu nemocen.

Naše redakce po příslušném schválení na odboru kultury ONV posílá materiály do tiskárny i s tzv. zrcadlem, tj. návrhem grafického uspořádání čísla. První dostává materiály do rukou s. M. Indrová (str. 128 vlevo) a po nezbytném administrativním zpracování, když dojdou předem objednané štočky fotografií a kreseb z Chemigrafie Brno, ujímá se své práce strojní sazeč. V provozovně pracují strojní sazeči dva; náš zpravodaj právě sází L. Havránek (str. 129 vlevo). Když jsou všechny texty vysázeny, přebírá vládu

ZÁVIDĚNIHODNÝ REKORD

Pracovat v jednom podniku 61 roků, to je skutečně výjimka mimořádná, možná, že ojedinělá v celé republice. Takovou vzácnost máme v Tišnově. Zaměstnanec OPP s. Ludvík Krejčí se ve svých 14 letech v r. 1918 odešel učit k mistru kovářovi Pokornému na Brněnské ulici a dodnes v této provozovně pracuje. Když se učil, bydlel u svého zaměstnavatele a jako tovaryš dostával týdně 40 Kč, protože byl „ke stravě". Byly však i horší časy - doba krize v třicátých letech. Pracovalo se od 6 hodin ráno do 6 hodin večer a někdy ani těch 40 Kč nedostal, protože mistr neměl. „Dnes to mladým ani neříkám", hovoří soudruh Krejčí, „ani by nevěřili. Dnes mají práci zajištěnou, výdělky dobré a všude najdou práci."

A jaké byly podmínky přespolních dělníků, ukazuje příklad s. Sotenberga z Heroltic. Denně chodil pěšky do práce i z práce, později jezdil na kole. Nosil s sebou jídlo na celý den, většinou jen chléb, sýr a mléko. Vydělával týdně 120 Kč a kolikrát dostal zvláště o jarních měsících jen zálohu. Práce bývala těžká, pracovalo se 12 hodin, úrazové a nemocenské pojištění ani zajištění pro stáří nebylo.

Soudruh Krejčí patří mezi lidi, kteří bez práce nemohou být. Už by dávno mohl zaslouženě odpočívat, ale dosud denně do své dílny dojíždí až z Brna. Přejeme mu, aby ještě dlouho mezi nás rád chodil.

J. Melichar

nad číslem metérka J. Pihávková (str. 128 vpravo). Ta dává řádkům „fazónu" - zalamuje a upravuje matrici pro tisk stran. Obtah je odeslán do Tišnova redakci ke korektuře. Jen zřídka se stává, že si výroba vyžádá úpravu za účasti redaktora přímo na místě. Tentokrát si vedoucí redaktor dr. Fic může prohlédnout matrici ještě těsně před imprimaturou. Ukazuje mu ji ruční sazeč J. Krmela (str. 130 vlevo). Potom je již pánem nad zpravodajem tiskař B. Krmela (str. 130 vpravo) a za několik hodin je na tomto stroji zpravodaj na arších vytištěn. Při jejich skládání obsluhuje skládací troj H. Robotková (str. 131 vlevo nahoře - ji zastoupla J. Elsnerová). To už jsme

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Jan Hájek

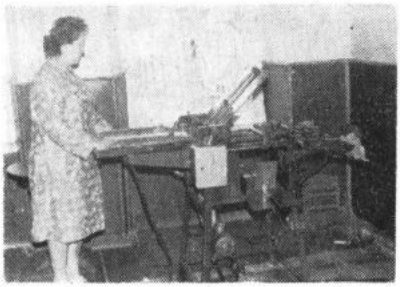
DRIMLOVO NEŠTĚSTÍ

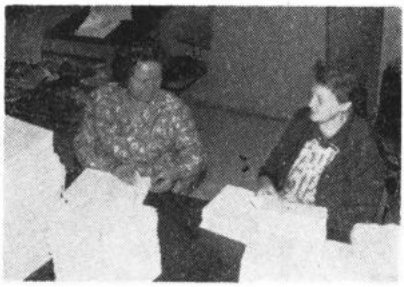
Při své, bohužel, poslední rozmluvě s přítelem Antonínem Viktorinem, vzpomněli jsme společně na pochoutku své doby „Drimlovo neštěstí". Tehdy se mi rázem vybavil nízký, ale protáhlý podsedek - stará pekařská chalupa s dřevěnou pumpou při chodníku. Stávala proti Lidovému domu, budově nynějšího kina.

„Z pustého požáru", který chalupu strávil v době pobělohorské, „ji znovu vyzvedla" Barbora Klepárnica v r. 1656. Tento dům č. 11 jako první v numerickém sledu měl právo vařit pivo, víno a kořalku a právo výčepu. Jako každý z 66 právovárečných domů tišnovských měl radicírované právo šenku. Každý, kdo takový dům vlastnil, mohl svobodně vařit i šenkovat pivo, víno a kořalku. Víno bývalo získáváno z vykvašeného zlatistého tišnovského žitečka a z kotlů vinopalných vytékala pravá žitná, či jak se říkávalo, režná kořalka.

Od majitelky Barbory Klepárnice přešel r. 1674 dům koupí na Martina Růžičku, r. 1749 na Maxe Šimona a později r. 1852 s ním zpřízněných, opět příslušníků pekařskou chalupu rodina sedláře a čalouníka Karla, Barbory a Arnolda Sla-Kateřina dům přepustila pekaři Felixi Drimlovi. R. 1923 kupuje tuto starobylou pekařskou chalupu rodina sedláře a čalouníka Karla Barbory a Arnolda Slaninových. Na jejím místě staví téhož roku nájemný obchodní dům.

Starý pantáta Felix Driml s věčně se kymácející fajkou v ústech, náruživý nimrod, pekl nejen dobrý chléb, ale i výtečné rohlíky. Avšak někdy i mistr pekař

v dílně, kterou tu nazývají kniháma. Po složení zpravodaje seřezává M. Kellnerová (str. 131 vlevo dole) a v expedici se sešívá a balí. Velmi zručně si přitom počínají L. Konečná a J. Elsnerová (str. 131 vpravo).

Dolnokouničtí tiskaři jsou dobrým kolektivem. Jejich pracovní výsledky byly oceněny čestnými tituly provoz socialistické práce, provoz XII. sjezdu KSČ a řadou osobních ocenění vedoucího s. Z. Indry i ostatních pracovníků. Dolnokouničtí tiskaři jsou též našimi dobrými přáteli - přáteli, s kterými rádi spolupracujeme.

(i)

V tiskárně fotografoval J. Ondroušek.

---

se utne. Stalo se, že nadešel výroční tržní či jarmareční den. Napeklo se mnoho opálek rohlíků, ale hrůza, venku se rozpršelo a opálka rohlíků zůstala neprodána.

A teď přicházíme k tomu „Drimlovu neštěstí". Na dlouhém, avšak nízkém dvorku za chalupou vyrůstal ze svahu štípek, obvykle slitý úrodou drobných sice, ale chutných panenských jablek. Mnoho jich bylo na stromě, ale ještě více na zemi. Ta se sesbírala a v koši zanesla k pumpě, kde se řádně vodou očistila. Potom se zanesla do „pokštůbny", kde se nakrájela a kde byly již nakrájené zbylé rohlíky. Vše se potom zalilo mlékem, řádně promíchalo a urovnalo na vymaštěné plechy, které vsunul pantáta Driml do ještě po chlebu vyhřáté pece. Za malou chvíli vonělo již „neštěstí" nejen v „pokštůbně", ale i v celé horní části Brněnské ulice. Kdo přišel, byl obdarován. Žebráci, jichž chodilo do Tišnova nespočetně, žádali svůj příděl do klobouků. A tak bylo často vidět na čistě vydrhnutých širokých dřevěných schodech, vedoucích do „kvelbu", sedícího žebráka s navršeným kloboukem na kolenou, jak prsty olizuje a pochutnává si na „Drimlově neštěstí".

Nám, tehdejším klukům, se dosud sbíhají sliny, když jen o tom „neštěstí" slyšíme. Byli jsme totiž prvními, kteří si přišli na své.

ZE ŠLUNKOVA NA RYSY

... za 17 dnů po 700 km trase se vydalo 9 mladých lidí ve věku 22 - 29 let. Iniciátorkou dálkového pochodu byla 22 letá Monika Zimmerová z Vilémova u Šluknova a jeden z účastníků tohoto pochodu byl tišnovský **Miroslav Rosenberg.**

-mi-

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

2. 9. **Štěpánka Rezáčová,** Janáčkova 769
12. 9. **Ludmila Kociánová,** Gottwaldova 281
13. 9. **Božena Ondrová,** Dvořákova 343
18. 9. **Hedvika Muzikantová,** Boženy Němcové 1166
18. 9. **Božena Tlustošová,** Purkyňova 1685
28. 9. **Josef Vala,** Trmačov 729

75 let se dožívají:

7. 9. **Ludmila Nejezová,** Kukýrna 39
15. 9. **Jan Toman,** Cihlářská 813

80. a vyšší narozeniny oslaví:

4. 9. **Božena Bahenská,** Družstevní 516. Dožívá se 81 roků.
5. 9. **František Ptáček,** Wagnerova 871. Dožívá se 80 roků.
7. 9. **Ludmila Mahrová,** Alšova 758. Dožívá se 81 roků.
12. 9. **Božena Skrabálková,** U Humpolky 1506. Dožívá se 82 roků.
13. 9. **Arnošt Gottwald,** Cáhlovská 973. Dožívá se 94 roků.
14. 9. **František Hřib,** Brněnská 2. Dožívá se 91 roků.
16. 9. **Marie Hladíková,** Trávníky 1106. Dožívá se 85 roků.
30. 9. **František Kos,** Družstevní 553. Dožívá se 95 roků.
30. 9. **Marie Melicharová,** Brněnská 154. Dožívá se 82 roků.

Narození

v květnu a v červnu 1979:

1. 5. Zdeňka Komárková, Mánesova 1580
2. 5. Margita Tesárková, Králova 1673
2. 5. Jaromír Dostál, Leninova 1635
2. 5. Lenka Ficová, Králova 1678
4. 5. Jiří Životský, Rudé armády 381
5. 5. Filip Urbánek, Riegrova 425
7. 5. Naďa Straková, Leninova 1627
11. 5. Ivana Podborská, U Humpolky 1510
16. 5. Šárka Klíčová, Viska 1189
22. 5. Jitka Růžičková Hybešova 873
22. 5. Jan Nečesaný, Kukýrna 50
29. 5. Dita Ciková, Hanákova 1576
1. 6. Helena Krčková, Jamborova 937
1. 6. Petr Novotný, Leninova 1627
2. 6. Tomáš Gross, Ondřejova 1073
2. 6. Roman Vachovec, Drbalova 851
5. 6. Jitka Srbová, Osvobození 1665
7. 6. Magdalena Štursová, Osvobození 1657
8. 6. Denisa Kluková, Leninova 1621
14. 6. Zdeněk Kluska, Osvobození 1663
18. 6. Alexandra Špačková, Jiráskova 828
19. 6. Magda Majerová, Fučíkova 1231
19. 6. Jana Prudilová, Leninova 1634
22. 6. Jaroslav Jaroš, Halasova 996
25. 6. Martin Sedláček, Hornická 1526
26. 6. Petr Suchna, Králova 1671
28. 6. Tomáš Randa, Jiráskova 1000
29. 6. Petr Malý, Jamborova 926
30. 6. Denisa Ziegelbauerová, Jiráskova 859

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Za projevenou soustrast a za účast při posledním rozloučení s naší drahou maminkou, babičkou a prababičkou, paní **Jiřinou Bibovou** upřímně děkujeme.

Květa Procházková, dcera s rodinou

Děkujeme všem spoluobčanům a známým za projevy soustrasti a účast na rozloučení s naším otcem soudruhem **Vincencem Handlem.**

Rodiny Pavlíčkova a Handlova

DO BRNA A ZPĚT

TIŠNOV - BRNO

V	4.10	4.53	
A	4.25	5.25	Dx
A	4.45	5.30	x
V	4.53	5.30	
V	5.13	5.50	x
A	5.17	6.05	x●
A	5.25	6.15	D
A	5.50	6.35	x
V	5.58	6.40	
A	6.35	7.20	x
A	6.35	7.30	Dx
A	6.46	7.30	x●
A	6.48	7.30	●
A	6.52	7.30	●
V	6.57	7.34	
A	7.00	7.55	Da
A	7.06	7.50	b●
A	7.35	8.30	Dx
V	7.40	8.17	
A	8.25	9.00	●
V	8.29	9.06	
A	9.00	9.45	x
A	9.00	9.55	Dx
A	10.00	10.45	x
A	11.00	11.50	Dx
V	11.34	12.17	
A	12.05	13.00	Dx
A	12.18	13.00	x●
V	12.28	12.55	rychlík
A	12.30	13.25	Da
A	12.50	13.35	x
V	13.01	13.38	
A	13.05	14.00	Dx
A	14.03	14.35	●
A	14.18	15.00	x●
A	14.48	15.30	x●
A	14.55	15.40	x
A	15.01	15.45	x●
V	15.03	15.40	
A	15.10	16.05	D+
A	15.15	16.05	Dx
A	15.55	16.40	x
A	15.55	16.50	Dx
V	16.03	16.39	
A	16.33	17.15	Nx●
V	16.49	17.26	
A	17.00	17.45	x
A	17.10	17.55	+
A	17.10	18.05	Da
A	17.45	18.40	Dx
V	18.04	18.24	NK
V	18.10	18.49	
V	18.56	19.36	
A	19.00	19.50	Dg
A	20.10	20.45	N●
A	20.18	21.00	Nw●
A	20.45	21.30	x
V	20.50	21.10	eK
V	20.57	21.34	
A	20.58	21.30	N●
A	22.40	23.20	x●
A	23.02	23.40	x●

Vysvětlivky

A autobus
V vlak
x jezdí v pracovní dny
+ jezdí v dny pracovního klidu
S jezdí v sobotu, není-li svátkem
a jezdí v S a +
N jezdí v den pracovního klidu před x
b jezdí v x a S

P jezdí v pracovní den po +
D jede přes Drásov
● jede od čerpadla nebo k čerpadlu
K jede z Kr.Pole nebo do Kr.Pole
W jezdí v pracovní den před + nebo S
e jezdí v N do 10.9.
g VEČ jezdí mimo S letního času
SEČ platí v době letního času
platí v době zimního času

BRNO - TIŠNOV

V	1.10	1.50	b
V	3.40	4.16	
A	4.10	4.44	b●
A	4.30	5.05	x●
V	4.35	5.01	rychlík/VEČ/
V	5.24	5.50	rychlík/SEČ/
V	5.24	6.03	
A	5.30	6.02	P●
A	5.40	6.25	x
A	6.10	6.52	x●
A	6.20	7.10	Da
A	6.25	7.15	Dx
V	6.44	7.25	
A	7.00	7.50	x
A	7.30	8.20	x
A	7.40	8.13	a●
A	8.05	8.55	D
V	8.15	8.52	
V	8.20	9.03	a
A	9.00	9.55	Dx
A	9.30	10.00	x●
A	9.30	10.25	Dx
V	10.44	11.28	
A	11.00	11.50	Dx
A	11.25	12.20	D
A	11.30	12.20	x
V	12.00	12.40	
A	12.05	12.39	x●
A	12.20	12.50	a●
A	12.25	12.59	x●
A	13.00	13.42	●
A	13.05	13.50	x
A	13.30	14.25	Da
A	14.00	14.50	x
A	14.15	15.06	x●
V	14.20	14.57	
A	14.45	15.15	x●
A	14.45	15.35	Dx
V	14.52	15.29	x
A	15.00	15.50	x
A	15.00	15.55	Dx
A	15.15	16.00	x●
A	15.45	16.35	Dx
V	15.50	16.27	
V	15.53	16.22	wK
A	16.20	17.15	Dx
A	16.30	17.25	D+
A	16.40	17.10	●
V	16.50	17.16	rychlík
A	17.00	17.50	x
A	17.00	18.00	Dx
V	17.07	17.33	wK
V	17.20	17.57	
A	17.25	18.07	Nx●
A	18.00	18.45	x
A	18.05	18.50	+
A	18.10	19.00	DS
A	18.30	19.25	D+
A	19.00	19.50	Dx
A	20.00	20.50	Dx
A	20.10	20.45	x●
A	20.20	20.55	x●
A	20.30	21.20	D+
A	21.15	21.46	N●
A	21.15	21.48	Nw●
A	22.15	22.45	+●
A	22.30	23.15	Dx
V	22.50	23.27	

Na aktuální téma: CO JE S VODOU?

Odpovídá Karel Fiala, vedoucí tišnovského provozu Jihomoravských vodovodů a kanalizací.

Dostatek pitné vody je všeobecný problém, který se nevyhnul ani našemu městu. Proto se dělá vše pro to, aby byly zajištěny nové zdroje. Geologický průzkum byl prováděn také u Heroltic, dva vrty o hloubce 45 a 102 m jsou asi 300 m od našeho prameniště, ze kterého se při čerpacím pokusu stáhla voda do vrtů. Vrty nebyly ještě dokončeny a vyčištěny, a proto nemohly být napojeny na síť. Tak se stalo, že se projevil nedostatek pitné vody.

Alespoň částečně byla vzniklá situace řešena rozvozem pitné vody po městě. Mnoho úsilí vynaložili naši zaměstnanci při napojování nového vrtu do vodovodní sítě. Vzhledem ke krátké době nemohu říci výsledky s definitivní platností, ale první náznaky dávají reálnou naději, že se situace zlepší. Tím nechci tvrdit, že bude pitné vody nadbytek. V té kritické době jsme zjistili, že šetření s vodou je pro mnohé občany i závody neznámý pojem. Pokud budou všichni s pitnou vodou uvážlivě nakládat a nenastanou nějaké komplikace, které nelze předem předpokládat, nemusí k podobné situaci docházet.

O ŠPAČKOVI

Špaček patří ke známým opeřencům a těžko si jej můžeme splést s nějakým jiným. Na jaře v době zásnub má jeho černé peří nádherný zelený až červený lesk s drobnými bílými tečkami. V červenci pelichá a jeho peří se stává kropenatým, křídla jsou hnědá a také zobák přechází ze žluté do hnědé. A to už je podzim a v tomto šatu od nás špaček odlétá.

Patří mezi naše nejčasnější posly jara, v nížinách se objevuje někdy už v únoru. Hned po příletu obsazuje svůj hnízdní revír, především vhodnou dutinu, kterou bývají nejčastěji špaččí budky. Zmínky o nich se objevují již koncem 16. století v Itálii, později v Nizozemí a Slezsku. Tehdy ale nebyly budky zavěšovány ze stejných důvodů jako dnes, špaček býval součástí jídelníčků. Rozvěšování špaččích budek z ochranářských důvodů u nás začalo v polovině minulého století, pravděpodobně nejprve v podhůří Krkonoš. Odtud se tento zvyk rychle rozšířil po českých zemích, na Slovensku jen místy, a proto je tam špačků méně.

O hnízdní dutinu svádějí špačci tuhé boje nejen mezi sebou, ale i s nezvanými hosty, kterými bývají nejčastěji vrabci, okupující budku přes zimu. Hned po obsazení budky začíná tok. Zatím co samička vystýlá hnízdo stébly, trávou i větvičkami, sameček se věnuje zpěvu.

Koncem dubna až v květnu se v hnízdní dutině objevuje 5 - 6 zelenomodrých vajec, na nichž se v sezení oba partneři střídají. Mláďata se líhnou za 14 dní, za dalších 14 dní už dosahují konečné váhy a počnou se opeřovat. To už nejsou krmena v dutině, ale s halasným křikem čekají se zobáky vystrčenými ven. Ve stáří třech týdnů opouštějí budku. Rodiče se o ně ještě několik dní starají, pak se mladí začnou shlukovat do hejna a shánět si potravu sami. Část starých hnízdí počátkem června ještě jednou. Ostatní se přidávají k mladým a spolu s nimi navštěvují především třešňové sady. Od srpna do půle září létají desetitisícová hejna špačků po strništích a hlavně vinicích a lhali bychom, kdybychom tvrdili, že z toho mají vinaři radost. Snaží se této záplavě bránit různými zbraněmi méně či více účinnými. Přesto ale nelze považovat špačky jednoznačně za škůdce. Vždyť se živí i hmyzem, zejména v době krmení mláďat.

Josef Ptáček

SPORT

DIAGNÓZA TIŠNOVSKÉ KOPANÉ:

Stadium pozvolné rekonvalescence

V jednom z prvních článků o kopané, které náš časopis před lety přinesl, byla už v titulku položena otázka, zda tišnovští fotbalisté postoupí do 1. A třídy. V té době byl celek opravdu na špici 1. B třídy, ale pak už se jen padalo dolů. Do okresního přeboru, do 3. třídy a letos před zimní pauzou dokonce hrozil sestup do základní soutěže. Bohudík už k tomuto kroku do společnosti nejslabších fotbalových mužstev nedošlo, přece jen je však 8. místo ve třetí třídě chudinkou vizitkou pro devítitisícové město. Cítí to jistě i diváci, kterých chodí na Ostrovec čím dál míň, přestože fotbal stále je a dlouho ještě bude jedničkou mezi všemi sporty.

Jak je možné, že se v Tišnově nenajde 15 - 20 hráčů, kteří by byli schopni vykopat důstojnější soutěž? Jsou si funkcionáři vědomi toho, že to s fotbalem u nás je na pováženou? Nechybí oddílu zdravá sebekritika? Tyto otázky jistě pálily na jazyku nejednoho z těch, kteří kopanou aspoň zběžně sledují a v podobném duchu jsem proto nakousl i rozhovor s trenérem A mužstva Pavlem Mužíkem. Hned jeho první slova - „výbor ani trenér nejsou se současným stavem spokojeni" - jsou vlastně odpovědí na druhou i třetí otázku současně. Žádné růžové brýle si tedy muži kolem kopané nenasadili, třebaže nedávno vzešlo tu a tam téměř od pramene pár výroků, které nasvědčovaly spíš opaku. Stejně jako řada diváků jsou tedy i funkcionáři toho názoru, že nejméně 1. B třída by zavdávala podnět k určité spokojenosti. Současné balancování ve středu tabulky o dva stupně nižší je podle trenéra Mužíka způsobeno tím, že od roku 1971 se až na výjimky v mužstvu neuchytil téměř nikdo z mladých, což bylo zaviněno zanedbáním výchovy zejména dorostu. Mužstvo mělo stavět na hráčích do 25 let, kteří se vrátili z vojny, ale ti nebyli prakticky žádní. Slabé ročníky dorostenců v uplynulých letech se pak podepsaly na současných výsledcích. Zdá se, že toto vysvětlení není zdaleka jen trenérovým subjektivním názorem, neboť nynější výbor právě práci s mládežnickými družstvy přikládá hlavní váhu. Starší žáci již letos postoupili do okresního přeboru (ve své skupině neprohráli ani jeden z 18 zápasů a ukončili ji se zajímavým skóre 108 : 41) a minimálně tam by měli v příštích létech setrvat. Dorostenci svou skupinu okresního přeboru vyhráli s náskokem 5 bodů a postup do 1. třídy prohráli v kvalifikaci se Sokolem Žabčice teprve po penaltovém souboji. Už dlouho nebyla v Tišnově tak dobrá parta kluků jako letos a právě řada dorostenců má být oživením a vzpruhou pro A mužstvo. Počítá se s technickým záložníkem Koudelkou (jemuž však prozatím tvrdá hra, pro nižší soutěže samozřejmá, nesedí), s dalším hráčem středu pole Jindřichem a s útočníky Hovorkou a Křivánkem. Navíc se vrátil z dorostu Zbrojovky stoper Kotouček, který by navzdory menší postavě měl být jedním z pilířů obrany. Nejtalentovanější ze všech, teprve 15letý Steinhauser, byl naopak uvolněn do Brna, kde by se rovněž v barvách Zbrojovky mohl vypracovat v dobrého hráče. Úspěšné mládí tedy alespoň částečně překrylo chmury a proto je třeba mnohým z těch, kteří se kolem úplné i odrostlejší drobotiny točí (Mlčoch, Paleček, Tillhon, Pilný, Mašek aj.), poděkovat s dovětkem „jenom vytrvat". Jak to nyní vypadá s áčkem, které pochopitelně zůstane mě-

řítkem kvality tišnovského fotbalu? Se zadními řadami nejsou problémy - brankář Uryč a obranná čtveřice Polák - Brychta - Buček - Harák patřila v uplynulé sezóně k tomu nejlepšímu, co v celku vůbec bylo. Zejména 21letý Polák se nenápadně vypracoval v tvrdého a spolehlivého zadáka, který se nebojí ani občasných výletů k brance soupeře a jako jeden z mála dokáže solidně vystřelit. V záloze už to skřípe víc - naprosto zde chybí konstruktivní tvůrce hry, individualita, která by dokázala vtisknout hře smysl. Trenér přiznává, že 2 - 3 hráči by k podobné funkci měli předpoklady, ale nechce je jmenovat. Můj názor je ten, že ze současného kádru k tomu má nejblíž Králík, který má dostatek techniky i hráčského přehledu, ale musel by podstatně zlepšit „fyzičku". Útok - to je slzavé údolí tišnovského fotbalu. Koncovka, střela, gól - nezbytné koření fotbalu - to jsou pro naše forvardy, zdá se, pojmy příliš vzdálené. Nedávno jsme ještě mohli občas zatleskat pohotové a vydařené střele Pavla Habarta, dnes už nikomu. Převládá zbrklost, nemohoucnost, nedostatek odvahy a z toho všeho vyplývající nemožnost vtipného kombinačního zakončení akce. Zbytečné je také mluvit o systému hry, který jsou hráči podle slov trenéra Mužíka schopni realizovat tak v jednom zápase ze čtyř. Co je potřeba naopak fotbalistům přičíst k dobru, je podstatně zlepšený přístup k tréninku, který mají asi na svědomí Flamich, Kovář, Harák a další starší hráči, jimž se už v zimě svou pílí a poctivostí podařilo vyburcovat ty mladší k zvýšené iniciativě. Ze tří jmenovaných však už pouze Flamich zůstává aktivním hráčem (třebaže jsme mu v loňské anketě udělili cenu pro sportovce končícího se závodní činností). Harák a Kovář se rozloučili prakticky po dvou desítkách let, když ještě na sklonku kariéry patřili k nejlepším.

Kopaná je krásná a populární hra, Rád bych věřil tomu, že se v Tišnově podaří dostat ji zpět na odpovídající pozici a že pracovníci neusnou předčasně na vavřínech po dosavadních, zatím jen dílčích úspěších. Náš fotbal dnes obklopuje určitě zdravější atmosféra než před časem a bylo by třeba, aby ji pomáhala dále ozdravovat i sportovní veřejnost, která se do značné míry k tomuto sportu odvrátila zády. Přijďte povzbudit, ale pozor!: rádobyodborné zatracování hráčů od postranní lajny nikomu nepomůže! Rekonvalescenci ještě nemocného fotbalu urychlíte coby fanoušci jen těmi ryze sportovními prostředky.

V. Seyfert

Tišnovští žáci jsou mezi fotbalisty nejúspěšnější. Foto Milan Loskot

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

8. pokračování

PÍŠE: JOSEF KADLEC

Za podzimní sezónu sehráno celkem 17 zápasů, z čehož připadá na:

I. mužstvo staré	6 zápasů,	1 vítězný,	4 porážky,	1 nerozhodný	16 : 18
II. mužstvo staré	2 zápasy,	1 vítězný,	0 porážek,	1 nerozhodný	9 : 3
III. mužstvo staré	2 zápasy,	1 vítězný,	1 porážka,	1 nerozhodný	7 : 4
I. mužstvo nové	4 zápasy,	2 vítězné,	1 porážka,	1 nerozhodný	12 : 4
II. mužstvo nové	1 zápas,	1 vítězný,	0 porážek,	0 nerozhodný	7 : 0

Činnost odboru házené omezila se všeho všudy na 2 zápasy, a to se ŽDSK 5 : 5 a komb. Židenice 4 : 20. Tento velký neúspěch měl za následek úplné přerušení veřejného vystupování naší házené. Družstvo z podzimní sezóny nemohlo se ani z daleka přirovnati s družstvem jarní sezóny, z něhož několik hráček odešlo a nebylo možno je nahraditi.

Za období letošního roku konány byly 4 členské schůze, jedna mimořádná valná hromada a výborová schůze konaly se pravidelně každý týden.

Počet členů měl náš klub koncem roku 189, z toho 19 přispivajících. Posledním naším podnikem byla mikulášská zábava 11 prosince. Jest jistě přáním všech, aby příští naše činnost projevovala se lépe než v podzimní sezóně a proto provolávám další činnosti SK Tišnov - Hip zdar!

Tato celoroční zpráva je sice přehledná, avšak stručná, která stačila pro ty, kteří tehdejší dobu prožívali. Považuji proto za vhodné, obohatit zprávu ještě o několik zajímavostí, které v tom roce probíhaly.

Jsu to zaprvé bojůvky brněnských funkcionářů o zřízení řídící organizace - župy. Toho roku jezdil do župy náš delegát V. Hlaváček, který pak o jejím jednání podával zprávy výboru. Župa vznikla již v r. 1919 z popudu klubů, které vyrůstaly jako houby po dešti a kterým jezdit se vším do Prahy bylo neúnosné. V dalším roce, tj. v r. 1920, župa téměř zanikla pro roztržku při řešení otázky amaterismu a profesionalismu. Proti ní vzniklo nové ústředí - amatérská unie. Vznikly tak dvě vrcholové organizace vzájemně si konkurující a kluby nebo i jednotlivci toho často zneužívali. Byli-li svojí organizací potrestáni, přeběhli do druhé. Trvalo to ještě nějaký rok, než boj mezi funkcionáři a ústředími skončil a po dalších organizacích České obci sportovní a po Všesportovním výboru ustálil se Český svaz fotbalový.

Věrní fandové: zleva Bělohlávek, Magda, Bělohlávková, Magdová, sestry Parolkovy, vzadu Adamec a Kvasnica.

Dále se ve zprávě říká, že I. mužstvo z jara sice vyhrálo svoji třídu, ale na podzim jejich výkon natolik klesl, že muselo být vyměněno. Již v jarní sezóně odešli naši hostující dobří hráči Slavíček a Zika. Podzimní sezóna byla zahájena touto sestavou: Crha, Vrchlabský Al., Nejez, Vrchlabský Jos., Svoboda Jarda, Kothbauer, Jeřábek, Pollak, Horáček, Meduna, Macků.

Prvních pět utkání prohráli, pasivní skóre bylo 16 : 18 a proto bylo 12. října mužstvo rozpuštěno. Nové mužstvo vyhrálo zbývající čtyři utkání s aktivním skórem 12 : 4 a hrálo v této sestavě: Wágner Ant. 17 r., Nejez 17 r.,

Řezáč 16 r., Konečný 18 r., Drbal 20 r., Křivánek Al. 21 r., Denk 18 r., Pokorný VI 17 r., Meduna 20 r., Opatrný 20 r., Macků 20 r.

Tím postoupilo III. mužstvo jako druhé: Bauer Sl., Vitula Sl., Sadecký, Feistl, Přibík, Dosoudil, Major Ant., Grünwald J., Parolek, Bauer Gusta, Macků J.

A jak to při takových výměnách hráčů bývá, již známe. Provází ji mnohá rušná diskuse jak ve výboru, tak i mezi hráči. Někteří s tím nesouhlasí, vyřazení hráči mají své sebevědomí a cítí se dotčeni. Taková situace se hned pozná na celkové práci klubu, samozřejmě v nepříznivém světle. Výbor se scházel a nescházel, zápisy schůzí se nepsaly, některé úkoly se neplnily. Jen málo vytrvalců drželo klub ke konci roku nad vodou a snažilo se do příštího roku přivést ho opět do normálních kolejí.

Konec roku zakončíme opět jednou písní, která byla zpívána na podzim na jednom klubovním večírku Nápěv je Teče voda, teče . . ., autor opět Láďa Macků.

Teče voda, teče,
přes naše Pastviska,
kde Vašek Majorůj
na píšťalku píská.

Na píšťalku píská,
zní to přes tři hony,
že už odstavili
naše primadony.

Zapsáno si žádám
míti v protokolu,
kolik v barvách SK
nastřílel jsem gólů!

V r. 1922 řídil klub opět Bedra Kothbauer. Výborové schůze však často vynechává, prý pro nedostatek času. Ve výboru pracují VI. Macků, Grünwald, Přibík, Svoboda M., Major M., Hlaváček, Meduna a někdy docházejí Seyfert, Bauer Sl., Bauer G., Wágner Ant. Většina z nich však dochází do výboru nepravidelně a v práci klubu je to cítit. Navíc je pokladna opět prázdná, již v měsíci březnu jsou pasiva přes 6000 Kčs.

Výbor opět provádí různá úsporná opatření: je odřeknuto úrazové pojištění hráčů (každý hraje na vlastní riziko), hráči jsou povinni zakoupit si vlastní černobílé štulpny, doporučuje se hráčům, aby si kupovali vlastní kopačky, prali doma svoje dresy, sami si opravují míče atd. Spořitelna navíc odmítá přislíbený dar. Tím více je vítaný dar obce, která věnuje klubu 600 Kčs. Bedra opět půjčuje 2000 Kčs. V únoru pořádá klub ples, v březnu členský večer. Účel to splnilo, nějaká ta stovka vylepšila pokladnu.

Pro neplacení členských příspěvků je vyškrtnuto 30 členů, další vystoupili sami. Stav členů klesl na 157. Za nové členy byli přijati Richter Lad., Svitavský B., do dorostu Sedmera Vl., Kulhánek J., Urban V., Vašek Vl., Jar. a Ant. Komprsovi, Fárník Fr., Homolka L., Mašek R., Kothbauer Mir., Skupina Jar., Hubáček Otto, Peňáz Jos., Pavlík Jan.

Do jarní sezóny jsou postavena tato mužstva:

I.: Wagner A., Pavlík J., bratří Vrchlabští, Řezáč J., Nejez R., Svoboda M., Kothbauer B., Křivánek Al., Přibík Ant., Meduna, Pokorný, Richter, Svoboda Jar.; náhr.: Drbal a Svoboda Jos.

II.:Bauer Sl., Skupina, Konečný, Denk, Feistl, Opatrný, Parolek, Válka, Grünwald, Jeřábek, Benkovič, Otisk, Sadecký; náhr.: Kvasnica, Bauer G.

III.: Peňáz, Kubíček, Driml, Hliněnský, Slanina, Macků, Vondráš, Kothbauer A., Grünwald Fr., Hliněnský II., Prosecký.

Na jaře ve II. třídě bojovali s těmito soupeři: Rájec, Kr. Pole, Husovice, Makkabi, Rajhrad a Meteor Žabovřesky. Se všemi si dovedli dobře poradit, jak zní závěrečná zpráva klubu.

Začátkem února opět přišly na přetřes nějaké rozpory se Sokolem. Fotbalisté totiž uspořádali minulý rok mikulášskou zábavu s programem, ve kterém byly předneseny satirické verše. Takové, jaké byly po dlouhá léta přednášeny nebo zpívány zejména známým hercem a komikem Václavem Majorem. Tehdy však některým veršem cítil se být Sokol uražen a žádal satisfakci.

Pokračování v příštím čísle.

Kroužek džezbaletu vedený s. Tesařovou patřil v uplynulé sezóně k nejúspěšnějším kolektivům SZKP ROH. Na snímku Z. Juránka je záběr z vystoupení na motivy ruských lidových tanců.

TURNAJ V ROŽÍNCE

Podnikový výbor ROH Uranových dolů v Dolní Rožínce je pořadatelem II. ročníku fotbalového turnaje neregistrovaných hráčů nad 35 let, který se uskuteční v neděli 9. září v Tišnově na Ostrovci. Začátek je v 7.30 hodin, účastníky budou mužstva Kuřimi (loňský vítěz), Moravských Knínic, Tišnova. Čtvrtým družstvem je populární celek FLAMENGO Dolní Rožínka. Turnaj je pořádán v rámci oslav Dne horníků, za reprezentanty jednotlivých týmů nastoupí řada známých fotbalistů minulých let. B. T.

Půjčovní doba v MěLK

pro dospělé: po, st 8-12; út, pá 13-18
pro děti: po, st 13-18
pobočka Tišnov II: út 15-18

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KRUH PŘÁTEL HUDBY

Ukončil první abonentní koncertní sezónu. Dle provedeného průzkumu u některých členů a podle vyhodnocení výboru KPH lze konstatovat, že byla úspěšná a na vysoké umělecké úrovni. Ve spolupráci s Českým hudebním fondem podařilo se zajistit a finančně uhradit vystoupení takových špičkových komorních těles, jako je Janáčkovo kvarteto, Foerstrovo dechové kvinteto, Kvarteto Bacewicz z Polska a dalších.

V sezóně 1979/1980 chceme našim hudebním příznivcům umožnit opět co nejnáročnější hudební zážitky a tím získané členy KPH nejen udržet, ale počet zájemců o dobrou vážnou hudbu ještě rozšířit, protože jen stálá členská základna nám umožní zajistit další špičková hudební tělesa a sólisty.

Pro nastávající sezónu nabízíme tento program:

říjen 1979 - Pěvecký koncert -
Richard Novák (zpěv)
Gita Abrhámová (zpěv)
Helena Kružíková (melodram)
Pavel Kuchař (klavír)

listopad 1979 - Houslový koncert -
IGOR POLITKOVSKIJ
koncertní mistr SSSR

únor 1980 - Kvarteto města Brna -
beseda se současným hudebním skladatelem

březen 1980 - Večer staré hudby -
duo flétna a kytara
Vítězslav Drápal
Milan Zelenka

červen 1980 - KONCERT laureátů mezinárodních soutěží

Přední československý houslista
VÁCLAV HUDEČEK vystoupí v Tišnově na koncertu v sále SZKP ROH v neděli 16. září v 19.30 hodin.

Kruh přátel hudby se těší opět na vaše přihlášky a přeje mnoho pěkných zážitků v příští sezóně.

Cena pernamentní vstupenky bude cca 60,- Kčs.

KPH Tišnov

LETNÍ KINO

1. so, 2. ne - 20.30 hodin
NEPŘEMOŽITELNÝ BUKANÝR (širokoúhlý)
Americký barevný film. Odvážný dobrodruh, který vzbouřil Karibské moře.
Vstupné 8 Kčs

4. út. - 20.30 hodin
KENTAUŘI
Český barevný film. Dramatický obraz dnů, které rozechvěly celý svět.
Vstupné 6 Kčs

6. čt. - 20.30 hodin
VLČÍ STOPOU **(širokoúhlý)**
Sovětský barevný film o legendárním hrdinovi občanské války G. I. Kotovském.
Vstupné 7 Kčs

7. pá, 8. so, 9. ne - 20.30 hodin
NELITOSTNÝ SOUBOJ
Francouzský barevný film. Lino Ventura v hlavní roli kriminálního příběhu.
Vstupné 6 Kčs

10. po, 11. út - 20.30 hodin
JÁ JSEM STÉNA SMRTI
Český barevný film.
Vstupné 6 Kčs

13. čt - 20.30 hodin
CESTA RAJSKÉ SMRTI
Italský barevný film. Dramatický souboj s pašeráckým gangem.
Vstupné 6 Kčs

14. pá, 15. so, 16. ne - 20.30 hodin
KŘIDÝLKO NEBO STEHÝNKO ? (širokoúhlý)
Francouzská filmová komedie. Louis de Funes v roli gastronomického krále.
Vstupné 8 Kčs

17. po, 18. út - 20.30 hodin
DOMINO
Americký barevný film. Vzrušující osud muže, který vyměnil bezpečí za mřížemi za nejistotu na svobodě.
Vstupné 6 Kčs

20. čt - 20.30 hodin
ČERNÝ MEČ
Španělský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

21. pá, 22. so, 23. ne - 20.30 hodin
ŽELEZNÝ ŠÉF
Italský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

25. út - 20.30 hodin
VRAŽEDNÉ POCHYBNOSTI
Český barevný film. Kriminální drama o muži, který chtěl být sám.
Vstupné 6 Kčs

27. čt - 20.30 hodin
SOUDCE ZVANÝ ŠERIF
Francouzský barevný film. Dramatický boj policie proti zločinecké organizaci.
Vstupné 6 Kčs

28. pá, 29. so, 30. ne - 20.30 hodin
KULOVÝ BLESK
Český barevný film. Největší akce v dějinách stěhování.
Vstupné 6 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

2. ne - 9.30 hodin
KOŤÁTKO HAF
Sovětský barevný film.

9. ne - 9.30 hodin
IVANA V ÚTOKU
Český barevný film.

16. ne - 9.30 hodin
MODRÉ SVĚTLO
Barevný film NDR.

23. ne - 9.30 hodin
ŠKYTAVÉ ŠTĚNĚ
Polský barevný film.

30. ne - 9.30 hodin
POŠTOVSKÝ PANÁČEK
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 1183-79 - 45612/79-Lá 170

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 1979 Ročník X Číslo 10

Den Československé lidové armády slavíme 6. října na počest výročí zahájení karpatsko-dukelské operace v r. 1944, jež významnou měrou přispěla k osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou. Po boku sovětských vojáků bojoval zde i 1. československý armádní sbor. Urputné boje v obtížných přírodních podmínkách si vyžádaly mnoho tisíců životů jak sovětských, tak i československých vojáků. Že to nebyly oběti marné, dokázal další vývoj nejen v průběhu války, ale i po ní.

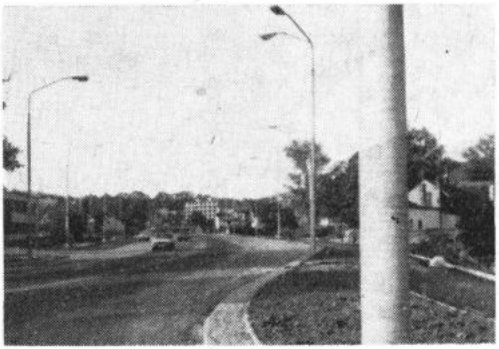
Vybudováním nového lidově demokratického státu v roce 1945 se uskutečnilo přání i všech těch padlých, které bylo v souladu s vůlí zdrcující většiny národa: Nedopustit, aby se vrátily staré předválečné poměry.

První československý armádní sbor se stal základem nově založené Československé lidové armády. Byla a je to armáda, v jejímž názvu bychom rádi dnes zdůraznili slovo lidová. Poprvé v našich dějinách se totiž armáda postavila do služeb lidu, k ochraně zájmů těch, kdož pracují. My dnes víme, že za celou dobu své pětatřicetileté existence se tomuto svému cíli naše armáda nikdy nezpronevěřila. Ukázaly to události v únoru 1948, kdy ústy tehdejšího ministra obrany generála Ludvíka Svobody bylo vyjádřeno základní krédo československých vojáků, že ČSLA nikdy nepůjde proti svému lidu.

Dnes je naše lidová armáda součástí velkého společenství armád sdružených ve Varšavské smlouvě, jež chrání pokojný mírový život v zemích tábora socialismu.

Vojáci plní nejen své povinnosti služební, ale jsou připraveni kdykoliv pomoci i v případě přírodní katastrofy, při povodni, požáru apod. S vojáky se setkáváme též na naší trati Brno – Havl. Brod, kdy za jejich pomoci nově opravená dráha bezpečně může přepravovat více vlaků než dříve.

Vážíme si jejich práce a při příležitosti svátku Dne armády bychom jim rádi vyjádřili náš dík za vše, co pro společnost dělají. (i)

V červenci se rozzářila nová světla na nedávno dokončené komunikaci v prostoru Cáhlovská ulice – nový most přes řeku Svratku – křižovatka za Červeným mlýnem. Dokonalé osvětlení zajišťuje padesát výbojkových a čtyři sadová svítidla. Osvětlení vybudovali brigádnicky pracovníci Železničního stavitelství závodu 05 Brno – BSP techniků závodu ve spolupráci s n. p. Silnice Brno. Podařilo se jim tak odevzdat ve vzorné kvalitě dílo v hodnotě 630 tisíc korun.
Foto a text: Václav Borek

Pravidelným cvičením si požárníci udržují dobrý fyzický stav, který je velmi důležitý při výkonu náročného povolání.
Foto na titulní straně Milan Loskot.

NA SLOVÍČKO S POŽÁRNÍKY

Poslední letošní srpnovou sobotu patřilo fotbalové hřiště tišnovského Baníku požárníkům. Ne, nehořelo zde, ale požárníci měřili své schopnosti při soutěži v požárním sportu - probíhal již druhý ročník soutěže o pohár rady MěNV v Tišnově. A mezi tím, co účastníci soutěže absolvovali jednotlivé disciplíny - překážkový běh jednotlivců na 100 m, překážkový štafetový běh na 400 m a požární útok, byla příležitost pohovořit s náčelníkem VPÚ Tišnov a současně náčelníkem dobrovolných požárníků npor. Zdeňkem Melkesem. Dozvěděli jsme se, že letos si požárníci nemohou stěžovat na nedostatek práce, od začátku roku vyjeli celkem k 66 požárům. Byli to většinou lesní požáry - celkem 30, které vznikly od rozžhavených okují z brzd vagonů a také od odhozených zápalek nebo nedopalků cigaret cestujícími. Dalších 14 požárů bylo zapříčiněno vypalováním staré trávy, i když vypalování trávy je zákonem zakázáno. Velké požáry byly v Synalově, kde vznikla na obytném stavení po požáru od blesku škoda 40 000 Kčs, 80 000 Kčs škoda byla zaznamenána při požáru pásového dopravníku v čebínské vápence.

Požárníci se však snaží požárům předcházet - letos provedli přes 350 preventivních prohlídek v obytných domech a 37 v malých provozovnách. Hlavními závadami, které byli zjištěny, je nevhodné skladování hořlavých materiálů na půdách a v garážích, neodborná elektrická instalace a také nevhodná topidla. Z každé kontroly je proveden zápis, kde jsou také uvedeny závady, často se však stává, že závady nejsou odstraněny - tyto přestupky budou projednávány v komisi veřejného pořádku MěNV a budou i vyvozovány finanční postihy.

Úspěšní byli tišnovští požárníci i při soutěžích a navázali tak na loňský

Npor. Melkes v rozhovoru s předsedou MěV NF s. Volenou.

úspěch na soutěži v Berlíně, kde zvítězili mezi profesionálními i dobrovolnými jednotkami a Aleš Čejka byl nejlepší mezi jednotlivci. Ve vítězném družstvu z letošní okresní soutěže byli čtyři členové z Tišnova, J. Musil, I. Mičánek, J. Doušek a I. Cibulka, kteří bojovali i v krajském kole.

Požárníci se starají i o dorost, uspořádali brannou hru pro pionýry obou ZDŠ, které se zúčastnilo přes 50 dětí, kroužek, který vede Jar. Špaček se opět zapojil do branné hry Plamen a nakonec obsadil 3. místo v okrese. Zaměřují se také na výchovu dětí, vždyť právě v letošním roce je k tomu důvod. V ZDŠ na Gottwaldově ulici si dva žáci hráli s doma vyrobenými raketami, došlo k požáru šatny a na zařízení a na oblečení žáků, které bylo v šatně, vznikla škoda 10 000 Kčs. I když s námi npor. Melkes hovořil, stále sledoval dění na hřišti a udělovál pokyny. A požárníci z Tišnova 1 ani tentokrát nezklamali, po druhé v soutěži o pohár rady MěNV zvítězili. A my vám přibližujeme jejich soutěž několika snímky M. Loskota.

– ok –

VŽDY S ÚSMĚVEM

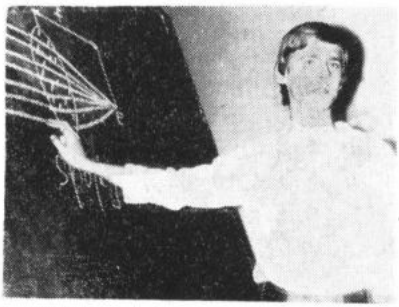
Před časem jsme měli možnost přečíst si v Tišnovském kulturním zpravodaji zprávu o velmi vkusně adaptovaném interiéru tišnovské spořitelny. Je opravdu potěšením tam přijít, ale snad ještě víc než krásné zařízení člověka potěší usměvavé a vždy přívětivé tváře za přepážkami. Než jsem se rozhodla tuto zprávu napsat, mluvila jsem s mnoha lidmi, zástupci podniků a organizací, v poslední době se zástupci ZV MEZ Drásov, kteří vypravovali pro svoje zaměstnance – zlepšovatele zájezd do Polska. Všichni shodně vděčně a s uznáním oceňují nevšední ochotu a maximální snahu poskytnout službu, pomoc, radu do nejzazších možností, bez známky nervozity či špatné nálady. Není to tak samozřejmé, jak by si někdo řekl, vždyť opačných a odstrašujících případů lhostejnosti a neochoty máme kolem sebe na každém kroku dost. A soudružky z tišnovské spořitelny (i s. Willmann, který zde zastupuje) mají jistě také svoje soukromé starosti, problémy, trápení, se kterými je mnohdy těžké se vyrovnat. Dovedou se však přes ně přenést, takže jejich pracoviště by mohlo být po všech stránkách vzorem mnohým jiným.

M. Brichtová

ÚSPĚŠNÝ FOTOKROUŽEK MLADÝCH

V klubovně na Hrádku se každý týden pravidelně scházejí pod vedením Zdeňka Juránka mladí fotografové. Loni v květnu začínal kroužek s několika nadšenci, avšak na konci roku měl již 25 členů. Do kroužku začala také chodit děvčata z Modety a žáci ze ZDŠ Gottwaldova a Smíškova. Boris Ivanisko se dostal se svými snímky do soutěže Tišnov a Tišnováci, což byl opravdu úspěch. V nynější době má už kroužek 30 členů, kteří pracují ve čtyřech skupinách, aby se mohli vůbec „vtěsnat" do místností dnešní klubovny. Na pravidelných schůzkách pod vedením svého obětavého vedoucího se učí teorii a také probíhají praktické ukázky práce s fotomateriálem. Tišnovští občané se mohli již seznámit se snímky mladých fotografů tohoto agilního kroužku, jehož zřizovatelem je SZK ROH v Tišnově, ve výloze samoobsluhy u Štěrbů, ale také v TKZ. Po nedávném letním soustředění se fotokroužek mladých opět dal do práce a připravuje se nyní na další ročník fotoamatérské soutěže „Tišnov a Tišnováci".

(vb)

Z hodiny teorie. Foto: Z. Juránek

NEPŘEHLÉDNĚTE

Uzávěrka soutěže fotoamatérů TIŠNOV A TIŠNOVÁCI je 31. října. Dne 27. října se koná tradiční TIŠNOVSKÁ PADESÁTKA.

MONOGRAFIE O ZAHOŘANSKÉM

PhDr. A. B. Král, CSc., je autorem monografie o Josefu Zeithammelu-Zahořanském, která byla vydána Městským muzeem a galerií v Dačicích k letošnímu otevření Síně Josefa Zeithammela-Zahořanského.

V části Život a dílo zasvěceně vykládá dr. Král pozoruhodné dílo umělce, od jehož skonu nás už dělí bezmála třicet let, a to podle žánrů, jimž se věnoval. Zahořanského krajiny jsou mocné nejen uměním, ale i myšlenkou, mají hodnotu dokumentu, monumentu a proroctví. Na jeho zátiších hodnotí historik umění dr. Král především dokonale vyváženou kompozici, zvládnutí prostoru a precizní malířskou techniku. Malířovy portréty vystihují typičnost povahy a jejich vnějších znaků a jsou umocněny i začleněním do prostoru či interiéru. Na Mistrově grafice vyzdvihuje autor vždy sociální přístup k danému tématu.

V oddíle Na listech korespondence je publikována řada dokumentů, které dokládají úzké přátelství se svým učitelem Maxem Švabinským, národními umělci Josefem Horou a Petrem Bezručem.

Zajímavé poznatky přináší i část nazvaná Očima vzpomínek, především k vztahu s Petrem Bezručem (vzpomíná jeho žena Božena Zahořanská, bytem Tišnov, Jugmannova 754) a o jeho osobě samé (O. Blažej a JUDr. E. Hoepp).

Dále brožura přináší seznam prací ve veřejném majetku a přehled základních životopisných i jiných dat umělcových. Obrazová část přináší 20 reprodukcí charakteristických děl.

Čtyřicetistránkovou publikaci je třeba hodnotit jako velmi zdařilou základní informaci o umělci, jehož dílo si zasluhuje stále pozornosti. (i)

Tišnov má v amatérské výtvarné tvorbě hodně vyznavačů. Po úspěchu tři členů Klubu přátel výtvarného umění A. Barana, K. Koudelky a M. Ochrymčukové se klub rozhodl uspořádat podzimní výstavu výtvarníků-amatérů, na které budou mít možnost představit se nejlepší z nich. Informace o této výstavě budou zveřejněny na vývěsce KPVU v Knize.

Klub také připravuje zájezd do Hutiska na návštěvu ateliéru malíře Podešvy a míst spjatých s J. F. Karasem. (vb)

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 10. **Anna Šťastová,** Dvořákova 751
8. 10. **Cecilie Krejčí,** Trmačov 205
23. 10. **Bohumír Vojta,** Na loukách 393
23. 10. **Alfréd Willmann,** Leninova 1628

75 let se dožívají:

3. 10. **František Rambousek,** Troubná 1042
4. 10. **Vlasta Rezníčková,** U Humpolky 1510
10. 10. **Františka Pešková,** U Lubě 736
21. 10. **Marie Palečková,** U Lubě 372

80. a vyšší narozeniny oslaví:

8. 10. **Marie Holcová,** Husova 695. Dožívá se 86 roků.
8. 10. **Marie Bittmannová,** Leninova 1631. Dožívá se 81 roků.
9. 10. **Josef Iványek,** Fučíkova 1230. Dožívá se 80 roků.
12. 10. **Terezie Divišová,** Komenského 1100. Dožívá se 82 roků.
12. 10. **Terezie Fillová,** Leninova 1626. Dožívá se 81 roků.
12. 10. **Marie Herzliková,** Bezručova 247. Dožívá se 81 roků.
13. 10. **Jaroslav Endlicher,** B. Němcové 1156. Dožívá se 81 roků.
14. 10. **Hedvika Bílá,** Revoluční 726. Dožívá se 85 roků.
15. 10. **Hedvika Jelínková,** Trávníky 1310. Dožívá se 82 roků.
19. 10. **Aloisie Šimková,** Majorova 410. Dožívá se 81 roků.
22. 10. **Marie Málková,** Husova 694. Dožívá se 88 roků.
25. 10. **Marie Odehnalová,** Nerudova 551. Dožívá se 85 roků.
25. 10. **Ida Vietzová,** Erbenova 948. Dožívá se 81 roků.
30. 10. **Božena Zenotti,** Králova 1670. Dožívá se 84 roků.
30. 10. **František Šmarda,** Družstevní 519. Dožívá se 80 roků.

Narození

v červenci 1979:

3. 7. Kateřina Kundýsková, Leninova 1629
5. 7. Eva Kebeková, Jiráskova 828
6. 7. Zdeňka Bučková, Leninova 1625
7. 7. Yveta Jedličková, Halasova 993
7. 7. Jitka Pochopová, Brněnská 157
8. 7. Antonín Stejskal, Palackého 1023
9. 7. Petr Hvizdal, Osvobození 1652
11. 7. Pavel Jakeš, Jamborova 937
12. 7. Petra Neklapilová, Dvořákova 613
13. 7. Monika Jenešová, Králova 1669
13. 7. Rostislav Škarek, U Humpolky 1509
15. 7. Pavel Dvořák, Klášterská 369
15. 7. Pavel Knoflíček, Družstevní 556
18. 7. Erika Kozáková, Králova 1677
18. 7. Lucie Králiková, Hornická 944
19. 7. Jana Zvěřinová, Osvobození 1650
20. 7. Magdalena Hytychová, Jamborova 1536
24. 7. Petra Konečná, Osvobození 1651
28. 7. Ladislav Ochotný, Rudé armády 897
31. 7. Martin a Petra Xaverovi, Králova 1678

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Z našeho středu odešli...

Zemřeli ve II. čtvrtletí 1979:

5. 4. Ludmila Čičatková (1905), Purkyňova 1685
5. 4. Marie Plevačová (1910), Jiráskova 505
15. 4. Julie Tökölyová (1899), Hlinky 1117
17. 4. Božena Srbová (1903), Halasova 996
17. 4. Marie Hájková (1909), Rudé armády 711
22. 4. Františka Zdražilová (1914), Komenského 1099
24. 4. Josef Mrázek (1896), Komenského 1061
25. 4. Jaroslav Fogl (1906), Gottwaldova 431
27. 4. Ladislav Bárta (1934), Chodníček 1596
30. 4. František Svoboda (1925), Brněnská 325
3. 5. Josef Beran (1947), Smetanova 616
6. 5. Josef Keprt (1910), Svatopluka Čecha 885
7. 5. František Míček (1900), Chodníček 855
8. 5. Anna Chytrá (1897), Družstevní 562
11. 5. Leopolda Žurková (1925), Porta coeli 1001
15. 5. Ludmila Tikovská (1906), náměstí Míru 119
15. 5. František Sedláček (1923), Uhrova 1173
20. 5. Vincenc Handl (1910), Víska 1137
23. 5. Miroslav Plašil (1920), Wagnerova 830
28. 5. MVGr. Jaroslav Hobl (1890), Rudé armády 700
31. 5. Jaroslav Vácha (1923), Hanákova 457
1. 6. Josef Vráblík (1898), Hanákova 600
1. 6. Josef Šenk (1899), Hanákova 388
2. 6. Rudolfína Zenotti (1893), Mlýnská 141
12. 6. Jiřina Bíbová (1899), Jungmannova 754
12. 6. Zuzana Bilčáková (1902), Jamborova 938
14. 6. Juliana Stloukalová (1896), Halasova 993
17. 6. Marie Kolouchová (1902), Družstevní 564
26. 6. Antonín Pokorný (1928), nám. Míru 911

PODĚKOVÁNÍ

Upřímně děkuji svým přátelům a známým, kteří se zúčastnili posledního rozloučení s mým zesnulým manželem **Miroslavem Plašilem** v brněnském krematoriu. Současně děkuji za květinové dary.

Helena Plašilová s rodinou

Děkujeme za projevy soustrasti zejména zaměstnancům nemocnice při úmrtí naši drahé maminky a babičky **Marie Douškové.**

Rodina

Děkujeme za projevy soustrasti a účast při posledním rozloučení s paní **Zofií Bártovou.**

Jarmila Bártová, dcera s rodinou

Děkujeme všem, kteří dne 3. 9. 1979 doprovodili na poslední cestě pana **Františka Ondrouška.**

Zvláště děkujeme členům tišnovské organizace chovatelů drobného hospodářského zvířectva a zástupcům tišnovského závodu Brněnských papíren.

Dík všem i za slova soustrasti.

Rodina Ondrouškova

Zemřela PhDr. Marie Koutná

Dne 5. září 1979 zemřela v Brně ve věku 77 let PhDr. Marie Koutná, roz. Ondrouškova, někdejší odborná asistentka na filozofické fakultě UJEP v Brně.

V letech 1935-1945 učila na tišnovském gymnáziu češtinu a ruštinu. V r. 1940 vydala Spořitelna města Tišnova výbor z díla Josefa Uhra, k němuž napsala úvodní studii. (i)

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

HÁJEK A HAJANKY U TIŠNOVA

Vyjdeme-li si na vycházku přes Železné a vzhůru silničkou ke dvoru Stanovisko, přijdeme do míst velmi krásných a s neméně krásnými vyhlídkami po okolní zvlněné krajině, kdesi pod námi se skrývá Tišnov a Květnice se nám rýsuje docela netradičně, neobvykle.

Dějiny těchto míst nejsou příliš pestré, přesto stojí za zmínku. Nejstarší osadou je H á j e k, osada středověká a navíc se silnými vztahy k tehdejší drobné šlechtě v okolí Tišnova. Ve Vlastivědě moravské, Tišnovský okres od Václava Oharka lze nalézt nejzákladnější poučení. (Jiné dílo, modernější, které by překonalo tuto důkladnou práci, která byla napsána před 70 lety a vyšla po doplnění a úpravě po prvé světové válce, žel nemáme a asi dlouho se ani jiného nedočkáme.)

Většina dějin našich vesniček se začíná rozvíjet v písemných památkách až po založení šlechtických pozemkových knih, tzv. desk zemských, tedy těsně před polovinou 14. století. I dějiny Hájku vystupují z šera dávných věků až r. 1358, kdy bratr tišnovského rychtáře Vítka, který se připomíná r. 1354, Boreš, prodal vesničku Hájek se vším příslušenstvím Mikuláši z Heroltic. Tento Mikuláš byl z vladyckého rodu z Heroltic u Tišnova, jehož prvním známým členem je o generaci starší Herolt z Heroltic, vystupující již r. 1316. Rod měl ve znaku račí klepeta, červená na bílém nebo modrém štítě. Vesnička Hájek se připomíná v souvislosti s rodem z Heroltic ještě častěji (1364, 1379, 1406). Rod z Heroltic bychom mohli sledovat na Tišnovsku až do konce 15. století a jeho potomstvo žilo snad až na počátku století 17. Zpřízněni podle znaku byli s rodem z Vohančic a snad i ze Železného. Ale zajímavé je, že i s rodem (nebo jedním z početných rodů, které užívaly stejného jména) z Věže u Tišnova. V souvislosti s rodem z Věže se také mluví o Hájku naposledy, než se stal majetkem velkého feudálního celku na Tišnovsku. Upozorňuji zde laskavé čtenáře na svůj článek Jak zanikla „Věž" u Tišnova v TKZ ve dvojčísle červenec – srpen 1978, str. 104 a na starší články Věž u Tišnova v TKZ z února 1973 a článek Vohančice v TKZ z listopadu 1975, str. 146, tam najde čtenář dost potřebných citací, odkazů i náznaků souvislostí.

Dnes se chci vrátit ještě k jedné listině, která souvisí se zánikem „Věže" u Tišnova a hovoří dosti podrobněji též o vsi Hájku. Je to listina ze Státního oblastního archivu v Brně, fond E 10, list. H 5 z 25. července 1491, vydaná tehdy v tišnovském klášteře. Z xerokopie této listiny můžeme vyčíst nejen to, že Jan z Věže prodává abatyši Johance a konventu tišnovského kláštera a jeho věrným rukám Janovi z Lechvic a Václavu z Mezilesic za 115 zl. uher., které již byly složeny, své dědictví, že tedy touto listinou o prodeji statku Věž u Tišnova mizí rodina z Věže z Tišnovska a mizí nám dost důkladně, že se přes početnou literaturu a archiválie nemůžeme dopídit dalších osudů této zajímavé rodiny, resp. skupiny rodin, jejichž osudy byly předmětem i dlouhých článků (v souvislosti např. s rodinami pražskými stejného jména, viz. dlouhé pojednání, žel nepřehledné a málo světla do dějin Tišnova vrhající od Adolfa Raaba: Die bürgerlichen Familien vom Turm in Böhmen und Mähren, str. 447 až 464 v Zeitschrift des deutschen Vereines für die Geschichte Mährens und Schlesiens, 8. roč., Brno, 1904). Pro dějiny Hájku je zde zajímavé, že se v této listině dovíme i jména docela obyčejných, prostých poddaných, jak se tu a tam v listinách i v deskách zemských stávalo. Jan z Věže prodává své dědictví (nedovedeme zatím dost přesně určit, po kom je měl, snad po někom z rodu z Heroltic, např. Eliška z Věže z Tišnova byla manželkou Haška z Vohančic a připomíná se r. 1437, to je však vše velmi nejisté, ač lze sledovat i dále, její dcera Machna z Vohančic měla za manžela Jana Šlejhara, úředníka na Modřicích, ta se připomíná r. 1470 a tuto větev můžeme sledovati ještě dále) a poddané, v Hájku se jmenovali Řehoř a druhý Martin, v sousedním Uníně (což je vůbec i jinak zajímavý vztah k rodu z Věže) byl to Jan Ježův.

Zajímavá jsou i jména svědků na listině, alespoň jménem pro srovnání se staršími články: Beneš z Boskovic a na Černé Hoře a Štěpán z Lomnice a na Náměšti ze stavu panského, z vladyckého Jan z Nové Vsi a na Rodkově, Gedeon z Olešničky a na Moravci, Václav z Olešničky a na Kotvrdovicích a Matěj z Boru a na Žerůtkách (u Kunštátu).

Hajanky jsou malá osada, založená r. 1832 pro dělníky u dvora Stanovisko baronem Schellem (k tomu viz. můj článek v TKZ Tišnovský velkostatek na sklonku feudálního období, březen 1977, str. 30 n.) - Stanovisko je lokalita vůbec pozorohodná, leží na hranicích panství, obcí, farností, školních obvodů, nejstarší je možná vztah k Drásovu, kam je samota přifařena.

Vyjděte si do těch končin na nedělní odpolední procházku, nebudete litovat a vyhlídky do kraje jsou opravdu skvělé. - mt -

O tišnovském znaku

Nedávno vydaná publikace Znaky a pečeti jihomoravských měst a městeček (za redakce J. Dřímala a J. Štarhy) přináší údaje o vývoji našeho městského znaku. Podstatné části z knihy citujeme.

Tišnov je porvé zmíněn roku 1233. Konstancie, vdova po Přemyslovi I., založila kolem roku 1233 u Tišnova klášter cisterciaček, zvaný Porta coeli, u něhož vyrostla osada Předklášteří. Mezi darovaným zbožím byl i Tišnov, o němž se 7. prosince 1240 říká, že je trhovou vsí, a zůstal v majetku cisterciaček až do zrušení kláštera roku 1782. Z Tišnova se patrně hned ve 13. století vyvinulo městečko, které dále rostlo a ke konci 13. a v první čtvrtině 14. věku nabývalo charakteru města. Dosvědčují to listiny Přemysla II. z 2. ledna 1255 a tišnovské abatyše Anežky z 8. září 1328, v nichž se o Tišnově mluví jako o městě. Avšak listina datovaná roku 1255 je falzum z devadesátých let 13. století. Listina z r. 1328 zachovala jediný doklad o tom, že Tišnov byl pokládán za město.

Potom se růst Tišnova zastavil a osada zůstala městečkem. Tak se jmenuje například roku 1353, 1355, 6. srpna a 26. září 1589, roku 1590, 1628 a jindy. Městem se Tišnov stal teprve při zřízení regulovaného magistrátu 10. července 1788, ale listina o povýšení na město nebyla ani tehdy vydána. Do roku 1848 byl Tišnov střediskem správy tišnovského panství.

Znakové privilegium pro Tišnov není známé, a proto jsme odkázáni na sgrafický materiál. Na pečeti o průměru 43 mm doložené na listině z roku 1659, pocházející však s největší pravděpodobností již z konce 15. století, je v pečetním poli zakulacený štít, na štítě dvouocasý korunovaný lev s vyplazeným jazykem ve skoku vpravo.

Na pečeti použité 14. dubna 1592 je v pečetním poli renesační, na okraji zdobený štít, na štítě dvouocasý nekorunovaný lev s vyplazeným jazykem ve skoku vpravo.

Na pozdějších pečetích užívaných ještě v 18. století a otištěných z typáře zhotoveného patrně v 17. věku o průměru 27 mm je v pečetním poli zakulacený barokní štít se zdobenou obrubou, na štítě nekorunovaný jednoocasý lev s vyplazeným jazykem ve skoku vpravo a nad štítem v ozdobné obrubě lilie. Proti starší době byla na právě popsaných pečetích bez jakéhokoliv úředního schválení změněna poloha lva, místo dvou ocasů mu rytec vyryl jenom jeden ocas a nad štít položil lilii.

Tím však vývoj tišnovského znaku neskončil. Purkmistr a rada městečka poslali 16. září 1728 moravskému vlastivědnému badateli Dismasovi Hoferovi barevný obraz svého znaku, na němž je zelený štít s dvouocasým, zlatou korunou korunovaným bílým lvem ve skoku vpravo s vyplazeným červeným jazykem, jenž drží v pravé zdvižené tlapě zlatou lilii. V přiloženém pojednání o dějinách Tiš-

nova popsali konšelé znak jejich městečka shodně s obrazem a podali tak svědectví, že tohoto erbu opravdu užívali.

V Podhoráckém muzeu v Tišnově-Předklášteří je zachována fotografie staré tišnovská radnice, na jejímž průčelí byl vytesán stejný znak - dvouocasý korunovaný lev ve skoku vpravo držící lilii.

Na pečeti, jejíž typář byl pořízen pravděpodobně v druhé polovině 18. století, je však v pečetním poli bez štítu vlevo obrácený jednoocasý nekorunovaný lev ve výskoku s vyplazeným jazykem.

V 19. století pak městečko opět vložilo na své pečeti jednoocasého korunovaného lva ve skoku vpravo, kterého na razítku a hlavičkovém papíře z počátku 20. století upravilo na dvouocasého. Změnilo též barvu štítu na modrou a lva na zlatou.

26. října 1905 požádal Tišnov ministerstvo vnitra ve Vídni o zjištění, kdy byl povýšen na město a kdy dostal znak. Pátrání v archivech bylo bezvýsledné a ministerstvo vnitra roku 1908 doporučilo městu na základě dokladů z tehdejšího zemského archivu v Brně, aby si zažádalo o znakové privilegium. V doporučení se pravilo, že znakem města by měl být modrý štít, v němž je vyobrazen zlatý dvouocasý lev. Štít by byl vrouben ornamentní obrubou bronzové barvy a na jeho horním okraji by spočívala stříbrná zděná koruna s pěti viditelnými zuby. Tišnov si sice nepodal žádost o znakové privilegium, ale začal popsaného znaku hned užívat na svém razítku a užívá ho dosud.

Je tedy od roku 1908 odznakem Tišnova modrý štít se zlatým dvouocasým nekorunovaným lvem ve skoku vpravo. Štít je vrouben ornamentální obrubou bronzové barvy a na jeho horním okraji spočívá stříbrná zděná koruna s pěti viditelnými zuby.

Lva si vzal Tišnov do svého pečetního znamení nepochybně ze znaku své vrchnosti, kláštera cisterciaček Porta coeli, který byl založen českou královnou Konstancií za přispění jejího syna, moravského markraběte Přemysla. Lilie je vysvětlována ze znaku francouzských králů, neboť cisterciácký řád vznikl ve 12. století ve Francii. Není však vyloučeno, že se lilie dostala nad štít a potom do tlapy lva proto, poněvadž jsou jí zakončeny výběžky české královské koruny.

Z předešlého textu je vidět, že tišnovský městský znak prošel několika změnami až se ustálil na dnešní podobě: zlatý nekorunovaný dvouocasý lev ve skoku vpravo v modrém poli. Pětizubá stříbrná koruna nad štítem se zpravidla neužívá. Vlajka města odvodila své barvy z tohoto znaku. Její pole je vodorovně rozpůleno, horní pruh je žlutý (= zlatý), spodní modrý. - mi -

---

OPRAVA.

V článku J. Hájka Drimlovo něštěstí v minulém čísle na str. 130 má správně 6. řádek zespodu znít: ... pekařského rodu Josefa a Mariany Sebkových, jejichž pozdější příslušnice ...

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

SPORT

HÁZENKÁŘI DO NOVÉ SEZÓNY V ROLI TICHÉHO FAVORITA

Útulný házenkářský stadiónek se sice v poslední době poněkud ztrácí za stále hmatatelněji rostoucí halou, nicméně už více než měsíc je zde tradičně živo. 9. září začali naši muži další ročník mistrovské soutěže a jak všichni věříme, budou své fanoušky po dva měsíce zásobovat dobrým sportem. Než poněkud poodhalíme současnost, zaslouží si házenkáři aspoň krátký pohled do nedávné minulosti. Jejich loňské vystoupení v krajském přeboru I. třídy bylo totiž natolik úspěšné, že se k uplynulé sezóně ještě musíme ve stručnosti vrátit.

Dá-li se věřit často proklamovanému tvrzení, že druhý rok je pro nováčka horší než první, pak můžeme vyrukovat opravdu s neskrývaným optimismem. Po úvodním 7. místě skončil Baník Tišnov letos třetí hned za postupujícími týmy Holešova a Telnice, které obsadily špici tabulky s velkým bodovým náskokem. Boj o další příčku mezi sebou sváděli Tišnovští s Újezdem, ostatní mužstva zůstala o krok zpátky a natěsnala se s minimálními odstupy na 5. – 12. místo. Naši házenkáři zvítězili ve 14 utkáních, 3× remizovali a 9× prohráli – mezi těmi vítězstvími má největší cenu skalp postupujícího Holešova, jehož tým s několika bývalými reprezentanty utrpěl ve zmoklém zápase za sokolovnou vůbec první porážku po předchozích 14 výhrách za sebou! Baník patřil i k nejlépe střílejícím týmům s 493 góly (víc vsítil jen Holešov a I. Brno), druhou stranu kanonýrské mince představuje však pouze 56procentní úspěšnost v proměňování sedmiček – těch 48 zahozených je poněkud nad plán. Nejlepším střelcem byl tentokrát Novotný s 97 brankami, o pět méně jich zaznamenal Bárta, třetí je Sequens, který trefil do černého 77×. Tito tři hráči byli opět největší oporou úspěšného družstva, společně s brankářem ing. Jeřábkem. Za pomoci svých spoluhráčů (bratři Červinkové, Smejkal, Lamač, ing. Mareš, Dobeš, Doubek, Hanák, Majzlík, Jílek, Parolek) dosáhli nejen výborného výsledku, ale produkovali také kvalitní házenou. Zaslouženou odměnou za to byl mimo jiné i mezinárodní zápas proti celku Ausbau Berlín (II. liga NDR), absolvovaný rovněž s vítězným koncem.

Když už jsme poskytli pár čísel, nebudeme tajit ani ty spíš odstrašující, takřkajíc z házenkářské černé kroniky. Už vloni si Baník vysloužil nálepku nejtrestanějšího mužstva a letošní rejstřík byl dokonce ještě bohatší. Na „lavici hanby" (která je ale u házené na rozdíl od hokeje jen pomyslná, neboť vyloučený hráč pyká na vlastní střídačce) si naši odseděli rovnou stovku minut, 52× si mohli prohlédnout žlutou kartu v rukou rozhodčích a ve 2 případech byl na programu dokonce předčasný odchod do sprch. Absolutní „primát" patří jinak výborně bránícímu Bártovi, který má na svém kontě zhruba třetinu prohřešků celého mužstva. Naštěstí můžeme konstatovat, že Tišnováci sice hrají tvrdě, ale ne zákeřně, takže většina faulů je omluvitelná a vyplývá už z podstaty hry. Většina ano, všechny však ne – zejména v utkání s Telnicí létaly jiskry až nezdravě, přestože už v podstatě šlo jen o prestiž v okresním derby. Chladnou hlavy by ale potřebovali tu a tam i diváci – jen namátkou vzpomínám na jeden zavčas překažený pokus o útok na rozhodčího pomocí deštníku...

Do nové sezóny vstoupilo družstvo zhruba v téže sestavě jako vloni. Na podzim bude bohužel chybět zraněný brankář Jeřábek – nahradit by ho měl velmi

talentovaný dorostenec Miovský. Po roční pauze se také vrátil do týmu někdejší kapitán ing. Chlup. Nejvýraznější změna se udála ve vedení mužstva, když na trenérském postu se po dlouhé éře Alfréda Mareše objevil Bohumil Kabeš. Bývalý trenér Mareš, o jehož zásluhách na poli tišnovské házené není vůbec pochyb, se vzdal funkce a chce se v ještě větší míře věnovat řešení problémů kolem výstavby haly. K jeho odchodu sice přispěly i určité neshody s hráčským kolektivem, avšak výbor oddílu i TJ věří, že se nejedná o definitivní sbohem a že tento zkušený trenér bude dále působit v družstvech mládeže. Jeho nástupce má za sebou bohatou a úspěšnou hráčskou kariéru - hrál II. ligu ve Slovanu Ivančice, I. ligu v KPS Brno, na vojně posílil celek CHZ Litvínov a od r. 1968 oblékal dres tišnovského Baníku. Je trenérem III. třídy (nyní si hodlá kvalifikaci zvýšit) a současné působení v místním týmu je jeho prvním větším trenérským postem. Přestože je jen o málo starší než někteří hráči, vytvořil si v kádru dostatečnou autoritu a před zahájením soutěže byl s disciplínou v mužstvu spokojen. Jak se zdá, mohl být spokojen i s výkonem, neboť v posledních prověrkách před sezónou skončil Baník třetí na turnaji ve Veselí jen bod za vítězným KPS a posléze vyhrál turnaj o Stříbrný věnec v Brně. Snad to byl první krok k potvrzení tiché role favorita, kterou na sebe Tišnovští automaticky uvalili loňským bronzovým stupínkem. Holešov a Telnice už hrají výš a shora je nikdo nenahradil, takže první v teoretickém pořadí už jsme my. Trenér Kabeš k tomu podtýká, že se budou snažit umístit co nejlépe a že mají i chuť soutěž vyhrát. Nelze však nevidět, že podobné ambice si může oprávněně dělat hned několik našich soupeřů. Letos jich bude v cestě jen devět oproti loňským třinácti (co ročník, to jiná podoba soutěže), budou však nepříjemně vyrovnaní. A to by mohla být další záruka kvalitní podívané, na kterou se sportovní Tišnov celé léto těšil. (vt)

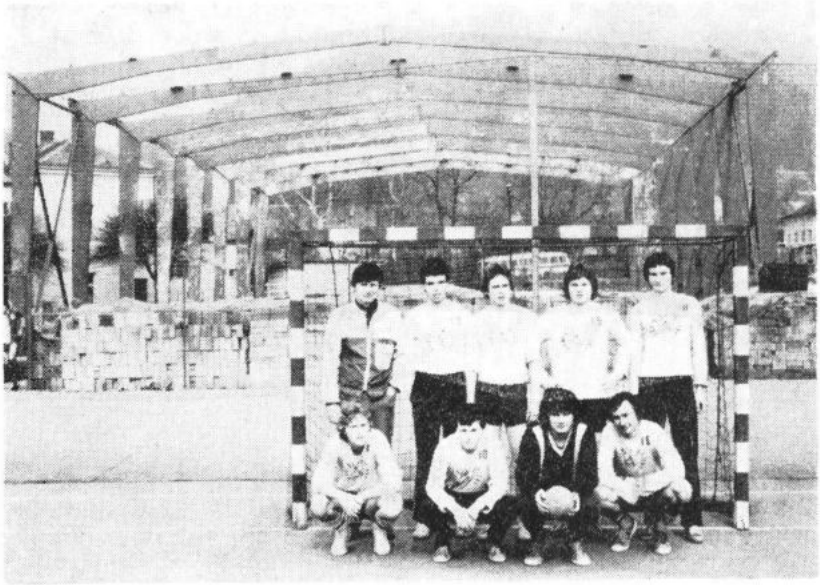

Foto M. Losko

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

9. pokračování

Píše: JOSEF KADLEC

Výbor SKT proto na své výborové schůzi rozhodl Sokolu takto odpovědět: „Jest nám příjemno prohlásiti, že SKT necítil nikdy potřeby urážením jiných spolků podporovati svoje postavení. Nelze tedy mluviti o úmyslu kteréhokoliv člena SKT urážeti činnost tělovýchovné jednoty Sokol. Právo volného názoru a humoristického pojímání nemůže býti ovšem nikomu bráno, ani ne spolkem, jehož je dotyčný členem. Necítil se SKT taktéž nikterak uražen scénou, charakterisovanou na silvestrovské zábavě, konané v místnostech sokolovny.

Doufáme, že toto přesné prohlášení zjedná ve věci jasno, a že příští kolektivní styky obou tělovýchovných korporací nebudou již ničím rušeny. Vyprošujeme si písemnou odpověď."

Dne 25. února 1922 čteme opět v zápise výboru: „Sokol tišnovský neuznal náš dopis dostatečným a proto se výbor SKT usnesl, že nebude si nadále všímati tišnovského Sokola a že ho bude ignorovati."

Později na březnové členské schůzi klubu snažil se J. Grünwald tuto záležitost členům vysvětlit a rozpory urovnat.

Začátkem roku, bylo to v únoru, přichází do I. mužstva dobrá posila, Tišnovák Laďa Richter, který přestoupil z SK Prostějov. Bulina, jak ho všichni hráči i diváci znali, byl na hřišti poctivým hráčem-bojovníkem. Jeho velký zájem o kopanou ho držel až do jeho pozdních let, kdy vždy uvítal každou příležitost, jen aby si mohl ještě zahrát. Na hřišti na sebe upoutal svým typickým stylem: když hrál s míčem měl ruce upaženy jako křídla letounu a tak je také skláněl při zatáčkách. Míč rád chytal mezi lýtka a uskakoval s ním před soupeřem. Měl dobrou techniku míče a dobře ji uplatňoval v kolektivu. Rád kopával trestné kopy (vždy přesně špičkou). Při hře jakmile cítil, že spoluhráč má mu již přihrát, vyzýval ho typickým nosovým přízvukem: „Expeduj, špička!" A trochu musím i požalovat. Jako střední záložník rád si zaběhl před soupeřovu branku, kde ve skrumáži v litém boji bývalo kolikrát tolik prachu, že jeden nepoznal druhého. Tam si s oblibou „všímal" soupeřových kotníků. „Aby prý nebyli moc divocí", obhajoval se, když se pak nenápadně vracel na své místo. Jinak byl opravdu velmi poctivým a ukázněným hráčem, každým rokem s nejvyšším počtem sehraných zápasů. Jeho vyšlapané místo ve středu zálohy jsem později po něm převzal já, mladší o 9 roků. Cítil jsem, že i když mu jeho fotbalová léta přibývala, že se opravdu nerad loučil. Rád pak ještě hrával za II. mužstvo, za Drásov a za Lomnici.

Podzimní sezónu 1922 doplním o některé zajímavosti: jak Tišnov porazil Moravskou Slávii a jak Jarda Svoboda a Meduna přešli do Moravské Slávie.

Moravská Slávie v tehdejší době patřila spolu se Židenicemi k nejlepším moravským klubům. V tom roce sehrála 34 domácích a 14 mezinárodních utkání. Také dobře hrající Tišnov troufl si ji pozvat k utkání, které po nadšeném výkonu nad ní vyhrál. Tehdy časopis Sport napsal: „Ve výkyvu, který Mor. Slávia prožívá, také nejmladší aspirant I. třídy SK Tišnov mohl nad ní slaviti vítězství 4 : 3." Byl to opravdu jeden z největších úspěchů tišnovské kopané, zvláště když MS nastoupila se svými nejlepšími hráči: Polcar, Skokánek, Chlad, Hačala, Hlaváček, Klein, Cajda, Klimecký, Obruča, Rektoris, Šimoník. Mor. Slávie, i když si byla vědoma svého nadřazeného postavení, uznala výbornou hru Tišnova a padli jí do oka oba útočníci Jarda i Medec, strůjci vítězství. Došlo pak k dohodě a začátkem října hlásili přestup. Považovali to za velké vyznamenání a prestiž, že budou moci hráti v jednom z nejlepších klubů.

Jarda Svoboda byl jeden z našich nejlepších hráčů, rychlý, s perfektním vedením míče, přesnou kličkou a dobře známý tvrdou, razantní střelou – ránou jako z děla. Po několik roků býval nejlepším střelcem klubu. Cizí prostředí mu však v Brně příliš nevyhovovalo a po několika utkáních se opět vrátil do mateřského klubu. Brněnské noviny tehdy o něm psaly, že „zazářil jako meteor". Dnes je nejstarším z žijících hráčů tehdejšího tišnovského dávnověku kopané. Po mnoha létech, až nyní, kdy jsme se sešli společně i s ostatními pamětníky, abychom získali nějaké podklady pro tuto historii, vzpomněli jsme si také na jednu malou příhodu, která se stala kdysi více než před 50 léty na tišnovském hřišti těsně před nějakým utkáním.

Tehdy byli již naši hráči nastoupeni a trénovali střelbou brankáře. Já, jako kluk seděl jsem ještě s jedním kamarádem na dřevěném zábradlí asi 3 m vedle branky a se zájmem jsme sledovali „pecky", jak létají do branky i vedle. Najednou Jarda, který stál za velkým vápnem, vypálil ránu přímo proti mně. Než jsem stačil uhnout, dostal jsem ji do levého ramene a zvrátil se dozadu. Držel jsem se však dobře dřevěné kulatiny a předvedl jsem dokonalý „seďotoč" do původního sedu. Sklidil jsem nějaký ten potlesk, protože se obecenstvo, které tomu přihlíželo, výborně bavilo. Jarda stál chvíli jak socha. Snad se lekl, víc, než já.

Onen toč jsem za nějaký výkon nepovažoval, protože jsem ovládal dokonale na zábradlích všelijaké ty „pažitoče, kolenotoče, břichotoče, pr... toče" atd. jako cirkusák. A tak jsem milému Jardovi tuto příhodu po tak dlouhé době připomněl. Brzy se rozvzpomenul a s úsměvem si to zkontroloval: „Tak, tos byl tenkrát ty? Dnes už bys to ale nedovedl!" „Musel bys mít ovšem takovou ránu, jako kdysi", odpověděl jsem.

Druhým přeběhlíkem byl 20letý Tonda Meduna. Byl to technicky vybavený fotbalista s citem v noze, s jemnou kličkou a přesnou přihrávkou. Za běhu měl míč stále u nohy. Patřil k nejlepším střelcům, zkrátka talent. První své utkání za MS sehrál 21. 3. v Brně proti jugoslávskému HAŠK a vyhráli 1 : 0. V časopise Sport mezi jiným psali: „Mladičký Meduna se snažil seč mohl a opravňuje k velkým nadějím do budoucna". Druhé utkání 28. 3. hráli v Praze proti Spartě Košíře, kde remizovali 3 : 3. Třetí utkání bylo velké brněnské derby MS – Židenice, které MS vyhrála 2 : 1. Meduna však brzy na to Brno opustil a vrátil se opět do Tišnova, kde po další léta patřil k oporám Tišnova.

Sehrál jsem s ním ještě několik utkání (byl jsem o 9 let mladší). Rád si vzpomínám, jak se s ním dobře hrálo, připadal mně jako profesor, který má hru předem promyšlenou, jako by ji viděl a cítil nějak dopředu. V pozdějších létech vykonával funkci zkušeného náčelníka kopané.

Pokračování v příštím čísle.

A. Meduna

L. Richter

J. Svoboda

O ČERVENCE OBECNÉ

Červenka dostala jméno podle cihlově červené skvrny, která ji zdobí hruď, hrdlo, tváře a čelo. Jinak je zbarvením spíše nenápadná. Břicho má světlé a vrchní část těla olivově hnědou. Patří k nejmilejším jarním hostům, protože přilétá velmi záhy, sotva zmizí poslední zbytky sněhu. A naopak jako poslední odlétá, většinou v září až v říjnu. Je zajímavé, že červenky z Anglie si svou cestu do zimoviště usnadňují „převozem" přes Lamanšský průliv na lodích. U nás se stále častěji stává, že zde zvláště starší samečci přezimují. Domovem červenky jsou hlavně lesy ať už listnaté, jehličnaté nebo smíšené od nížin až do hor, ale spokojí se i se zarostlými parky a hřbitovy, hlavně aby tu byl dostatečně hustý porost, protože ten je jejím domovem, její tohou, zde se cítí dobře. Libuje si v šeru a přítmí o čemž svědčí její velké hnědočerné oči, dovolující hledání potravy i za stížených světelných podmínek. Hned po příletu obsadí sameční revíry a tvrdě je hájí proti sokům. Přestože jsou jinak mírné a důvěřivé povahy, pokud jde o jejich majetek a jejich vyvolenou, stávají se nesmlouvavými a často tak dochází k nelítostným půtkám, při nichž jen peří létá. Součástí hájení revíru je jako u všech pěvců zpěv. A zde je třeba se zmínit, že červenky nesou u ptactva vlajku emancipace, protože jsou jedněmi z mála druhů, kde zpívá i samička. Je to od ní zvláště chvályhodné, neboť v této první fázi na ni kromě toho leží i tíha dalších rodinných starostí jako stavba hnízda a sezení na vajíčkách. Červenka je chytrým ptákem a svoji chytrost uplatňuje i při stavbě hnízda, které dovedně ukrývá někde v houští, pod kořenem stromu, hromadou roští, ale i ve staré zdi apod. V některých zemích jim hodní lidé vyrábějí speciální budky. Samička 5 - 7 vajíček zahřívá 13 - 14 dní sama. Dalších rodinných starostí a povinností se už zúčastňuje i otec. A je toho věru třeba. Jak mláďata rostou zvyšuje se frekvence krmení, takže není výjimkou, že staří přiletí k hnízdu až třistakráte. No a protože hlavní potravou červenky je hmyz, můžeme ji zařadit mezi ptáky velmi užitečné.

Pouze na podzim a v zimě dává přednost bobulím. Jakmile jsou mláďata ve stáří asi 13 dnů, opouštějí hnízdo ještě neschopna letu. Toto předčasné opouštění hnízda je typickou vlastností všech mláďat na zemi hnízdících druhů, jak už jsme o tom hovořili u drozdovitých. Tím se snižuje riziko vypátrání a zničení hnízda nepřítelem. Po opuštění hnízda se ještě nějaký čas mladé červenky zdržují v jeho blízkosti, kde jsou rodiči krmena. Ne však dlouho, protože krátce po vyvedení mláďat hnízdí červenka podruhé. Její pečlivosti občas zneužije kukačka a nechá si od ní vychovat svá dítka.

Josef Ptáček

Náš snímek zachycuje pionýry ze štěpánovické školy, jak si připravují táborák k opékání vuřtů na závěr radostného dne oslav MDD. To, že se jim den plně vydařil, není jen díky pěknému počasí, ale především díky peněžnímu daru dohlížejícího výboru LSD Jednota ve Štěpánovicích.

Pionýři si za něj koupili nejen pohoštění a sladkosti, ale i knihy na odměnu pro nejlepší žáky. K dobré náladě přispělo i koupání v řece a zábavné hry.

Ve svém děkovném dopise dohlížecímu výboru pionýři slíbili, že na oplátku přijdou soudruhům z Jednoty zarecitovat a zazpívat.

D. S.

KINO PANORAMA

1. po - 17.30 hodin, 2. út - 17.30 a ve 20 hodin

ČERNÝ TULIPÁN (širokoúhlý)

Herecká dvojrole Alaina Delona ve francouzském dobrodružném filmu.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

4. čt - 17.30 hodin

POKOJ S VÝHLEDEM NA MOŘE

Polský barevný film. Dramatický boj o záchranu lidského života.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

6. so, 7. ne, 8. po, 9. út - 17.30 a ve 20 hodin

BAŽANTI JDOU DO BOJE (širokoúhlý)

Les Charlots ve francouzské filmové komedii. Veselé vyprávění o tom, jak si čtyři muzikanti prodloužili vojnu.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

11. čt - 17.30 a ve 20 hodin

DRAMA NA LOVU (širokoúhlý)

Sovětský barevný film podle povídky A. P. Čechova. O lásce a touze, o žárlivosti a zločinu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

13. so, 14. ne - 17.30 a ve 20 hodin

● HOŘČICE MI STOUPÁ DO NOSU (širokoúhlý)

Francouzský barevný film. O starostech které způsobily studentky svému profesorovi matematiky.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

16. út : 17.30 a ve 20 hodin

BÁJEČNÍ MUŽI S KLIKOU

Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

18. čt - 17.30 hodin

OČI JAKO HVĚZDY

Maďarská filmová pohádka pro děti i dospělé. O Jankovi, který silou a chytrostí vyzrál nad všemocným vládcem.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

20. so, 21. ne, 23. út - 17.30 a ve 20 hodin, 22. po - 17.30 hodin

●● KRUTÝ ŘÍM

Italský barevný film. Dramatický osud muže bojujícího proti zločinu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

25. čt - 17.30 a ve 20 hodin

LÉK PROTI STRACHU (širokoúhlý)

Sovětský barevný film. Kriminalista na stopě cynického zločince.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

27. so, 28. ne, 29. po, 30. út - 17.30 a ve 20 hodin

MALÝ UNAVENÝ JOE (širokoúhlý)

Italský barevný film. Terence Hill a Bud Spencer v komediálním westernu z Divokého západu o dvou bratřích. Jejich silných pažích a nezdolném smyslu pro humor.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

7. ne - 9.30 hodin

BOLEK A LOLEK NA VÝLETĚ

Polský barevný film.

14. ne - 9.30 hodin

NEVĚSTA S NEJKRASNĚJŠÍMA OČIMA

Český barevný film.

21. ne - 9.30 hodin

HOLČIČKO, CHCEŠ HRÁT VE FILMU?

Sovětský barevný širokoúhlý film.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

28. ne - 9.30 hodin

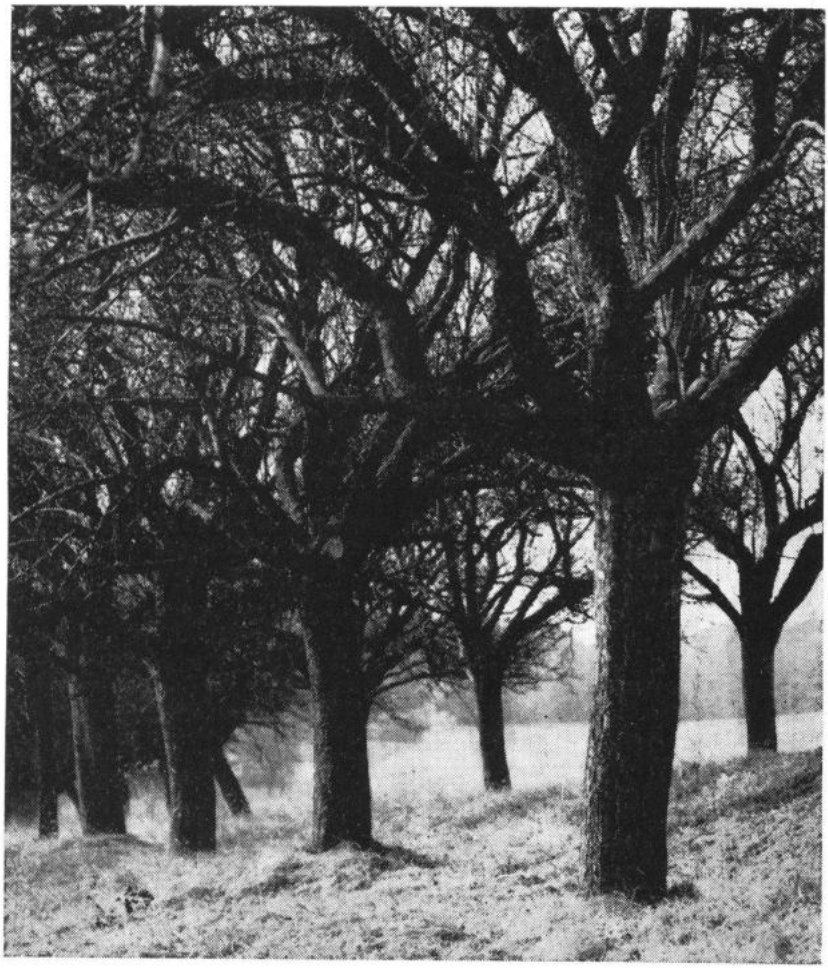
PÁNI KLUCI

Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 1293-79 - 456.12/79-Lá 184

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

LISTOPAD 1979 Ročník X Číslo 11

POD HVĚZDAMI ŘÍJNA

Přihlásil se právem nezaměnitelných zákonů přírody, které s pravidelnou přesností následují za sebou ve čtvero ročních obdobích. Vyrukoval s chladnými rány, jinovatkou a mlhou. Prosadil své zákonité právo vlády nad přírodou. Podzim už dávno vkročil do lesů a zahrad s pestrou směsicí barev a někde již vyčísl dohola korunu listnáčů. Divoké husy vrazily své ostré klíny do našedlé oblohy a směřují k zimovištím. Dny léta, ať chceme nebo nechceme, jsou již zase sečteny.

Znovu v této době, už po dvaašedesáté, si připomínáme spolu se sovětskými pracujícími, s celým pokrokovým světem slavné výročí Října. I naším městem, všemi pracovišti prochází sváteční nálada. A v této atmosféře si člověk znovu bezděčně uvědomuje, že žádný z minulých úspěchů, jichž jsme dosáhli při naplňování odkazu revoluce, nám nespadl jen tak do klína - jsou výsledkem každodenního poctivého úsilí, obětavosti, píle.

Život nesčetněkrát potvrdil přednosti socialismu. Přesvědčil mnohé, že v tomto zřízení není a nemůže být místa pro lajdáctví a lhostejnost. Se zásadami se nedá obchodovat, jako nikdy se nelze vzdát vydobytých pozic, ať se o to pokouší kdokoliv. Často se dnes hovoří o tom, že úkoly jsou náročné a složité. Kdy však se žilo bez problémů a těžkostí? Nikdy a nikdy také zřejmě nebude. Právě příklad bojovníků Velkého října i pokračovatelů tohoto velkolepého díla připomíná, že na cestě za štěstím člověka jsou i prohry vedle velkých vítězně svedených bitev. Prohry ale nemohou, nesmějí vyvolávat poraženecké nálady a paniky. Stejně jako žádné vítězství nesmí vést k uspokojení a bezstarostnosti. To je škodlivý zvyk - všude, kde se to dosud nepodařilo, je třeba jej vymýtit do kořenů. Jako i překonat nešvar, že každý ví, co by měl dělat jiný, ale méně už ví, co by měl dělat sám pro společnou věc. A o společnou věc jde.

J. Brácha

VÝSLEDKY POCTIVÉ PRÁCE

Poslanci MěstNV v Tišnově hodnotili plnění volebního programu NF:

Na plenárním zasedání MěstNV, které bylo uskutečněno 26. září, poslanci projednali zprávu o plnění volebního programu NF v roce 1979. Ve zprávě, kterou přednesl náměstek předsedy s. ing. Lipovský, byli poslanci seznámeni s plněním úkolů v oblasti politickovýchovné práce. Této práci byla v letošním roce věnována velká pozornost. Dokladem jsou všechny akce, které byly uskutečněny k 31. výročí Vítězného února, k MDŽ, k Mezinárodnímu roku dítěte, k oslavám 1. a 9. května a celá řada různých přednášek, školení atd. Významnou práci provádí Sbor pro občanské záležitosti, který různými formami přesvědčuje občany v jeho radostech i strastech o zájmu socialistické společnosti o občana. Tento aktiv se v soutěži okresu umístil na druhém místě. Dobře byly splněny úkoly v přípravě obyvatelstva k obraně vlasti. Jsou zpracovány politickoorganizační směrnice k zajištění oslav k 35. výročí osvobození města Sovětskou armádou.

V politickoorganizátorské práci, zpráva především hodnotila práci poslanců a orgánů MěstNV. Ve volebních obvodech pracuje 60 poslanců a většina

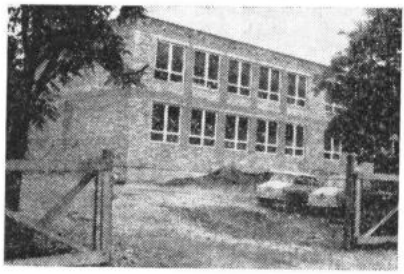

Foto na titulní straně Josef Ptáček: Stromořadí u Nelepče

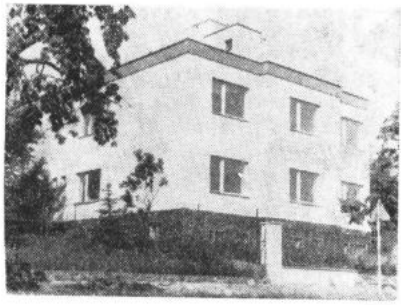
pracuje dobře. Spokojeni můžeme být s prací rady, komisí a aktivů. Ve městě pracuje 8 občanských výborů. Politickoorganizátorské práci napomáhají dohody mezi MěstNV a MěV NF a MěV SSM.

V bytové politice jsou v letošním roce potíže. U MěstNV je v evidenci 150 uchazečů o byty a stavebně bytové družstvo Květnice má na 393 neuspokojených žadatelů. V tomto roce nebude mít MěstNV k dispozici byty z výstavby a nebude tomu ani v dalších letech. Přitom záměr rozšířit stávající polikliniku o sousední dům, bude vyžadovat uvolnění jiných domů a zajištění náhradních bytů. Konečně také dojde k zahájení oprav v poliklinice po přestěhování zubního oddělení do samotného střediska, které bylo vybudováno OÚNZ v ulici Rudé armády nákladem 2 600 000 Kčs. V zásobování byl plněn úkol zlepšovat občanskou vybavenost. V sídlišti Pod Květnicí byla dána do provozu nová samoobsluha. V tomto sídlišti bylo také započato s terenními úpravami pro stavbu nové ZDŠ. Splněny byly také úkoly z jednotného plánu kulturně výchovné činnosti.

Dobře jsou plněny úkoly na výstavbě města. Stavba mateřské školy pro 120 dětí bude dána do užívání v příštím roce, plní se plán v etapové výstavbě tělocvičny u sokolovny, stavba prodejny masa v sídlišti Pod Klucaninou bude dána v příštím roce do užívání, dokončuje se sociální zařízení u ZDŠ v Tišnově II, ve výstavbě je společenské středisko v sídlišti Pod Klucaninou, komunikace v ulici Družstevní, chodník v ulici Lomnická, komunikace Za klášterem a připravují se zatím materiálově dvě náročné stavby, kanalizace v ulici Černohorská a etapová výstavba hřbitova. Na všech akcích bylo vyčerpáno 2 262 000 Kčs a zatím vytvořena hodnota díla ve výši 3 200 000 Kčs. Bylo odpracováno přes 28 000 brigádnických bezplatných hodin. Z dalších investičních úkolů je to výstavba 120 bytů v sídlišti Pod Květnicí, z nichž 60 bude dokončeno v letošním roce s předpokládaným nastěhováním v I. čtvrtletí 1980. Jde o byty družstevní stabilizační pro pracovníky ČSD a TOS Kuřim. V užívání je nový most u

Stavba MŠ na Rybníčku. Foto: M. Loskot

Zubní středisko. Foto: Z. Juránek

Černého mlýna v částce 13 mil. Kčs. Z dalších staveb se dokončuje odkanalizování zrušeného mlýnského náhonu a ve výstavbě je hlavní kanalizační sběrač v Tišnově II. V neinvestiční části občané při úklidu města a jiných pracích odpracovali v I. pololetí 177 000 brig. hod. Největší podíl na těchto hodinách mají členové stavebně byt. družstva Květnice, kteří odpracovali přes 15 000 brig. hodin, občané z obč. výboru č. 3 12 000 hodin, z obč. výboru č. 5 9 500 hodin atd. V závěru zprávy bylo konstatováno, že volební program NF je dobře plněn. Občané se zajímají o problémy města, městu pomáhají v řízení a plní poctivě svoje závazky. Přesto však zůstává úkolem pro orgány ve městě získávat k plnění volebního programu NF další občany, působit na společenské vědomí občanů, aby si v rostoucí míře uvědomovali svou osobní úlohu a svůj rozhodující podíl na rozvoji a budování města. R. D.

Z diskusního příspěvku D. Šikoly na konferenci ideologického oddělení OV KSČ Brno-venkov dne 19. 9. 1979:

Hodnocení účinnosti stranického vzdělávání v období 1978/79 lze shrnout v tom smyslu, že obsahové zaměření umožňovalo prohlubovat dosavadní orientaci komunistů nejen k hlubšímu osvojení poznatků marxismu-leninismu a politiky strany, ale i na jejich využití v politické praxi. V celém systému stranického vzdělávání probíhal náročný a složitý proces postupného zvyšování jeho účinnosti.

Velkou pomocí pro práci propagandistického aktivu i pro vlastní vzdělávání byl stranický tisk.

I v následujícím období 1979/80 budou stranické orgány a organizace při zabezpečování stranického vzdělávání důsledně sledovat výchovu ideově vyspělých a politicky vzdělaných komunistů, jejichž stranická praxe je charakterizována jednotou teoretických znalostí, komunistického přesvědčení a angažovaného jednání.

SČSP v Měsíci přátelství

Městská organizace SČSP v Tišnově je svým počtem více než 1400 členů největší organizací ve městě. Její řídící orgán - jedenáctičlenný městský výbor - koordinuje činnost všech dvaceti odboček (z toho šesti místních), které v Tišnově působí na závodech, ve školách a v dalších institucích. Funkci předsedy MěV SČSP vykonává již tři roky s. Ivan Salák, který nás informoval nejen o činnosti MěV, ale i celé organizace v tomto roce, a seznámil nás také s připravovanými akcemi v průběhu letošního Měsíce přátelství v Tišnově.

Plán MěV SČSP obsahuje úkoly v oblasti politickovýchovné, na úseku pracovní iniciativy i v kulturně výchovné činnosti.

Ve všech odbočkách se uskuteční v průběhu listopadu členské besedy na téma určené ÚV SČSP, jež zní Sovětský svaz - náš osvoboditel, věrný přítel a spolehlivý spojenec.

Vyvrcholením letošního politickovýchovného působení organizace v Tišnově bude bezesporu beseda o knize L. I. Brežněva Celina, která je plánována na 21. listopad. Naváže tak na loňskou besedu o knize Malá země a letošní úspěšnou besedu o Znovuzrození, která se konala 13. června. Tyto besedy řídí zkušení lektoři, které zajišťuje OV SČSP Brno-venkov.

MěV SČSP věnuje velkou pozornost plnění závazků, které členové na rok 1979 přijali. Jedná se především o odpracování více než 5000 brigádnických hodin v akcích Z, při zkrášlování města, na počest Mezinárodního roku dítěte apod. Za první pololetí byl závazek z více než 55 % splněn, takže lze předpokládat, že do konce roku bude úspěšně dokončen.

V listopadu se z iniciativy MěV SČSP sejdou na pracovním aktivu členové brigád socialistické práce, nositelé čestného titulu BSP československo-sovětského přátelství. Zhodnotí svou dosavadní práci a projednají úkoly pro příští jubilejní rok, kdy oslavíme 35. výročí osvobození ČSR Sovětskou armádou. Nejúspěšněji si zatím počínají tři kolektivy z Modety (BSP vedené s. Margit Mánkovou, s. Marií Křížovou a s. Marcelou Výrostovou) a kolektiv ze závodu n. p. VDUP (vedený s. Karlem Šimkem).

Letošní Měsíc přátelství začal v Tišnově vlastně trochu s předstihem. A to již 10. října, kdy do našeho města zavítala na přátelskou návštěvu sovětská turistická skupina. Po oficiální oslavě 62. výročí VŘSR, na kterou zajistil MěV vystoupení skupiny sovětských vojáků v kulturním programu slavnostního večera 7. listopadu, se uskuteční řada dalších akcí. Např. 15. listopadu se zúčastní za odměnu nejlepší členové organizace vystoupení sovětského vojenského souboru v Brně, na školách proběhne další ročník soutěže O zemi, kde zítra zna-

mená již včera a uskuteční se výstavky korespondence se sovětskými pionýry, počátkem měsíce proběhne ve spolupráci s místním kinem festival sovětských dětských filmů a další akce.

Z dvaceti tišnovských odboček si nejlépe počínají místní odbočky č. 2 (předseda s. Vlasák) a č. 3 (předsedkyně s. Vykypělová) a ze závodních odbočky v Modetě, VDUP a na školách. Úspěšný je též Klub přátel sovětského filmu, vedený ing. M. Nečasem, v němž je více než 300 členů. K tomu je třeba poznamenat, že ne všechny odbočky mají ke své práci stejné podmínky.

Tišnovská organizace SČSP se se svými úkoly vyrovnává se ctí. Daří se jí plnit plánované úkoly i udržovat aktivitu svých členů na poměrně vysokém stupni. V současné době se zodpovědně připravuje na výroční členské schůze odboček, které se budou konat v prosinci 1979 a v lednu 1980, a na městkou konferenci v únoru příštího roku. Dosavadní výsledky jsou příslibem další úspěšné činnosti. Rádi vás o ní budeme brzy opět informovat. (i)

NÁVŠTĚVA Z VOLOGDY

Již téměř deset let trvá pěkná tradice, kdy do našeho města přijíždí na přátelskou návštěvu skupina sovětských turistů. Letošní návštěva se uskutečnila 10. října a naši hosté tentokráte přijeli až z Vologdy, starobylého ruského města. Po slavnostním přijetí na MěstNV, kde se seznámili s historií i budováním Tišnova, je v krátkém kulturním programu pozdravili pionýři ze ZDŠ Gottwaldova. Pionýři ze ZDS Smíškova jim věnovali malé dárečky, které sami vyrobili. Po exkurzi v závodě Modeta se sovětští hosté rozešli do rodin a večer strávili v SZKP společně v kruhu svých nových tišnovských přátel. (i)

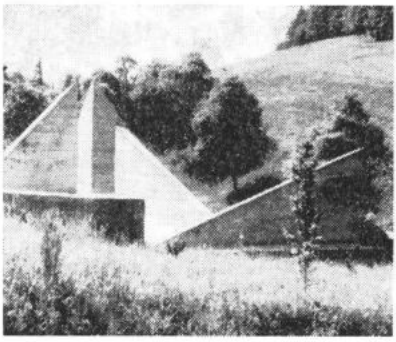
ZDAŘILÉ ZÁJEZDY

28. srpna. Sociálně zdravotní komise MěstNV uspořádala pro důchodce z DPS zájezd do Holešova, kde navštívili dům s pečovatelskou službou. Tišnovským se tu dostalo velmi milého přijetí. Cestou důchodci navštívili také kroměřížský zámek a město Gottwaldov. O pěkný průběh se zasloužily s. Haráková a Trmačová, které je za komisi doprovázely.

Pro všechny účastníky byl zájezd radostnou změnou každodenního života, kterou vyjádřili i společným zpěvem.

12. září. ZV ROH n. p. Modeta v Tišnově připravil pro své bývalé zaměstankyně - důchodkyně pěkný zájezd na Znojemsko spojený s přátelským posezením. Zájezdy pro důchodkyně mají v Modetě již několikaletou tradici a jsou oblíbené.

29. září. Zájezdy odbočky SČSP č. 3 v Tišnově s vlastivědnou tematikou jsou mezi členy velmi populární též dík kvalitnímu průvodnímu slovu s. učitele Suchomela z Lomnice. Tentokrát byly cílem zájezdu různé pamětihodnosti okresu Blansko a Vírská přehrada. Účastníci si též prohlédli pomník partyzánům z oddílu Jermak, který byl vybudován u Dolního Čepí. (Na našem snímku).

PIONÝŘI SE ČINÍ

Na ZDŠ Smíškova ul. proběhlo 1. 10. 1979 pionýrské skupinové shromáždění. Pionýři zhotovili svou dosavadní práci a vytyčili si úkoly pro nastávající školní rok.

Dokladem úspěšné práce je diskusní příspěvek, který přednesla zástupkyně 9. třídy:

Náš oddíl všeobecného zaměření - Sokolíci - splnil všechny úkoly, které mu byly uděleny, i ty, které si sám vytyčil.

Splnili jsme jednu ze tří částí Cest - Cestu výkonů. Zúčastnili jsme se sběru kaštanů, šípků i léčivých bylin. Zapojili jsme se do soutěže „Co víš o SSSR". K MDŽ jsme vyráběli dárky maminkám. V dubnu jsme se zapojili do soutěže o zhotovení nejlepšího obalu na knihu.

Celý rok jsme se starali o pomník K. Gottwalda a snažili jsme se, aby bylo jeho okolí vždy upraveno.

K 1. máji jsme vyrobili karafiáty a zúčastnili jsme se prvomájového průvodu.

V okresních závodech O partyzánský samopal se chlapecká hlídka našeho oddílu umístila na pěkném 4. místě.

K MDD jsme uspořádali brannou hru pro jiskry ze 2. B třídy. Jiskřičkám se hra líbila a my jsme z toho měli velkou radost.

Jenom sběr papíru se nám nepodařilo splnit - chybělo nám 50 kg. Ale všechny peníze za odevzdaný papír jsme věnovali na Fond solidarity. V letošním roce se budeme snažit nedostatek ve sběru překonat a ještě závazek překročit.

I nadále chceme zase poctivě plnit všechny úkoly, abychom tím pomáhali všem dospělým v boji za mír a spokojený život v naší vlasti.

M. Krčmová

Přijďte mezi nás

Loutkové divadlo Mladost při SZK ROH v Tišnově vstoupilo do nové sezóny pohádkou pro děti Ostrov splněných přání, kterou sehrálo 14. října 1979. Pod vedením Miloše Navary připravují chlapci a děvčata souboru Mladost další představení: Sůl nad zlato, Červený kvíteček, Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Šípková Růženka a Tři zlaté vlasy Děda Vševěda. Mladí loutkaři chtějí i v budoucnu připravovat pro tišnovské děti pravidelně představení, a proto se obracejí s výzvou k naší veřejnosti: Zveme všechny mladé, kteří mají zájem o loutkoherectví a kteří nám chtějí pomoci připravovat dětem hodnotnou zábavu a radost, do našeho kolektivu. Scházíme se každý pátek v 17 hodin ve Sdruženém závodním klubu na Mlýnské ulici. Přijďte mezi nás! (vb)

Narození

v srpnu 1979:

1. 8. Marcela Rodingerová, Hanákova 384
3. 8. Kateřina Madronová, Za mlýnem 236
10. 8. Roman Doubek, Švermova 1643
10. 8. Jana Novotná, Kopečná 1291
10. 8. Iva Zachovalová, Osvobození 1664
15. 8. Jaroslav Fic, Osvobození 1665
17. 8. Veronika Permedlová, Svat. Čecha 1693
18. 8. Zbigniew Orzech, Horova 953
19. 8. Andrea Malášková, Revoluční 982
19. 8. Alena Zahradníčková, Leninova 1628
21. 8. Alena Cecavová, Mrštíkova 1534
25. 8. Tomáš Oplt, Revoluční 980
27. 8. Zdeněk Motyčka, Rudé armády 916
28. 8. Jitka Cabálková, Švermova 1648
29. 8. Hynek Šmerda, Alšova 758
30. 8. Ludmila Bártová, Dvořákova 625
31. 8. Roman Bezeg, Trnec 661

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Soudružka **ALŽBĚTA CHUTNÁ**, první předsedkyně ZO Českého svazu žen v Tišnově, se dožívá dne 9. 11. 1979 80 roků.

K tomuto jubileu jí upřímně blahopřeje ZO ČSŽ v Tišnově a současně děkuje za dlouholetou a obětavou práci. Do dalších let jí přeje pevné zdraví, spokojenost a pohodu.

POZVÁNKA NA OSLAVY

Slavnostní shromáždění na počest 62. výročí VŘSR se koná ve středu 7. listopadu v 19 hodin v sále kina.

V předvečer výročí – 6. listopadu se uskuteční tradiční lampiónový průvod; sraz v 17.30 hodin u radnice. V Tišnově II se uskuteční vzpomínková akce v 17.30 hodin; sraz u OSP.

Přečetli jsme za vás

A. A. Stěnin: „Ermak" na Morave, Kyjev 1978, str. 248.

Kyjevské nakladatelství politické literatury Ukrajiny vydalo na sklonku minulého roku knihu A A. Stěnina, která je věnována činnosti partyzánského oddílu Jermak na Moravě.

Autor se tématem zabýval od roku 1970. Ke zpracování použil množství vzpomínkového materiálu bývalých partyzánů, kteří dosud žijí v SSSR, i od účastníků odboje v Československu. Mnoho materiálu mu poskytli členové kroužku z 40. střední školy v Krivém Rogu, kteří o Jermaku shromáždili hodně cenných informací.

Kniha je charakterizována jako dokumentárně umělecká novela. Vyjadřuje to její postavení na pomezí literatury faktu a umělecké prózy. Vycházeje z konkrétních faktů dokresluje autor charakteristiku postav prostředky uměleckými; hojně užívá dialogu, který sám konstruuje.

Celkově podává kniha čtivý příběh partyzánského oddílu, jenž svým působením významně zasáhl i oblast Tišnovska. Dosti obsáhlá kapitola je věnována známé šerkovické tragédii.

Poněkud rušivě působí zkomoleniny některých místních a osobních jmen českých.

Oblastní výstava poštovních známek mladých filatelistů Tišnov 1979, str. 48.

Zájmová příležitostná publikace vydaná organizačním výborem výstavy za redakce Stanislava Slámy obsahuje mimo texty úzce zaměřené přímo k výstavě též velmi zajímavou kapitolu nazvanou O počátcích pošty v Tišnově, kterou napsal František Žampach. Jsou tu reprodukována i první razítka používná na tišnovské poště od r. 1838. (i)

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Jan Hájek:

TIŠNOVSKÉ REKRUTÝRKY

„Za myho mládí se na vojno verbovalo. Před prajskó vojnó verbovale v Tišnově na plácko před hospodó u Zahradničků - Vrzalů.

Deš se chlapík nechál naverbovat, dostál napit co chcél, pětadvacet rénskéch a pak ešče dva rénský vod staroste".

(Tolik pantáta Večeřů z Dolních Louček, nar. 1845, zemřel téměř devadesátiletý. Zaznamenal učitel František Šoupal r. 1930.)

Chasníci se však na verbuňk nehrnuli, jak dokládají staré záznamy na zažloutlých, myšinou čpících listech podacích protokolů z let 1819 - 1820. Vydávají nám tak mnohá zajímavá svědectví své doby o tom, jak se tehdy odvádělo na vojnu, a zápasech mezi městskou radou a zeměpanským tišnovským úřadem o rekruty, o rozdílech mezi měšťany a chudinou, o způsobech chytání na vojnu a o pronásledování rodičů, jestliže se chasník útěkem před rekrutýrkou vyhnul vojně.

Tak u Nro 528 se dovídáme: Tišnovský úřad žádá o zprávu ohledně uprchlého rekruta Josefa Křenka.

Když nebyl dopaden rekrut, byli trestáni rodiče.

Nro 542, Tišnovský úřad žádá o dodání rodičů neb nejbližších příbuzných uprchlých rekrutů.

Nro 476: Policejní čtvrtník (Viertlermeister) oznamuje, že byl zatčen Jan Vrchlabský, otec uprchlíka z rekrutýrky Martina Vrchlabského.

Nro 643: Tišnovský úřad sděluje, že v Malhostovicích se zdržují čtyři tišnovští uprchlíci z rekrutýrky.

Další záznam dokládá, že každý nebyl stejně pronásledován. Mnohé zachránil před vojnou plný měšec.

Nro 651: Tišnovský úřad žádá, aby byli dodáni dva synové Blažkovi k vojenské službě. Vyřízení, Starší syn Tomáš Blažek je zámožným měšťanem a mladší Jakub je rovněž zámožným a činným v různých spolcích. Byl tedy úřad mylně informován.

Tvrzení, že lidé byli před 150 lety lapáni do rekrutýrky jako zvěř, nejsou nijak přehnaná. Svědčí o tom i následující zápisy.

Nro 657: Tišnovský úřad žádá o vydání určených osob k vojenské službě schopných. Vyřízení: Oznámené osoby byly ihned v noci hledány, ale marně.

Nro 658: Krajský úřad nařizuje, aby do 14. t. m. do 9 hodin ráno byly dodány čtyři hlavy pro vojenskou službu. Vyřízení: Nařízeno zdejší policii, aby dopadla vojensky schopné osoby a podala o tom hlášení.

Nro: 660: Policie hlásí, že dnes v noci za pomoci četníků a s přibráním některých měšťanů, vyvinula veškeré úsilí, aby zachytila vojensky schopné osoby, avšak úplně bezvýsledně. Rodiče uprchlíků byli vzati do vězení..

Nro 686: Obervachmeister Bakalář žádá, aby řezník František Mičán a jeho synové byli dáni do vězení a také všechny ostatní osoby, které byly této noci polapeny.

Rekrutýrka nebyla však jedinou hrozbou tišnovské chudiny. Dodávání přípřeže a průvodců k doprovázení pochytaných rekrutů, vojenské exekuce a řada dalších „potěšení", kterými vrchnostenské úřady dovedly „zpříjemňovat" život tišnovských sousedů.

Nro 810: Tišnovský úřad žádá dva žebříňáky a osm průvodců k převozu rekrutů.

Nro 842: Martin Crha, řezník, žádá za propuštění své manželky z vězení, protože její syn se vrátil a dostavil se k rekrutýrce.

Nro 849: Krajský úřad nařizuje dodání chybějících rekrutů a hrozí vojenskou exekucí.

Nro 869: Tišnovský úřad oznamuje, že rekrut Martin Vrchlabský uprchl, a žádá, aby jeho otci uložena byla vojenská exekuce čtyř mužů.

Nro 911: Oberamtmann Svoboda nařizuje, že Josef Křenek, který žádal o prominutí trestu za útěk před rekrutýrkou, má býti potrestán tak, že musí nalámati osm sáhů kamene.

Nro 912: Matěj Mičán, mistr ševcovský a propuštěný vojenský mrzák, prosí s ponížeností o vykázání místa k vystavění chaloupky u sv. kříže u Humpolky.

Po přečtení těchto, ještě německy vedených zápisů, jasně vyniká podstata tehdejší nesvobody.

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 11. **Marie Němcová,** RA 280
4. 11. **Gabriela Babáková,** Koráb 136
4 11. **Marie Nová,** Jungmannova 934
7. 11. **Zdenka Chaloupková,** Králová 1680
10. 11. **Josefa Kokoliová,** Alšova 691
11. 11. **Stanislav Sedláček,** Erbenova 941
13. 11. **František Rejtek,** Jamborova 920
15. 11. **Cecilie Kalášková,** Fučíkova 1221
20. 11. **Marie Bělusová,** Husova 749
23. 11. **Jaroslav Hudec,** Nerudova 770

75 let se dožívají:

5. 11. **Anna Krejčí,** Bezručova 35
9. 11. **Vladimír Tichý,** Dvořákova 887
10. 11. **Ludmila Kovaříková,** Brněnská 153
28. 11. **Marie Kubíková,** Kukýrna 51
30. 11. **Marie Opltová,** Družstevní 563

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 11. **Bohumil Vykypěl,** Za klášterem 1194. Dožívá se 86 roků.
2. 11. **František Oharek,** Za mlýnem 1155. Dožívá se 88 roků.
4. 11. **Emilie Jůzová,** Lomnická 404. Dožívá se 81 roků.
4. 11. **Karolína Císařová,** Smíškova 966. Dožívá se 80 roků.
9. 11. **Alžběta Chutná,** Purkyňova 1685. Dožívá se 80 roků.
10. 11. **Emilie Kašparcová,** Trnec 771. Dožívá se 86 roků.
10. 11. **Josef Peňáz,** Trnec 659. Dožívá se 82 roků.
12. 11. **Růžena Makovská,** Trmačov 329. Dožívá se 81 roků.
16. 11. **Marie Vostrejžová,** Na rybníčku 629. Dožívá se 90 roků.
17. 11. **Marie Dvořáková,** Uhrova 1004. Dožívá se 93 roků.
18. 11. **Antonín Čepelka,** Družstevní 579. Dožívá se 81 roků.
20. 11. **Karel Spáček,** Na stráňově 1294. Dožívá se 81 roků.
25. 11. **Jan Borek,** Janáčkova 769. Dožívá se 82 roků.
25. 11. **Božena Hladíková,** Trmačov 261. Dožívá se 82 roků.
26. 11. **Anastázie Havlíčková,** Jiráskova 829. Dožívá se 86 roků.
26. 11. **Růžena Chroncová,** nám. 28. října 26. Dožívá se 85 roků.

O ZVONKOVI ZELENÉM

Pro přírodu není listopad příliš příjemným měsícem. Mlhy, sychravo, zima přede dveřmi. Většina ptactva nás již opustila a užívá si někde v teplých krajích. Zůstali jen ti nejvěrnější vytrvalci, kterým láska k domovině dodává sílu k podstoupení rizika a krutosti zimy. Měli bychom si jich vážit, protože oni to budou, kdo nás bude přesvědčovat, že kolem není jenom mrtvo, a dodávat nám víru a naději v příští jaro. Svou vděčnost jim můžeme projevit plnými krmítky. Žel těch uznalých není mnoho, a tak krmítek vidíme v zimě jako šafránu.

Jedním z těch nejvěrnějších našich průvodců je zvonek zelený. Je zajímavé, že skoro všechna jeho evropská pojmenování mají něco společného se zvoněním nebo zelenou barvou. Ano, jeho jarní zpěv lze nejlépe přirovnat ke zvonění či zvonkové hře. Je tak nápaditým pěvcem, že zpívá dokonce i v letu. Dříve býval často pro zpěv chován v klecích, dokonce i křížen s kanárem. Jeho pohyb vzduchem připomíná let netopýra. Postavou trochu převyšuje vrabce a zbarvením ho překonává zcela. Sameček je celý šedozelený, na okraji křídel zářivě žlutý. Konec vykrojeného ocasu a konce křídel jsou černohnědé. Samička je víc

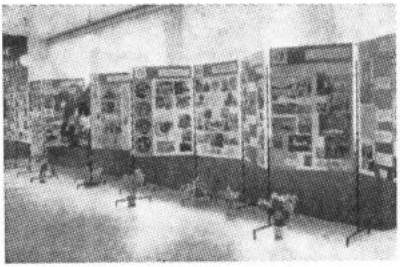
šedozelená. Vyskytuje se v celé Evropě a u nás je dosti hojný, najdeme ho všude, jen horám se vyhýbá. Nejvýše byl pozorován v Jeseníkách ve výši 800 m. Nejraději má parky s množstvím křovin, staré zahrady, smíšené lesy a hřbitovy. Souvislým lesům se rovněž vyhýbá. Je to jeden z mála živočichů, kterému lidská činnost pomáhá rozšiřovat se. Do hnízdění se pouští už v březnu. Vlastně pouze samička, ta staví hnízdo někde v houští, sameček se zatím věnuje zpěvu. Pro toto první hnízdění si zvonci vybírají zpravidla jehličnaté stromy, které lépe ukryjí jejich hnízdo než dosud nezalistněné stromy, pro další hnízdění v červnu a červenci si již volí listnáče, nebo listanatá křoví. Hnízdo bývá poměrně dosti veliké a ploché, postavené z větviček, suché trávy a kořínků. Kotlinka je vystlaná peřím, chlupy a žíněmi. Tam samička snese 5 - 6 žlutavě bílých vajec s modravým nádechem a rudohnědými skvrnami. Samička na nich sedí 12 - 14 dní a tehdy začínají samečkovi povinnosti. Pečlivě samičku krmí při sezení a v této činnosti pak spolu pokračují na hnízdě ještě 12 - 17 dní po vylíhnutí mláďat. Je zajímavé, že zvonci krmí mladé semeny natrávenými ve voleti, když většina semenožravých ptáků krmí mláďata hmyzem. Mladí zvonci opouští hnízdo zatím neschopni letu. Staří je několik dní krmí mimo hnízdo, než je opustí a zahnízdí znovu. Někdy dokonce hnízdí i potřetí. Po vyhnízdění se zvončí rodiny spojují dohromady a společně hledají v polích semena. Přednost dávají olejnatým semenům: řepce, slunečnici a konopí. Nepohrdnou ani pohankou, prosem či dokonce vepřovým sádlem. A tak bychom rádi vyslovili naději, že v následující zimě se nejen jim, ale všem ostatním dostane dost lidské náklonosti, která jim pomůže překonat období nejhorší. Josef Ptáček

O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

18. září na ZDŠ Smíškova ul. zahájil PhDr. A. B. Král, CSc., vedoucí odboru kultury ONV Brno-venkov, stálou výstavbu nazvanou Státní přírodní rezervace Květnice a putovní výstavku Ochrana životního prostředí na okrese Brno-venkov. Přítomni byli i vedoucí pracovníci odboru školství a všichni, kteří se na zpracování výstavek podíleli.

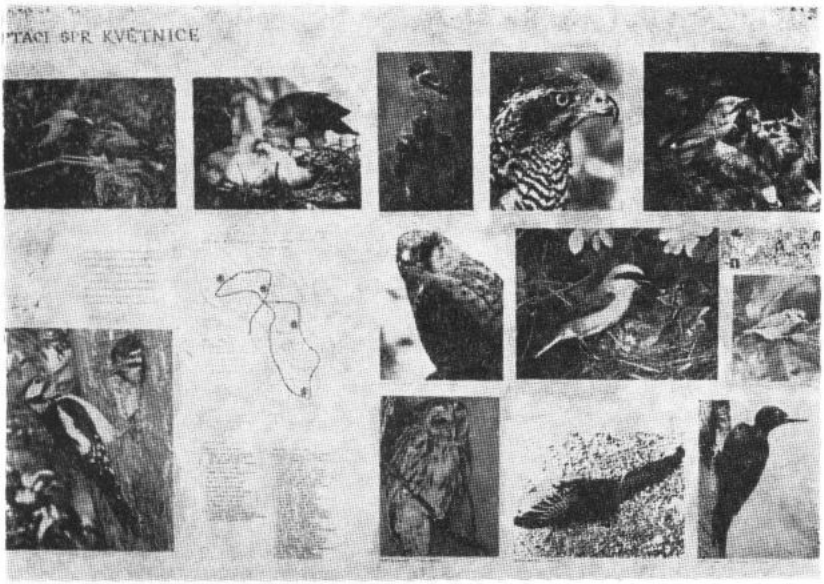
Zpracování a organizaci instalace výstavek zajišťovali pracovníci odboru kultury ONV Brno-venkov pod vedením ing. Pečínkové, KSSPPOP v Brně vedení dr. Štefkem, pracovníci Podhoráckého muzea v Tišnově II a členové speleologického kroužku s. Smejkal, Kappel a Ptáček, pracovnice OPS s. Baláková, geolog s. Křivánek a s. Schiller, pracovníci patonátního závodu: UD Dolní Rožínka, vedení školy a učitelka Marie Hosnédlová.

Stálá výstavba o Květnici je uspořádána na čtyřech panelech (jeden z nich přináší snímek na str. 167) a ve čtyřech vitrínách. Obsahuje údaje o ustavení SPR Květnice, plánek rezervace, geomorfologické, pedologické, geologické poměry a krasové jevy doplněné minerály a horninami Květnice a seznamuje nás i s prací speleologického kroužku. Další část výstavky zobrazuje chráněné rostliny, chráněné živočichy a rozdělení Květnice na oblasti. Tato výstavka bude dále doplňována.

Putovní výstavka Ochrana životního prostředí na okrese Brno-venkov je uspořádána na 12 panelech a seznamuje nás se zákony zajišťujícími ochranu přírody a složek životního prostředí, s chráněnými územími na okrese Brno-venkov a názorně ukazuje, proč je nutně naše životní prostředí chránit. Obě výstavky jsou doplněny vhodnými citáty předních vědců a významných myslitelů.

Obě výstavky jsou výsledkem plodné spolupráce a budou využity ve školním vyučování. I pro občany našeho města se mohou stát zdrojem poučení a zamyšlení. M. Hosnédlová

SPORT

RELATIVNÍ POKLID TENISTŮ

Tradice se mají dodržovat, a proto i letos utratíme v listopadovém čísle pár slov o tišnovských tenistech. Už délka tohoto článku napovídá, že sezóna tentokrát nepřinesla nic mimořádného - měřeno pochopitelně relativním pohledem, protože leckde jinde by 3. místo v krajském přeboru I. třídy bylo důvodem k oslavám. Pro naše tenisty však po několika putováních na trase okresní přebor - národní liga (a to oběma směry) přece jen znamenají poslední výsledky určitý poklid, který nepoznali už šest let. Naposledy v letech 1973-74 se totiž hrála na Ostrovci dva roky po sobě stejná soutěž. Teď tedy v rozmezí 1979-80 znovu, pochopitelně o stupínek výš.

Zmíněný poklid ovšem lze chápat pouze ve smyslu zastávky na pomyslném cestování z jedné soutěže do druhé, neboť samotný průběh letošního přeboru přinesl vzruchu víc než dost. Baník patřil pochopitelně jako loňský účastník národní ligy do skupiny favoritů, i když střízlivé prognózy před sezónou o návratu příliš nehovořily. Start byl však velmi nadějný: po 5. kole byl Tišnov jako jediný celek bez ztráty bodu a měl úspěšně za sebou jak loňského vítěze Šlapanice (7 : 4), tak dalšího ex-ligistu Žabovřesky (9:2). Porážka v Gottwaldově, kde byl celek nekompletní, nemusela nic znamenat, neboť vše mělo rozhodnout utkání se Spartakem Jihlava. A také rozhodlo-bohužel ve prospěch soupeře, který vyhrál 6 : 5 doslova o jediný míč. Stačilo totiž proměnit jeden ze čtyř mečbolů, jež měl Novotný proti Růžičkovi. Na podzim přišla ještě další porážka od Mor. Slavie B a výsledný součet nakonec přinesl pěkné 3. místo. Matematik je dokonce může cenit výš než předloňské prvenství, neboť tehdy bylo před Tišnovem v ligových soutěžích osm mužstev Jihomoravského kraje, zatímco letos jich máme před sebou pouze sedm. Tenisově však nelze přehlédnout výkonnostní pokles, který v této sezóně postihl klíčové hráče družstva. Zejména V. Seyfert a

Vaščáková zůstali hodně dlužni loňským mimořádně dobrým výsledkům. Jejich očekávaný pád v žebříčcích má sice na svědomí především účast v nižší soutěži, kde není možno nasbírat potřebný počet bodů, nicméně přesto je třeba mít na zřeteli výrazný krok zpátky ve výkonu obou. Nic na tom nemění ani fakt, že např. V. Seyfert získal 18 bodů z 21 možných a společně se Štěpánkem (15 bodů z 18) byl nejplatnějším členem týmu. Ani Štěpánek však přes výbornou bilanci nenašel loňskou formu; dr. K. Seyfert a Novotný si udrželi zhruba svůj standard, Jakubcová se herně vyrovnala Vaščákové, ne vždy se jí však podařilo potvrdit zlepšenou výkonnost i v utkání. Možná je té kritiky trochu víc, než by si jmenovaní tenisté zasloužili, neboť přes to všechno je tišnovský tenis podle běžných měřítek vzácně uspěšný. Ne nadarmo se ale říká, že je prospěšnější být nespokojen, než se opájet klamnými iluzemi.

Oddíl však nejsou jen zápasy A mužstva. Ostatní činnost, to je neustálá práce několika jedinců, kteří přes veškerou snahu nemohou pokrýt mezery ve funkcionářském zázemí. Výsledek je pak takový, že leccos z toho, co se skrývá pod pojmem tišnovský tenis, má výbornou úroveň, ale to zbývající je podprůměrné. Teprve až se podaří natrvalo vyplnit vakuum mezi oběma extrémy, bude zaručen rovnoměrný rozvoj na všech úsecích. Zda je to otázka už příštích let nebo hudba daleké budoucnosti, to zatím nelze zodpovědně tvrdit. Záleží na tom, prosadí-li se přísloví „komu se nelení, tomu se zelení", nebo převáží-li spíš to druhé - „na dlani chlup nenajdeš".

(vt)

Setkání po létech

O problémech v tišnovské kopané už bylo jistě popsáno dost papíru. Mužstvo Baníku je ve III. třídě jakoby přikováno, žádaný postup do vyšší třídy se nedaří vybojovat. Na bývalou slávu lze zatím jen vzpomínat...

Jedno takové vzpomínkové dopoledne prožili tišnovští fanoušci u příležitosti oslav Dne horníků a energetiků, kdy podnikový výbor Uranových dolů v Dolní Rožínce uspořádal II. ročník turnaje neregistrovných hráčů (nad 35l et). Co bylo všechno na tomto zdařilém setkání „staré gardy" k vidění? Především chuť, bojový zápal a smysl pro slušný a poctivý fotbal, okořeněný dramatickým průběhem a pěknými brankami. K radostné atmosféře přispělo jistě i nečekané vítězství družstva Tišnova, jehož hráči - na rozdíl od ostatních celků - se sešli na hřišti vlastně poprvé od doby skončení aktivní činnosti. Přesto udivovali dobrou technikou, útočným pojetím a pohotovou střelbou. Měli oporu v brankáři Kreinerovi - odvážnými, ale jistými zákroky si vysloužil obdiv všech diváků. Hornický dres dále oblékli hráči: Junec, Pilný, Mach, Tříska, Randuch, Lukeš, Teplý, Žila, Pernica, Mihola, Čuma, Regeti, Malý. Vedení mužstva převzal ke všeobecné spokojenosti František Smažil.

Na druhém místě se umístilo sympatické mužstvo Moravských Knínic, třetí skončilo populární FLAMENGO Dolní Rožínka, které zvítězilo nad zkušenými fotbalisty z Kuřimi. Za Flamengo startovali mimo jiných Saidl, Novotný, ing. Jirkal, Šikula, Cisar, Žák, ing. Lipovský, Dospišil, za Kuřim pak Helán, Wágner, Halouzka, Křístek, Havlín, Látal, ing. Koláček a další.

Výsledky zápasů: Moravské Knínice - FLAMENGO Dolní Rožínka 2 : 1, Tišnov - Kuřim 1 : 1 (na penalty zvítězil Tišnov), Kuřim FLAMENGO Dolní Rožínka 2 : 4, Tišnov - Moravské Knínice 2 : 1.

Tišnovské setkání fotbalistů se tedy vydařilo. Bylo důkazem, že hráči ani po letech nezapomněli na svůj oblíbený sport. Svou účastí a bojovým výkonem mohou být příkladem jistě i mnohem mladším hráčům. Umístění nebylo určitě tím nejdůležitějším, proč si dali poprvé pod Květnicí dostaveníčko. Není divu, že všichni přislíbili účast i v příštím roce na III. ročníku, kdy se už bude hrát o putovní hornický kahan. V Tišnově se tedy zrodila akce, která rozhodně přispěla k oživení a popularizaci tohoto oblíbeného sportu.

B. Tesař

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

10. pokračování

PÍŠE: JOSEF KADLEC

Rok 1922 uzavírá celoroční zpráva, která byla přednesena J. Grünwaldem. Podává dokonalý přehled.

... Přihlížíme-li k vnější činnosti SKT, můžeme říci s klidným svědomím, že byla uspokojivá. Sehráno bylo celkem 23 fotbalových zápasů, uspořádána sportovní slavnost s přespolním během a lehkoatletické závody a na podzim byl náš fotbal podroben těžké zkoušce v mistrovských zápasech.

Výkon našeho reprezentačního mužstva fotbalového průběhem roku se stále lepšil. V jarní sezóně byla forma mužstva ještě poměrně nestálá. Hrálo se jednou dobře a podruhé slabě, naproti čemuž v podzimní sezóně podávalo mužstvo stále hru poměrně vysoké úrovně. To jest patrno již z toho, že v podzimní sezóně nebyl prohrán ani jeden zápas, ačkoliv se hrálo vesměs s dobrými mužstvy. Celkem bylo v podzimní sezóně sehráno třemi mužstvy 11 zápasů, z nichž bylo 8 vítězných a 3 nerozhodné, skóre 46 : 16.

V mistrovství II. třídy, jež bylo na podzim sehráno, umístili jsme se na 1. místě okrsku; z 5 zápasů vyhráli jsme 4 a 1 hrán nerozhodně, docíleno 9 bodů, skóre 17 : 5, nejlepším střelcem Jarda: 9.

Házená, která v předešlém roce dobře prospívala, během letošního roku zanikla. Na jaře sehrány 2 zápasy s velice slabými výsledky a na podzim se již vůbec nehrálo. Příčinu možno hledati v tom, že většina hráček odešla a nebylo možno je nahraditi. Také zájem o házenou ochabl.

V lehké atletice, která se letos počala ujímati, docíleno našimi závodníky, při závodech v rámci sportovní slavnosti pořádaných, velice slušných výsledků. Získali 3 první a 1 druhou cenu, a to v přespolním běhu umístil se jako první A. Křivánek, ve vrhu koulí první B. Kothbauer, ve skoku vysokém první M. Kothbauer a ve vrhu oštěpem druhou cenu R. Klusák.

Vnitřní spolkový život nebyl však nikterak uspokojivý a během roku byl naopak od vnější činnosti horší a horší. Příčinu nutno hledati za první v nedostatku pracovníků. Odchodem několika zmenšil se ten malý počet těch, kteří vždy byli účastni na vedení klubu, a zmenšoval se stále, až celá práce zůstala na 2 - 3

V zimním období většina fotbalistů se vyžívala v lyžařském oddílu, který byl ustaven při Sokole. Jezdívalo se většinou na Sýkoř. Foto: J. Grünwald

„Juniorka" 19. září 1924 před utkáním v Předklášteří. Zleva: vedoucí Tonda Major, Komprs ml., Otisk, Pokorný, Fárník, Komprs st., Andrýsek, Sedlák, Macků, sedící: Sadecký, Soukal, Formánek.

lidech, jimž vzdor tomu byla práce ještě ztěžována a znechucována. Kromě toho také návštěvy na zápasech byly stále slabší, takže poslední (mistrovské) zápasy byly dohrávány vesměs s deficitem. Proto po sehrání mistr. zápasů musela být sezóna ukončena.

Nedostatek pracovníků bylo nejlépe pozorovati na schůzích výboru. Tyto byly stále méně navštěvovány až nakonec se nekonaly a poslední zápasy byly již jen narychlo aranžovány mezi 2 - 3 lidmi. (Podle toho to pak vypadalo). O nedostatku pracovníků křiklavě svědčí, že nebylo možno ani získati řádného zapisovatele, takže tato funkce vymizela a zápisy se vůbec neprováděly.

Z toho je patrno, že tyto nezdravé poměry nemohou travati dále a jest na valné hromadě, aby potřebnou nápravu sjednala.

Máme ve sportovním světě dobré jméno, možná lepší než si zasloužíme a proto by nebylo správné z pouhé liknavosti jednoduše všeho nechati. Máme závazky a je povinností každého spolupracovati. Proto nechť se nikdo společné práci nevyhýbá. Není nic ztraceno, pročež konej každý svoji povinnost!"

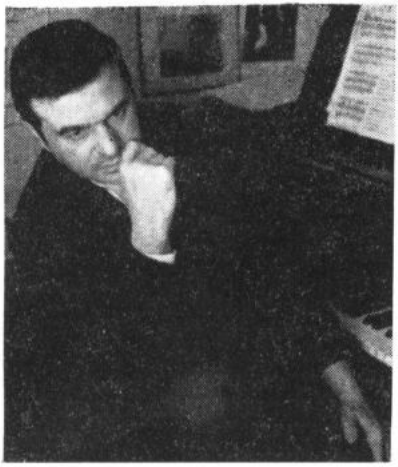
Jak však ukázaly pozdější roky, byly to první příznaky pozdějšího poklesu klubu...

V roce 1923 zahájil SK Tišnov svoji činnost únorovou valnou hromadou, na níž bylo přítomno jen asi 30 členů. Předsedou byl zvolen opět Bedra Kothbauer, členové výboru: Václav Major, Vl. Macků, Jiří Grünwald, Al. Vrchlabský, Bož. Chlupová, Robert Klusák a Ant. Denk. Náhradníci: sl. Macků M., Feistl a K. Otisk. Revizoři: Vl. Pokorný a Rud. Nejez. Přítomní se ve zprávě dovídají, že stav členstva je 155, v pokladně pouhých 80,- Kč, a že SK Tišnov je župou jmenován „ochráncem" nového klubu SK Rájec, kde musí na vlastní útraty sehrát propagační zápas.

Nejistá, či spíše tísnivá finanční situace klubu nutí výbor k jednání o spojení s tenisovým klubem. K tomuto jednání jsou navrženi B. Kothbauer a Macků. Postupně jsou vypracovány podmínky a návrhy pro spojení, jako je název klubu, řízení klubu, majetkové hodnoty obou klubů atd. Jednání se však protahuje po celý rok a ke spojení dochází až příští rok, tj. v r. 1924.

Na valné hromadě projednává se také vzkříšení „dámské" házené, protože v minulém roce téměř zanikla. Trenérem byl zvolen Robert Klusák, který dostal za úkol dát děvčata dohromady. Přes všechna ostatní opatření nepodařilo se již házenou uvést do činnosti.

Pokračování v příštím čísle.

KRUH PŘÁTEL HUDBY PŘI SZKP ROH TIŠNOV

v rámci oslav Měsíce SČSP připravil pro milovníky vážné hudby

HOUSLOVÝ RECITAL

předního moskevského virtuosa

IGORA POLITKOVSKEHO.

Vynikající mistr houslového smyčce se narodil v rodině známého sólisty Velkého divadla v Moskvě V. Politkovského. Od šesti let se učil hrát na housle, navštěvoval hudební školu Ippolitova - Ivanova a hudební učiliště při Moskevské konzervatoři. Cestu k velkému umění Politkovského otevřel DAVID OISTRACH, který jej vedl na konzervatoři. D. Oistrach vysoce hodnotil výrazný talent a cílevědomou vytrvalost svého žáka.

Igor Politkovskij je laurátem nejzávažnějších mezinárodních soutěží (Mezinárodní soutěž belgické královny Alžběty v Bruselu, pařížské soutěže Margeurite Longové a Jacquese Thibauda, mezinárodní soutěže Paganiniho v Janově a dalších).

V současné době je I Politkovskij vyspělý mistr a vynikající hudební umělec. O tom se přesvědčili nesčetní posluchači Evropy, Ameriky a Asie.

Tišnovskému hudebnímu publiku představí se umělec **ve středu dne 14. listopadu 1979 v 19.30 hodin v sále Sdruženého závodního klubu ROH.**

Program recitalu za klavírního doprovodu Jevgenije EPŠTEJNA z díla:

C. M. Webera, L. van Beethovena, J. S. Bacha, A. Babadžanjana, A. Metnera a P. de Sarasate.

Pro členy KPH platí abonentní vstupenky - zbylé vstupenky v předprodeji v kanceláři SZKP ROH - 25,- Kčs.

Přejeme hezký hudební zážitek.

Výbor KPH

TIŠNOVSKÁ PADESÁTKA

Teprve po uzávěrce minulého čísla byl zpřesněn termín tradičního turistického závodu Tišnovská padesátka na sobotu 3. listopadu. Letošní ročník se uskuteční na pěti trasách - 15, 25, 35, 50 a 75 km. Počátek startu je v 6 hodin.

Zveme k co nejhojnější účasti.

Klub přátel výtvarného umění v Tišnově uspořádá ve dnech 17. až 25. listopadu 1979 v zasedací síni městského národního výboru výstavu výtvarných prací výtvarníků - amatérů, členů KPVU v Tišnově. Slavnostní zahájení bude v 10 hodin v sobotu 17. listopadu.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

Půjčovní doba v MěLK

pro dospělé: po, st 8-12; út, pá 13-18
pro děti: po, st 13-18
pobočka Tišnov II: út 15-18

KINO PANORAMA

1. čt - 17.30 a ve 20 hodin
VÍTR NADĚJE (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

3. so, 4. ne, 5. po - 17.30 a ve 20 hod.
● **PŘEJEZD KASANDRA**
Americký barevný fiml se Sophií Lorenovou, Richardem Harrisem a Burtem Lancasterem v hlavních rolích.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

Oslavy VŘSR 6. 11. 1979 v 17.30 hod. lampionový průvod, sraz u radnice a Brněnských papíren.

7. 11. 1979 v 19 hodin slavnostní shromáždění občanů v sále kina.

8. čt - 18 hodin
● **KDYŽ JE MUŽ V DOMĚ** „S"
(širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Zamyšlení nad mnohostrannou podobou lásky.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

10. so - 18 hod., 11. ne - 17.30 a ve 20 hodin
CHALOUPKA STRÝČKA TOMA „S"
(širokoúhlý)
Barevný film NSR. Podle světoznámého románu Harriett Beecherové-Stoweové.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

13. út - 17.30 a ve 20 hodin
● **HOCHŠTAPLER**
Bulharský barevný film. Výpověď profesionálního podvodníka.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

15. čt - 17.30 a ve 20 hodin
PAST V HORÁCH „S"
(širokoúhlý)
Barevný kanadský film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

17. so, 18. ne - 17.30 a ve 20 hodin
● **DRAHÁ MANŽELKA**
Italský barevný film. Komedie o vytrvalé lásce a tvrdohlavém muži.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

20. út - 17.30 a ve 20 hodin
NEPŘÁTELSKÉ STÍNY „S"
(širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Dobrodružný příběh z Ukrajiny dvacátých let.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

22. čt - 17.30 a ve 20 hodin
V OSTŘE SLEDOVANÉM PÁSMU „S"
(širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

24. so, 25. ne - 17.30 a ve 20 hodin
● **MAFIE ZA MŘÍŽEMI**
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

27. út - 17.30 a ve 20 hodin
● **SÓLO PRO STAROU DAMU** „S"
(širokoúhlý)
Český barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

29. čt - 17.30 hodin
ZRZOUN
Rumunský barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

4. ne - 9.30 hodin
POHÁDKA O POHÁDCE
Sovětský barevný film.

11. ne - 9.30 hodin
INDIÁNI Z VĚTROVA
Český barevný film.

18 ne - 9.30 hodin
MALÝ PRINC
Anglický barevný film.

25. ne - 9.30 hodin
SLEPÝ PELIKÁN
Sovětský barevný film.

Dětský filmový festival:

8. čt - 16.30 hodin
TAJEMSTVÍ R. V. S.
Sovětský barevný film.

9. pá - 16.30 hodin
DÁREK ČERNÉHO ČARODĚJE
Sovětský barevný film.

10. so - 16.30 hodin
BOLEK, LOLEK A SRNKA
Polský barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 1399-79 - 456.12/79-Lá 206

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

PROSINEC 1979 Ročník X Číslo 12

Foto: Josef Závišek ml.

VÁNOČNÍ ČAS

Vánoční čas patří k nejkrásnějším obdobím v roce. Snad i pro ten předcházející shon a starosti, ale především pro klid, mír a pohodu, která zavítá na Štědrý den do všech příbytků vyzdobených vánočními stromky, jmelím a jinými symboly vánoc. Naše srdce zjihnou v kruhu svých nejbližších a zároveň si uvědomíme hřejivý pocit bezpečného rodinného zázemí.

Ne všichni mají však to štěstí prožívat všechny sváteční dny takto; mnozí musí pracovat, aby nám nic nescházelo i v tyto chvíle. Ti všichni pracovníci nepřetržitých provozů, elektráren, pošt, železnic, nemocnic atd. budiž s námi v tyto okamžiky aspoň v našich myslích. A až se po svátcích vrátíme do svých dílen, kanceláří, škol, ať nás dobrá pohoda provází co nejdéle. **(i)**

CO PROJEDNÁVALY VEŘEJNÉ SCHŮZE KSČ

Během října a listopadu proběhly v celém našem městě veřejné schůze Komunistické strany Československa. Jejich hlavním cílem bylo seznámit občany města s plněním volebního programu i ostatních úkolů výstavby města. Na nich měli občané možnost seznámit se se skutečností na tomto úseku, měli možnost se k těmto projednávaným otázkám vyjádřit a podat podnětné návrhy. Po této stránce veřejné schůze splnily svůj cíl a staly se pro další rozvoj města zdrojem podnětných nápadů i návrhů, které budou sloužit vedoucím stranickým i zastupitelských orgánů města k přijetí opatření k dalšímu plnění budovatelských úkolů ve městě.

Samozřejmě, že se nemluvilo jenom o plnění volebního programu, ale hovořilo se také o potížích, se kterými se občané setkávají v každodenním životě a které mnohdy přežívají několik let. Město žije trvalými problémy ve výstavbě občanské vybavenosti, předškolních i školních zařízení, zdravotnických zařízení, v komunikacích, ale i s problémy v dopravě, v zásobování apod. Vyřešit tyto problémy není v mnohém otázka jednoho dne, týdne nebo roku. Je to otázka dlouholeté koncepce výstavby města a řešení problémů jeho života. Jejich konečné vyřešení není záležitostí jenom zastupitelských orgánů, ale je to záležitost především občanů a hlavně jejich zájmu a aktivní pomoci při budování města.

Z bohatých diskusí na těchto schůzích vyplynulo, že ve městě jsou problémy specifické podle jednotlivých obvodů, ale mnohé mají mnoho společného pro celé město. Příkladně v Tišnově II i v UO č. 5 a 7 byly vážné připomínky k městskému rozhlasu, k rozhlasu po drátě, ale také k tomu, že by aktivita občanů při budování města a svého okolí měla být větší než doposud. K této problematice zde hovořil předseda MěstNV s. Karel Souček. Hovořil o nutnosti větší aktivity občanů při výstavbě města i větší podpory občanským výborům. K otázce zavedení rozhlasu po drátě a k opravě městského rozhlasu se vyjádřil, že podle jednání s OSS Brno-venkov bude tato záležitost vyřešena do konce příštího roku. Velmi vážným problémem je otázka pitné vody. Mnozí z nás pocítili v minulých měsících nepříjemné důsledky z nedostatečného zásobování vodou bezprostředně. Problém vysvětlil s. Souček. Řekl, že snahou vodohospodářů

bylo zvětšit jímací zařízení na vodu v Herolticích. Uskutečnění tohoto záměru bylo doprovázeno těžkostmi způsobenými výpadky elektrické energie, kdy voda se nemohla čerpat v dostatečném množství, dále havárií čerpadla i sesuvem zeminy do studně. I když se zlepšila jímací schopnost z prameniště v Lomničce a z Nivy, přesto si myslíme, že je nutné, aby vodohospodáři hledali a zajistili nová výkonnější prameniště pitné vody, a to také proto, aby v případě jakékoliv havárie v jejím zásobování, byla dostatečná rezervní zásoba této nenahraditelné tekutiny.

Mnohé připomínky byly na špatný stav silnic, chodníků i osvětlení, kanalizace, na příklad na Smetanově ulici, na služby – třeba kam s vyjetým olejem, dále o tom, že na mnohých místech, skládkách smetí by se měla provádět řádná deratizace, připomínky byly také na nekázeň řidičů v nerespektování úseků s omezenou rychlostí – třeba na Mrštíkově ulici. Za zamyšlení jistě stojí i účast dětí na večerních nebo mládeži zakázaných filmech.

Není možné provést výčet připomínek na všech veřejných schůzích KSČ. Myslím si, že to není ani podstatné. Rozhodující je skutečnost, že připomínky nemohou zůstat bez řešení. A jejich vyřešení je také otázkou větší aktivity každého z nás.

– ol –

Veřejná stranická schůze ve Štěpánovicích se konala 26. října v kulturním domě. Její jednání řídil předseda VO KSČ s. Valdimír Štarha. Přítomen byl zástupce OV KSČ Brno-venkov s. Oldřich Jedlička, ředitel Brněnských papíren v Tišnově II. V úvodu schůze vystoupili pionýři místní školy s pásmem písní a veršů věnovaným výročím 28. října a 7. listopadu.

V hlavním projevu zhodnotil předseda MNV s. Jan Kašparec dosažené výsledky volebního programu a provedl objektivní analýzu metod práce, které k nim vedly. Nevyhýbal se ani nedostatkům a chybám. Stále trvá, že se akcí zúčastňují titíž lidé, že jsou mezi námi ještě takoví, kterým je kolektivní práce cizí.

Zima na nám. 28. října. Foto Jana Hronová

V nejbližší době se bude MNV věnovat více akcím neinvestičního charakteru. Bude se zlepšovat vzhled obce, jedná se o opravu domů, úpravu parků a veřejných prostranství, hřišť i o údržbu zařízení. Každá pomoc při tom bude příspěvkem pro krásnější život doma ve vsi.

S. Jedlička podal poté zprávu o plnění volebního programu v rámci celého okresu Brno-venkov.

Na závěr bohaté diskuse a jejím zhodnocení zástupcem OV KSČ poděkoval předsedající za účast a vyjádřil přání ZO KSČ, aby se podařilo splnit volební program. D. Š.

Veřejná schůze KSČ uliční organizace č. 6 měla tentokrát zvláštní důležitost. Vždyť akce Z se nyní citelně dotýká severní části našeho města – buduje se nová komunikace na ulici Družstevní, provedla se vodovodní přípojka na místo, kde bude nový hřbitov a zahahuje se budování kanalizace na ulici Černohorské. A po pravdě řečeno akce neprobíhají tak, jak by si občané a asi také kompetentní činitelé přáli. Mimoto problémy s pitnou vodou citelně zasáhly také tuto část města. To se také projevilo v diskusi, která navázala na referát předsedy UO ing. Vychodila o plnění volebního programu a dosažených výsledcích v akci Z v našem městě i o úkolech na příští období, a také ve zprávě dr. Šťávy o práci občanského výboru. Schůze se účastnil předseda MěstNV s. Souček a předseda MěV NF s. Volena a tak odpovědi byly fundované, i když možná ne pro každého potěšující.

Asi před dvěma desítkami let byly v Tišnově velice populární Hovory s občany, kde se poslanci setkávali s voliči. Pamětníci si jistě ještě vzpomínají na příklad na plný sál hostince u Hostěnských i na bohatou a plodnou diskusi. Podobný úkol mají nyní veřejné stranické schůze. Škoda však, že účast občanů na těchto schůzích nebývá taková, jak by bylo třeba. A to je možné říci i o poslední veřejné schůzi KSČ uliční organizace č. 6. Vždyť právě na veřejné schůzi má každý občan možnost přednést své připomínky a podněty a tak přispět ke zlepšení života v našem městě. – ok –

U Víckova Foto: J. Ptáček

SPISOVATEL MEZI ČTENÁŘI

Besedu se spisovatelem Františkem Neužilem uspořádala MO ČSŽ dne 31. října v zasedací síni na MěstNV.

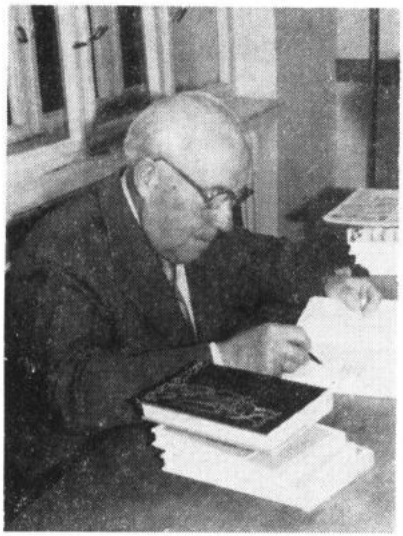
Známého brněnského romanopisce uvedla dr. Vlasta Šanderová. František Neužil poutavě vypravoval o své životní dráze a zvláště vzpomínal na své dětství v rodnych Pozořicích-Jezerech. Hovořil též o své tvorbě, především o poslední práci, z níž předčítal i některé pasáže; kniha vyjae v roce 1981.

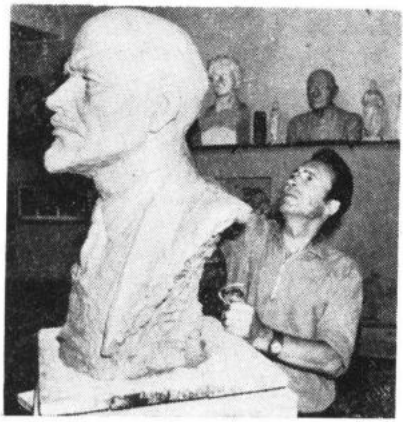
Fr. Neužil je znám hlavně jako autor historických románů, není proto divu, že právě na tento okruh se zaměřovaly dotazy účastníků besedy. Mistr odpovídal s jemu vlastním humorem a na závěr večera podepsal čtenářům své knihy (přitom ho zachytil snímek Josefa Ondrouška).

Není jistě bez zajímavostí, že jedním z autorů, kteří na Fr. Neužila zapůsobili, byl též tišnovský rodák J. F. Karas, jehož romány v mládí četl na stránkách brněnských novin.

Besedy byla přítomna i tišnovská občanka pí Ondráčková, jejíhož jednoho z předků zobrazil Mistr v románu Země v průvanu.

Beseda s Fr. Neužilem navázala na starou tradici, kdy v Tišnově podobná setkání bývala častá. (i)

Klub přátel výtvarného umění vstoupil již do druhého roku aktivní činnosti. Jednou z úspěšných akcí klubu byla také podzimní návštěva ve štěpánovickém ateliéru akademického sochaře Petra Bortlíka. Členové KPVU naslouchali se zájmem vyprávění o sochařské i restaurátorské práci umělcově. Měli také možnost si prohlédnout jeho nové dílo - bustu V. I. Lenina, která bude po dokončení umístěna v budově OV KSČ v Brně. Součástí besedy byla také prohlídka pastelů výtvarnice paní Věry Bortlíkové. Přátelé výtvarného umění odcházeli z besedy s pěknými dojmy a budou dlouho vzpomínat na srdečné přijetí u manželů Bortlíkových. (vb)

SPB - AKTIVNÍ ODDÍL NF

Výroční schůze Čs. svazu protifašistických bojovníků se konala 4. listopadu v zasedací síni MěstNV v Tišnově.

Člen výboru s. Rudolf Volena přivítal přítomné, zástupce OV ČSPB s. Jaroslava Baťu, člena ÚV ČSPB s. dr. Hejla i pionýry ze ZDŠ Tišnov-Předklášteří, kteří pod vedením s. N. Nečové a II. Novotné přednesli úvodem pěkný kulturní pořad věnovaný 62. výročí VŘSR.

Předseda organizace s. Jan Pestr v úvodu své řeči seznámil přítomné s politickými událostmi u nás a ve světě, zdůraznil mírovou výzvu s. L. Brežněva v Berlíně i smlouvu SALT 2 podepsanou ve Vídni 18. června t. r.

Následoval přehled o činnosti členské základny, která má v současné době 106 členů, z toho 61 žen a 45 mužů; nejstarším členem je s. Vrchlabský z Lomničky, má 93 let.

Rovněž plnění plánu politicko výchovné činnosti bylo úspěšné; mimo 12 výborových schůzí byly uskutečněny 2 členské schůze 3 mimořádné veřejné a mnoho besed s pionýry, branci i pracujícími na závodech, jakož i družební setkání se soudruhy z Juru.

V roce 1978 byl uspořádán zájezd na Duklu, v roce 1979 po památných místech v Čechách; byly navštíveny Lidice, Terezín a Praha. Pro příští rok se plánuje zájezd na Balaton spolu s družebními soudruhy ze Slovenska.

Z budovatelské činnosti si zaslouží pozornost plnění brigádnických prací v akci „Z"; bylo v I. pololetí odpracováno 450 hodin, péči o památky byly věnovány 204 hodiny, národnímu hospodářství 8041 hodin, na úpravě hájenky v Šerkovicích 144 hod.

Členy ČSPB v Tišnově bylo sebráno 3600 kg železa, 1600 kg starého papíru, odevzdáno do sběru 372 kožek.

Plán práce na příští rok počítá u příležitosti 35. výročí osvobození Sovětskou armádou se slavnostním slibem žáků tišnovských škol u památníku v Šerkovicích, s pomocí při pořádání modelářských soutěží místnímu Svazarmu (memoriál letce Tesaře atd.).

Zprávu o hospodaření podal hospodář s. Borolič a revizní zprávu s. Stejskal.

V četné diskusi vystoupil mimo jiné i s. dr. Hejl za ÚV, který zhodnotil práci odbočky i výroční schůzi; promluvil i k aktuálním politickým otázkám dneška, poukázal na to, jak neofašismus pracuje systematicky a jak nutno bojovat o vědomí a svědomí lidí.

Volební komise předložila návrh členů nového výboru, který bude 11tičlenný. Bylo přijato i usnesení, nastíněné závěrem v řeči s. předsedy.

Závěrem výroční schůzi ČSPB v Tišnově shrnul člen OV ČSPB z Brna s Jar. Baťa. Všichni přítomní se rozcházeli s přesvědčením, že musí ještě více - a to hlavně mládež - seznamovat s nebezpečím války, říkat stále, co byl a je fašismus, a jak je nutno bojovat po boku Sovětského svazu a všech socialistických zemí za udržení světového míru.

D. Š.

Filatelistické ohlédnutí

Blíží se konec roku a to bývá vždy signálem k hodnocení práce a dosažených výsledků během roku.

S hrdostí a uspokojením se za letošním rokem budou moci ohlédnout tišnovští filatelisté - členové základní organizace Svazu českých filatelistů. Vždyť tento rok patří beze sporu mezi nejúspěšnější v jejich historii. Je to především uspořádáním oblastní výstavy poštovních známek mladých filatelistů, která se konala v červnu. I když to byla první výstava svého druhu v našem městě a její pořadatelé neměli potřebné zkušenosti, vydařila se po všech stránkách a odborníky byla vysoce hodnocena. Skončila úspěchem nejen pořadatelů, ale i mladých tišnovských vystavovatelů - všech dvanáct jejich vystavovaných exponátů získalo medaile, mezi nejúspěšnější vystavovatele se zařadili Mirek Tomaňa se sbírkou Socialistická přestavba našeho zemědělství, Radek Skoupý, Dalibor Ondra a Jiří Chlup.

Mladí tišnovští filatelisté dosáhli také významného úspěchu při filatelistické olympiádě, v krajském kole obsadili jedno první a dvě třetí místa a Mirek Tomaňa dokonce zvítězil v národním kole v kategorii nejmladších do 13 let.

Oblastní výstavu shlédlo 1500 návštěvníků, převážně dětí a mládeže. A právě tato výstava značně přispěla k podstatnému zvýšení zájmu tišnovských chlapců a děvčat o filatelii. Kroužek při pionýrské skupině ZDŠ na Smíškově ulici, který vede s. Tomaňa, má již 26 členů. Kolektiv úspěšně pracuje již několik roků a za 1. pololetí 1979 byl vyhodnocen jako nejlepší v Jihomoravském kraji. V září vznikl kroužek mladých filatelistů a to v ZDŠ na Gottwaldově ulici, který pod vedením Fr. Kose také začíná úspěšně vyvíjet činnost. Kroužek má v současné době 11 členů a dalším zájemcům jsou dveře otevřeny.

Zdá se, že dospělí zůstali tak trochu ve stínu mladých; jejich sbírky se již méně objevují na výstavkách. Přesto je třeba uvést úspěch St. Slámy, který na výstavě poštovní známek ČSSR - Kuba v Gottwaldově získal malou pozlacenou medaili za námětovou sbírku Tatry v minulosti a přítomnosti.

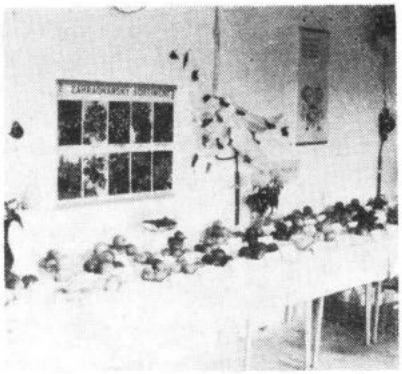
A plány členů tišnovské organizace filatelistů do příštího roku? Podle informace od předsedy Stanislava Slámy bude i nadále hlavní pozornost zaměřena na práci s mládeží, aby se udržely přední pozice v rámci kraje. Mimo to chtějí filatelisté uspořádat v rámci oslav 35. výročí osvobození propagační výstavu v našem městě.

- ok -

ÚSPĚŠNÁ VÝSTAVA ZAHRÁDKÁŘŮ

Tradiční výstavu ovoce a zeleniny uspořádali ve dnech 20. až 23. října 1979 tišnovští zahrádkáři. Výstava, která se uskutečnila v rámci Mezinárodního roku dítěte, byla instalována v nových prostorách lisovny u Modety. (Novou lisovnu postavili zahrádkáři svépomocí v akci „Z". K tomuto objektu v hodnotě 150 tisíc přibyl letos také nový sklad v hodnotě 100 tisíc).

Návštěvníci výstavy mohli shlédnout na 300 vzorků, které vystavovalo 45 členů základní organizace Českého ovocnářského a zahrádkářského svazu v Tišnově. Byl zde např. k vidění Dukát, který je řazen k velmi výhodnému sortimentu, ale také další odrůdy: Šampion, Idaret, Spartan, Clivie, Lord Lambourne, Mc Intosh red, Starkimson, Golden Delicious; ze starších odrůd např. vděčná, nenáročná odrůda Ontário. Proti dřívějším letům převažovaly odrůdy státního sortimentu. Ukazuje se, že Tišnovští přecházejí na moderní pěstování ovoce a vysazují v poslední době odrůdy vyzkoušené chuťově i co do úrodnosti. Nový objekt lisovny není ještě dostatečně mezi tišnovskými občany znám, a tak sem přišli jen opravdoví zájemci. Protože zde bylo otevřeno i ve všední dny, mohly sem také přijít tišnovské školy. A tak z celkového počtu jednoho tisíce návštěvníků napočítali pořadatelé přes osm set dětí z ZDŠ Smíškova a Gottwaldova. Pro děti byl zajištěn odborný výklad s. učitele

Karla Šudáka. Vzorky, které byly vystaveny, darovali zahrádkáři místním mateřským školám. Návštěvníci výstavy si mohli prohlédnout areál nové lisovny včetně nově zakoupeného moderního hydraulického lisu a nové sušičky ovoce. Výstavu instalovali členové ZO ČOZS v Tišnově, včetně sušení 120 kg ovoce pro tombolu. O úhledné aranžování se postarala s. Věra Lakomá, chryzantény na výzdobu výstavy dodal Oblastní podnik služeb Tišnov.

Letošní výstava ovoce a zeleniny byla úspěšná. Byla dokladem poctivé práce našich tišnovských zahrádkářů a stala se současně holdem zesnulému předsedovi základní organizace ČOZS v Tišnově s. Bohumilu Křivanovi i ostatním členům, kteří se na výstavbě lisovny podíleli.

(vb)

Nová prodejna pod Květnicí

Denně sem rozvážejí čerstvý chléb, rohlíky i mléko. Pravidelně je zajišťován přísun čerstvých potravin a dalšího zboží. Od 30. srpna letošního roku, kdy se po prvé otevřely dveře nové prodejny Pramene, obyvatelé sídliště Pod Květnicí si velmi brzo zvykli na pohodlný nákup, protože už nemusí chodit dolů do města. Ve vkusně řešeném a prostorném interiéru prodejny mohou si nakoupit nejen potraviny, ale také zeleninu, maso a uzeniny i zboží drogerie. Nová budova je vybavena také příslušnými skladovacími prostory, moderními chladícími boxy a chladírnami, které zaručují kvalitu zboží. Ochotný devítičlenný kolektiv, vedený zkušeným Milošem Štěrbou (pracuje se svou manželkou v Pramenu bezmála tři desítky let) obslouží každého spotřebitele k plné spokojenosti. Přáním kolektivu je, aby obyvatelé sídliště Pod Kvěnicí plně využívali služeb prodejny, na kterou tak dlouho čekali. Jeho snahou bude především plná spokojenost nejen s obsluhou, ale i sortimentem, pokud ovšem budou dodavatelské závody objednávky respektovat. V krásném prostředí, blízko Květnice vyrostla nová samoobsluha. Škoda, že už došlo k několika případům ničení zeleně v jejím okolí. Je třeba, aby rodiče dohlédli na své děti a společně s ostatními obyvateli chránili životní prostředí sídliště.

- vb -

Vedoucí s. Štěrba se stará, aby zákazníci byli spokojeni. Vpravo interiér prodejny. Foto Zd. Juránek

Buček a Ptáček zopakovali loňské vítězství

Již po sedmé je závěr roku ve znamení amatérské soutěže fotografů Tišnov 1979. Letost se jí zúčastnilo 24 autorů, kteří soutěž obeslali 205 snímky.

Odborná porota udělila v 1. kategorii Tišnov a Tišnováci 1. cenu snímku Josefa Bučka nazvanému Problémy s přístáním, 2. cenu získal Zdeněk Jára za snímek Tenista a 3. místo obdržel seriál Noční Tišnov, od téhož autora.

V 2. kategorii - volný námět - zvítězil Josef Ptáček seriálem Pavučiny a snímkem Kukuřičná víla. Druhý byl Jaromír Kubeš z Mokré (snímek Zvědavec) a třetí Vladimír Bílý (Průlet 150 km/hod.).

Čestné uznání v 1. kategorii obdržel Milan Ferov za seriál Maturita a v 2. kategorii Josef Buček za snímky Zabijačka 1, 2.

Pro výstavu bylo porotou vybráno celkem 45 fotografií v 1. kategorii a 49 v 2. kategorii.

Snímky budou vystaveny v sále SZKP ROH od 23. prosince do 1. ledna 1980 včetně. Na Štědrý den a 31. 12. odpoledne bude výstava uzavřena. Slavnostní vernisáž se uskuteční v sobotu 22. prosince v 17 hod.

Zveme všechny občany na tuto zajímavou výstavu.

- mi -

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

11. 12. **Zdeňka Ptáčková,** Jamborova 937
11. 12. **Marie Vejrostová,** Víska 1133
12. 12. **Marie Drtilová,** U Humpolky 1505
15. 12. **Marie Nováková,** U Humpolky 1506
27. 12. **Anna Prokešová,** Hanákova 849
29. 12. **Marie Zemánková,** Za mlýnem 714

75 let se dožívají:

9. 12. **Jan Gruber,** Hanákova 602
16. 12. **Marie Špačková,** Uhrova 1064
20. 12. **Milada Sobotková,** Erbenova 948
24. 12. **Eva Vernerová,** U náhonu 418
24. 12. **Hermína Vršková,** Havlíčkova 334
25. 12. **Marie Dvořáčková,** Kostelní 16

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 12. **Marie Košíková,** Leninova 1629. Dožívá se 81 roků.
13. 12. **Františka Winterová,** Smetanova 641. Dožívá se 84 roků.
14. 12. **Kristina Strážnická,** nám. Komenského 145. Dožívá se 85 roků.
14. 12. **Josefa Kulíšková,** Ondřejova 1298. Dožívá se 93 roků.
15. 12. **Adolf Wágner,** Palackého 1049. Dožívá se 80 roků.
16. 12. **Marie Dufková,** Brněnská 252. Dožívá se 88 roků.
17. 12. **Augusta Seyfertová,** Rudé armády 284. Dožívá se 83 roků.
17. 12. **Alois Vrška,** Trávníky 1112. Dožívá se 80 roků.
19. 12. **Milada Mašková,** Halouzkova 91. Dožívá se 84 roků.
19.12. **Rudolf Blahák,** Horova 945, nejstarší občan města. Dožívá se 98 roků.
20. 12. **Anna Kosíková,** Hybešova 690. Dožívá se 89 roků.
20. 12. **Marie Melicharová,** Alšova 382. Dožívá se 81 roků.
22. 12. **Emilie Pařízková,** Kukýrna 39. Dožívá se 89 roků.
25. 12. **Marie Floriánová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 85 roků.
25. 12. **Marie Tesařová,** Víska 1135. Dožívá se 84 roků.
28. 12. **Ing. Václav Řezek,** Husova 717. Dožívá se 83 roků.
30. 12. **Marie Slezáková,** Wagnerova 830. Dožívá se 82 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 6. října 1979 oslavili manželé **Marie a Bohuslav Adamcovi** 50. výročí sňatku.

Do dalších let společného života přejí vše nejlepší

dcery Slávka a Jitka s rodinami

Poctivý řidič

4. října vystoupila ve Štěpánovicích z autobusu poznávací zn. BO 29 - 11 vdova M. S. Po hodině se však musela k vracejícímu se autobusu vrátit. Šofér Rostislav Špaček ji předal ztracený nákup i s peněženkou s 350 Kčs.

Před rokem tentýž šofér odevzdal občanu ze Štěpánovic ztracenou legitimaci a měsíční výplatu 2500 Kčs. Majitel byl tak překvapen, že zapomněl poděkovat.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

PRAŽÁKOVA VILA V PŘEDKLÁŠTEŘÍ

Hodiny se zastavily na třičtvrtě na devět... Na průčelí nad galerií je znak s korunkou. Heslo je již nečitelné... Tak se jevila omšelá budova nedávno. Má č. p. 1104, slouží nyní za obytný dům. Podobných domů bychom nalezli v Tišnově ovšem více...

Na osobu JUDr. Aloise Pražáka upozornily nedávno Listy Genealogické a heraldické společnosti v Praze, 6. řada, květen 1978, str. 89 v příspěvku Znaky českých nositelů rakouských řádů v 19. a 20. století, V. Elznic, ZZ 34: Alois, svob. pán Pražák, JUDr. Pro objasnění cituji alespoň část: „Vzdor složitému a nesnadnému postavení vynikajících jedinců našeho národního, kulturního i politického života v posledním století rakousko-uherské monarchie je nemálo těch, kteří byli oceněni i vládnoucími Habsburky a byli z rozhodnutí císařova dekorováni některými z řádů, který až do r. 1918 zakládal právo a možnost povýšení do šlechtického stavu a udělení znaku." Str. 97: „Zájemců z řad českých nositelů císařských rakouských řádů o udělení šlechtictví bylo mnoho. I když řádové předpisy nobilitaci vesměs předpokládaly, docházelo často k zamítnutí žádosti. Nejsnazším důvodem pro zamítnutí byla nepřenosnost zásluh na nositelova dědice. Dr. Jan Palacký zdůvodnil svou žádost o přiznání stavu svob. pánů ze dne 24. 10. 1892 tím, že jeho otec historik František Palacký byl držitelem řádu železné koruny II. třídy, ale jeho žádost byla místodržitelstvím odmítnuta." - „Je zřejmé, že přes protihabsburské nálady byla vidina řádů a šlechtictví habsburského císařství lákává i v relativně radikálním a opozičním prostředí." - František Palacký tedy o šlechtictví nepožádal, jeho syn po letech už neměl právní nárok. Palackého zeť JUDr. L. Rieger obdržel titul r. 1897.

Na Moravě do jisté míry odpovídal svým významem českému L. Riegerovi JUDr. Alois Pražák, jinak Riegerův vrstevník. Narodil se 21. 2. 1820 v Uherském Hradišti, zemřel 30. 1. 1901 ve Vídni. Gymnasium vystudoval v Kroměříži, terdejší filosofii v Brně, kde Klácel a Volný vzbudili v něm lásku k českému národu. Práva studoval v Olomouci a dosáhl doktorátu. R. 1844 se usadil v Brně. Účastnil se plně roku 1848, zastupoval Uh. Hradiště. Zvláště se zasloužil v komisi, která jednala o zrušení roboty. Do říšského sněmu byl pro svou velikou oblibu zvolen dokonce ve 3 obvodech! R. 1850 obdržel právo advokacie v Brně. Plně se účastnil českého politického života. Po smrti Palackého marně usiloval o smír mezi staročechy a mladočechy. R. 1870 se stal rakouským ministrem, r. 1881 se stal minitrem spravedlnosti, po dobu 8 let tak mnoho vykonal pro tehdejší Moravu i Slezsko. R. 1888 byl znovu českým ministrem - kra-

Pražákova vila, vpravo erb Aloise Pražáka

janem. Po pádu staročeské strany byla jeho pozice otřesena a r. 1892 odešel z ministerstva a byl jmenován doživotním členem panské sněmovny. Mladší generaci zastupoval JUDr. Otakar Pražák (21. 11. 1858 - 18. 10. 1915), který vystudoval české gymnasium v Brně, universitu ve Vídni (olomoucká právnická fakulta byla již zrušena) a r. 1883 se stal doktorem práv. Od r. 1887 měl vlastní advokátní kancelář v Brně. R. 1890 byl zvolen do zemského sněmu a r. 1897 do říšské rady. Stál v popředí snah o české národní divadlo v Brně. - Citováno volně ve zkratce podle Ottova slovníku naučného, svazek XX z r. 1903, str. 587 až 589.

Rodinu můžeme sledovat v tzv. gothajských ročenkách, např. r. 1927 na str. 507, zde je výčet členů rodiny i s daty. Rodina, snad již vymřelá, bydlela v Brně na Husově ulici č. 16 v tzv. Pražákově domě, který tvoří architektonický celek s Besedním domem, dílo stavitele Teofila Hansena, který budoval český Besední dům v letech 1871 - 1872. K tomu viz. Dějiny města Brna, 2. díl, 1973, str. 52. Otakaru Pražákovi příslušela významná úloha na Moravě po smrti jeho otce, v době, kdy Čechy zastupoval ve vládě Dr. Ant. Rezek v letech 1901 - 1903, tehdy vznikla v Brně tzv. Národní rada, která se měla starat o české národní potřeby na Moravě.

Rodina má hroby na ústředním hřbitově v Brně ve skupině 60-2-129-131, poslední členka rodu zde byla pochována Marie Pražáková, zemřelá 26. 5. 1978 ve věku 84 let.

Šlechtictví a erb dostal JUDr. Alois Pražák 7. 1. 1882. Stručný popis znaku podle cit práce Dr. V. Elznice: Štít polcený, pravé pole je červenostříbrně šachované, levé modré pole má svislou řadu čtyř stříbrných růží, navzájem oddělených vodorovnými stříbrnými pruhy atd. atd. Devisa: Veritas vincit odversa. - Tolik z literatury a dalších sdělení.

Nejstarší občané v Předklášteří si ještě pamatují na členy této rodiny, kteří bydlívali ve zmíněném domě s hodinami a dnes již ne zcela zřetelným znakem, který je zde v příloze podle znakového zásobníku Listů Genealogické a heraldické společnosti v Praze.

V této krátké vzpomínce vůbec nejde o nějaké plané vzpomínání a oslavu „starých zlatých časů", spíše o ujasnění, jak tomu doopravdy tenkrát bylo a jak život šel i v národním hnutí, které rozhodně usilovalo o česká práva v Brně i na Moravě vůbec. Poměry byly ovšem složité a společenské uplatnění a dokonce pevná pozice českých představitelů to už byla věc vůbec velmi citlivá a nesnadná. Nastupující 20. století, změna volebního zákona a organizace nových politických stran, to znamenalo zásadní změny v politickém životě a do popředí vystupují zástupci nejširších vrstev národa, především zástupci dělnictví. Nastupovala generace, která se potom výrazně uplatnila při zhroucení mocnářství. A s mocnářstvím padlo i šlechtictví; tituly a znaky ... to vše se stalo již jen minulostí, jednak na okrasu budov, jednak ke studiu v odborné historické literatuře ...

Státní oblastní archív v Brně uchovává z činnosti bar. Pražáků tři fondy: G 60 Alois Pražák, G 61 Otakar Pražák a G 62 Alois a Otakar Pražákovi, kancelář: poslední fond tvoří jediný starý dochovaný advokátní archív na Moravě z 19. až 20. století, je v 60 krabicích, jde o velmi cenný soubor; „Průvodce po státním archívu v Brně", svazek 1, Brno 1954, str. 429 - 430. - mt -

---

Zajímavý nález

Před čtyřmi lety za tzv. Horními Štěpánovicemi došlo k havárii automobilu a dámská kabelka vypadla do rozvodněné řeky. Po čtyřech letech lovil ryby ve Svratce proti závodu Zetor asi dva kilometry od místa ztráty důchodce Josef Sýs. Vytáhl „těžkou rybu" - dámskou kabelku, v níž byla legitimace, stokoruny a vkladní knížka na 30 000 Kčs. F. S.

ZA TKALCOVSKÝM STAVEM

Soukenictví v Doubravníku

Lidé v Doubravníku si v minulém století jen těžko opatřovali nejnutnější obživu pro sebe a svoje rodiny. Nebylo divu. Katastr obce tvoří z veliké části lesy, skaliska a neplodná půda. Průmysl zde skrovně zastupovala jen malá papírna. Pracovních příležitostí bylo málo také v nejbližším okolí. V mnohých domcích byla hlavní živitelkou koza, pro kterou stačilo na zimu místo vzácného sena usušit něco olšových a lískových větví. Řemesla, pokud v městečku byla, měla většinou malý odbyt. Proto řemeslníci, aby se uživili, byli zároveň drobnými zemědělci.

Někteří podnikavější lidé se věnovali tkalcovství. Jak vzpomínal v roce 1972 ředitel L. Mazáč v almanachu rodáků, Doubravník byl kolébkou tkalcovství celé této oblasti Vysočiny. Snad to ovlivnil spád obce k Tišnovu a Brnu, kde také tkalci nakupovali přízi pro svoji práci. Byli ale také hodně soběstační. Chovali ovce a jejich vlnu zpracovávali sami. Pro jejich výrobky byla hodnotnější vlna stříhaná. Vlna z mrtvých zvířat neměla vždy potřebný lesk a vláčnost. Toto zpracování vlny bylo někdy velmi primitivní. Výběr upravovacích prostředků nebyl totiž veliký. Někdy byla dostačující potaš, vyluhovaná z dřevěného popela. Někdy dokonce k máčení vlny musela stačit moč, pro kterou běhali soukeničtí učni s putnami do hostinců. Snad proto, že hotové sukno bylo nutno od tohoto „mořidla" důkladně očistit, byla jedna úpravna umístěna hned u řeky, v jejím ohbí pod Pláňavou, kde se dodnes říká „U Barevny". Byla postavena mezi vrbami, ze kterých jen vzadu vystupovala stavba kostela s nejbližšími staveními.

Doubravnická sukna byla pevná a velmi hledaná. Soukeníci s nimi zajížděli do Brna a někteří podnikavější i do Polska. U starých pamětníků ještě dlouho přežívala lítost nad zánikem tkalcovské rukodílné výroby. Tovární výroba i zde vykonala svoje. Cenou a výběrem nemohla domácká sukna se strojovými látkami soutěžit.

Vladimír Koželuha

Jeden ze zapomínaných

Literární historie nebývá vždy spravedlivá. Často se znovu a znovu vrací k jevům efemérním a módním, jež nicméně vzbudily ve své době značný ohlas, k dílům, jejich autoři k sobě poutali pozornost okázalými, ale leckdy bezduchými efekty. Na druhé straně však zapomíná na skromné dělníky pera, jejichž tvorba sice nerazí literatuře nové cesty, nýbrž jde stopami tradic a završuje je, bez nichž je však literární proces rovněž nemyslitelný. Neboť má-li být tradice rozrušována a překonávána, musí se nejdříve vytvořit a ustálit.

Jedním z těch, na něž se neprávem zapomíná, je i **Antonín Šrámek** (3. 1. 1894 až 13. 2. 1972), rodák z Moravských Knínic, architekt a spisovatel a v letech 1939 - 42 předseda vydavatelského družstva Moravského kola spisovatelů. Šrámek vstupoval do literatury již ve dvacátých letech jako básník křehkých

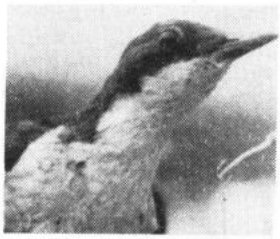
nálad a jako autor dobrodružnjch románů. Svou pravou doménu však nalezl v látkách vesnických, které souzněly s jeho smyslem pro tradiční životní řád i s jeho schopnostmi přírodního a krajinného líčení. Těžil přitom ze svého rodného Horácka, kam umístil děj románů **Bukovští** (1930) a **Hráči s mládím** (1937) i rodové kroniky čtyř generací **Píseň a pluh** (1943). Z vesnického života čerpal náměty i k většině svých próz pro mládež, které se s oblibou soustřeďují k citovému zrání mladých hrdinů (**Chlapec Huška a ti druzi, Dědina v květu, O nezbedném Hercegovci.**

Vedle života na vesnici lákaly Šrámka jako spisovatele už od počátku jeho literární dráhy exotické dálky. Cizokrajné motivy ztvárňoval s hlubokým citem pro jinonárodní psychologii a kulturní zázemí, ať už v románku z Japonska **Láska z východu** (1935) nebo v trilogii **Dubrovník** (1939 - 40), která se ve třetím vydání rozrostla v tetralogii.

Dubrovník je vyznáním Šrámkovy lásky ke krásnému jihoslavanskému městu na Jadranu, k jeho historii, k jeho obyvatelům, kteří svou svobodu a samostatnost museli tvrdě bránit proti náporu Benátek ze západu a turecké říše z východu. Hrdinou románu je město samo, nikoli jednotlivé postavy šlechticů a měšťanů, jichž v ději vystupují celé desítky. I když Šrámkovo rozsáhlé dílo nevyniká uměním románové stavby a spokojuje se mozaikovou tříští obrazů a scén, je přitažlivé svým námětem, který autor zpracovává s dokonalou znalostí i nejdrobnějších kulturně historických detailů.

Dubrovník je také Šrámkovým dílem nejvýznamnějším. Jím se tento moravský spisovatel zapojil do oné linie naší historické prózy, která čtenářům přibližuje minulost odlehlých krajin, do linie, která začíná někde u Zeyera a končí u Josefa Tomana nebo Alexeje Pludka.

B. Dokoupil

O SKORCOVI VODNÍM

Půjdete-li v zimě kolem Besénku (ale může to být i jiný čistý potok) a budete-li dostatečně potichu, tedy splníte-li všechny podmínky, za nichž je příroda ochotna poodhalit část svých tajemství, možná, že se vám podaří uvidět skorce vodního, Je velikosti drozda, ale držením těla a pocukáváním krátkým ocáskem připomíná spíše střízlíka. Jeho život je natolik svérázný a od ostatních pěvců odlišný, že si vysloužil zařazení mezi samostatnou čeleď - skorcovité. Způsobem života je bezprostředně spjat s vodou a přitom ne ledajakou. Tato voda musí být čistá a průhledná, protože na tom závisí úspěšnost jeho lovu potravy. V říši ptáků je to způsob zcela ojedinělý. Skorec se totiž vrhá do vody, kráčí po dně, přidržuje se ostrými drápky a pomáhá si křídly jako vesly. Slušelo by mu tedy spíše jméno podvodní, jenže to by asi svádělo k různým nechtěným podobnostem, Na dně hledá různý vodní hmyz, který vytahuje z úkrytů pod kameny. Vodu neopouští ani při hnízdění. Místo pro hnízdo si vyhledává v její těsné blízkosti. Je-li však někde na toku vodopád, za kterým je dutina, pak ji určitě použije jako základnu pro hnízdo, které bude dokonale chráněno před každým nežádoucím vetřelcem, protože clonou vody nikdo kromě skorce neproletí. Velikost hnízda je závislá na dutině, kterou si vybral. Snaží se ji totiž vyplnit celou stavebním materiálem, tvořeným různým vodním rostlinstvem nasbíraným převážně pod vodou. Hnízdo staví oba rodiče, ale dosud není jasno, jak je to se zahříváním 4 - 6 čistě bílých

vajíček, které samička snese v dubnu až v květnu. Někteří badatelé tvrdí, že je to záležitostí pouze samičky, a jiní se naopak přiklánějí k názoru, že skorci jsou v tomto směru emancipovaní. Mláďata se líhnou po 15 - 17 dnech zahřívání a hnízdo opouštějí za 3 týdny. V létě pak hnízdí skorci podruhé.

Zpěv samečka v době hnízdění je velmi jemný a melodický a i v tomto směru připomíná střízlíka. Skorec u nás zůstává celý rok. A právě v zimě je pohled na něj zvláště milý. Nejen že oživuje posmutnělou krajinu, ale navíc skýtá velmi zajímavou podívanou, pokud ovšem máme to štěstí a můžeme ho pozorovat při lovu třeba u zamrzlého potoka.

Josef Ptáček

SPORT

NEŽ SE ZMENÍ LETOPOČET

Silvestr už máme takřka za dveřmi, takže si můžeme - byť s malým předstihem - zrekapitulovat sportovní dění Tišnova a nejbližšího okolí v roce 1979. Nelze začít ani tentokrát jinak než výstavbou víceúčelové haly za sokolovnou. Pamatujete si ještě, jak to tam vypadalo před rokem? Nebo dokonce ještě dřív? Pomůžeme Vám trochu ve vzpomínání citováním několika vět ze starších čísel zpravodaje. V květnu 1975 jsme poprvé otiskli nenápadnou informaci, že pro léta 1977 - 1980 se počítá s budováním víceúčelové haly. Myslím, že tehdy tomu málokdo věřil a že hodně lidí považovalo celou akci za příliš smělý nápad, který se nedočká realizace. Ještě v dubnu 1976 jsme pouze nejistě konstatovali, že se nepodařilo prosadit výstavbu haly do investičního plánu ČÚV ČSTV a že se jedná o jejím zařazení do akce Z. Přesně o rok později jsme hodnotili již připravovanou schválenou výstavbu jako veřejné tajemství, ale teprve za dalších 12 měsíců - v dubnu 1978 - se v našem měsíčníku objevilo ... Za pár týdnů už to začne. Hřiště u sokolovny se z větší části změní na staveniště ... V listopadu téhož roku jsme již zaznamenali dokončení betonáže základových patek a dnes můžeme obdivovat nejen kompletně smontovanou konstrukci i se střešním pláštěm, ale také viditelně finišující proces vyzdívání obvodových stěn, nehledě na celou řadu zdánlivých, ale důležitých maličkostí, které zůstávají oku kolemjdoucího na první pohled skryty. Co z toho všechno plyne? Především to, že za pouhých 19 měsíců dospěla stavba do dnešní podoby. S ohledem na to, že převážná většina prací se provádí brigádnicky, je to obdivuhodné tempo. A to nesmíme zapomínat, že souběžně se prováděly i úpravy v kotelně sokolovny, podmiňující provoz v hale. Chválíme tedy brigádnické úsilí, ale o to spíš si musíme všimnout, kolik práce obnáší organizace celé akce - to je totiž ten druhý závěr, k němuž by nás úryvky z minulých let měly přivést. Všimněte si, že plné tři roky zabrala činnost ještě před tím, než se začalo stavět - už to je bezpočet jednání se schvalovacími institucemi, projektovou organizací, hromada starostí s nalezením řešení, jak a kde prosadit to, co předcházející instance třeba odmítla. Za nemenších těžkostí pak pokračuje i samotné řízení nyní v době stavby - nejlépe to jistě ocení ten, kdo sám něco budoval a zná problémy s tím spojené. Proto už dnes patří celému výboru Baníku obdiv a ujištění, že i v příštím roce tišnovští sportovci přiloží ruku ke společnému dílu.

Další radostná zvěst je také teprve dílčí a čeká na své stoprocentní naplnění. Házenkáři totiž přezimují na čele krajského přeboru a roli tichého favorita, kterou jsme jim nedávno přisoudili, tím proměnili ve vizitku největšího kandidáta postupu do národní ligy. V devíti zápasech ztratili jen tři body a jsou tudíž ze všech mužstev nejblíž k přebornickému titulu.

Také fotbalisté se v závěru sezóny poněkud probrali z letargie a sérií 7 zápasů bez porážky se dostali mezi špici tabulky, odkua se na jaře pokusí zaútočit k postupovým metám. Ten okresní přebor by náš fotbal potřeboval jako sůl.

Tenisté, stolní tenisté, košíkáři a odbíjenkáři vegetovali se střídavými úspěchy v krajských soutěžích a vlastně vesměs splnili očekávání; šachisté stále překypují aktivitou a úspěšně se rozvíjejí. Kdo z jednotlivců byl tentokrát nejúspěšnější, to nám napoví už šestý ročník naší ankety, která bude slavnostně uzavřena opět na únorovém sportovním plese. O pořadí rozhodne v prosinci vybraná porota, které budou také včas sděleny podmínky hodnocení.

Už vloni jsme si na tomto místě povšimli i tří sportovců z Tišnova či blízkého okolí, kteří se pohybují už na poli vrcholového sportu. Můžeme je jmenovat znovu - košíkář Havlík se vypracoval mezi deset nejlepších hráčů v republice, vybojoval si stabilní místo v kádru reprezentantů a na ME v Itálii nu jen o vlas unikla bronzová medaile. Čebínský fotbalista Štambachr posunul naši kopanou svou skvělou brankou do sítě francouzského brankáře Dropsyho o krůček blíž k závěrečným bojům mistrovství Evropy. A také o atletu Stejskalovi jsme se mohli opět dočíst - mimo jiné vyhrál ve své kategorii legendární běh z Běchovic do Prahy. Letos musíme tento výčet sportovních rodáků doplnit o jméno poněkud kuriózní - Legenda. Ano, farma v Moravských Knínicích, patřící k JZD Družba Čebín, dokázala vychovat vítěze Velké pardubické, nejtěžšího překážkového dostihu na kontinentě. A to už je co říct! Připijme tedy před novoročním probuzením také na další úspěchy tišnovských sportovců doma i ve světě.

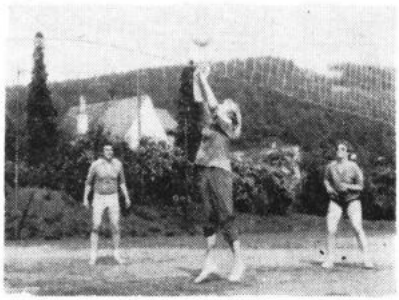
(vt)

SPARTAKIÁDNÍ TURNAJ V ODBÍJENÉ

V rámci Československé spartakiády 1980 probíhal turnaj v odbíjené smíšených družstev okresu Brno-venkov, kterého se také zúčastnil Baník Tišnov. Podmínkou bylo, že se mohli zúčastnit hráči, kteří v současné době nejsou registrováni v oddíle odbíjené, ale v jiném oddíle tělovýchovné jednoty (ZRTV, tenis, košíková).

Z těchto hráčů se vytvořil kolektiv, který úspěšně reprezentoval tělovýchovnou jednotu Baník Tišnov. Mužstvo hrálo pod vedením organizačním a kapitánským Z. Šiborové v této základní sestavě: A. Antošová, Ing. J. Horáková, V. Jirkůvová, M. Buček, J. Hořejš, PhMr. D. Horák, J. Klíč a R. Chlup.

Turnaj se hrál v jednotlivých skupinách a Baník Tišnov byl vylosován do skupiny společně se Sokolem Střelice a Sokolem Vranov. Zde se hrálo systémem každý s každým dvoukolově - jedno utkání doma a druhé na hřišti soupeře. Baník Tišnov po vítězství nad Sokolem Střelice 3 : 0, 3 : 0 a Sokolem Vranov 3 : 2, 3 : 2 postoupil do finále, které se hrálo

v Telnici. Sem postoupili i další vítězové jednotlivých skupin okresu Brno-venkov a to Sokol Židlochovice a Sokol Telnice. Ve finále porazilo družstvo Baníku Tišnov Sokol Telnice 2 : 1 a podlehlo Sokolu Židlochovice 0 : 2. Přeborníkem okresu Brno-venkov se tedy stal Sokol Židlochovice, Baník Tišnov obsadil II. místo, Sokol Telnice III. Všechny zápasy měly velmi dobrou úroveň jak po stránce herní, tak i organizační a lze jen říci, že podobných turnajů jako byl spartakiádní by mohlo být v budoucnu ještě více.

Hor.

HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

11. pokračování

PÍŠE: JOSEF KADLEC

Také lehká atletika vzala za své. Obsazovaly se pouze různé přespolní a jiné běhy.

A výbor klubu? Z počátku roku pracoval celkem dobře, ale za pár měsíců povážlivě začal vynechávat. Účast na výborových schůzích byla malá. Přestaly se psát i zápisy. Za chybějící členy (Hlaváček přešel do Brna, kde působil v Mor. Slávii, a jiní), se nezískávala náhrada. V této situaci vedou klub jen někteří obětavci, jako aktivní hráči Meduna, Nejez, Grünwald, Pokorný, Macků.

V roce 1924 táž situace v klubu pokračuje, mírně se lepší po spojení s tenisovým klubem, výbor se poněkud posiluje. Tenisový klub přivedl asi 75 svých členů, z nichž asi jedna třetina byla zároveň členy kopané.

V roce 1925 si vedl klub celkem dobře. Předsedou byl zvolen starosta města, továrník Al. Řezáč, pokladníkem R. Nejez a jednatelem Ferdinand Nestrojil.

Jednatel - 28 letý Ferdinand Nestrojil - byl zajímavým členem klubu, takže stojí za to napsat o něm pár řádků. Toho roku přišel do Tišnova z Třebíče a zřídil si zde obchod galanterním zbožím v místnostech dnešní prodejny zeleniny naproti spořitelny. Do klubu se přihlásil ihned v březnu 1935 jako hráč. Byl tedy postaven za II. mužstvo proti DSV Brno, ale mnoho toho neukázal. Jak se říká „nepotkal za celou hru balón". Na omluvu uvedl, že byl indisponován. A tak se raději přihlásil do práce ve výboru, kde ho s ochotou přijali a dali mu žezlo jednatelské. Svoji práci kolem kopané a tenisu dělal tak vášnivě, že zanedbával svoje vlastní obchodnické zájmy. Jeho činnost byla sice pro klub výhodná, svůj obchod však zanedlouho zahrabal. Za nějaký rok ohlásil úpadek, jak se tehdy říkalo „krach", a došlo k veřejnému vydražování všeho, co mu v obchodě zbylo. On se pak přestěhoval do Brna. Jeho práce v klubu dá se hodnotit jako pilná, avšak ne tak dobře hospodárná. Organizoval některé akce na kterých se prodělávalo.

Kopaná si během roku získala hodně přívrženců, protože hrála dobře. Sehrála celkem 21 zápasů, z toho 12 vítězných, 4 nerozhodné a 5 prohraných. Skóre

II. mužstvo v r. 1925: zleva Ladík Řezáč, Bona-Prosecký, Jara Skřivánek, Gusta Bauer, Nestrojil, Strážnický, za ním Sadecký, Jeřábek, Felix Driml, Láďa Cík; sedící Ptáček, Kulhánek, Fr. Driml.

bylo 68 : 53. V I. mužstvu se vystřídalo velké množství hráčů – 35! Nejvíce zápasů sehrál nejpilnější hráč Bulina - Richter 21, Grünwald 20, Gusta Bauer 19, Svoboda M. a Parolek po 18, Meduna 17 atd. Nejvíc gólů nastřílel Meduna 25, na druhém místě byli Svoboda Jarda a Gusta Bauer po 8.

Perlou roku bylo utkání s Rapidem Praha, které sjednal jednatel Nestrojil.

Klub také uspořádal v neděli 16. srpna 1925 zdařilou sportovní slavnost. Dopoledne byl pestrý průvod městem a pak se konal štafetový běh „napříč Tišnovem". Zvítězila Moravská Slávia, 2. Kr. Pole, 3. Sokol Tišnov a 4. SK Tišnov. Odpoledne se pak konalo propagační utkání mužské házené Mor. Slávia - Kr. Pole (13 : 3).

Aby historie tohoto roku byla úplná, je nutno ještě uvést, že se do SK Tišnov přihlásil oddíl těžké atletiky, který měl své sídlo v Předklášteří.

Rok 1926 opět začal naznačovat úpadek klubu. Odchodem jednatele Nestrojila nebylo nikoho, kdo by tuto funkci převzal. Navíc hlásily se finanční potíže. Utkání I. mužstva se hrají s nejvyšší úsporností.

V tomto roce vystřídalo se opět mnoho hráčů. Stálé hráče doplňují další: Strážnický Josef, Soukal Sv., Viktorin Ant., Kraus Em., Jeřábek L., Janšta M., Hamža K., Opatrný L., Otisk K., Svoboda Jos., Kothbauer B. aj.

Během roku dochází mezi fotbalisty k určitým názorovým rozdílům a roztržkám. V klubu není potřebného klidu, je málo funkcionářů a navíc prázdná pokladna, zatížená tisícovými dluhy. Klub to do konce roku jakž takž doklape, ale z jara **r. 1927** ustává, tep jeho srdce je sotva slyšitelný. Přišla chvíle, kdy dva či tři zbylí členové výboru ohlásí v této tíživé situaci likvidaci klubu. SK Tišnov ukončil svoji sedmiletou bohatou činnost. Klub se rozpadl. Tenis se opět osamostatnil a pokračoval dále ve své činnosti.

Redakční poznámka: Historie tišnovské kopané, kterou jsme po celý rok v pokračováních zveřejňovali, z pera bývalého význačného tělovýchovného pracovníka v našem městě s. Kadlece zachycuje slavnou kapitolu úspěchů SK Tišnov v letech 1918 - 1927.

K některým zajímavým událostem z dějin kopané se ještě vrátíme několika samostatnými články, např. k utkání s Rapidem Praha atd.

Turistikou ku zdraví

je možno nazvat pěknou nedělní výcházku, kterou pro zájemce uspořádala pod vedením osvědčeného Vladimíra Jurana TJ Sokol spolu s dohlížecím výborem Jednoty Štěpánovice. K zdaru přispělo i nádherné podzimní počasí. Polednim vlakem odcestovalo 11 dospělých a 4 děti do Nedvědice, odtud pěšky pokračovali na Chlébské, Skorotice a Doubravník.

V Chlébském viděli adaptaci hotelu a stavbu rekreačního střediska, jakož i pěkně upravené rekreační chalupy i v ostatních osadách.

Z blízkého kopce Vinohradu u Křížovic otvíral se překrásný pohled do kraje Českomoravské vysočiny.

V Křížovicích účastníci obdivovali ze dřeva vyřezená zvířátka, pohádkové bytosti i jiná umělecká díla umělce Macháčka, který tu tvoří.

Po celou cestu neopustila turisty dobrá nálada; ani nějaký ten puchýř, utržený na trase celkem 15 km dlouhé, nevadil. D. Š.

Snímkem Zdeňka Juránka si připomínáme letošní úspěšný ročník populární Tišnovské padesátky. 3. listopadu po pěti trasách vyšláplo závodně i rekreačně celkem 547 účastníků. Na nejdelší trasu (75 km) vyšlo 26 turistů.

Z našeho středu odešli...

Zemřeli ve III. čtvrtletí 1979:

1. 7. Marie Doušková (1915), Husova 495
4. 7. František Bělík (1896), Purkyňova 1685
5. 7. Ludmila Kratochvílová (1900), Za Krétou 218
11. 7. Anastázie Tesárková (1895), Hřbitovní 673
23. 7. Žofie Bártová (1902), Sv. Čecha 1567
26. 7. Josef Stejskal (1902), Komenského 1061
2. 8. Marie Kloudová (1903), Za mlýnem 228
7. 8. Josef Hrbotický (1917), Na Stráňově 1210
8. 8. Bohumil Ševčík (1910), Hornická 951
18. 8. Rudolf Filla (1914), Na rybníčku 668
20. 8. Anděla Lulová (1896), Komenského 1100
26. 8. Hana Servítová (1976), Halasova 997
27. 8. František Ondroušek (1906), Družstevní 526
31. 8. Anna Tesárková (1905), Na nové 204
31. 8. Ladislav Pánek (1911), Uhrova 1171
3. 9. Anna Síbková (1886), Revoluční 619
5. 9. Anna Rambousková (1906) Troubná 1044
15. 9. Marie Nehybová (1912), U Humpolky 1506
17. 9. Marie Drbalová (1904), nám. Míru 119
19. 9. František Žák (1898), Za Krétou 214
21. 9. Julie Vojtová (1899), Hornická 899
28. 9. Marie Čačková (1900), Revoluční 617
30. 9. Marie Hartmannsgruberová (1887), Jiráskova 476

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ

Výběrový obsah ročníku 1979

Historie

Dobrý pan doktor Jurnečka (L. Stachelberger) 8
Historie tišnovské kopané (J. Kadlec) 11, 33, 49, 65, 81, 97, 115, 137, 153, 169, 188
Skalka (V. Koželuha) 26
Ze starého Deblína (mt) 27
Nejmilejší písnička Hynka Bíma (K. Fic) 44
Z Tišnovska kolem r. 1900 (mt) 44
Král komiků v Tišnově (J. Hájek) 45
Hrobky v Předklášteří (mt) 60

Z minulosti kraje nad řekou Loučkou (mt) 76
Na hvozdě (J. Hájek) 77
Zaniklá hospoda v Braníškově (mt) 92
Některé vladycké rody na Tišnovsku (B. Peška) 110
První tišnovský biograf (F. Cik) 110
Drimlovo neštěstí (J. Hájek) 130
Hájek a Hajánky u Tišnova (mt) 148
O tišnovském znaku (mi) 149
Tišnovské rekrutýrky (J. Hájek) 163
Pražákova vila v Předklášteří (mt) 182
Za tkalcovským stavem (V. Koželuha) 184

Život města

Stroupežnický opět na tišnovské scéně (ok) 5
1978: V akci Z úspěšný (J. Malásek) 18
Nejvyšší hodnocení poroty: V. Seyfert a Vala 31
Jsou nám příkladem (L. Moravec) 54
Přeměny v tišnovském zemědělství (i) 71
Veřejná schůze „čtverky" (V. Vaverka) 104
Výsledky poctivé práce (R. D.) 158
Co projednávaly veřejné schůze KSČ (ol) 174
Nová prodejna pod Květnicí (vb) 180

Závody, společenské organizace

Titul je ve správných rukou (VDUP) (ku) 4
Hrdý titul zavazuje - vzorná TJ Baník 21
30 let Pionýrské organizace (L. Tillhonová) 55
Filatelistické mládí do Tišnova (ok) 73
Svátek pionýrů (L. Tillhonová) 88
Tišnovští svazáci po městské konferenci 103
Na slovíčko s požárníky (ok) 143
SČSP v Měsíci přátelství (i) 160
SPB - aktivní oddíl NF (D. Š.) 177
Filatelistické ohlédnutí (ok) 178
Úspěšná výstava zahrádkářů (vb) 179

Personálie

Umělec rodného Tišnovska B. Vala (V. Borek) 41
Malíř zátiší J. Zeithammel-Zahořanský (vb) 63
Za Emilem Denéfem (ok) 73
Tišnovská srpnová výročí B. Macků (i) 106
Petr Křička 1884-1949 (V. Šanderová) 111
Zemřel s. Handl (i) 125
Za Miroslavem Plašilem 125
Zemřela PhDr. M. Koutná (i) 147
Jeden ze zapomínaných - Antonín Šrámek (B. Dokoupil) 184

Různé

Ekofilm (M. Makovský) 6
Z našeho středu odešli... 9, 43, 90, 147, 190
Víte, kde je Besének (V. Kukačková) 15
Setkání s Fr. Neužilem (ok) 25
Svátek v „plné pracovní" 38
Nad kronikou vzorného kolektivu SNB (i) 57
Tišnováci na Macoše (kk) 59
Fr. Štěpán vystavuje (M. Pavlík) 62
Čtvrt století dobré hudby (vb) 75
Květena kopce Hradisko (E. Šudáková) 79
Hrajeme si celý den 87
Krajina našeho okresu v literatuře (V. Šanderová) 93
Fotografie a básně (J. Palas) 95
Návštěva v ateliéru J. Kotase (V. Borek) 107
Nad Tatrou sa blýská ... (i) 122
Monografie o Zahořanském (i) 143
O životním prostředí (M. Hosnédlová) 166
Spisovatel mezi čtenáři František Neužil (i) 176

V roce 1979 řídil Tišnovský kulturní zpravodaj redakční kolektiv: Jaroslav Brácha, PhDr. Karel Fic (odpovědný vedoucí), Miloslav Grmolec, Jan Hájek, Miroslav Makovský, Josef Ondroušek, Josef Ptáček, Václav Seyfert, Jana Vavřinová.

KINO PANORAMA

1. so, 2. ne - 17.30 a ve 20 hodin,
3. po - 17.30 hodin

● **HLUBINA (širokoúhlý)**
Americký barevný film. Vzrušující cesta za bohatstvím potopené lodi.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

4. út - 17.30 a ve 20 hodin

● **POHLED Z PODKROVÍ**
Jugoslávský barevný film. Napínavé pátrání po záhadném pachateli.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

6. čt - 17.30 a ve 20 hodin

TELEFONICKÉ ÚPLATKY „S" (širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Detekitvní příběh na jehož počátku byla záhadná smrt strojvůdce.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

8. so, 9. ne - 17.30 a ve 20 hodin,
10. po - 17.30 hodin

HRAČKA
Francouzský barevný film. Bláznivá komedie se zcela vážným podtextem. V hlavní roli Pierre Richard.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

11. út - 17.30 hodin

● **BALADA PRO BANDITU**
Český barevný film. Trampský muzikál Divadla na provázku.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

13. čt - 17.30 hodin

80 HUSARŮ
Maďarsko-polský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

15. so, 16. ne - 17.30 a ve 20 hodin,
17. po - 17.30 hodin

● **INSPEKTOR SWEENEY**
Anglický barevný film. Vzrušující pátrání po šéfovi nebezpečného gangu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

20. čt - 17.30 a ve 20 hodin

NOC ZATMĚNÍ MĚSÍCE „S" (širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Baladický příběh o dávných obyvatelích baškirských stepí.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

22. so, 23. ne - 17.30 a ve 20 hodin

● **NEUVĚŘITELNÁ SARAH**
Anglický barevný film o nejslavnější herečce 19. století.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

25. út, 26. st - 17.30 a ve 20 hodin

JÁ UŽ BUDU HODNÝ, DĚDEČKU! (širokoúhlý)
Český film Petra Schulhoffa. Komedie o „trapasech" s Milošem Kopeckým v hlavní úloze.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

27. čt - 17.30 hodin

● **SEDM PIH**
Barevný film NDR. O Romeovi, Julii, létu a první lásce.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

29. so, 30. ne - 17.30 a ve 20 hodin

● **NA PLNÝ PLYN**
Italský barevný film. O muži, jehož zbaněmi byla rychlost a odvaha.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

2. ne - 9.30 hodin

NAZDAR, KEDLUBNY
Český barevný film.

9. ne - 9.30 hodin

CHLUPÁČ A ŠPUNT
Sovětský barevný širokoúhlý film.

16. ne - 9.30 hodin

POPLACH V OBLACÍCH
Český barevný film.

23. ne - 9.30 hodin

KRTEK O VÁNOCÍCH
Rumunský barevný film.

30. ne - 9.30 hodin

POSLEDNÍ ČTYŘKA
Sovětský barevný širokoúhlý film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66619 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice - 1518-79 - 456.12/79-Lá 233